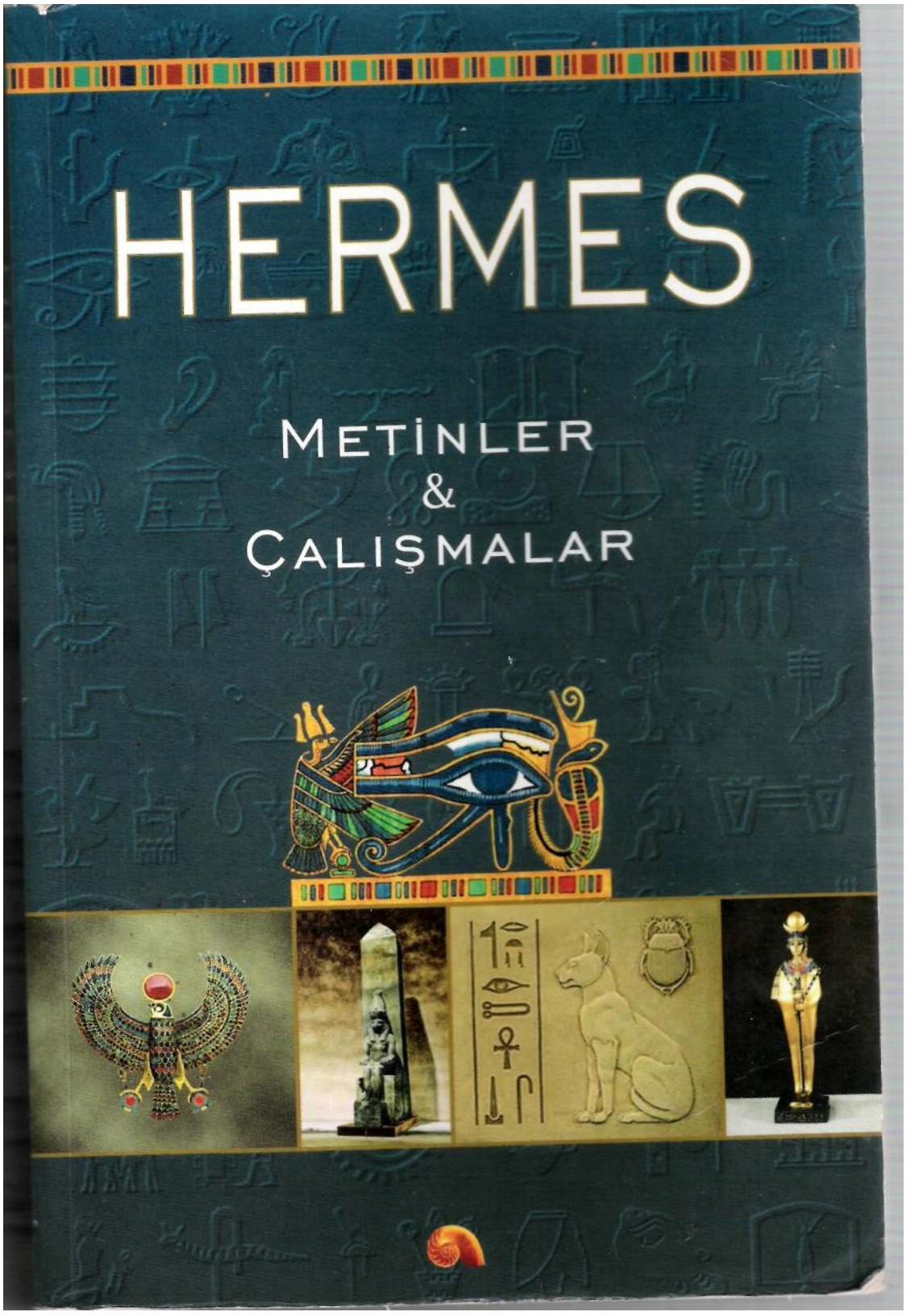

Bu kitabın Türkçe Yayın Hakları,
DÖNÜŞÜM YAYINCILIK DANIŞMANLIK TERAPİ ve SEMİNER
ORGANİZASYON TİC. LTD. ŞTİ.'ne aittir.
Yazılı İzin Alınmadan Hiçbir Alıntı Yapılamaz ©
Derleyen ve Yayma Hazırlayan: Engin Emir
İzmir, 2006

ISBN 975-8519-55-7
• **İç Baskı ve Cilt**
Kurtiş Matbaacılık San. ve Tic. Ltd. Şti. Maltepe Mah. Litros Yolu Fatih San. Sitesi No: 12/74 Topkapı / İSTANBUL Tel: 0 212 613 68 94 - 95 «Faks: 613 68 96 http://www.kurtismatbaa.com
• **Kapak Baskı**
Matbaa Çözümleri San. ve Dış Tic. Ltd. Şti. Maltepe Mah. Litros Yolu Fatih San. Sitesi No: 12/112 Topkapı / İSTANBUL Tel: 0 212 674 39 80 - 81 • Faks: 565 00 61 "
• **Yayın**
DÖNÜŞÜM YAYINCILIK DAN. TER. ve SEM.
ORG. TİC. LTD. ŞTİ.
Dr. Mustafabey Cad. No: 1 /l D: 24 Alsancak / İZMİR
Tel: 0 232 421 44 49 • Faks: 422 72 12
h ttp: //www.egemeta.com
e-mail: info@egemeta.com

içindekiler

Yayınevinin Notu.....-. v.....7
Hermes Çevirileri Üzerine.....8
Hermes Niçin Önemlidir? 9
Hermetik Metinlerin Tarihi 11
Üç Farkh Yerden Hermes Çevirisi.....13
Sonuç.....19
Kaynakça.....20
I HERMETİK ŞİİRLER.....21
Hermes'in Kehanetleri.....23
Hermes'in İnisiyasyonu.....28
Atum'un Varlığı 32
Yaratılışın Tefekkür Edilmesi.....37
Yaşayan Kozmos..... .42
Yaşam Döngüsü 45
Tanrılar.....47
Yaratılış Hiyerarşisi 50
İnsan Neslinin Yaratılışı.....52
İnsan Kültürünün Doğuşu.....56
İnsan Bir Mucizedir.....58
Zodyak ve Kader 63
Evrensel ve Özel.....66
Ruhun Enkarnasyonu 69
Ölüm ve Ölümsüzlük.....73
Ruhun Bilgisizliği.....77
Atum'un Bilgisi.....80
Tekrardoğuş 84
Gizli Öğretiler.....87
Atum'a Şükrederken.....90
II HERMETİK METİNLER.....97
Hermes'e Atfedilen Yazılar 98
Birinci Kitap 99
İkinci Kitap: Poemander.....105
Üçüncü Kitap: "Kutsal Vaaz" . . . .'.....116
Dördüncü Kitap: "Anahtar" 118
Beşinci Kitap: "Tanrı Açıkça Görünmez ve
Ancak En Çok Tezahür Edendir." 128
Altınca Kitap: Tanrı'da Sadece İyi Vardır.....133
Yedinci Kitap: Yeniden Doğma ve Sessizlik Sanatı

Hakkında Hermes'in Oğlu Tat'a Dağdaki Vaazı.....137
Sekizinci Kitap: insandaki En Büyük Kötülük
Tanrı'yı Bilmemektir.....147
Dokuzuncu Kitap: Asclepius'a Evrensel Vaaz.....149
Onuncu Kitap: Zihin'den Hermes'e.....156
On Birinci Kitap: Ortak Zihinden Tat'a.....166
On İkinci Kitap: Onun İzi ve Odaklandığı Yer.....176
On Üçüncü Kitap: Duyular ve Anlama Üzerine 181
On Dördüncü Kitap: İşler ve Duyular Hakkında 186
On Beşinci Kitap: Hermes'ten Oğlu Tat'a
Hakikat Hakkında 192
On Altıncı Kitap: Varolan Şeylerin
Hiçbiri Yok olmaz.....197
On Yedinci Kitap: Doğru Bilge Olmak İçin
Asclepius'a 200
III HERMETİK FELSEFE 205
Görünmeyen Tanrı, Aslında En Çok
Tezahür Edendir.....207
Birinci Ders: Bütün İsimlerin Ötesindeki Tanrı 212
İkinci Ders: Tanrı'nm Tezahürü.....223
Üçüncü Ders: Tezahür Eden Tanrı 231
Dördüncü Ders: Görünmeyen Tanrı.....243
Beşinci Ders: Tanrı'nın Her Yerde Mevcut Oluşu ..... .252
İyilik Yalnızca Tanrı'dadır ve
Başka Hiçbir Yerde Değil.....265
Altıncı Ders: İyi'nin Doğası.....269
Yedinci Ders: Kötü'nün Pleroması 276
Sekizinci Ders: İnsanın İçindeki Kötülük.....282
Dokuzuncu Ders: Güzel ve İyi 292
Onuncu Ders: İyiliğin Gnosis'i 299

Yayınevinin Notu

Üç farklı kaynaktan derlenerek oluşturulan bu kitabın sizlere ulaştırılmasına değerli katkılarda bulunan Sn. Semra Tuna ve Sn. Tufan Göbekçin'e çevirileri için çok teşekkür ederiz.
Kitabın ikinci kısmını oluşturan metinleri çeviren ve "Her-mes Çevirileri Üzerine" başlıklı önsözüyle kitabımızı zenginleştiren Sn. Caner Işık'a ayrıca teşekkür ederiz.
Ülkemizin fikir hayatında önemli bir yeri dolduracağına inandığımız bu eseri sizlere sunarken, ilgilenen okurlarımıza daha önce yayınlamış olduğumuz S. Hoeller'ın *Gnostik Jung* ve Edouard Schoure'nijı *Kutsal Evrim* kitaplarını da incelemelerini öneririz.
Ege Meta Yayınları

Hermes Çevirileri Üzerine

Tarihin birçok farklı döneminde, çeşitli kültürel ortamlarda, Hermes Trismegistus, Toth, Enoch, İdris adları ile anılan Hermes'e atfedilen metinler bulunmaktadır.
Hermes'in orijinal yazılarının eski Mısır dilinde yazıldığı söylenmektedir. Kendisi her çevirinin büyük bir kayıp olduğunu belirterek, Mısır dilinde kelimeyi oluşturan seslerin söylenen anlamla ilişkili tesirler yaratabileceğini söylemiş ve özellikle Grekçe'ye çevirmenin kendi sözlerini anlaşılmaz hale getireceğini belirtmiştir. Hermes'in bu uyarısına rağmen günümüze ulaşan metinlerin hepsi çeviridir.
Hermes'in kim olduğu, ne yaptığı hakkında birçok farklı söz söylenmişse de onun içsel aydınlanma yolundaki birçok kişi tarafından rehber alındığı ve uygarlığın yaratılmasında yine rehber olarak kabul edildiği yadsınamaz bir gerçekliktir. Kişilere hem içsel bir hareketlilik sağlaması hem de madde dünyasının organizasyonunu vurgulaması sebebiyle bu metinler insan varlığının bütünsel gelişimini hedeflemektedir.

Hermes'in sözleri farklı iddiaları olan çeşitli gruplar tarafından farklı ifade edilse bile bizce asıl anlamını, kişinin içsel varlığına Ve insanların oluşturduğu toplumsal bütüne verdiği hız ve hareketlilikte bulacaktır. Hermes'in metinleri "aşağıdaki yukardakine benzer" prensibi ışığında hem varlığın içsel doğasına hem de insanların oluşturduğu bütünsel yapıya uygundur. Metinler kişi ve toplumlara ruhsal tekamül fırsatları sunacak bilgiler içermektedir.

Hermes Niçin Önemlidir?

İnsanlık tarihi yüce amaçlara doğru kendisine hız vermiş bilge kişiler ve inisiyelerle doludur. Bunların arasında Hermes, en çok atıf yapılanlardandır. Hermes farklı metinlerde Toth, Tehenti, İdris, Enoch gibi farklı isimlerle anılmıştır. Tüm bu farklı isimlere ait metinlerin her birisinin ardında aynı üslubu görebiliriz ki bu metinlerin hepsi Hermetik üsluptadır.

Yahudi gizemciliğinde Enoch adında gizemli bir peygamber olarak zikredilen, Kuran-ı Kerim'de İdris olarak anılan, Bahai metinlerinde Hermesi elvah olarak belirtilen, kadim Mısır bilgilerinde Toth diye bahsedilen, eski Yunanda Hermes Trismegistus olarak belirtilen kişinin Hermes olduğu yaygın olarak kabul edilir.

Sözü edilen isimler bulundukları toplumu ve buna bağlı olarak gelişen düşünsel ortamı doğrudan etkilemişlerdir. Bu anlamda birçok toplum için Hermes, başlangıç sözlerini söyleyen kişi olarak kabul edilmiştir. Nitekim Hermes'e atfedilen metinler de bilinen en eski ezoterik metinlerdendir. Eski metinler olması tarihsel olarak metinlerin etki sahasını kuvvetlendirmektedir.

Hermes'e atfedilen yazılar günümüze kurumsal dinsel yapılar aracılığı ile değil de daha çok ezoterizme ve içsel gelişmeye önem veren kişi ve gruplar aracılığı ile gelmiştir. Bu anlamda dinlerin Batıni tarafları sayesinde tarihin her döneminde varlığını sürdürmüştür.

Tarihsel olarak Hermes'e yönelik yapılan yorumlarda şu tip ortak noktalar tespit etmek mümkündür. Hermes bir Mısırlıdır. Ve Mısır uygarlığının baş mimarıdır. Bu Mısır uygarlığının kuruluşu Büyük tufandan önce başlamış ve tufandan sonra Mısır uygarlığı açıkça ortaya çıkmıştır. Hermes'in yaşadığı dönemin tufan öncesi ve sonrası dönem olduğu hakkında anlaşmazlıklar olsa da onun Mısır uygarlığının kurucusu ve temel öğretilerin oluşmasında katkı sağlayıcı olduğu konusunda genel bir kanı vardır. Hermes bu anlamıyla insanlığın gelişkin mirasını yeni bir ortamda yeşerten insanlığın ruhsal babasıdır. Bu babalık nosyonu gelecek nesilleri temsil eden Tat figüründe Hermes'in metinleri aracılığı ile sunulmuştur.

Hermetizm, Hermes'e atfedilen yazıların gösterdiği bütünsel bir anlayışın ismidir. Hermetik düşünce sadece Mısır ve Mısır dinini değil bütün insanlığı etkilemiştir. Yeni platonculuk, rö-nesans, reform hareketleri ve İslam'daki mistisizm düşüncesinin temelleri Hermetik metinlere dayanır. Kabalist anlayış, simya geleneği, hristiyan gnostizmi, pagan rahiplerin mistizmi Hermetik geleneğe bağlıdır. Hermetik düşüncenin Essenilerle de ilişkisi olduğunu belirtenler vardır. İslam anlatılarında ilk göğe çekilen peygamber olarak İdris kabul edilir. Göğe çekilmek göksel olanla bütünleşmek ve fiziki olarak da orada ve yerde var olmak anlamındadır. Hermetik anlayış İslam içinde Rafizilik, Mutezile, İsmaililik olarak kendini açıkça sunmuştur. İlmi nücun (astroloji), ilmi simya ve İhvan-ı safa risalelerinin çoğunluğu hermetik metinlerle doludur. Bunlar arasında Ebu Bekr Muhammet İbn Zekeriyya El Razi (simyacıdır) ve bir Karmarti olan Abdullah İbn Meymun cesaretle Hermes'in ismini zikredebilenlerdendir.

Üç kere yüce Hermes olarak Grek'lerin ortaya koyduğu Hermes aslında yerin, göğün ve geçişin simgesi olarak başlangıç ve sonun kendisi olduğunu gösterir. Yeni çağ mistiklerinin bazılarına göre de Hermes Baba olandır. Ve baba olanın yeryüzündeki tezahürüdür.

Hermes üzerine tarih boyunca çok şey yazılmış ve konuşulmuştur. Rönesansın başlamasında Hermetik düşünceler etkin bir rol oynamasına karşın aydınlanma dönemi sonrası gelişen sanayi toplumunda Hermetik metinler safsata yığını olarak görülmüştür. Fakat günümüzde sadece maddesel yönünü geliştiren modern uygarlık, ruhsallığı ihmal etmiş ve iki kanadı olan insanlık kuşunun maddi kanadım geliştirirken ruhsal kanadını cılız bırakmıştır. Hermetik metinler maddesel ve ruhsal dengeler bütünü olması sebebiyle çağımız insanının es geçtiği bazı değerleri düşünmesine ve bazı değerlerindeki abartılardan kurtulmasına yardımcı olmaktadır. Çünkü Hermetik metinler ruhsal olana yaptığı vurgu kadar maddi olanın yetiştirilmesine de önemli vurgular yapmıştır. Bu anlamda insanlığın maddi ve ruhsal yönlerine bir bütün olarak tesir etme ve ona rehberlik yapma imkanına sahiptir.

Hermetika ve Hermes yeni çağ ile birlikte yeni uyanışlara ve insanlığın ürettiği ve muhatap olduğu maddi ve ruhsal bilgilerin sentezine çok önemli katkılar sağlamaktadır.

Hermetik Metinlerin Tarihi

Hermetika günümüze kadar birçok farklı çevirisi ile karşımıza gelmiştir. Hermes İçendi yazdığı dilden yapılacak çevirilerin gizemli bağının koparılacağmı ve sözünün etkisinin azalacağını vurgulamıştır. Buna rağmen Hermes'in metinleri farklı kültürler ve ortamlarda çevirilerek insanlara içsel dönüşüm yolunda bir rehber olmuştur.

Konuyla ilgili çeşitli araştırmacıların iddialarına göre, Hermetika aslında kadim kutsal yazı ile yazılmıştır daha sonra eski Mısır dili ile kaynaşma olmuş ve Mısır diline dönüşmüştür. Fakat bu metinler M.S. 3. yüzyılda İmparator Theodosrus'un himayesindeki zamanın İskenderiye Patriği Theophilus'un fermanı ile Mısırca yazılan her eserin ortadan kaldırılması ve Mısırca konuşanların öldürülmesiyle ortadan kalkmıştır. Bu baskı döneminden kaçan mistikler kadim yazı formu ve Mısırca yerine Grek alfabesini kullanarak birçok teoloji kitabının yazıldığı Kopt dilini kullanmışlardır. Bu dil 17. yüzyıla kadar yani bu dili bilen rahipler yaşadığı süre içinde var olmuştur. Günümüzde metinler eski Mısırca değil, Grekçe, Latince, Arapça ve Kopt dilinde-dir. Hermetik felsefe, Mısır uygarlığının içine sinmiş bir şekilde yaşarken örgütlü bir dine dönüşen Güneş Tanrı dini, Hermetik düşüncenin rahipler arasında bir sır olarak yaşamasına sebep olmuştur. Bu anlayış piramitlerin birer inisiyasyon merkezi olarak çalışması ve bu inisiyasyonlardan yararlanan birçok mistiğin yetişmesine olanak sağlamıştır. Bunların arasında Pisagor, Eflatun ve Hz. Musa sayılabilir.

Hermetika günümüze Grekçe'ye çevrilmesi sayesinde ulaşmıştır. MÖ. 3. yüzyılda birçok astroloji metni Grekçe'ye çevrilmiştir. Bu zamanda Toth'un yazıları da Grekçe'de dolaşmaya başlamıştır. Hermes Trismegistus'a atfedilen eserler Grekçe'de hem bir kadim bilgiler ansiklopedisi hem de simya, astroloji, tıp, botanik gibi pratik amaçlara yönelik bilgi kaynağı olarak kullanılmıştır. Hermes'in metinleri felsefi ve teknik olarak ikiye ayrılabilir. Felsefi kısmı, içsel dünya ve Tanrısallık hakkında bilgilerin işlendiği; Corpus Hermeticum, Stobaeus Fragmanları, Viyana ve Nag Hammadi papirüsleri ve Logos Teleios isimleri ile bilinen ortak metinlerdir. Diğer metinler ise astroloji, simya, anatomi, tıp, botanik, ile ilgili bilgileri içerir.

Grekçe'ye oradan da Latince'ye çevrilen eserler 7. yüzyıldan itibaren Arapça'ya da çevrilerek İslam dünyasında önemli bir yer tutmaya başladı. İslam dünyasında Hermes, İdris peygamberle ve mistik Enoch'la özdeşleştirildi. Grekçe'den Arapça'ya çevrilen eserler arasında şunları sayabiliriz. Hermese atfedilen Kitabu'l-esrar. Majinin kurallarının belirtildiği Nevamis Hirmis. El Kindi'nin yazdığı Hermesin Grekçe çevirisi olan Risale fi ilm el-ketif. Arap yazarların hermetik felsefeyi konu alan ve hermetik etki taşıyan yapıtlardan birkaç örnek vermek gerekirse şunlar belirtilebilir. Farklı türde bitki üretebilmek için yazılmış olan Kitab Esrar el-kamer. Hermes'in deyişlerini içeren Adab ül-felasifa. Simya üzerine hermetik yapıt olan Muhammet ibn Umeyl Teymimi'nin Kitab şerh ül-suver/i. Büyü ve dua metinleri olan Kitab gayet ül hakim. Bunun yanında İhvan us safa risalelerinde açık bir hermetik etkiyi görebiliriz.

Günümüzdeki Hermetika çevirileri Grekçe ve Latince eski belgelerden yapılmış çevirilerdir. Olabildiğince başarılı çeviriler mevcuttur. Hermes'in metinleri yaygın olarak kullanılan bütün dillere çevrilmiştir. Hermes'in kendisinin çeviriden dolayı oluşabilecek anlam ve tesir azalmasına dair uyarısına rağmen insanlık bu arıtıcı kaynaktan kendini uzak tutmamış ve farklı dillere çevirileri yapılmıştır. Hermetika'nın her çevirisi çağının ve döneminin donanımının üstünde bir anlayışa hitap edebilme imkanını sağlamıştır. Bu manada hermetik metinlerle bir vesile ile tanışık olmak onun tarihsel okuması içinde bulunduğumuzu unutmamak metinlerin anlaşılmasmdaki güçlüğü de aşmamızı sağlayacaktır. Birçok sembolik anlatım günümüzde somut olarak anlaşılacağı gibi birçok problemli durum da günümüz koşullarında basit çözümlerle halledilebilecek pürüzler gibi görülebilecektir. Onun için Hermes'in metinlerinin kendi söylediği ve yaptığı gibi "tefekkür yoluyla eriştim Atum'un bilgisine" ibaresinde olduğu şekliyle tefekkür yolu ile okunması gerekir.

Üç Farklı Yerden Hermes Çevirisi

Bu derleme, Hermes'e ait olduğu belirtilen üç önemli metnin bir araya getirilmesiyle oluşturulmuştur. Bu çalışmalar Hermes üzerine yapılmış modern-postmodern dönem versiyonları olup hepsi farklı ortamlarda yaygınlaşan ve farklı beklentilerle oluşturulan çalışmalardır. Söz konusu çalışmalar içsel aydınlanma ve bütünsel olana katkı sağlama hedefleri ile ortak bir amaca sahiptirler. Bu metinlerin ilki Hermes'in mevcut metinlerinin derlenip şiirsel bir dille yeniden yazılmış halidir. İkincisi internet orta-

mında bulunan Corpus Hermeticum metinlerinin çevirisinden oluşmaktadır. Üçüncüsü ise bazı gnostik örgütlerde ders olarak işlenen ve on dersten oluşan 1916 tarihli bir derlemedir.
Çalışmamızın ilk bölümü olan Hermetica çevirisi, Timothy Freke ve Peter Gandy'nin özenle hazırladığı 20 adet şiir tarzında oluşturulmuş Hermetik metnin çevirisidir . Bu şiirler bütün Her-metik külliyatın titiz bir şekilde taranması, anlaşılmayan içsel tutarsızlık olan kısımların elenmesiyle oluşturulmuştur. Anlatım Hermes'in kehanetleri bölümüyle başlar ve Atum'a şükür bölümüyle biter. Hermetik metinler günümüze kadar çok farklı biçimlerde gelmişlerdir. Bu durum metinlerin farklılığı ve içsel çelişkilerinin olmasına da imkan vermiştir. Freke ve Gandy'nin çalışmasıyla bu metinler sade bir biçimde, okunabilir bir forma getirilmiştir.
Yazarların oluşturduğu metin bir kurmaca değil Hermetik prensiplerin temel alınması ve yine Hermes'in sözleri aracılığı ile oluşturulmuş bir metindir. Tek yaratıcı, yukarıdakinin aşağıdakine benzerlik ilkesi, düalite, ruhun enkarnasyonu, tekrar doğuş, zaman ve kozmos anlayış ve prensipleri çok sade bir biçimde anlatılmıştır. Bu sayede temel prensipler göz önüne çıktığı gibi karmaşa içinde olan Hermetik külliyata da bir anlamlılık gelmiştir. Temel prensiplerin ortaya çıkmasıyla Hermetika'nın kadim bilgelik kaynakları ile olan yakın teması ortaya çıkmıştır.
Metnin oluşturulmasında dilden, tarihsel kayıplar ve eklemelerden dolayı oluşabilecek hatalar gerek kadim bilgelik kaynaklarına referansla, gerekse kutsal metinler vasıtasıyla giderilmiş, bütünsel bir anlayışa işaret eden Hermetika'nın sağlıklı bir biçimde sade haliyle 21. yüzyıl okurlarıyla buluşması sağlanmıştır. Çevirilerin çevirisi olan çoğu metinden daha anlaşılır olması hiç olmazsa Hermes'in derdinin ne olduğunu anlatmayı başarması sebebiyle çok önemlidir. Bu çevirinin Hermes'in kendi metinlerine anlam bakımından "aslına sadakat" noktasında başarılı olduğu söylenebilir.
Şiirin sembollere bürünmesi anlatılmak istenen şeyin yaşamda karşılığının oluşmaması sebebiyledir. Yaşamdaki karşılık somut maddesel bir karşılıktan öte olan anlayış olarak bir karşılıktır. Bu sebeble Grekçe çevirilerde soyutlama ve sembolleştirmeler anlamı çoğu yerde boğmuştur. Yaşadığımız çağ Hermes'in doğrudan algılanabileceği ve Hermes'in "tezahür ettiren zihin" dediği zihinle doğrudan karşılaşabileceği bir dönemdir. Bu nedenle temel prensiplerin yansıtıldığı metinlerin sade bir dille ifade edilmesi zamanın da bir gerekliliğidir.
Hermes'in kayıp sözleri adı altında çevrilen bu metinler gerçekte de kaybolmuş, varolsa bile anlaşılmazlığı ve karmaka-rışıklığı ile gözden düşmüştür. Bu çeviri Hermetika'ya itibarını teslim etmiştir ve Hermes'in metinleri günümüz dünyası insanları için anlaşılır ve görünür olmuştur. Bu noktada Freke ve Gandy'nin çalışması yeni bir Hermetika yazmak olmasına rağmen çok önemli ve cesaret verici bir iştir.
Eserde tek tanrılı dinlerden izler görülebileceği gibi spiritüalist izler de fark edilecektir. Bunların Hermes'in orijinal metinlerine uyup uymadığını test etme şansımız bulunmamaktadır. Fakat kadim bilgelik kaynaklarının ortak bir özelliği olan bütünsellik ve insan varlığının aslına dair hakikatleri seslendiriş noktasından değerlendirildiğinde ortaklıklar ve anlam bütünlüğü tespit edilebilmektedir. Hermes'in eserleri tanrısal esinleri taşıyan bir kaynaktır. Bu nedenle yaratıcının kokusu olan her şeyle bağlantısı ve benzerliği vardır. Hermetika bu manada hem benzerlikleri taşımakta hemde bazı ruhsal prensipleri daha doğrudan ifade etmektedir. Freke ve Gandy'nin eseri bir başlangıç olması, kolay anlaşılabilir olması nedeniyle önemli ve benzersizdir.
Hermes seste ve ifadede majik bir şeyler olduğunu belirtmiştir. Bu anlamda çeviri bu sihirli esini almak için elbette yeterli değildir. Simyacıların bir çoğu Hermetikadaki bazı kelimeleri mantra ve enerji çekirdekleri olarak kullanmaktadır. Ancak hiç kuşkusuz burada hedef bu değildir.
Derlemenin ikinci bölümü olan "Corpus Hermetica" çevirisi, internet üzerinde http://www.ancienttexts.org/library/egyp-tian/hermetica/hcenter.htm adresinde bulunan metnin çevirisidir. Orijinali Eski İngilizce olan metin söz konusu sitede Hermes'in orijinal sözleri olarak sunulmuştur. On yedi bölümden oluşan metin bazı yerlerde bir monolog ve vaaz şeklinde iken/ bazı yerlerinde kısa diyaloglar şeklinde sunulmuştur.
Söz konusu metinlerde temel olarak üç tarz hitabet görülmektedir. Bunlardan ilki Hermes'in direk kendisine mutlak zihinden veya poemander (kutsal çoban) diye sunulan bir varlıktan aktarılan, Hermes'in durumu ve yaratıcıyı nasıl anlaması gerektiği hakkında bilgiler içeren metinlerdir. Bunlar 1-2-3-8-10 no-lu kitaplar olarak belirtilebilir.
İkinci hitap biçimi, Hermes'in oğlum diye hitap ettiği Tat'a anlattığı ya da vazettiği metinlerdir. Bunlarda yumuşak ve koruyucu bir üslupla Tat'a Tanrı, sessizlik sanatı, işler duyular, odaklanma ve varolma hakkında çeşitli bilgiler sunulur. Tat'la Hermes'in arasındaki ilişki inisiyatik bir doğumun

gerçekleşmesi sonucu olan bir ilişki gibidir. Tat sanki Hermes tarafından uyandırılmış, fakat fark ettiklerini anlamlandıramayan bir kişi konumunda sunulmuştur. Hermes Tat'a şefkat dolu bir baba gibi davranmaktadır. Burada fiziksel bir baba oğul ilişkisinden çok ruhsal anlamda baba oğulluktan bahsetmek kanaatimizce daha doğru olacaktır. Tat'ın Hermes ile arasındaki ilişkiyi Hz.İsa'nm Baba dediği bütünsellikle arasındaki ilişkiye benzetebiliriz.

Üçüncü hitap biçiminde ise Hermes'in Asclepius'a hitap ve vaazları görülür. Bunlar metinde 4-6-9-13-17 no'lu kitaplar olarak tespit edilebilir. Hermes burada Asclepius'a daha çok resmi yönünü göstermiş ve diyaloglarda daha mesafeli bir ilişkiyi tercih etmiştir. Söz konusu bölümlerde Tanrı, iyilik, duyular ve anlamanın netliği ve bilge olma yolları hakkında bilgiler aktarılmış, öğütler verilmiştir. Asclepius ile Tat'ın isimleri ortak olarak sadece anahtar isimli bölümde zikredilmiştir.

Hermes Asclepius'a "Dünün konuşmasını senin adına sundum, bugünün konuşması ise Tat'a uygundur" derken aslında kendi inisiyasyonunun yönünü de göstermektedir. Hermes geçmişi olanla geleceği olanın arasındaki kavşakta durmaktadır. Geçmiş bilgi ve anlayışlarla Tanrısal bilgiye odaklanmak isteyenlerin

durumu Hermes'le Asclepius'un ilişkisi gibi mesafelidir. Gelecek olan nesil ise ancak Hermes'in yaratıcı inisiyasyonu ile ruhsal doğum gerçekleştirerek var olabilir. Ruhsal doğuma ulaşmış kişi babayı tanır ve varlığın yeryüzündeki en yüce hizmetini, secde etme vazifesini yerine getirir. Babayı tanıyan Tanrıya odaklanmayı ondan öğrenir ve Tanrının bütün içindeki' fonksiyonunu kavrar. Tanrı bütün bilinmezliği ile varlığın yaşamına dolarken her şey anlamına kavuşur ve gerçek uyanma madde içinde gerçekleşir. Uyanan kişi bütünün eylemi olur ve babadan nasıl olunması gerektiğini tekrar öğrenir.

Çevirimizin ikinci bölümü olan Corpus Hermetica çevirisinde bilginin hiyerarşik bir biçimde inmesi söz konusudur. Mutlak zihinden Poemander'e ondan Hermes'e, Hermes'ten Tat ve Asclepius'a bu bilginin akışı aslında farklı anlayış düzeylerini işaret ederken bu anlayış düzeylerinin birbirini dışlayıcı değil, birbirini yeniden gerçekleştirici olduğu da görülür. Bu bölüm Hermetik metinlerin mevcut orijinal biçiminin çevirisi olarak kabul edilebilir. Bazı yerlerinde sembolik ifadelerin yoğunlaşması metnin ifade tarzına sadık kalındığından dolayıdır. Bunun yanında çelişkili gibi görünen unsurların bütünsel bir gözden geçirme ile anlamlı hale gelmeleri mümkündür.

İkinci bölüm çeviri metni internet ortamında bulunması ve metnin tamamına erişilme imkanı olması nedeniyle en rahat ulaşılabilen ve bu anlamda insanların en fazla karşılaştığı Hermetik metindir. Bu anlamda özellikle İngilizce'de Hermetik metin olarak popüler bir biçimde bilinen metin bu kitabın ikinci bölümünde çevirisini yaptığımız metindir.

Derlemenin üçüncü bölümü ise Hermes'e ait olduğu belirtilen iki temel metnin ders kitabına dönüştürülüp on derslik bir anlatımla sunulmasından ibarettir. Söz konusu metin 19. yüzyılda bazı ezoterik bilgilenme hedefli cemiyetlerce kullanılmış olup Kessinger yayınevi tarafından 1916 tarihinde yayınlanmıştır. Bu çeviri "Görünmeyen Tanrı aslında en çok tezahür edendir" ve "İyilik yalnızca Tanrıdadır" başlıklı iki metinden oluşmuştur. Bu iki metin gnostik bilgilerin ışığında yorumlanmış ve her bir satırı derin bir yorumlama sürecine tabi tutulmuştur. Metin bütün olarak Tanrının içsel olarak deneyimlenmesi ve yaşamın bütünüyle Tanrısal olarak algılanması hedefiyle yorumlanmıştır. Çeviride temel olarak şunlar ifade edilmiştir:

"Tanrının görünmemesi ve tezahür edebilmesi, düşünerek tezahür edebilme özelliğinin olması. Bir ve tek olması. Mükemmel olanın Yaratıcısı olması. Bütün isimlerden yüce olması. Hem var olan hem de var olmayan olması, var olanları o tezahür ettirir var olmayanları ise kendi içinde muhafaza eder. Hiçbir yer ve hiçbir yön yoktur ki Tanrı'yi temsil edebilsin. (Tanrıya) Her şey sensin senden gayrı hiç bir şey yoktur, var olan her şey sensin ve var olmayan her şey de sensin, sen düşünürken zihinsin, yaratırken babasın, güç verirken Tanrı'sın, iyisin her şeyin yaratıcısısın. İyilik Tanrı'nın kendisidir, iyilik üretilmiş olanda değil üretilmemiş olandadır. İnsanlardaki iyilik çok kötü olmayan iyiliktir. Güzellik ve iyilik Tanrı'nın bütünleyici parçalarıdır ve yalnızca ona özgüdür, Tanrı'yi arıyorsan güzelliğin peşine düş, ona ulaşan tek bir yol mevcuttur, içsellik ve adanmışlık."

Yukarıdaki metinden alman alıntılara bakacak olursak yaratıcı üzerine teolojik olarak çok ciddi saptamalar yapılmıştır. Derlemenin üçüncü bölümü, on ders ile hermetik metinlerin nasıl açımlanabileceği ve ezoterik okulların söz konusu metni nasıl kullandığını anlamak için çok güzel bir örnektir. Hem metne bakıp nasıl derinleşileceğini gösterir hem de Hermes'in birçok farklı hareket ve düşünceye nasıl kaynaklık ettiğine bir örneklik teşkil eder.'

Kitabın bütününü oluşturan üç çeviri Hermetik metinlerin pratik olarak farklı yaşam alanlarında kullanımına dikkat çekmektedir. İlk çeviri akademik ve zahmetli bir uğraştan sonra günümüz insanı için Hermes'i anlaşılır kılmayı hedeflemiştir. İkinci çeviri Hermes'in olabildiğince orijinal metinleri ile insanları karşı karşıya getirmeyi hedeflemiş ve bu metnin yayılımı için en

yaygın bilgi paylaşım sistemi olan internet gibi bir aracı seçmiş-lir. Üçüncü çeviri ise kendi içine kapanık ezoterik bir grubun I lormes metinlerini derinlemesine okuyup değerlendirmelerini örneklemektedir. Bu üç çevirinin bu kitap içinde derlenmesi şu noktalardan anlamlıdır: Hermes geçmişte olduğu gibi günümüzde de inisiyatik faaliyetine devam etmektedir. Tanrı Jner yerdedir ve Tanrı'ya doğru gidişte Hermetik bilgiler herkese farklı bir hız vererek kendi cazibesi etrafında bir şekilde insanları toplamaktadır. Farklı okumaların birleştirilmesi ve birlikte sunulması aslında Hermetik maksadın yani Bütünün Tanrısallaşması-nın ve tezahür ettiren düşüncenin var ediciliğinin bir örneğidir.

Sonuç

Hermes tarihin hangi döneminde ve nerede yaşamış olursa olsun bütün insanlığın topyekün uyanmasının beklendiği bu dönemde artık bütün insanlığa mal olmuş bir inisiyedir. Nasıl bakarsak bakalım, Tanrısal muradın bizi ulaştıracağı yolun en ciddi köşe taşlarından biri olan Hermes, tezahür ettiren düşünceye sahiptir ve onun düşüncesi içinde olmak yeryüzünün güzellik yönünde yeniden yaratılmasına katkıda bulunmak olacaktır. Üç farklı hermetik metnin bir araya getirilmesindeki temel amaç, Hermes'in hem kapsamının fark edilmesi, hem ana fikri ve hedefinin anlaşılması hem de farklı okumalarla Hermes'teki bütünlüğün fark edilmesi isteğidir. Hermetik metinler üzerinde düşünerek, tefekkür edilerek durulması gereken metinlerdir. Ve insana zihinsel devinimi hızlandırmak açısından ciddi süratler katacağı açıktır. Baba olan Hermes'in gelecek olan bizler için aydınlatıcı ve idrak ettirici olması temennilerimle bu yazıya son veriyorum. Tanrısal maksadın gerçekleşmesi bütün kainatların en derin arzusudur. Bizi bu derin arzumuzdan uzaklaştıran ve varlığımızı çepeçevre saran kabuklar, Hermes'inkiler gibi yaratıcı sözler ve doğrudan Tanrı'nın kelamı ile çözülebilir.

KAYNAKÇA

• Arabi Muhiddin, 1942, Fusus ul Hikem, Çeviren; M. Nuri Gençosman, İstanbul
• Hz. Bahaullah, 1994, Hz. Bahaullahm Levihleri, Çeviren; Mecdi İnan, İstanbul.
• Chaney Robert, 1996, Eseniler ve Sırlan, Çeviren; Duygun Araş, RM yayınlan, İstanbul.
• Copenhaver, B.P. 1992, Hermetica, Cambridge Uni. Press., Anan; Özbudun, 2004
• Festugiere, A.J. 1947, Hermetisme et Gnose Paienne, Histoire Generale des Religi-ons (eli), Maxime Gorce ve Raoull Mortier (eds.), Paris, Librairie Aristide Qulillet., Anan; Özbudun, 2004
• Freke Timothy & Gandy Peter, 2000, Hermetika, Hermesin Kayıp Sözleri, Ege Meta Yayınları, İzmir.
• Herbelot, B., 1995, Bibliotheque Orientale, ou Dictionnaire Universitaire, 1,11., Anan; Özbudun, 2004
• Kitabı Mukaddes, 2000, Yeni Yaşam Yayınları, İstanbul *i-*
• Kuran-ı Kerim ve Türkçe Anlamı, 1996, Hazırlayan Ali Bulaç, Birim Yayınları, İstanbul.
• Le Plongeon Augutus, 1914, Mısırlıların Kökeni, Ege Meta Yayınlan, İzmir.
• Özbudun Sibel, 2004, Hermes'ten İdris'e bir dinsel geleneğin dönüşüm dinamikleri, Ütopya yayınları, Ankara.
• Salt Alparslan - Çobanlı Cem, 2001, Dharma Ansiklopedi; Parapsikoloji, Mistisizm, Okültizm, Ezoterizm, Teozofi, Spritüalizm, Neospiritüalizm, Dharma Yayıncılık, İstanbul.
• Schoure Edouard, 1999, İnsanlığı Aydınlatan Büyük İnisiyeler, Çeviren; Yavuz Keskin, RM yayınları, İstanbul.
• Shervvood Keith, 1995, Ruhsal Şifa Teknikleri, Akaşa Yayınları, İstanbul.
• Sohravardi, 1986, Le Livre de la Sagesse Orientale (Kitab Hikmat al Ishraq), tr, et notes par Henry Corbin, Paris, editions Verdier. Anan; Özbudun, 2004
• Thorndike, Lynn, 1923, A history of magic and Experimental sciences during the First Thirteen Centuries of our Era, NY; Columbia Uni. Press. Anan; Özbudun, 2004
• Ullmann, Manfred,1994, İslam Kültür Tarihinde Maji, İz yayınlan, İstanbul

1
HERMETİK ŞİİRLER

Hermes'in Kehanetleri

Saf felsefe ruhsal çabadır,
sürekli tefekkür yoluyla,
Tek-Tanrı Atum'un
Hakikat Bilgisi'ne erişmek için.
Ama şimdi kehanette bulunarak
diyorum ki, gelecek zamanlarda
hiç kimse tek bir amaç uğruna
ve kalp temizliğiyle
felsefenin peşinde olmayacak.
Kıskanç ve hasis tabiatlı olanlar
engelleyeceklerdir
insanın keşfetmesini
paha biçilmez ölümsüzlük nimetini.
Felsefe yolunu şaşıracaktır,
anlaşılması zorlaşacaktır.
Yozlaşmış olacaktır
aldatmaca görüşlerle.
Büyük güçlükler içinde kalacaktır
aritmetik, müzik ve geometri gibi
içinden çıkılmaz bilimler karşısında,
Saf felsefeyi öğrenen kişi,
araştırır bilimleri.
Hayal mahsulü teoriler olarak görmez,
Atum'a adanmış bilgiyi.
Çünki o bilgidir ki ifşa eder sırlarını,
sayıların gücüyle düzenlenmiş
mükemmelen işleyen evrenin.

Çünki o bilgidir ki, belirler
denizlerin derinliğini ve ateşin güçlerini
ve fiziksel cisimlerin büyüklüğünü,
bunlar saygı dolu bir huşu verir
Yaratıcı'nın ustalığı ve bilgeliği karşısında;
çünki müziğin esrarı
tanıklık eder Yüce Sanatçı'nm
emsalsiz dehasına.
Güzel bir ahenkle birleştirmiştir her şeyi
tek bir Bütün içinde
tatlı nağmelerle dolup taşarak.
Atum'u sevmek düşüncede,
kalpten ve katışıksız biçimde,
ve onun iradesinin erdemliliğini izlemek;
felsefe budur,
gölge düşürmediği
amaçsız fikirleri destekleyen zorlayıcı arzuların.
Ancak şimdiden görüyorum ki gelecek zamanlarda
zeki ve entelektüel kişiler

yanlış yola sevk edecek insan zihinlerini,
onları saf felsefeden saptırarak.
Bizim kutsal adanmışlığımızm etkisiz olduğu,
kalpten hissedilen dindarlığımızın
ve biz Mısırlıların Atum'u ululadığımız
özenli hizmetimizin
ödül getirmeyen boş bir çaba olduğu öğretilecek.
Mısır göklerin bir suretidir
ve Kozmos tümüyle burada ikamet eder,
burasıdır mabedi;
ama tanrılar yeryüzünden gidecekler
ve gökyüzüne dönecekler,
ruhsalllığın eski vatanını geride bırakarak
Misir terk edilmiş ve ıssız kalacak,
tanrıların mevcudiyetinden yoksun.
Yabancıların eline düşecek
bizim kutsal adetlerimizi yadsıyacak olan.
Bu kutsanmış tapmaklar ve türbeler ülkesi
cesetlerle, cenazelerle dolacak.
Kutsal Nil kanla köpürecek
ve suları yükselecek,
dökülen kanlarla pislik içinde.

Bu sizi ağlatıyor mu?
Daha beteri gelecek.
Bu ülke ki bir zamanlar,
insanlığın ruhsal öğretmeniydi,
bu ülke ki öyle sevmiş ve adamıştı ki kendini tanrılara
onlar bile tenezzül etmişlerdi yeryüzünde ikamete,
ama şimdi söylüyorum sizlere,
bu ülke zulümde geride bırakacak diğerlerini.
Ölülerin sayısı yaşayanları kat kat aşacak,
ve hayatta kalanlar
Mısırlı sayılacaklar
sadece dillerinden dolayı,
çünki davranışlarında
başka bir ırkın insanlarına benzeyecekler.
Ah Mısır!
Dininden hiçbir şey kalmayacak,
boş bir masaldan başka,
buna kendi çocukların bile
inanmayacaklar.
Geriye hiçbir şey bırakılmayacak
bilgeliğini anlatacak,
eski mezar taşlarından başka.

İnsanlar hayattan yorulmuş olacaklar
ve vazgeçecekler görmekten
saygı dolu bir hayranlığı hak ettiğini evrenin.
Ruhsallık, bütün nimetlerin en büyüğü,
sonuna gelmenin işaretlerini verecek
ve itibar görmeyen bir yük gibi algılanacak.
Dünya artık sevilmeyecek
Atum'un emsalsiz eseri olarak;
onun İlksel Mükemmelliğinin

şahane bir anıtı,
Tanrısal İrade'nin bir aracı,
ululaması ve şükretmesi için
görenlerin.

Mısır yoksul kalacak.
Her kutsal ses susturulacak.
Karanlık aydınlığa tercih edilecek.
Gözler gökyüzüne çevrilmeyecek.
Saf olanların aklını kaçırdığı düşünülecek
ve saf olmayanlar bilge diye saygı görecekler.
Deliye cesur gözüyle bakılacak
ve kötüler iyi sayılacak.
Ölümsüz ruhun bilgisine
gülünüp yadsınacak.
Göklere layık saygı dolu sözler
ne duyulacak ne kabul edilecek.

İşte ben, Üç Kere Yüce Hermes,
insanların ilki,
erişmek için Tüm Bilgiye,
kazıdım tanrıların sırlarını
bu taş tabletler üzerine
kutsal semboller ve hiyerogliflerle.
Ve onları sakladım gelecekte
bizim kutsal bilgeliğimizi arayacaklar için.
Her şeyi gören zihin vasıtasıyla,
Şahitlik ettim bizzat Göklerin görünmez yüzüne,
Ve tefekkür yoluyla eriştim
Hakikat Bilgisine,
işte bu bilişle yazıyorum m bu mısraları...

Hermes'in İnisiyasyonu

Duyularım mistik uykuda askıda kalmıştı;
yorgun, yapay bir uyuşukluk değildi bu,
uyanık ve şuurlu bir boşluktu.
Bedenimden kurtulup,
düşüncelerimle birlikte uçtum
ve boşlukta süzülürken bana öyle geldi ki,
engin ve sınırsız bir Varlık ismimle bana seslendi:
"Hermes, ne arıyorsun?"

"Kimsin sen?" diye sordum.

"Ben Yolun-Rehberi'yim, Yüce Zihin,
Tek-Tanrı Atum'un düşünceleri.
Ben seninleyim; her zaman ve her yerde.
Arzularını biliyorum.
Soruların şuurlu olsun
ve onlar yanıtlanacaktır."
"Bana Gerçekliğin yapısını göster.
Beni Atum'un Bilgisi'yle kutsa,"
diye yalvardım.
Ansızın değişti önümde her şey.

Bir anda açıldı Hakikat.
Gördüm sınırsız görüntüyü.
Her şey Işığın içinde eridi;
Sevgiyle bütünleşti.
Ancak Işık bir gölge düşürdü, amansız ve korkunç,

bu aşağı inerken
çalkantılı sulara benzedi,
duman gibi köpükler saçıyordu, karmakarışık.
Ve tarifsiz bir ağıt işittim;
anlaşılmaz bir veda çığlığı.
Işık o zaman bir Kelam söyledi
kaotik suları yatıştıran.

Rehberim sordu:
"Bu vizyonun esrarını anlıyor musun?
Ben o Işık'ım; Tanrı'nın Zihni,
öncesinde de var olan
olasılığın karanlık kaotik sularının,
Tanrı'nm Oğlu'dur benim sakinleştirici Kelam' ım
mükemmel düzen fikri,
her şeyin her şeyle uyumu.
Asli Zihin Kelam'in atasıdır,
tıpkı sizin yaşantınızdaki gibi,
sizin zihninizden konuşma doğar.
Onlar ayrılamaz birbirinden,
çünki Zihin ve Kelam'ın birliğidir hayat.
Şimdi Işık'ın üstünde topla dikkatini
ve onunla Bir ol."
Tamamlayarak sözlerini
içime baktı benim.
Ben bana karşı,
ta ki titreyerek gördüm düşüncemde
Işık'ın içindeki,
sonsuz fakat düzenli bir dünya oluşturacak
sınırsız gücü,
ve hayran kaldım.
Derinliklerin karanlığında gördüm,
tanrısal kudretin süptil ve zeki nefesinin

formu olmayan kaotik sulara nüfuz ettiğini.
Atum'un Kelam'ı doğurgan suların üzerine düştü,
ve onları tüm formlara gebe bıraktı.
Sözün ahengiyle düzen kazanarak
vücut buldu dört element,
birleşerek yaratmak üzere canlı varlıklar neslini.
Ateş elementi,
yörüngelerinde sonsuza kadar dönecek
takımyıldızlarda ve
yedi gök cisminin tanrılarında
ifade buldu.
Kelam bundan sonra sıçradı
doğanın elementlerinden
ve tekrar birleşti Yapıcı Zihinle,
salt zekadan yoksun maddeyi geride bırakarak.

Rehberim dedi ki:
"Sınırsız asli fikri sezdin artık,
başlangıçtan önce var olan.
Doğanın elementleri,
Atum'un iradesiyle,
olasılığın suları içinde,
bu ilksel düşüncenin yansımaları olarak doğdu.
Bunlar ilksel şeylerdir;
asli şeylerdir;
evrendeki her şeyin ilk prensipleridir.
Atum'un Kelam'ı yaratıcı fikirdir;
o, kendi vasıtasıyla yaratılmış olan her şeyi
besleyen ve destekleyen
yüce sınırsız kudrettir.
Sana her şeyi gösterdim.
Neden bekliyorsun?

öğrendiğin bilgeliği yaz
hiyerogliflerle,
taşa kazınmış olarak kutsal tapınakta.
Kendini bir ruhsal rehber kıl,
bilgi nimetine değer bulduklarına;
böylece, senin vasıtanla,
Atum'un insanlığı kurtarabilmesi için."
şükranla dolup taşıyordum
Babaların Babasına bana lütfetmiş olan
Yüceler yücesi bu vizyonu.
Yakardım korku ve saygı içinde,
Ne olur, beni asla uzak kılma
senin Varlığın hakkındaki bu Bilgiden,
ben onunla aydınlatabileyim
karanlıkta olanları."
Sonra, onun gücünü içimde bularak,
konuşmaya başladım.
Uzak duranlar alay ettiler sözlerimle,
ama diğerleri ayaklarıma kapandılar.
Onlara kalkmalarını
ve bu öğretilerle içlerine ekeceğim
bilgelik tohumlarını
kabul etmelerini söyledim.
Haydi dinleyiniz, çamurdan insanlar.
Eger çok iyi dikkat etmezseniz,
sözlerim önünüzden uçup gidecek
ve kanat açıp dönecekler tekrar ayni kaynağa,
geldikleri gibi.

Atum'un Varlığı

Bütün dikkatinizi bana veriniz
ve düşüncelerinizi toplayınız,
çünki Atum'un Varlığının Bilgisi
derin anlayış ister,
sadece onun insanıyla gelen bir lütuftur.
Engel tanımayan bir sel gibidir,
hızıyla geride bırakan
onu izlemeye çalışan herkesi,
önüne geçtiği dinleyiciler değildir sadece,
öğretmen bile yetişemez ona.
Atum'un kavranması zordur.
Onu tanımlamak imkansız.
Mükemmel ve kalıcı olmayanlar
kolay kavrayamazlar
sonsuza kadar mükemmelleşmiş olanı.
Atum bütündür ve süreklidir.
O, hareketsizdir kendi içinde,
yine de kendini hareket ettirendir.
O, kusursuzdur,
bozulmaz ve süreklidir.
O, Yücelerin Yücesi Mutlak Gerçekliktir.
O, fikirlerle doludur
duyuların algılayamadığı
ve her şeyi kucaklayan Bilgi'yle.
Atum Asli Zihin'dir.
O, çok büyüktür,
"Atum" adıyla anılmayacak kadar.

O gizlidir,
yine de apaçıktır her yerde.
Onun Varlığı bilinir düşünce yoluyla ancak,
Yine de onun suretini görürüz gözlerimizin önünde.
O bedensizdir,
Yine de her şeyde vücut bulmuştur.
Onun mevcut olmadığı bir şey yoktur.
Ona hiçbir ad verilemez,
Çünkü bütün adlar onun adıdır.
O, her şeydeki birliktir,
Bu yüzden onu bütün adlarla bilmeliyiz
ve her şeye 'Atum' demeliyiz.

O her şeyin köküdür, kaynağıdır.
Herr şeyin bir kaynağı vardır
kendinden başka,
hiçlikten doğan bu kaynağın
Atum bir sayısı gibi tamdır,
o kendisi kalır
çoğalsa da bölünse de,
yine de tüm sayıları üretir.

Atum Bütün'dür;
O her şeyi içerir.
O bir'dir, iki değil.
O Bütündür, çokluk değil.
Bütün birçok parça değildir,
Sadece kısımlardan oluşmuş bir Bütündür.
Onlara ayrı ayrı baktığınız zaman,
hor şeyin çok olduğunu düşünürsünüz.
Ama gördüğünüz zaman hepsinin Bir'e ait olduğunu
ve Bir'den aktığını,
tüm parçaların bütünleşmiş olduğunu

Atum her yerdedir.
Zihin hapsolunamaz,
çünki her şey Zihnin içinde mevcut olmaktadır.
Hiçbir şey öyle hızlı ve güçlü değildir.
Sen sadece kendi tecrübene bak.
Kendini yabancı bir ülkede hayal et
ve niyetin gibi süratle
orada olacaksın!
Okyanusu düşün ve işte oradasın.
Cisimlerin hareket ettiği gibi hareket etmemişsindir,
ama yolculuk etmişsindir mutlaka.
Göklere uç, yüksel;
kanatlara ihtiyacın olmayacak!
Seni engelleyemez hiçbir şey;
ne Güneş'in yakıcı sıcaklığı,
ne de dönüp duran gezegenler.
Yaratılmış olanların sınırlarına ilerle.
Taşmak ister misin hiç
Kozmos'un sınırlarının ötesine?
Senin zihnin için o dahi mümkündür.
Hissedebilir misin hangi güce sahip olduğunu?
Eğer bütün bunları yapabiliyorsan,
öyleyse ne düşünüyorsun Seni Yaratan için?
Anlamaya çalış Atum'un Zihin olduğunu.
Böyle kontrol eder Kozmos'u.
Her ne varsa düşüncedir,
Yaratıcı'dan doğan düşünceler.

Yaratılışın Tefekkür Edilmesi

Atum'dan iste, onun ışığının bir parıltısıyla
farkındalığının aydınlanmasını
ve sana güç vermesini
düşüncelerinle kavrayabilmen için
onun yüce varlığını.
Aslında görünmeyen,
kendileri de görünmez olan
düşüncelerle görülebilir yalnızca.

Eğer düşünceleri göremiyorsan,
Atum'u göreceğini umuyor musun?
Yine de bak zihninle,
o sana görünecektir,

saklamadan gösterecektir kendini
evrende baştan sona,
kendi gözünle görebilmen için onun suretini
ve iki elinle tutabilmen için.

Görünmez olduğunu mu sanıyorsun Atum'un?
Bunu söyleme sakın!
Atum'dan daha görünür değildir hiçbir şey.
O her şeyi yaratmıştır, işte onlar vasıtasıyla
görebilirsin onu.

Atum'un Yüce Kalbi'dir bu;
her şeyde gösterir kendisini böylece.
Ne varsa bilmek mümkündür,
maddesel olmayanlar da dahil.

Zihin nasıl düşünceler vasıtasıyla biliniyorsa,
Atum da bilinir yarattıkları vasıtasıyla.
Bütünlüğün her şeyi kuşatan yazarıdır
Atum, her şeyi dokuyan gerçekliğin kumaşına.
Yarattıkları görülebildiğinden dolayı,
görebiliriz Yaratıcı'yi,
onun yaratmasının maksadı da budur.

O daima yarattığından dolayı,
görülebilir daima.
Biz de düşünüp hayranlık duymalıyız
ve idrak etmeliyiz kutsandığımızı
Babamızın Bilgisiyle.

Atum'un Varlığını bilmek için
tefekkür et onu düşüncende.
Gözlerinle görmek için onu,
mükemmel düzenine bak evrenin;
Algıladığın her şeyi yöneten
Zorunlu yasalara ve
Olan ve olacak olan her şeyin
Mükemmelliğine bak.
Hayatla dolup taşan maddeye bak
ve gör Atum'u
içerdikleriyle birlikte kalp gibi çarpan.

Tefekkür et Kozmos'u
kadim bedeni olarak onun,
her zaman olgunlaşmış ve taptaze olan.
Sonsuz zamanda dönen gezegenleri gör.
Göklerin ruhsal ateşini gör,
Güneş'le ışığa dönüşen
ve yeryüzüne iyilik olarak saçılan.
Her zaman değişen Ay'ı gör,
doğumu, büyümeyi ve çürümeyi yöneten.

Ayı takımyıldızını gör,
Doğmayan ve batmayan,

ama hep sabit bir noktada kalan,
öyle bir eksendir ki çevresinde
döner Zodyak dairesi.
Kuyruklu yıldızları gör,
"Kahin Yıldızlar" derler onlara,
çünki zamanla dünyanın başına ne gelecekse,
onlar ortaya çıkarlar birkaç gün,
görülmeyen evlerinden,
Güneş'in dairesinin altından.
Kimdir bu mükemmel düzeni sürdüren?

Güneş en büyük tanrıdır göklerde;
diğer herkesin egemenliğini tanıdığı bir kral.
Yine de alçakgönüllüdür bu kudretli tanrı
razı olduğundan küçük yıldızların
daha yukarılarda dönmelerine.
Kimdir onun saygıyla itaat ettiği?
Uzayda kendine verilen yerde dolaşır her yıldız.
Niçin bütün yıldızlar aynı yolu izlemezler?
Her birinin yerini tayin eden kimdir?
Kendi etrafında döner Ayı takımyıldızı
ve taşır bütün evreni birlikte.
Ona bu vazifeyi veren kimdir?
Kimdir Yer'i sabit kılan
ve denizi sahilleri içinde tutsak eden?
Bunların yapımcısı ve sahibi olmalıdır birisi.
Mümkün değildir tesadüfen ortaya çıkmaları.
Düzen tümüyle yaratılmış olmalıdır mutlaka.
Ölçüye sığmayan sadece
ortaya çıkandır tesadüfen.
Oysa düzensizlik bile tabidir Alemlerin Sahibi'ne.

Bir mümkün olsaydı kanatlarının çıkması
ve havada süzülmen;
hareketsiz kalarak yerle gök arasında,
görecektin altında uzanan yeryüzünü,
akan nehirleri, dolaşıp duran havayı,
yakıp geçen ateşi, daireler çizen yıldızları
ve hepsini örten gökleri.
Nasıl bir zevktir bunları görmek,
bir dürtüyle kendini koyuvererek
algılamak devimsiz devindiriciyi,
devinen devinmekte olan her şeyde.
Gizli olan o,
apaçık bütün eserlerinde.
Bir an düşün,
nasıl oluştuğunu ana rahminde.
Aklına getir o usta işçiliği
ve ara o sanatçıyı,
tanrı benzeri böyle güzel bir görüntüye şekil veren.
Kim çizdi göz yuvalarını?
Kim açtı burun deliklerini, kulaklarını ve ağzını?
Kim uzattı sinirlerini ve sıkıca bağladı?
Kim yaptı kemiklerini
ve etini deriyle örttü?

Kim ayırdı parmaklarını
ve düzleştirdi tabanlarını?
Kim hazırladı kalbini
ve boşluklar bıraktı ciğerlerinde?
Kim görünür kıldı güzelliğini
ve sakladı bağırsaklarını içerde?
Kaç çeşit beceri kullanıldı
ve kaç tane sanat eseri yaratıldı
oluşturmak için bir insanı?

Heykeller ve portreler öylece oluşmazlar,
bulunmadıkça bir heykeltraş ya da ressam.
Böylesine yüce bir işin yok mudur yaratanı?

Yaşayan Kozmos

Asli Zihin,
Hayat ve Işık olan,
iki cinsiyetli olarak,
doğurdu Kozmos'un Zihnini.
Asli Zihin devimsizdir her zaman,
sonsuz ve değişmezdir,
kendisi içerir bu Kozmik Zihni,
duyular için algılanamaz olan.
Duyularla algılanan Kozmos
bir kopyası ve suretidir
bu sonsuz Kozmik Zihin'in,
aynadaki bir yansıma gibi.
v
Her şeyin ilkidir
ve başlangıcı olmayandır Atum.
ikincisi Kozmos'dur,
Atum'un suretinde yapılmış olan. .
Kozmos ikinci bir tanrı olduğundan,
o da ölümsüz bir varlıktır
ve Kozmos'un içindeki her şey
bir parçasıdır Kozmos'un,
imkansızdır ölebilmesi onun herhangi bir parçasının
Kozmos, tüm Hayat'tır.
Onun ilk temellerinden
tek bir şey bile var olmamıştır
canlı olmayan.
Yoktur
ve hiç olmamıştır

ve hiç olmayacaktır
ölü olan bir şey Kozmos içinde.
Atum Işık'tır;
sonsuza dek tükenmeyecek enerji kaynağı,
Hayat'ın ta kendisinin sonsuz dağıtıcısı.
Bir kere enerji dağıtıldıktan sonra,
Yönetilir onun kullanılması sonsuz kozmik yasalarla.
Kozmos'un varlığı
Sonsuz Enerji dahilinde bulunur,
oradan bütün Hayat doğar,

imkansızdır bu yüzden onun durması
veya yok olması bir zaman.
kontrol altında ve bir arada tutulur
Sonsuz Yaşam-Gücü'yle.

Kozmos dağıtır bu Hayat'ı
kendi içindeki her şeye.
İki katlı bir devinimi vardır onun:
sonsuzluktan enerji akar Kozmos'a
ve o da Hayat aktarır içindeki her şeye.

Zihin ve Ruh
tezahürleridir Işık ve Hayat'ın..
devinir her şey Ruh'un gücüyle.
Kozmos'un bedeni,
bütün kitleleri içinde barındıran,
tam doymuştur Ruh'a.
Ruh tamamen aydınlanır Zihin'le.
Zihne baştan başa nüfuz etmiştir Atum.
Ruh doldurur ve kuşatır
Kozmos'un bütün bedenini.
O, Hayat verir
büyük ve mükemmel canlı varlığa
Kozmos dediğimiz,
o da hayat verir
içinde barınan bütün daha ufak canlı yaratıklara.
Kozmos bütündür
parçaları üreten ve besleyen,
bir ana baba gibi çocuklarına bakan.
O, Atum'dan alır İyilik payını
ve o, bu İyilik'tir
yaratmanın hakiki gücü olan.
Kozmos suretidir Atum'un
ve Atum Tüm-İyilik olduğundan
Kozmos da İyi olandır.

Zaman Döngüsü

Kozmos'da değişim yoktur bir anlamda,
çünki onun hareketleri
değiştirilemez yasalar tarafından belirlenir.
O yasalar ki ebedi deveranı sağlar
başlangıcı ve sonu olmaksızın.
tezahür eder, yok olur onun parçaları
ve yeniden yaratılır,
tekrar tekrar
zamanın dalgalanan nabzında.
zaman süreci boyunca,
Kozmos'un içindeki hayat
düzenlenir ve korunur.
Yeniler her şeyi zaman Kozmos içinde,
sikluslu değişim süreci ile,
ölçülür gök cisimlerinin
tekrar gelmeleriyle ilk konumlarına
göklerde dönüp dururlarken.

Şimdi geçmişten doğar,
gelecek ise şu andan.
Her şey bir kılınır bu süreklilikle.
Bir döngü gibidir zaman,
bütün noktaları öyle birleşmiştir ki
söylenemez
nerede başlayıp, nerede bittiği,
çünki her noktası hem önüne geçer,
Hem de ardından gelir birbirinin sonsuza kadar.

Yine de daha derin bir anlayış vardır.
Geçmiş ayrılıp gitmiştir ve artık yoktur.
Gelecek erişmemiştir ve daha olacaktır.
Şimdi ise sürüp gitmez,
nasıl var olduğu söylenebilir öyleyse,
bir an olsun yerinde duramıyorsa?

Tanrılar

Kozmos'un Zihni
Kader'i düzenleyen
yedi yöneticiyi
yarattı ateş ve havadan
gördüğümüz beş gezegenle
Güneş ve Ay;
onların yörüngeleri kuşatır
duyular dünyasını.
Bu göksel güçler
ancak düşünceyle bilinen,
tanrı adını alırlar
ve dünya üzerinde hüküm sürerler.
Kader tanrıçasıdır onlara hakim olan,
her şeyi değiştiren
doğal gelişim yasasına göre,
yaratan sürekli
değişmez Hakikat'ten,
hiç durmadan değişen bir dünyayı.
Göksel cisimlerin yönetimi
Atum'un elindedir
ve maddeye akar onlardan
önü hiç kesilmeyen bir Ruh ırmağı.
Madde verimli bir ana rahmi gibidir,
her şeye gebe kalınır içinde.
Bütün formlar şekil verir maddeye
ve Ruh enerjisi sürekli değiştirir onları
bir halden diğerine.

Bu süreci yönlendiren Atum'dur,
her forma Can aktaran
varlık silsilesindeki statüsüyle orantılı olarak.
Yeryüzü tüm maddenin deposudur,
O, maddeyi bahşeder ve karşılığında
Hayat alır yukarıdan.

Ra -güneş- yeri ve göğü birleştirir,
Enerji göndererek yukarıdan
ve yükselterek maddeyi aşağıdan.
O, Hayat'ı çeker kendine
ve Hayat verir kendinden
durmaksızın ışık saçarak her şeye.
Ra göğü yararlandırmakla kalmaz sadece,
ulaşır Yeryüzü'nün gizli derinliklerine bile.
O, yalnızca tefekkür ve düşünce yoluyla bilinen
Atum'a benzemez.
Ra uzay ve zamanda var olur
ve onu görebiliriz biz gözlerimizle,
Kozmos'ta en parlak odur.
Merkezde yer almış bulunarak
ve takınarak Kozmos'u
bir taç gibi çevresine
aydınlatır yukarıyı ve aşağıyı.
Onun izniyle yürür Kozmos kendi yolunda,
ama asla izin vermez yolundan sapmasına,
ve karmaşa içinde kayıp gitmesine
çünki, usta bir savaş arabası sürücüsü gibi,
bağlamıştır kendine Kozmos'u,
ışık ışınlarıdır elindeki dizginleri.

Güneş bir suretidir
göklerden yüce olan Yaratıcı'nın
Tıpkı her şeye kadir Yaratıcı'nın
hayat verdiği gibi tüm evrene,
Ra da Hayat verir
hayvanlara ve bitkilere.
Onun madde bedeni
kaynağıdır görünen ışığın
ve öyle bir nesne varsa
duyularla algılanamayan,
güneşin ışığında
bulunması gerekir o nesnenin.
Yine de onun ne olduğunu veya nasıl aktığını
Atum bilir sadece.
Güneş hiç durmadan Işık ve Hayat saçar.
Ra besler bütün bitkileri,
toplayarak ışınlarının gücüyle üretilen,
ilk meyveleri.
Sanki onun kudretli elleri
Tatlı kokular çıkarır gibidir bitkilerden.
Tıpkı aynı şekilde,
ruhlarımız, göksel çiçekler misali,
beslenir bilgeliğinin ışığıyla Atum'un
ve karşılık olarak
kullanmalıyız bizler de onun hizmetinde
içimizde yeşeren her şeyi.

Yaratılış Hiyerarşisi

Atum Kozmik Zihin'i yaratır;
Kozmik Zihin de Kozmos'u.
Kozmos Zaman'ı yaratır;
Zaman da Değişim'i.

Atum'un özü
Asli İyilik'tir.
Kozmik Zihin'in özü
daimi ayniyettir.
Kozmos'un özü
mükemmel düzendir.
Zaman'ın özü
devinimdir.
Değişim'in özü Hayat'tır.

Atum,
Zihin ve Ruh vasıtasıyla;
Kozmik Zihin
ölümsüzlük ve süreklilik vasıtasıyla;
Kozmos
dönüş ve yeniden dönüş vasıtasıyla;
Zaman;
artma ve azalma vasıtasıyla.
Değişim ise
nitelik ve nicelik vasıtasıyla iş görürler.

Kozmik Zihin Atum'dadır.
Kozmos Sonsuzluk'tadır.
Zaman Kozmos'dadır.
Değişim Zaman'dadır.
Kozmik Zihin,
sürekli biçimde Atum'a bağlıdır.
Kozmos, Kozmik Zihindeki
düşüncelerden oluşmuştur.

Kozmik Zihin Atum'un suretidir.
Kozmos ise Kozmik Zihnin.
Güneş Kozmos'un bir suretidir.
İnsan ise güneşin.

insan Neslinin Yaratılışı

Yaratıcı olan Tanrı,
ki biz ona "Atum" diyoruz,
"ikinci tanrı"yı yapmıştı,
bu Kozmos'tu ve ondan memnun olmuştu.
Yarattığı güzeldi
ve dopdoluydu iyilikle,
onu sevdi çocuğu gibi.

Şefkatiyle istedi Atum
buraya uygun bir yaratık olmasını,
değerlendirecek güzelliğini
yarattığı her şeyin.

Böylece, iradesini geçirerek eyleme
yarattı insan neslini;
tanrısal bilgeliğini ve güç veren sevgisini
örnek alması dileğiyle.
Atum sordu her göksel tanrıya birer birer,
"Ne verebilirsin,
yaratmak üzere olduğum insanoğluna?"
Bütün gün parlayacağını söyledi güneş,
kahkahalar vereceğini bir neşe kaynağı olarak
hem ölümlü zihinler için,
hem de sınırsız evrenin kendisi için.
Ay, uyku ve sessizlik sözünü verdi
ve geceleri parlamak.
Satürn adalet ve gereksinimi sundu.
Barış sundu Jüpiter, Mars ise mücadele.
Aşk ve zevk önerdi Venüs,
hermes adıyla da çağrılan Merkür
dedi ki: "Zeki yapacağım insan neslini,
aktaracağım onlara bilgeliği
ve Hakikat Bilgisi'ni.
asla vazgeçmeyeceğim insanlığa yardımdan."
tum memnun oldu bu sözleri duyduğuna
emir verdi insanın var olması için.

Zihin, En Yüce Baba,
Hayat ve Işık olan,
doğurdu insanlığı,
kendi suretini taşıyan,
sonra hoşlandı yavrusundan.
Bir akrabalık duygusuyla tanrılara bağlanan
insanlık tapındı onlara
inançla ve kutsal düşüncelerle;
yaptılar tanrılar da kendilerine düşeni,
gözettiler insanlığı
şefkatle ve sevecen merhametleriyle.

Başlangıçta ölümsüz ve ruhsaldı insan,
ama Atum gördü ki bu yeni yarattığı
emeğini katamazdı Yeryüzü'ne
onu maddi bir zarfa sarmadıkça;
bir ölümlü beden vermek gerekti insana,
ölümsüz bir ruh yanında.
Böylece, Doğa'nın var olmasını istedi Atum
ve onun sesinden gelen kadın formu
O kadar güzeldi ki tanrılar
gönül verdiler güzelliğine.
Atum Doğa'yı sahibesi kıldı dünyanın.

O söyleşti kendisiyle
her türlü tohumu üretti,
Atum elleriyle taşıdı bunları ve serpti,
bütün dünyasal canlıların anası olan
Yeryüzü'ne
Atum'un güzel bir suretini görerek erkekte
doyumsuz bir sevgiyle doldu Doğa.

Erkekle kadının sarılmasını istedi
ve onlar aşkta bir olmak için yakınlaştılar.
Ölümlü ile sonsuz bir araya geldiler ve birleştiler,
böylece insan karşılayabilsin diye
tabiatındaki her iki kaynağın isteklerini.
İlk başta, Tanrı'ya hizmet için;
ululayarak göğün nimetlerini ve şükrederek onlara.
İkincisi, yardım ve hükmetmek için
Yeryüzü'nün varlıklarına,
toprağı ekerek, sularında dolaşarak,
karada yapılar kurarak
ve birbirlerine hizmet ederek.

Bundan sonra Atum,
yaratıcılığın ustası,
bahşetti insanlığa
kutsal üreme işlevini;
şefkat ve sevinçle dolu olan,
mutluluk ve arzuyla
ve onun Varlığından gelen bütün göksel sevgilerle.
Açıklamam gerekirdi tabiatını
bu zorlayıcı kutsal bağın,
bir erkeği ve kadını birbirine bağlayan,
eğer içimizden her birimiz,
en derin duygularımızı araştırırken
onu kendimizin de deneyimlemesi
mümkün olmasaydı.
O yüce anı tefekkür et,
Her cins kendisini diğerine akıttığında.
Biri kendini verirken,
tutkuyla sarılır diğeri.
Tam o anda,
iki tabiatın biribirine karışmasından dolayı,
kadın erkeğin gücünü kazanır,
erkek de kadının yumuşaklığında rahatlar.
övgüyle söz ettiğimiz bu tatlı kutsal eylem
paylaşılır gizlilik içinde,
çünki açıkça işlenirse
iffetsiz gözlerin önünde,
küçümseyerek bakabilir cahil olanlar
ve tanrısal güç,
her iki cinste tezahür eden, uçup gidecektir.

insan Kültürünün Doğuşu

Huşu içinde seyretti İnsanlık
güzelliğini yaratılanların
ve sonsuza uzayan sürekliliğini.
Latif gökyüzü dolup taştı güneş ışıklarıyla.
Karanlık gecenin görkemi
aydınlandı semavi meşalelerle,
kutsal gezegen güçleri
gökyüzünde yollarına giderken
sabit ve düzenli bir ölçüde;
canlıların büyümesine hükmederek

kendi gizli aktarımlarıyla.
insanoğlu baktı hayretle ve sorgulayarak
ve Yaratıcı'nın şaheserini görüp seyrettikten sonra,
kendisi için bir şeyler yaratmak istedi.
Babalarının izniyle
Kozmos'u yöneten tanrılar
kendi güçlerinin bir parçasını insanlıkla paylaştılar.
Dünya Atum'un el emeğiyle
ortaya çıkmış olduğundan,
onun güzelliğini devam ettirip artıracak olanlar
beden güçleriyle katkı yaparak
Atum'un iradesiyle işbirliği içinde çalışırlar,
canlıların alması için
onun maksadının biçimlendirdiği şekli.
Tesadüf düzensiz devinimdir,
beceri ise düzeni yaratan güçtür.
Yeryüzü düzen altında tutulmaktadır
insanlığın bilgisi vasıtasıyla
ve de sanatların ve bilimlerin uygulanmasıyla;
Çünki Atum'un iradesiyle evren
tamamlanmış olmayacaktır
insan kendi rolünü oynayıncaya dek.

Atum, Kozmos'un imalatçısı
şereflendirdi Yeryüzü'nü kısa bir süre
babamız büyük Osiris'le birlikte
ve tanrıça büyük İsis'le,
bize verebilsinler diye
çok ihtiyaç duyduğumuz yardımı.
İnsanlığa tanrı dinini getirdi onlar
ve son verdiler vahşetine
kan davalarının.
Tapınmayı başlattılar ayinlerle,
benzer şekilde kutsal güçlerine
göklerin.
Kutsadılar tapınakları
ve öğrettiler kurbanlar sunmayı tanrılara
kendi ataları olan.
Yiyecek ve barınak armağanları verdiler.
Gösterdiler insanlara güzelce sarmayı
çürüyen cesetlerini ölülerin.
Atum'un gizli yasalarını öğrendiklerinden
yasa verici oldular insan nesline.
Tanıttılar kudretli yemin tanrısını
ant içme ve iman bütünlüğünün kurucusu olarak,
adaletle doldurdular dünyayı böylece.
İnisiyasyonunu ve eğitimini tasarladı onlar
kahin-rahiplerin.
Artık felsefe yoluyla
besleyebileceklerdi insanların ruhlarını
ve bedenin hastalıklarını iyileştirebileceklerdi
şifa sanatları ile.

insan Bir Mucizedir

Atum birincidir,
Kozmos ikinci
ve insan üçüncü.
Atum Bir'dir,
Kozmos Bir'dir
ve insan da öyle;
çünki Kozmos gibi
o da farklı farklı parçalardan oluşan
bir bütündür.
Usta insanı yaptı,
yönetmesi için kendisiyle birlikte,
eğer bu fonksiyonu tam anlamıyla kabullenirse insan,
bir vasıta olacaktır
Kozmos'un düzeninde.

Kendini bilebilir insan
ve böylece Kozmos'u,
Atum'un ve Kozmos'un bir sureti olduğunu
fark ederek.
Diğer canlılardan farklıdır o,
Zihni bulunması dolayısıyla.
Zihin yoluyla söyleşebilir
ikinci tanrı olan Kozmos'la;
ve düşünce yoluyla varabilir Bilgi'sine
Tek Tanrı Atum'un.

İnsan bedeni kuşatır saf Zihin'i,
duvarla çevrili bir bahçedeymiş gibi,
onu koruyan ve ayrı tutan,
yaşayabilmesi için barış içinde.
Şu ikili tabiata sahiptir insan:
bedeniyle ölümlüdür,
zekasıyla ölümsüzdür.
Göğün üstüne yüceltilmiştir,
ama esiri olarak doğmuştur Kader'in.
İki cinsiyetlidir,
Baba'sının iki cinsiyetli olması gibi.
O uykusuzdur,
Baba'sının uykusuz olması gibi.
Yine de bedensel arzuların hükmü altındadır
ve unutkanlık içinde kendini kaybetmiştir.
Ruh'u olan bütün varlıklar arasında,
sadece insanda vardır ikili tabiat.
Bir parçası, "Atum'un Sureti" denilen,
Tektir, bölünmemiştir, ruhsaldır ve sonsuzdur.
Diğer parça
dört maddesel elementten oluşmuştur.
Biri gelir Asli Zihin'den.
Yaratıcı'nin gücü vardır onda
ve Atum'u bilme yeteneğine sahiptir.
Diğeri verilmiştir insana
göklerin deveranı ile.

İnsan en tanrısalıdır bütün varlıkların,
çünki bütün canlılar arasında
Atum onunla ilişki kurar sadece;
geceleri onunla konuşarak rüyalarda,
geleceği haber vererek ona
kuşların uçuşunda,
hayvanların derin hislerinde
ve fısıldayan meşede.
Bütün diğer canlılar

Kozmos'un bir parçasında yaşarlar sadece;
balıklar suda,
hayvanlar karada,
kuşlar havada.
Bu doğa güçlerinin tümüne nüfuz eder insan.
Görme duyusu ile
gökleri bile kavramaktadır.
Dile getirecek olursak korkusuzca,
gökyüzü tanrılarının üstündedir insanlar
ya da onlara eş değerlidir en azından;
çünki tanrılar aşamayacaklardır asla
göksel sınırlarını
ve inemeyeceklerdir Yeryüzü'ne,
ama bir insan çıkabilir göğe
ve dahası,
bunu Yeryüzü'nden ayrılmadan yapabilir;
öylesine büyük bir enginliği
kuşatacak güçtedir.
Atum'un iradesi ile,
insan neslinde kaynaşmıştır iyice
tanrısallık ve ölümlülük.
O yalnızca ölümlü olmanın üstündedir
ve tamamen ölümsüz olmaktan daha yücedir.
Bir mucizedir insan,
hak etmiştir şeref ve saygıyı.
Tanrıların niteliklerini almıştır,
onların içinden birisi gibi.
Tanrılara aşinadır,
bildiğinden dolayı geldiğini
aynı kaynaktan.
Gözlerini saygıyla gökyüzüne çevirir
ve aşağıda Yeryüzü'ne emek verir.
Kutsanmıştır arada olmakla.
Kendi altındakilerin sever tümünü
ve sevilir üstündekilerin tümü tarafından.
Güven duyarak tanrısallığına
sıyrılabilir beşeri tabiatından.
o her şeye erişebilir. Keskin düşüncesiyle
iner denizin derinliklerine,
Gökler çok uzak gelmez
bilgeliğiyle yükselmesine,
işlek zekası nüfuz eder doğa güçlerine.
hava kör edemez onun mantal görüşünü,
en yoğun sisiyle bile.
kaskatı Toprak engel olamaz ona.

akışlarını bulandıramaz derin sular,
insan her şeydir.
insan her yerdedir.

insan tanrısal Hayatın Işığını almakla kalmaz sadece,
onu verir de.
Tanrı'ya erişmekle kalmaz sadece,
yaratır tanrıları bile.
tıpkı Atum'un istediği gibi içsel insanın
kendi suretinde yaratılmasını,
bizler de Yeryüzü'nde yaratırız tanrıları
kendi insan suretimizde.
hayret etmeye değmez mi bu?

demek ki bu üçü var;
Atum, Kozmos, insan.
Kozmos Atum'un kapsamındadır,
insan ise Kozmos'un.

Kozmos Atum'un oğludur,
İnsan ise Kozmos'un;
ve torunudur, diyebiliriz, Atum'un.
Atum hiçe saymaz insanı,
onu şükranla kabul eder,
istediği gibi insanın şükranla karşılamasını onu,
çünki sadece budur insanın amacı ve kurtuluşu:
gökyüzüne yükseliş
ve Atum'un Bilgi'si.

Zodyak ve Kader

Yaratıcı,
bu mükemmel düzendeki evreni yarattığında
dünyaya da düzen vermek istedi.
Bunun için oraya,
ölümsüz bir varlık suretinde yaratılmış
ölümlü bir yaratık olan insanı indirdi,
Kozmos'un tanrısal yapısını
güzelleştirmek için.
İnsanın işlevidir
Atum'un eserini tamamlamak.
O, evreni hayranlık içinde seyretmek için yaratılmış
ve yaratıcısını bilmesi için.
İlk başta göksel tanrılar yakınarak konuştular:
"İnsanlığı yaratırken aceleci davranıyorsun.
Araştırıcı gözlerle bakıyor onlar
ve duymayı hak etmediklerini duyuyorlar.
Küstahça el uzatıyorlar.
Kazıp çıkaracaklar bitki köklerini
ve taşların özelliklerini araştıracaklar.
daha geri hayvanları kesip biçecekler
ve birbirlerini de!
Keşfetmeye çalışacaklar
neden canlı olduklarını

ve ne saklı olduğunu içlerinde.
Kendi topraklarının ormanlarını kesip bitirecekler
ve denizin ötelerine yelken açacaklar
ne olduğunu görmek için.

Madenleri kazacak
ve Yeryüzü'nün derinliklerini araştıracaklar.
Belki bunlara dayanmak mümkün olur,
ancak daha da ileri gidecekler.
Yukarıdaki dünyayı keşfetmek için sabırsızlanacaklar,
gözlemler yaparak keşfetmeye çalışacaklar yasaları
göklerin hareketlerini yöneten."

Atum'un yanıtı şöyle oldu:
"Zodyak'ı yapacağım;
bir mekanizma ki yıldızlarda gizli,
şaşmaz ve kaçınılmaz kadere bağlı.
İnsanların hayatları,
doğumdan son yıkıma kadar,
kontrol edilecektir
gizli işleyişiyle bu mekanizmanın."
Ve bu mekanizma işlemeye başladığında,
keskin gözlü tanrıça Kader
gözetip denetledi Zodyak'ın devinimlerini.
Bu mekanizma vasıtasıyla,
ayrılmaz oldular birbirlerinden Kader ve İcaplar.
Kader tohumu eker.
İcaplar zorlayarak sonuçları oluşturur.
Kader ve İcapların ardından
düzen gelir;
zaman içindeki hadiselerin karmaşık dokusu.

Aşılar bedenin içine Atum her bir insan ruhunu
yardımıyla gökyüzünde dolanan tanrıların.
Artık insana kalan hayatını yaşamaktır,
kendisi için biçtikleri kaderi
bu dolanıp duran göksel güçlerin;
ve sonra göçüp gitmek
ve ayrışmaktır unsurlarına.
İsmi yaşayacak olanlar vardır,
unutulmaz değerleriyle büyük eserlerinin;
ancak çoğunun isimleri gömülecektir karanlığa.

Az insan kaçabilir kaderinden
ya da karşı çıkabilir
korkunç baskısına Zodyak'ın;
cünki yıldızlar araçtır Kader'in elinde,
gelip geçen ne varsa oluşturan
insanların dünyasında.
bütün bunların üstünde eğer
ruhunun akılcı tarafıyla bir insan
aydınlanacak olsa tek bir ışınla Atum'dan gelen,
bu tanrıların işleri hemen hiç kalır yanında;
çünki güçsüzdür bütün tanrılar
Yüce Işık'ın önünde.

Ama az bulunur böyle insanlar.
çoğunu sevk eder, yol gösterir
dünyasal hayatı yöneten tanrılar,
Kader'in araçları olarak
kullanarak bizim bedenlerimizi.
benim düşünceme göre, yine de,
bize vazifedir doğrudan boyun eğmemek
İnsan olarak bu halimizde;
aksine, tanrısal niteliklerin yoğun tefekkürü yoluyla
kendimizi üstünde tutmak
tamamen ölümlü olan tabiatımızın.

Evrensel ve Özel

Atum düzenledi Zodyak takımyıldızlarını
Doğa'nın devinimleriyle uyumlu olarak
ve onları görevlendirdi şekillendirmekle
bütün hayvan formlarını.
Bu tanrılar
kullandıklarında kendi farklı güçlerini,
ortaya çıktı dört ayaklı yaratıklar,
sürüngen hayvanlar,
balıklar ve kanatları olan kuşlar,
otlar ve çiçekli bitkiler;
hepsi de kendi farklı tabiatlarına göreydi
ve her biri kendi türlerinin devamı için
gerekli tohumu içeriyordu.
Yaşayan her canlının kendi özgün formu vardır,
Zodyak'ın gücüyle ona verilmiş olan.
Bu form uygundur onun türlerine,
yine de hepsi bireyseldir.
Örneğin, insan ırkı
ortak bir evrensel formu paylaşır,
bununla biliriz ki insan insandır.
Yine de bütün insanların
tamamen farklı özel bir formu vardır,
bu yüzden hiçbir ikili birbirinin aynı olamaz.
Özgündür her bir özel form, çünki o zaman ve mekanda özgün bir yer işgal eder. Bu özel formlar değişir

her saatin her anında,
Zodyak tanrıları
göksel dairelerinde dönerlerken.
Evrensel formlar değişmezler,
tıpkı takımyıldızların aynı kalmaları gibi.
Ancak an be an
değişime uğrar özel formlar,
döndükçe değişmesi gibi
gök küresinin.
Gök yağışlıdır, sonra kuru olur,
soğuk, sonra sıcak,
parlak, sonra karanlık.
Ama bu hızla değişen formların
hepsi de toplanırlar

evrensel değişmez formu altında
gökyüzünün.
Yeryüzü hep değişmektedir,
üretmekte, ürün vermektedir,
farklı ürünler sunarak;
yine de kalır o Yeryüzü olarak.
Su durgun olabilir, ya da akabilir;
Ama hala sudur o.
Dünyasal bir tapmaktır insan bedeni,
yapılanmıştır gücüyle Zodyak'ın,
sayısız formlar oluşturan
basit arşetiplerden.
On iki burç vardır Zodyak'ta
ve onların ürettiği formlar
on iki bölüme ayrılır.
Onlar aslında,
ıyrılmaz şekilde birleşmişlerdir devinimlerinde.

Doğa'nın yaptığı insan bedeni, öyle yankılanır ki bünyesi yıldızların biçimlerine göre; karşılıklı olarak tesir ederler birbirlerine.
Bizler doğduğumuz zaman,
tam o sırada vazife gören
gezegen tanrıları
doğumlarda yetkili olarak
sorumluluk alırlar.
Bu özel güçler
değişirler
gezegenlerin dönüşlerine göre,
bedeni dolaşır onlar
ve kişiliğimize şekil verirler.
Nüfuz ederler sinirlerimize ve iliklerimize,
kan damarlarımıza,
hatta en içteki organlarımıza.

Ruhun Enkarnasyonu

Bir ruhun parçasıdır bütün ruhlar,
O da Kozmos'un Ruhu'dur.
Ruhların hepsinin de bir tabiatı vardır.
Ne erkek, ne dişidir onlar.
Böyle cinsiyet farklılıkları
ancak bedende doğar.
Yukarıdaki alemde,
iki tanrı vardır,
Atum'un iyiliğine hizmet eden:
"Ruhların Koruyucusu"
ve "Ruhların Yönlendiricisi".
Koruyucu, bedensiz ruhlardan sorumludur.
Yönlendirici gönderir aşağı bu ruhları
zaman zaman fiziksel enkarnasyon haline.
Doğa çalışır yanı sıra bu tanrıların,
ölümlü kalıplar yaparak
ruhların içine akıtılacağı.
Doğa'nın da iki yardımcısı vardır,
Hafıza ve Maharet adlarında.

Hafıza'nın sağladığı
Doğa'nın bireysel formlar yaratmasıdır,
asli evrensel formların kopyalan olan.
Bireysel çerçevenin biçimlendirilmesini
sağlayan Maharet'tir, uyumlu olarak
onu mekan tutacak ruh ile;
ve neşeli ruhların neşeli bedenler kazanmasını,
ağır kanlı ruhların ağır kanlı bedenleri olmasını
ve güçlü ruhların güçlü bedenlere girmesini temin eder.

Süptil bir varlık olan ruhun
kendisine ait kılıfları vardır,
bunlar da süptildir.
Havadan yapılmış katmanlardır bunlar.
Bu katmanlar ince ve saydam olduklarında,
zekidir ruh.
Yoğun ve bulanık olduklarında,
fırtınalı zamanlardaki hava gibi,
ruh uzağı göremez,
sadece haberdardır hemen olacak hallerden.
Firavunların karakterlerindeki farklar
belirlenmez ruhlarının tabiatı ile,
çünki bütün kral ruhları tanrısaldır,
onları belirleyen tanrılardır ancak,
ruha enkarnasyona kadar eşlik eden.
Bu nitelikteki ruhlar,
böyle yüce bir amaç için enkarne olanlar
inmezler görevlilerini beraberlerine almaksızın;
çünki tanrısal adalet bilmektedir
her birini gerekli işlerle nasıl görevlendireceğini,
Mutlu Topraklar'dan sürgün edilmiş olsalar dahi
Savaşçı tanrılar eşlik ettiğinde ruhuna,
o firavun savaş açacaktır.
Barışçıl olduklarında tanrılar,
şaşmayacaktır barıştan.
Yatkın olduklarında müziğe,
o da müzikle ilgilenecektir.
Tanrılar adil oldukları zaman,
akıllıca yönetecektir o da.
Hakikat aşığı olduklarında,
filozof olacaktır firavun.
Ruhlar zorunlu olarak
kendilerini yeryüzüne getiren tanrıların mizaçlarına
bağlı kalırlar.
çünki insan haline düştükleri zaman,
unuturlar kendi tabiatlarını
ve yalnızca onları bu ölümlü mezara
hapsetmiş olanların eğilimlerinin
bilincinde olurlar.
Ruha eşlik eden güçler
hep birlikte gelmezler.
Bazıları girerler ruhla birlikte
doğum anında
ve tesir ederler ruhun akıldışı tarafına.
Saf güçler gelirler ergenlik döneminde

ve iş birliği yaparlar
ruhun akılcı tarafıyla.
Ben bir vizyon gördüm,
bedenlere kapatılacak olan ruhlara dair.
Bazıları feryat ediyor ve inliyordu.
Bazıları mücadele ediyordu bu mahkumiyete karşı,
usta avcıların yakaladığı ve
doğal yurtlarından sürükleyip götürdükleri
soylu hayvanlar gibi.
Biri çığlık çığlığa
baktı bir yukarı, bir aşağı ve bağırdı:
"Ey Gökler, Varlık'in kaynağı,
parıldayan yıldızlar
ve hep var olan Güneş ve Ay,
Bir Olan'ın Işığı ve Hayat soluğu;
yurdumuzu paylaşan sizler, hepiniz,
ne kadar zalimce koparılıp alınıyoruz
bu göksel haşmetimizden!

Çıkarıp atacaklar bizi
bu kutsal atmosferden
ve burada yaşadığımız mutlu hayattan,
hapsedilmek üzere
aşağılık ve üzücü bir yere.
Hangi çetin icaplar bekliyor bizi?
Hangi nefret edilecek şeyleri yapmak zorunda
kalacağız
ihtiyaçlarını karşılamak için
çabucak yok olacak bir bedenin?
Az görecek gözlerimiz
ve ancak göz kürelerinin içerdiği
o sıvının ardından bakacak.
Ve engin, göksel yurdumuzu gördüğümüz zaman
göz gibi küçücük bir hacime sıkıştırılmış olarak,
asla dinmeyecek üzüntümüz.
Açık açık göremeyeceğiz bile,
çünkü mahkum edilmiş olacağız karanlığa. ,
Ve kardeşlerimizin seslerini işittiğimizde
rüzgarla birlikte savrulan
acı duyacağız
artık soluk almamaktan
onlarla birlikte."

Ölüm ve Ölümsüzlük

Oluşun sonu
yıkımın başlangıcıdır.
Yıkımın sonu
oluşun baçlangıcıdır.
Yeryüzünde zorunludur her şeyin yıkılması,
çünki yıkılma olmasaydı,
yaratılamazdı hiçbir şey.
Eski olandan doğar yeni.
Canlı bedenle her doğuş,
tohumdan gelişen her bitki gibi,

yıkıma uğrayacaktır sonunda.
Ama çürümenin ardından gelen yenilenmedir,
dairesel yollarında
göksel tanrıların,
ve Doğa'nın gücüdür
bulan varlığını
Atum'un Varlığı'nda.
Zaman insan için tahripkar bir şeydir,
ama Kozmos için
bir çarktır hep dönüp duran.
Bu dünyasal formlar
gelip giden,
hepsi illüzyondur.
Nasıl gerçek olabilir
hiç aynı kalmayan bir şey?
Doğar ancak bu geçici yanılsamalar
temeldeki daimi gerçeklikten.

Hayatın başlangıcı değildir doğum;
bireysel bir farkındalık başlar sadece.
Ölüm bir yok oluş değildir,
sona ermesidir bu farkındalığın sadece.
Bu hakikatten haberdar değildir çoğu insanlar
ve ölümdem korkarlar bu yüzden,
en büyük kötülük olduğuna inanarak onun.
Ölüm aslında çözünmesidir
yıpranmış bir bedenin.
Bu dünyanın bekçileri olarak hizmet süremiz
sona erer kurtulduğumuzda
bağlarından bu ölümlü yapının
ve iade ediliriz biz,
temizlenmiş ve arınmış olarak,
üstün tabiatımızın asli haline.
Bedeni terk ettikten sonra,
tanrısal tabiatı ile Zihin
kurtulur bütün kısıtlanmalardan.
Bürünerek bir Işık bedene
dolaşır tüm uzayı.
Hepsi aynı yere gitmez ruhların.
Farklı farklı yerlere de dağılmazlar
Aslında, tahsis edilir her birine
ayrı bir yer tabiatına uygun.
Bir ruh bedeni terk ettiğinde,
gözden geçirir yaşamını tanrıların huzurunda,
Eğer saf ve temiz hale gelmişse,
izin verilir yaşamasına
kendi niteliklerine uygun.
Eğer hakkından gelmemişse cehaletinin
ve lekelenmişse kötülüklerle
o zaman çeker acısını bu halinin.
Yalnızca iyi bir ruh kutsal ve tanrısaldır;
kimseye kötülük etmemiş
ve Atum'u bilir hale gelmiştir.
İşte böyle bir ruh tamamlamıştır safiyet koşusunu.
Terk ettikten sonra fizik formunu,

Bir Işık bedenli varlık olur,
Atum'a hizmet edebilmek için.
Bedenin çözünmesiyle,
fizik form değişime uğrar önce
ve artık gözle görülemez.
Atmosfere döner hayati ruh.
Evrene döner bedensel duyular
ve tekrar birleşirler yepyeni şekillerde
başka işler yapmak için.
Ruh tırmanır yukarılara o zaman
geçerek göklerin katlarından.
Birinci bölgede bırakır ardında
büyüme ve çürümeyi.
İkincide,
kötülük ve kurnazlığı.
Üçüncüde,
şehveti ve aldatıcı arzuyu.
Dördüncüde,
baskıcı küstahlığı.
Beşincide,
dengesiz cüretkarlık ve ataklığı.
Altıncıda,
servet hırsını.
Yedincide,
hilekarlık ve yalancılığı.
Soyunmuştur
üzerine yüklenmiş her şeyden,
göklerin katlarından geçerek,
sahibidir şimdi ruh
kendi gerçek gücünün
ve çıkabilecektir artık
sekizinci aleme;
mutluluk içinde kendisini karşılayanlarla birlikte
ve ilahiler söyleyerek Baba'ya.
Sekizinci alemin üstünde yaşayan tanrılar
sadece kendilerine özgü bir sesle
ilahilerini söylerler şükranlarının
davet ederek her ruhu teslim olmaya tanrılara;
böylece her biri bir tanrı olacaktır kendi adına
Atum'la birlik olmak suretiyle.
Asli İyilik'tir bu.
Hakiki Bilgi'nin
tamamlanışıdır bu.
Ölümsüzlüğe ilk adımını atmış olan
bir insan ruhu
şimdi bir tanrıya dönüşmüş olarak
katılır tanrılara dans eden ve şarkı söyleyen,
kutlamak için
ruhun bu şahane zaferini.

Ruhun Bilgisizliği

Mümkün değildir sürekli mutlu olmak
bağlanmışken bir bedene.
Ruhunu eğitmelidir bu hayatta insan,

yani ötealeme gittiğinde,
Atum'u görebileceği yerde,
şaşırmasın yolunu.
Her ruhun ebedi hayat ümidi
bulunur burada, Yeryüzü hayatında.
Ama buna inanamazlar birçokları,
ona bakarlar gülüp geçilecek
boş bir hikaye gözüyle,
çünki bu hayatın malı mülkü
çok hoş gelir insana
ve bunlardan aldığı zevkler
kavrar ruhunu boğazından,
çeker aşağıya Yeryüzü'ne.
Sahip olduklarımız hükmeder bize.
Hiçbir servetle doğmayız biz,
sonradan kazanırız onları.
Bedenin tatmini için kullandığı her şey insanın
yabancıdır ilk baştaki tanrısal tabiatına.
Sadece mal, mülk, servetimiz değil;
beden bile yabancıdır
bizim gerçek Ben'imize.

Kozmos'un Zihni
bilinir düşünce yoluyla sadece.
İçsel vizyonu olmayan bir ruh
kördür Atum'un Mükemmelliğine
savrulur ihtiraslar denizinde
bedenden kaynaklanan.
Hangi ateş yanar kirlilik gibi?
Hangi aç canavar
sahiptir bedeni sakatlamak gücüne
kirliliğin ruhu sakatladığı kadar?
Göremiyor musun o ıstırabı
saf olmayan ruhun katlandığı?
Feryat ediyor böyle:
"Yanıyorum. Tutuşuyorum.
Bilmiyorum ne diyeceğimi, ne yapacağımı.
Mahvoldum ben
başıma gelen ıstıraplarla."
Bu feryatlar değil midir
yakarışları ıstırap çeken bir ruhun?
Böyle bir ruh taşır bedeni bir yük gibi,
efendisi olarak, kölesi değil.

*

Yırt at bu gölgeler kisvesini.
Bu bilgisizlik ağını.
Bu kokuşmuşluğun prangalarını.
Yaşarken böyle ölmeyi.
Bu şuurlu cesedi.
Bu portatif mezarı.
Evindeki bu hırsızı.
Senin tüm sevdiklerinden nefret eden bu düşmanı.
At bu kostümü seni boğan ve aşağı çeken.
Bilgisizlik sel gibi akıyor topraktan.
Akıntıları çekip götürüyor seni.
Sürüklenip gitme aşağılara.

Yararlan geri akıştan.
Güvenli kurtuluş limanını ara.

Oraya demir at ve bir rehber bul kendine
yolunu Bilgi Evi'ne çıkaracak olan.
Orada göreceksin gönülden
pırıl pırıl ışıldayan parlaklığı.
Eğer ruhunu hapsedersen bedeninin içine
ve kendini alçaltarak şöyle konuşursan:
"Bilemem. Korkuyorum.
Gökyüzüne çıkamam ben."
O zaman Atum'la işin ne?
Uyandır uyuyan ruhunu.
Niçin teslim oluyorsun ölüme,
ölümsüz olabilecekken?
Atum'u bilmemekten sarhoş olmuşsun sen.
O, sana çok fazla güç vermiş olmalı ki
şimdi onu kusuyorsun.
Kendi karanlığını boşalt,
ardından ışıkla dolarsın.
Olamaz daha büyük bir hata
Atum'u bilme gücü varken
onu kullanmamaktan.
İstemek sadece ve onu bilme ümidini taşımak,
bir yoldur dosdoğru İyilik'e götüren.
Aşılması kolay bir yoldur bu.
Gelecektir her yere Atum, seni karşılamak için.
Bak, o görünür;
hiç beklemediğin zamanlarda ve yerlerde.
Sen uyurken ya da uyanıkken.
Sen seyahat ederken, su ya da kara yoluyla.
Gece ya da gündüz.
Sen konuşurken ya da sessizken.
Sebebi şudur:
Atum her şeydir.

Atum'un Bilgisi

Bilmek için Atum'u, paylaşman gerekir onun kimliğini;
çünki sadece benzer benzeri bilir aslında.
Maddi dünyayı bırak ardında
ve hayal et kendini
ölçülemeyecek derecede genişlemiş.
Zamanın dışına çık, uzan sonsuzluğa.
İnan ki senin için
olanaksız değildir hiçbir şey.
Anla ölümsüz olduğunu
ve her sanat ve bilimi öğrenmiş olduğunu.
Rahat hisset kendini her yerde.
Kendini en yüceden daha yüce kıl
ve derinliklerden daha derin.
Kendi içinde kucakla bütün zıtları;
sıcağı ve soğuğu, katıyı ve sıvıyı.
Düşün kendini her yerde bir anda;

karada, denizde ve gökyüzünde.
Hayal et kendini doğmamış, ana rahminde,
hem genç hem yaşlı
ve çoktan ölmüş
ve mezarın ötesindeki alemde.
Her şeyin birlikte var olduğunu gör Zihin içinde.
Bütün zamanlar ve bütün yerlerin.
Her şekil ve büyüklükte bütün şeylerin.
Bileceksin o zaman sen Atum'u.
Mümkün olsa eğer
konuşmak cevheri hakkında Atum'un,
Zihin gerçekten o tanrısal cevherdir o zaman;
onun tabiatını tam bilen sadece Atum'un
kendisi olsa da.
Zihin ayrı değildir Atum'dan,
ama ondan doğar ve yayılır
ışık gibi güneşten çıkan.
İnsan varlıklarında
tanrısallığı üretir Zihin.
Bazıları tanrı benzeri olur Zihin yoluyla,
Osiris de bunu öğretmiştir:
"Tanrılar ölümsüz insanlardır
ve insanlar da ölümlü tanrılardır."
Zihin insanın tanrısal yanıdır
ve göğe çıkmak kudretindedir.
Maddi yanı,
Ateş, su, toprak ve havadan oluşan
maddi yanı
ölümlüdür ve yeryüzüne bağlı kalır,
kendisine emaneten verilmiş olan bedeni
terk etmemesi için.
Ruh beslenir ateşle ve havayla,
beden ise su ve toprakla.
Beşinci parçadır Zihin
Işık'tan gelen
ve sadece insan nesline bahşolunan.
Ruha sahip tüm varlıklar arasında
sadece insan varlıkları,
bu Zihin armağanı ile ululandığından,
erişebilir Atum'un bilgisine.

Zihin ve konuşma Atum'un insanlara bahşettiği
büyük armağanlardır.
Kullan akıllıca,
bunlar insanı ölümsüz tanrılar gibi yaparlar;
aradaki tek fark, insanların fiziksel
bir form içerisinde enkarne olmasıdır.
Geride bıraktığında bu bedeni,
rehberleri olacaktır Zihin ve konuşma,
sevk ederek onu katılmaya tanrılar topluluğuna
ve diğer ruhları
En Yüce Mutluluğa erişmiş olan.
Diğer yaratıkların da sesi vardır,
ama konuşamazlar.
Yaşayan her canlının

sesi vardır kendine özgü,
ama sözler paylaşılır,
ve tüm insanlar ortak olur ona.
İnsanlık birdir
ve söz de birdir.
Tercüme edilir dilden dile.
Mısır dilinde olsun,
Farsça ya da Yunanca,
Aynı kalır anlamı.
Çünki söz
zihnin suretidir
ve Zihin de Atum'un.
Zihin, insan ruhlarının
Atum'un iradesiyle kazanabileceği
bir armağan gibidir.
Kocaman bir çanağı o doldurdu Zihin'le
ve indirdi Yeryüzü'ne,
bildirmesini istedi bir haberciden:
"Dinlesin her insan kalbi!
Zihne daim kendiniz
Ve anlayın ne maksatla doğduğunuzu.
Yükselin bu çanağı gönderene doğru."
Kendi istekleriyle Zihin'e dalanlar
Bulur Hakikat Bilgisini
ve tamamlanır.
Yine de bunlar hoş gelmez
insanların çoğunluğuna.
Deli der ve gülerler onlara.
Nefret ederler, aşağılarlar,
ölüme bile mahkum ederler.

Tekrardoğuş

Hiç kimse kurtulmuş olamaz
yeniden doğuncaya kadar.
Tekrar doğmak istiyorsan eğer,
temizle kendini
maddenin akıl dışı ıstıraplarından.
Bunlardan birincisi bilgisizliktir.
İkincisi keder.
Üçüncüsü nefse hakimiyet eksikliği.
Dördüncüsü arzu.
Beşincisi adaletsizlik.
Altıncısı tamahkarlık.
Yedincisi hilekarlık.
Sekizincisi kıskançlık.
Dokuzuncusu hainlik.
Onuncusu öfke.
On birincisi acelecilik.
On ikincisi kötü niyet.
Bu on ikinin ardından daha gelir birçokları,
beden mahpesindeki insanı zorlayan.
Ancak Atum'un rahmetiyle
uzaklaşabilir tümü bunların

ve anlayış alabilir yerlerini.
Böyledir tekrardoğuşun tabiatı.
Hakikate giden tek yoldur bu.
Atalarımız da geçmiştir buradan
keşfetmek için Asli İyilik'i.
O kutsaldır ve tanrısaldır,
ama zorlu bir yoldur ruh için,
yolculuk beden içinde.
Çünki ruhun ilk adımı
mücadele etmektir nefsiyle,
bir iç savaş çıkararak.
Uzun bir birlik davasıdır o, ikilik karşısında.
Birleştirmek isterken biri,
ayırmak ister diğeri.
Tekrardoğmuş olan,
irtibat kurar
Işık ve Hayat olan Büyük Yaratıcı'yla
Yücelerden gelen bu vizyonu deneyimlersin
bu konuda konuşmaktan vazgeçersen ancak,
çünki derin sessizliktir bu bilgi
ve duyuların sakinliğidir.
Bilen kişi
güzelliğini Asli İyilik'in,
algılamaz başka bir şeyi.
Dinlemez hiçbir şeyi.
Bedenini oynatamaz asla.
Unutur bütün fiziksel duyuları
ve dingindir,
iyilik'in güzelliği
gark ederken zihnini Işık'a
ve alıp götürürken ruhunu bedeninden
onu sonsuz Varlık'la Bir ederken.
Çünki insan tanrı olamaz
beden içinde bulunduğuna inandığında.
Tanrısal olmak için,
değişim geçirmesi şarttır
Asli iyilik'in güzelliğiyle.
Bilgeliktir ana rahmi tekrardoğuşun.

Sessizliktir gebe kalma.
İyilik'tir tohum.
Bu şekilde doğanlar,
aynı değillerdir.
Tanrılardan gelmişlerdir onlar
ve çocuklarıdırlar Atum'un; Bir Olan Tanrı'nın.
Onlar içerirler her şeyi.
içindedir onlar her şeyin.
Onlar maddeden yapılmış değillerdir.
Onlar Tüm-Zihin'dir.
Tekrardoğuş bir teori değildir,
öğrenmeye çalışacağın.
Ama istediğinde Atum,
esirgeyecektir seni yeniden.
Atum'u bilmek isteyebilir insan sadece,
kontrol altına alarak ihtiraslarını
ve bırakarak Kader'i istediğini yapması için

çamurdan başka bir şey olmayan
ve doğaya ait bedenine.
Teşebbüs etmemelidir insan
hayatını sihir yoluyla düzeltmeye
ya da karşı koymamalıdır hayata,
bırakmalıdır icapları kendi yolunu izlemeye.
Bir vizyon insanı için,
iyidir bütün olanlar,
başkalarına kötü görünseler bile.
İnsanlar fesat kurduklarında kendisine karşı,
bunu görür ışığında
Atum hakkındaki bilgisinin,
ve o;
ve sadece o,
dönüştürür kötülüğü İyilik'e.

Gizli Öğretiler

Şimdi sen bu sırları öğrenmiş olduğuna göre,
söz vermelisin sessiz kalacağına
ve asla açıklamamaya
tekrardoğuşun nasıl aktarıldığını.
Bu öğretiler,
özel olarak kaydedilmiştir
yalnızca Atum'un bilmelerini istediği
kişiler tarafından okunsun diye.
Ancak eğer tefekkür edersen
söylediğim her şeyi
göreceksin doğru olduklarını.
Eğer böyle yapmazsan,
inanmazsın bana.
Çünki inanç tefekkürden gelişir
ve inançsızlık düşünce eksikliğinden.
Söz tek başına aktaramaz Hakikat'i,
oysa olağanüstüdür Zihin'in gücü,
ve söz yol gösterdiği zaman ona
düşünmesi için her şeyi enine boyuna,
bulabilir gerçek inançların huzurunu.
Böylece, düşünce yoluyla kavranırsa ancak,
Anlaşılacaktır öğretilerim.
Senin için resmettim, mümkün olduğu kadar,
Atum'un bir benzerini, ona bakarsan eğer kalbinin gözleriyle,
götürecektir seni yücelen yola.
Rehberin olacaktır o vizyon özellikle,
çünki bu gücü vardır onun ve
kendine özgü,
hükmeder onu görmüş olan kişilere
ve çekip çıkarır onları,
tıpkı mıknatısın demiri çektiği gibi,
kara topraktan.
Bilgi'ye giden yolculuktur bu.
Koş bu Bilgi'ye doğru,
çünki zor olsa da
terk etmek alışılanı
ve dönmek asli vatanımıza.
Asla boşa çıkmaz Atum'un inayeti
ve sonu yoktur cömertliğinin.
Tabiatına bakılırsa o bir müzisyendir,
besteleyen Kozmos'un ahengini

ve aktaran her bireye
kendi müziğinin ritmini.
Ahenksiz hale geldiğinde müzik,
suçlama sen müzisyeni,
belki gevşemiştir çaldığı lirin teli
ve tatsız bir ses vermektedir
bozarak melodinin kusursuz güzelliğini
Ama şahit oldum ben,
bir sanatçı ilgi kurduğunda
soylu bir tema ile,
gizemli bir biçimde akortlanıverir liri
yayılır şahane bir müzik,
dinleyenleri hayrette bırakarak.
Bana da böyle olmuştu.
itiraf ediyorum zayıflıklarımı,
ancak Atum'un gücüyle
iyi hale geldi müziğim
ve o da aynı şekilde
kusursuz yapacaktır senin müziğini.
Bulunmaz hiçbir ahenksizlik
mekanı gökyüzünde olanlar arasında.
Tek amacı vardır hepsinin,
tek zihin, tek his;
çünki bağlanmıştır sevgi büyüsüyle onlar
tek ahenkli bütüne.
Dünyasal kısmı evrenin
görünürdü kaba ve vahşi
tatlı melodiler olmasaydı.
Bu sebepten göndermiştir Atum
ilham perilerinin korosunu,
insan nesli içinde yaşamaları
ve müzik ilham etmeleri için;
böylece Tanrısallığa tapınmaları mümkün olur
insanların
şükran ilahileriyle,
çokseslilik içinde göğün ilahileriyle.
Artık tapınalım Atum'a derinden minnet duyarak,
çünki sözcükler şükranlarımız olur sadece
onları kabul ettiği zaman.

Atum'a Şükrederken

Gökyüzüne açık bir yerde,
yüzümü batıya dönerek güneşin battığı saatte
ya da doğuya, güneş doğarken,
dualarımda istiyorum Kozmos'un bana açılmasını
ve tüm doğanın alabilmesini
ilahilerimin sesini.
Açıl, ulu toprak
ve ağaçlar, susturun sallanan dallarınızı,
çünki ilahiler söylemek üzereyim
Bir ve Tüm olana şükrederek.
Adalet, adil olanlara şükret benim vasıtamla.
İyilik, iyi olanlara şükret benim vasıtamla.

Doğruluk, doğru olanlara şükret benim vasıtamla.
Diğerkamlık, şükret Tüm'e benim vasıtamla.
Senin sözlerindir
benim vasıtamla sana şükranlarını söyleyen;
çünki senden gelir her şey
ve sana döner her şey.
Kabul et bu saf sözlerle sunduklarımı
coşkun bir kalp ve ruhtan.
Sana, hiçbir sözcüğün anlatamadığı,
hiçbir dilin söyleyemediği
ve sadece sessizliğin açıklayabildiği.
Şükrederim sana dopdolu bir kalple,
çünki senin lütfunla sadece
İşık'ını görürüm
ve bir gün seni bilirim.
Şükrederim sana,
adını kimsenin bilmediği.
Seni sayarız biz
"Atum" adıyla,
çünki bizim efendimizsin sen.
"Baba" dediğimiz sensin,
çünki bize sen gösterdin
bütün işlerinde
sevgi dolu merhametini ve sıcak şefkatini.
Hayır, daha büyük senin sevgin
bir babanın sevgisinden,
çünki bize veren sensin ihsanlarını,
Zihin, söz ve Bilgi.
Zihin, sana ulaşabilmemiz için.
Söz, sana sesimizi duyurabilmemiz için.
Bilgi, seni deneyimleyebilmemiz için;
bularak kurtuluşumuzu senin Işık'ında
tam bir mutlulukla dolarak.
Sana ancak büyüklüğünü bilmeyi
öğrenmek suretiyle şükredebiliriz.
Ben öğrendim seni bilmeyi.
Seni; en parlak biçimde parıldayan Zihnin Işığını.
Ben öğrendim seni bilmeyi.
Seni; insanoğlunun gerçek Hayat'ı.
Ben öğrendim seni bilmeyi.
Seni; doğurgan rahmi,
kendi kendini dölleyen.
Ben öğrendim seni bilmeyi.
Seni; sonsuz değişmezlik,
devinimsiz duran
ve sebep olan tüm evrenin
dönmesine.

Kim konuşabilir senin hakkında?
Kim konuşabilir seninle?
Nereye bakacağım sana şükretmek için;
yukarı mı, aşağı mı?
Çünki sen boşluksun
her şeyi içinde barındıran.
Senden başka bir yer yoktur.

Her şey senin içindedir.
Sunmak için neler getirebilirim sana?
Çünki sen her şeysin.
Sen her şeyi verirsin
ve hiçbir şey almazsın.
Sende noksan bir şey yoktur.
Ne için şükredeceğim sana?
Tezahür ettirdiklerin için mi
Yoksa gizlediklerin için mi?
Nasıl sana ilahiler söyleyebilirim ki?
Ben, benim miyim?
Kendime ait bir şeyim var mı?
Senden ayrı mıyım ben?
Sensin, benim olduğum ne varsa.
Sensin, benim yaptığım ne varsa.
Sensin, benim söylediğim ne varsa.
Sensin, olagelen ne varsa.
Sensin, olmamış olan ne varsa.
Sensin, kendi düşüncende Zihin olan.
Sensin, kendi, yaratışında Baba olan.
Sensin, her şeyi yapan, Atum.
Sensin, her yerdeki Asli iyilik.
Varlık'ını açıkladın sen
Ve kendimden geçtim ben.
Henüz bedenimdeyken
bir tanrı yaptın beni
insanıyla sonsuz hayatının
ve doldum mutlulukla.
Bu şükran sözcükleriyle tapıyorum,
Saf İyilik olan sana.
Daha başka dua etmiyorum;
senin iradenle
daima böyle kalayım
hep bilerek ve severek seni
ve asla uzak düşmeyeyim
bu kutsanmış hayattan.
Beni doldurdun
bu iyi ve güzel vizyonla.
Zihin gözüm
kör oldu neredeyse ihtişamından,
görünen ışıktan daha çok nüfuz eden,
yine de ölümsüz Hayat'la o kadar dolu olan,
bu yüzden incitmeyen, bana zarar vermeyen.
Senin rahmetinle,
bir form şekillendi içimde
maddeden yapılmış olmayan
ve ölümsüz bir bedene girdim.
Yeniden doğdum Zihin'de
ve bırakıp gitti beni
önceden sahip olduğum bedensel biçim.
Artık bir nesne değilim ben;
elle tutulabilir, renkli,
hacmi, boyutları olan.
Yabancıyım görülen her şeye
bedene ait görüşle.

Bu türlü gözlere
görülür değilim artık.

Araç oldum senin elinde.
Zihin senin mızrabın
ve bilgeliğin bende müzik çalar.
Ruhumun şarkısını söylerim,
çünki sevgin erişmiştir bana.
Sen yeni bir varlık yarattın benden,
bedensel gözlerle görmüyorum artık,
ama şahit oluyorum Zihin'le.
Yeniden doğduğunda bir insan,
Değildir üç boyutlu bir beden.
Tüm-Zihin'dir o.
Şimdi Zihin'le gördüğümden dolayı,
algılıyorum kendimi Tüm olarak.
Ben yerde ve gökteyim.
Ben suda ve havadayım.
Ben hayvanlarda ve bitkilerdeyim.
Ben yeni doğmuş bebeğim.
Ben hala ana rahmindeyim.
Ben henüz döllenmiş değilim.
Ben her yerde var olan varoluş'um.
İnanılmaz derinlikler görüyorum.
Nasıl anlatabilirim bu vizyonu?
Zihnimle görüyorum Zihin'i.
Biliyorum Bir'i
beni uyandıran unutkanlıktan.
Görüyorum ruhumu.
Konuşmaya korkuyorum.
Buldum kaynağını
tüm güçlerin gücünün
hiç başlangıcı olmayan.
Hayat'la kaynayan bir pınar görüyorum.
Ben Zihin'im!
Ben gördüm!
Aradığım şeyi buldum.
Senin amacında huzuru biliyorum.
Senin iradenle,
yeniden doğdum ben.
Lisan yeterli değil.
Bir sessizlik ilahisi söylüyor tanrılar,
ben de ilahiler söylüyorum sessizce.

II HERMETİK METİNLER

HERMETIKANIN OZU HERMES'E ATFEDİLEN YAZILAR

Bu eski yazılar, Latin ve Yunan felsefesinin dorukta olduğu zamanlarda Mısır'da ortaya çıkmıştır. Bu yazıların hitap ettiği kişilerin hayali olduğu düşünülür. Çünkü Yunan filozofları böyle hayali karakterler üzerine yazmıştır. Ancak bu özlü sözlerin içeriği, büyük ölçüde Rönesans'tan önce Avrupa'da bir aydınlanmanın temeli olarak gösterilir. Bunlar Hermetik yaşam biçimini etkileyen ve oluşturan yazılardır.

"Enok, ilk defa kitapları icat eden ve farklı yazılar yazan kişidir. Eski Yunanlılar Enok'un Mercury Trismegistüs (Hermes) ile aynı kişi olduğunu düşünür. Enok insanlara şehirler inşa etme sanatını ve takdire değer yasalar yapmayı Öğretmiştir. Zodyak'ı ve Gezegenlerin yörüngelerini keşfetmiştir. İnsanları Tanrı için ibadet etmeye, oruç tutmaya, dua okumaya, sadaka vermeye ve adaklar sunmaya çağırmıştır. Kötü yiyecekleri ve sarhoşluğu yasaklamıştır. Zodyak'in her bir işaretine göre güneşe kurbanlar sunmak üzere bayramlar tayin etmiştir."

- Hebraeus.

BİRİNCİ KİTAP

- Ey Oğlum, bu birinci kitabı hem İnsanlık için hem de Tanrı'ya hürmet için yaz.

Çünkü hiçbir din, var olanları bilmekten ve var olan her şey için O'na şükretmekten daha doğru ve tamamlanmış olamaz ki ben bunları yapmaktan hiçbir zaman vazgeçmeyeceğim.

- Ey Baba, insan burada hiçbir şeyin hakiki olmadığını görerek hayatını daha iyi yönetmek için ne yapmalı?

- Oğlum, inançlı ve dindar ol. Çünkü böyle olanlar, en iyi ve en değerli felsefecilerdir. Ve felsefe olmaksızın, Tanrı'ya hürmet ve dindarlığın doruğuna ve kusursuzluğuna ulaşmak imkansızdır.

Var olan şeyleri, bunların nasıl düzenlendiğini ve yönetildiğini, bunların kimin tarafından ve hangi nedenden ötürü ya da hangi amaca hizmet etsin diye yaratıldığını öğrenip inceleyen kişi, bunlara imzasını atana iyi bir Baba, kusursuz bir Bakıcı ve sadık bir Hizmetkar olarak şükranlarını sunacaktır. Şükranlarını sunan kişi daha İnançlı ya da Dindar olacaktır. İnançlı olan kişi gerçeğin nerede yattığını, ne olduğunu bilecektir. Bunu öğrenerek daha da İnançlı olacaktır.

Oğlum, Beden'in içindeyken kendi kendini hafifletip yükselterek İyi ve Doğru olanı anlama ve bilmeye çalışan Can asla yanılmaz. Çünkü öylesine büyük bir aşk duyar ki bütün Kötülükleri unutur. Baha'sını ve atalarını öğrenip bilince, artık inançlarından dönmez ya da İyilik'ten ayrılmaz. O bütün kötülükleri unutmak için sonsuz olarak sevmiş, atalarını ve babasını bilmiş, olumsuza gitmeyip iyiden ayrılmamıştır.

işte Oğlum, inancın ve Dinin hedefi bu olmalıdır. Bu noktaya ulaşınca, hem daha iyi bir yaşam sürersin hem de kutsanmış bir biçimde ölürsün. Can, geri dönmek ve tekrar geriye uçmak zorunda olup olmadığını bilir.

Oğlum, Doğru'ya ulaşan tek yol budur. Atalarımız bu yolu takip etmiştir. Bu Yolculuğu yaparak en sonunda İyi'ye ulaşmışlardır. Bu, Kutsal bir yoldur ve düzdür ama Beden'in içindeki Can için zorluklarla ve güçlüklerle dolu bir yoldur.

İlk önce kendi benliği ile savaşması, büyük Mücadele ve Çatışmalardan galip çıkması gerekir. Mücadelesinde ikiye karşı tektir. O uçup giderken diğerleri onu tutmaya ve alıkoymaya çalışır. Fakat iki tarafın zaferi birbirine benzemez; biri İyi olana, diğerleri ise Kötü olan şeylere yakındır. İyi olan Özgürlüğü tesis etmeyi arzularken, Kötü olanlar Esaret ve Köleliği sever.

Ve bu ikilinin üstesinden gelebilirse, onları yatıştırır ve onlar tarafından Yönetici olarak kabul edilir. Ancak bu ikili hakim olursa, onlar tarafından yönlendirilir ve buradaki varlığı ve devamlılığı ile cezalandırılır, (zafer geri dönmenin üstesinden gelene kadar)

Oğlum, seni oraya yönlendiren bu yoldaki Rehber, ölümden önce Beden'i ilk terk etmesi gerekendir. Zorluk ve Güçlüklerle dolu bu yaşamda zaferi kazan ve üstesinden geldiğinde, geri dön.

Fakat şimdi Oğlum, var olan şeyleri özet halde tek tek sunacağım: Sana söylediklerimi anla ve işittiklerini aklında tut.
Var olan her şey hareket halindedir; hareket halinde olmayan
hiçbir şey yoktur.
Her beden değişime tabidir.
Her beden yok olmaz.
Bazı bedenler yok olur.
Yaşayan her şey ölümlü değildir.
Yaşayan her şey ölümsüz değildir.
Yok olabilen, aynı zamanda bozulmaya açıktır.
Her zaman sabit duran, değişmezdir.
Değişmez olan ölümsüzdür.
Her zaman oluşan, her zaman bozulmaya açıktır.
Bir kez oluşan, asla bozulmaz ve başka bir şeye dönüşmez.
İlk önce Tanrı, ikinci olarak Dünya, üçüncü olarak İnsan gelir.
Dünya İnsan, İnsan Tanrı içindir.
Can açısından hissedilir olan kısım ölümlü, idrak edilebilir olan
kısım ölümsüzdür.
Her öz ölümsüzdür.
Her öz değişmezdir.
Var olan her şey çifttir.
Var olan hiçbir şey hareketsiz duramaz.
Her şey bir Can tarafından hareket ettirilmez; var olan şeylerin
her biri, bir Can tarafından hareket ettirilir.
Acı duyan her şey anlayışlıdır, anlayışlı olan her şey acı duyar.
Üzüntü duyan her şey aynı zamanda sevinç duyar ve ölümlü
bir Varlıktır.
Mutluluk duyan her şey aynı zamanda üzüntü duymaz ve
ölümsüz bir Varlıktır.
Her beden hasta değildir, hasta olan her beden yok olabilir.
Zihin Tanrı' dadır.
Muhakeme etme (tartışma ya da konuşma) İnsan'dadır.
Akıl, Zihin'dedir.
Zihin acıdan uzaktır.
Bir Bedendeki hiçbir şey gerçek değildir.
Manevi olan her şey Yalandan uzaktır.
Oluşturulan her şey bozulabilir.
Dünya üzerinde iyi, Cennet'te kötü yoktur.
Tanrı iyi, İnsan kötüdür.

iyi, iradeye bağlıdır ya da kendisine özgü bir uyuma sahiptir. Kötü, irade dışıdır ya da kendi iradesine karşıdır. İyi şeyler olarak, Tanrılar iyi şeyleri seçer. Zaman Kutsal bir şeydir. Yasa insancıldır.
Kötülük Dünya'nın besinidir. Zaman, İnsan'ın bozulmasıdır. Cennet'te olan hiçbir şey değiştirilemez.
Dünya üstünde her şey değiştirilebilir.
Cennet'te hiçbir şey köle değildir, Dünya'da ise hiçbir şey özgür değildir.
Cennette her şey bilinir, dünyada ise hiçbir şey. Dünya üzerindekiler Cennet'te olanlarla haberleşemez.
Cennet'teki her şey masumdur, Dünya'daki her şey ise Tekdir'e tabidir.
Ölümsüz olan ölümlü değildir; ölümlü olan ölümsüz değildir. Ekilen şey her zaman vücuda gelmez; ancak vücuda gelen her zaman ekilmiştir.
Yok olabilir Beden açısından iki Zaman vardır; biri ekildikten sonra jenerasyona kadar geçen, diğeri jenerasyondan ölüme kadar geçen.
Ölümsüz bir Beden açısından, zaman yalnızca doğumdan başlar.
Yok olabilir Bedenler artar ve azalır.

Yok olabilir madde dönüşerek ya Bozulma'ya ya da Doğuş'a gider; ölümsüz madde ise kendi kendine ve benzerine dönüşür İnsan'ın Jenerasyonu Bozulmadır; İnsan'ın Bozulması ise Jenerasyonun başlangıcıdır.
Bir başkasını üreten ya da vücuda getirenin kendisi de başka bir şey tarafından üretilmiş ya da vücuda getirilmiştir. Var olan şeylerden bazıları Bedenlerin, bazıları ise onların Fikirlerinin içindedir. İş ya da çalışmaya ait olan her şey bir Beden'in içindedir.
Ölümsüz olan, ölümlü olana iştirak etmez.
Ölümlü olan, ölümsüz bir Beden'e girmez; ölümsüz olan ölümlü olana girer.
İşler ya da Çalışmalar yukarıya taşınmaz, ancak aşağıya iner.
Dünya üzerindeki şeyler, Cennet'tekilere fayda sağlamaz, ancak Cennet'teki her şey Dünya üzerindekilere fayda ve avantaj sağlar.
Cennet sonsuz Bedenler için uygun bir yerken, Dünya bozulmaya açık Bedenler içindir.
Dünyada vahşilik ön plandayken cennet akıla ve mantığa dayalıdır.
Cennettekiler onun altına yerleştirilirken, dünyadakiler onun üzerine yerleştirilirler.
Cennet birinci Unsur'dur.
İlahi Takdir, Kutsal Düzen'dir.
Gereklilik, İlahi Takdir'in elçisi ya da hizmetkarıdır.
Şans, Düzen'den yoksun olanın aracı ya da etkisidir; gerçeğe dayanmayan bir hayal, işleyiş hakkında yanlış bir fikirdir. Tanrı nedir? Sabit ya da değişmez İyi'dir. İnsan nedir? Değişmeyen bir Kötü'dür. Bu sözlerimi aklından çıkarmazsan, sana uzun uzun açıklayacaklarımı da unutmazsın; çünkü bu sözler onların özeti ve içeriğidir.
Kalabalıkta ve sıradan insanlarla birlikteyken her türlü konuşmadan uzak dur, çünkü kıskançlığa maruz kalmanı ve de ciddiye alınmamanı istemem. Benzer, her zaman için kendisine benzeyeni seçer ama benzemeyen asla kendine benzemeyeni seçmez; bu tür Konuşmaların çok az Dinleyicisi vardır ve muhtemelen sayıları çok az kalacaktır ama onlar yine de insanlara özgü bir şeyler taşır. Bu sözleri keskinleştir ki kötü niyetli kişiler istediği gibi kullanamasın; bu yüzden kalabalıklardan uzak tut ve bu konuya önem ver ki söylenenlerdeki erdem ve gücü anlamasınlar

- Kastettiğin nedir Baba?
- Ey Oğlum, canlı şeylerin Bütün Doğası ve Kompozisyonu olarak adlandırılan İnsan, Kötü'ye meyillidir ve buna alışkındır. Kötülükle beslendiği için ondan zevk alır. Eğer bu insan dünyanın nasıl yaratıldığını ve her şeyin nasıl da İlahi Takdir ve Gereklilik, Kader ya da Yazgı'ya göre gerçekleştiğini,
her şeyi yöneten bir Yasa olduğunu bilirse ya da öğrenirse daha da çok kötü olmaz mı? Bir zamanlar yaratıldığı için bütünü küçük görmez mi? Kader ya da Yazgı'yı kötülüğün nedeni olarak görürse, hiçbir kötülükten asla geri durmayacaktır.
Bu yüzden bu tür insanlara ihtiyatla yaklaşmalıyız. Cahil kalırlarsa, daha az kötülük yapabilirler. Gizli ve saklı olan, onlarda korku yaratır.

İKİNCİ KİTAP:

POEMANDER

1-Düşüncelerim önce ciddi bir biçimde var olan şeylerle meşguldü, anlayışım yükselmiş tüm bedensel hislerim büyük ölçüde engellenmişti. Bedenim, ya et ile dolu olmaktan ya da bedensel işlerin verdiği yorgunluktan ağır bir uykuya dalanlarla birlikteydi. Çok büyük bir görkem ve sonsuz bir büyüklük beni ismimle çağırdı. Bana şunları söyledi: "Ne İşittin ve Gördün? Öğrenmek ve Bilmek için ne anladın?"
2- Sonra dedim ki kendisine: "Kim yarattı seni?"

"Ben Poemander," diye karşılık verdi, "en Kudretli ve mutlak İmparator olan Büyük Rabbin zihniyim: Öğreneceğin her şeyi bilirim ve her zaman senin yanındayım."
3- Ben de dedim ki:
"Varlıkları öğreneceğim ve onların Doğasını anlayacağım,
Tanrı'yi bileceğim." "Nasıl?" diye sordu.
"Bunu duymaktan memnun olurum," dedim. Sonra dedi ki: "Beni tekrar zihnine yerleştir ve öğrenmek istediğin her şeyi öğreteceğim sana."
4- Bunları söylerken, Düşünce ya da Form itibariyle değişti. Göz açıp kapayıncaya kadar her şey gözlerimin önüne serildi. Sonsuz bir Manzara idi gözlerimin önüne serilen. Her şey hem hoş hem de son derece güzel bir ışıkla aydınlandı. Bu manzaranın karşında büyülendim kaldım.
5- Fakat bir süre sonra, aşağıya doğru bir karanlık çöktü. Çirkin
ve korkutucu bir karanlıktı. Bana Akışkan bir Doğaya dönüşüyormuş gibi göründü. Ateşten yükselen duman gibi bir duman çıkarıyordu ve tarifi imkansız bir biçimde rahatsız ediciydi; sonra anlatılmaz ve çok dokunaklı bir ses çıkardı. Anlaşılmaz bir şeydi. Sanki Işık'tan geliyormuş gibiydi.
6- Sonra bu Işık'tan Kutsal bir Söz çıkarak Doğa'ya katıldı. Akışkan Doğa'dan yukarılara doğru saf ve katışıksız bir Ateş yükseldi. Son derece Parlak, Keskin ve Etkili idi. Aydınlık olan Hava, Ruh'u takip etti ve (Toprak'tan ve Su'dan yükselerek) Ateş'e kadar tırmandı. Sonunda ona tutunur ve ona bağlı göründü.
7- Toprak ve Su birbirlerine öylesine karıştı ki Toprak Su'dan görünmüyordu. Ancak söylenen Ruhsal Söz'den ötürü harekete geçtiler.
8- Poemander bana dedi ki: "Bu Vizyon'u anlıyor musun? Sence anlamı nedir?"
"Öğreneceğim," dedim.
Bana şöyle karşılık verdi: "Ben, Karanlığın içinden çıkan, o Akışkan Doğa'nın önünde Işığım, Zihinim, senin Tanrınım ve Zihin'den doğan Parlak ve Aydınlık Söz de Tanrı'nin Oğlu'dur.
9- "Bu nasıl olur?" diye sordum.
"Şunu anlamanı istiyorum," diye yanıt verdi, "gördüğün ve işittiğin Rabbin Sözü, Zihin, Baba, Tanrı, Bir ve Aynı Olandır. Bunların birliği ise Yaşam'dır."
"Teşekkür ederim," diyerek şükranlarını sundu Trismegistus. "Ancak ilk önce kendi zihnindeki Işığı iyice kavra ve öğren," dedi Poemander.
10- Bunları söyledikten sonra, uzun bir süre boyunca gözlerini ayırmadan bana baktı. Öyle ki Fikri ya da Formu karşısında titredim.
11- Bana başını sallayınca, zihnimde sayısız olan Işığı ve gerçekten sonsuz olan Deseni ya da Dünyayı gördüm. Çok muazzam bir Güç, Ateş'i içine alıyor ya da kapsıyordu ve Ateş kendi yerini korumakla sınırlandırılmıştı.
12- Poemander'in söylediklerini görünce, bunları anladım.

Bunların karşısında fevkalade şaşırınca, bana dedi ki: "Zihninde
öncesiz ve sonsuz Başlangıcın öncesindeki Arşetipal Formu
gördün mü?"
"Oluşturulan Doğa'nın Unsurları nereden gelir ve nerededir?" diye sordum.
"Tanrı'ran İradesi ve Öğüdüyle," diye yanıt verdi Poemander,
"Söz'ü alarak ve güzel Dünya'yı (Arşetip olarak) görerek onu örnek almıştır. Bu Dünya, kendi kendisinin ilkeleri ve yaşamsal Tohumları ya da Can benzeri ürünleri ile böyle oluşmuştur."
13- Çünkü Zihin Tanrı, Erkek ve Dişi, Yaşam ve Işık'tır. Bunlar, onun Sözü ile ortaya çıktı. İşçiliği üstlenen bir başka Zihin de vardı: Ateş'in Tanrısı idi ve Ruh diğer yedi İdareci'yi yaptı ve oluşturdu. Bunlar kendi Halkalarında Algılanabilir Dünya'yı barındırır. Bunun İdaresi ya da Yaradılışı Kader ya da Yazgı olarak adlandırılır.
14- Derhal dışarı sıçradı ya da Tanrı'dan sonradan doğan Unsurlarının önünde kendini yüceltti. Tanrı'nın Sözü, Doğa'nın arı ve saf İşçiliğini getirdi. İşçiliği üstlenen Zihin ile birleştirildi. Çünkü tatmin edici değildi. Doğa'nın sonradan doğan Unsurları Akıl'dan yoksun bırakıldı. Onlar yalnızca Madde olabilirdi.
15- İşçiliği üstlenen Zihin, Söz ile birlikteydi. Halkaları içeriyordu ve onları döndürüyordu. Bir Çark olarak kendi İşçiliklerini ördü. Onları belirsiz bir Başlangıç'tan tayin edilemeyecek bir Son'a kadar dönmeye yönlendirdi. Çünkü onlar daima bittikleri yerde başlıyordu.

16- Zihnin isteği doğrultusunda, bunların etrafında dönüş ya da Sirkülasyon, sonradan doğmuş ya da daha aşağı Unsurların dışında akıl dışı ya da vahşi yaratıkları ortaya çıkardı. Çünkü bunlar akla sahip değildi. Havada uçanlar ve Suda yüzenler oluştu.
17- Zihnin kararı ile Toprak ve Su birbirinden ayrılmıştı. Toprak kendisinden dört ayaklı ya da sürüngen Canlılar yarattı. Bunların arasında vahşi olanlar da vardı, evcil olanlar da.
18- Her şeyin Babası, Yaşam ve Işık olan Zihin, insanoğlunu yarattı. İnsanoğlunun Doğuşu özeldi. Onu kendisine benzetti ve sevdi. İnsanoğlu bütün güzelliklere sahipti. Çünkü Babası'nın İmgesine sahipti.
19- Gerçekten de Tanrı Kendi Formu ya da Şekline son derece aşıktı. Bütün İşçiliğini onun için sergiledi. Ancak onun da bütünde Yaratıcı İşçiliği görüp anlaması ve kendi başına çalışmaya koyulması gerekiyordu. Böylece insan, Jenerasyon ve işleyişin sürdüğü kürede, Baba'sından ayrı düştü.
20- Bütün Güce sahip olan insan, Yedi'nin İşçiliği ve İşleyişi üzerine düşündü. Onlar da insanı sevdi ve her biri onu kendi Düzeninin bir parçası kıldı.
21- Ve onların Özünü özenle ve sebat ederek öğrenip anladı. Onların doğasını paylaştı. Halkaların Çevresini delip geçmeyi ve Ateş'ten gelen Gücünü anlamaya karar verdi.
22- Ölümlü varlıkların, Yaşamın ve Dünya'nın akıl dışı Varlıklarının bütün gücüne sahip olduğundan, öne eğildi ve gizlice Uyum'u gözledi. Halkaların gücünü kırdı. Sonradan doğmuşlara özgü Doğa'sını açığa çıkardı ve gösterdi. Tanrı'nın temiz ve güzel Şekli'ni ya da Form'unu gözler önüne serdi.
23- Yedi İdareci'nin bütün İşleyişini ve tarifi imkansız Güzelliği, Tanrı'nın Formu'nu ya da Şekli'ni kendi içinde barındırdığını görünce, sevgiyle doldu. Şekli ya da Benzerliği Su'da görmüş gibiydi veyahut en güzel İnsan formunun Dünya üzerine düşen gölgesini görmüş gibiydi.
24- Su'da kendisinin benzeri olan bir şekli görünce, onu sevdi ve onunla birleşti. Derhal kararını verdi ve İşleyişi takip etti. Akıl dışı olan İmge ya da Şekli doğurdu.
25- Doğa, böylesine çok sevdiğini çok geçmeden kucakladı ve onu bütünüyle sarmaladı. Birbirlerini sevdiklerinden, birbirlerine karıştılar.
26- Bu nedenle, Dünya üzerinde yaşayan her şeyden üstün olan İnsan, çifttir; hem Bedeni nedeniyle Ölümlü hem de özü itibariyle Ölümsüzdür. Ölümsüzdür ve her şeyin gücüne sahiptir. Buna karşılık Ölümlü olduğu için Kader'e ya da Yazgı'ya tabi olur.
27- O, her türlü Uyum'un üzerindedir ve yaratıldıktan sonra Uyum'un hizmetkarına dönüşmüştür. Hermafrodit ya da hem Erkek hem Dişi olduğu için ve aynı zamanda uyanık olduğu için, hem Erkek hem Dişi olan ve aynı zamanda uyanık olan bir Baba tarafından yönetilir ya da o Baba'ya tabi olur.
28- Bunlardan sonra, dedim ki: "Sen, benim Zihnimsin ve ben Aklı seviyorum."
29- Poemander şöyle karşılık verdi: "Bu, bugüne kadar gizlenmiş ve saklı tutulmuş bir Gizem idi. Çünkü Doğa, İnsan ile birleştiğinde, en harikulade Mucize'yi doğurur. Zira o, Ateş ve Ruh ile birlikte Yedi İdareci'nin Uyumunun Doğasına sahiptir. Doğa derhal Yedi İdareci'nin Doğalarına uygun olarak Erkek ve Dişi, ulu ya da yüce yedi İnsan doğurdu."
30- "Ey Poemander," dedim, "bu söylediklerinden sonra, içimde büyük bir arzu doğdu. Anlatacaklarını dinlemek için sabırsızlanıyorum. Lütfen konumuzdan ayrılma ya da konuşmana son verme."
31- Ama o dedi ki: "Sessiz ol, ilk konuşmamı henüz bitirmedim."
32- "Tamam, sessiz kalacağım," dedi Trismegistus.
33- Poemander sözlerine şöyle devam etti: "Bu Yedilinin Jenerasyonu böyledir. Hava, Dişil'dir ve Su, Çiftleşmek ister. Olgunluğunu Ateş'ten alır. Eter'den Ruhu alır. Doğa insanların Türü ve Şekli uyarınca bedenleri böylece üretir."
34- İnsan Yaşam'dan ve Işık'tan yaratıldı. Can ve Zihne kavuştu. Yaşam'dan, Can ve Işık'tan Zihin oluştu.
35- Bunun üzerine Algılanabilir Dünya'nın Bütün Üyeleri, kurala uyarak ve üreterek süreci sonuna kadar sürdürdü.
36- Dinlemek için can atıyordun, şimdi konuşmamın geri kalanına kulak ver.
37- Süreç tamamlandığında, her şeyin bağı Tanrı'nın iradesi doğrultusunda çözüldü ve serbest kaldı. Hermafrodit ya da hem Erkek hem Dişi olan bütün canlı Varlıklar, İnsan ile birlikte çözüldü ve serbest kaldı. Böylelikle Erkekler ve Dişiler kendi başlarına ayrıldılar.
38- Ve Tanrı derhal Kutsal Söz'ü söyledi: "Hepiniz benim yarattığım Varlıklarsınız ve hepiniz benim Ustalığımı yansıtıyorsunuz. Artarak üreyin ve kalabalıklaşarak çoğalın. Zihin ile kuşanmış olan O'nun

kendisinin Ölümsüz olduğunu bilmesine izin verin. Bilsin ki Ölüm'ün nedeni Beden'in Sevgisi'dir. O'nun var olan her şeyi öğrenmesine olanak verin."
39- O bunları söyleyince, Kader ve Uyum ile İlahi Takdir karışımların oluşmasını ve Jenerasyonların ortaya çıkmasını sağladı. Her şey kendi türüne göre çoğaldı. Kendini bilen O, en sonunda her türlü iyiliğin ötesine geçti.
40- Ancak Sevgi konusunda Hataya düşerek Beden'i sevdi.
Bu yüzden karanlıklar içinde dolaşıp durdu ve ölümün çilesine katlanmak durumunda kaldı.
41- "Peki onlar günahı nasıl olur da bu kadar görmezden gelebilirler? Ölümsüzlükten bu yüzden mahrum kalmış olmalılar," dedi Trismegistus.
42- "İşittiklerini anlamamış gibisin," dedi Poemander.
43- "Sana öyle görünüyor olabilirim ama söylenenleri hem anladım hem de aklımda tutuyorum," dedi Trismegistus.
44- "Anladıysan senin adına mutlu olurum," dedi Poemander.
45- "Söyler misin bana ölümlülere neden reva görülmüş ölüm?" diye sordu Trismegistus.
46- "Çünkü Beden'inden önce kederli ve kasvetli bir karanlık hüküm sürüyordu; onun karanlığı akışkan bir Doğa'dadır. O akışkan Doğa'dan, Beden algılanabilir Dünya'ya bağlandı. Ölüm buradan türedi. Bunları iyi anlamalısın!" dedi Poemander.
47- "Peki ama o kendi kendini anlayınca, neden ve nasıl oluyor da Tanrı'ya gidiyor ya da geçiyor?" diye sordu Trismegistus.
48- "Şimdi söyleyeceğim Tanrı'nın Sözü idi: Çünkü her şeyin Babası Yaşam'dan ve Işık'tan oluşur. İnsan da bunlardan yapıldı," dedi Poemander.
49- "Çok güzel söylediniz," dedi Trismegistus.
50- "Tanrı ve Baba, Işık ve Yaşam'dır. İnsan bunlardan yaratıldı. Bu yüzden kendinin Yaşam'dan ve Işık'tan yaratıldığını öğrenirsen ve buna inanırsan, tekrar Yaşam'a ulaşmış olursun," dedi Poemander.
51. "Ey benim Zihnim, bana henüz Yaşam'a nasıl ulaşacağımı söylemiş değilsin," dedi Trismegistus.
52- "Tanrı şöyle buyurdu; İnsanın bir Zihne kavuşmasını sağla ki kendi kendini iyice düşünebilsin, değerlendirebilsin ve bile-bilsin," dedi Poemander.
53- "Bütün İnsanların bir zihni yok mu?" diye sordu Trismegistus.
54- "Söylediklerine dikkat et. Benim için Zihin kutsal ve iyi, saf ve bağışlayıcı olan, aynı zamanda dindar ve inançlı bir yaşam süren insanlardan önce gelir. Varlığım onlara yardım sunar. Onlar her şeyi bilir ve Baba'ya sevgi dolu bir biçimde inanıp teslim olur. O'nu kutsayarak şükranlarını sunarlar. O'nun için ilahiler söylerler. Evlatlara yakışır bir İlgi ve doğal bir Sevgi ile hareket ettiler ve buna uygun bir düzen oluştururlar. Bedenlerinden, kendi ölümleri için vazgeçmeden önce, İşlerini ve İşleyişlerini bilirler ve Duyularından nefret ederler."
55- "Zihnin kendisi olduğum için, tamama ermek ve kusursuzluğa ulaşmak üzere bedende gerçekleşen ya da beden ile ilgili İşleyişler ya da Çalışmalar beni zorlamayacak. Ancak bir Kapıcı ve Koruyucu olarak Kötülüğün girebileceği bütün kapıları kapacağım ve kötü işlere dönük arzuları kesip atacağım."
56- "Bununla birlikte aptal, kötü, günahkar, kıskanç, açgözlü, katil ve saygısız olana gelince, ateşin hiddetini uygulayarak ve büyük azaplar çektirerek intikam alan Zebani'ye yer açmak için çok uzakta olacağım. Onun bütün kötülüklere bulaşmasına izin vereceğim ki daha da büyük bir cezaya çarptırılsın."
57- "Böyle biri asla durmaz; tatmin edilemeyen arzular ve doyuma ulaştırılamayan şehvetlerin peşinde koşar. Karanlığın içinde mücadele edip durur. Sonunda Zebani'nin bitmek tükenmek bilmeyen eziyet ve işkencelerine maruz kalmaktan kurtulamaz. Altındaki ateş gittikçe daha çok harlanır."
58- "Ey Zihin, her şeyi istediğim gibi en mükemmel şekilde öğrettin; ancak daha fazlasını anlat, dönüş gerçekleştikten sonra ne olur?" diye sordu Trismegistus.
59- "Her şeyden önce maddi Beden çözülünce, Beden'in kendisi değişimi bırakır ve sahip olduğu form görünmez hale gelir. Yararsız tavırlar serbest bırakılır ve Zebani'ye terk edilir. Beden'in Duyuları kendi Kaynaklarına döner. Birer parça vazifesi üstlenerek tekrar İşleyişi sürdürmek üzere bir araya gelirler."
60- "Öfke ve Şehvet vahşi ya da akıl dışı Doğa'ya geri döner. Geri kalanı ise Uyum ile yücelmeye çalışır."
61- "İlk Kuşağa çoğaltma ve azaltmayla ilgili gücünü verdi."
62- "İkinciye, kötülükler yapma ve entrikalar çevirmeyi sundu ki bu etkili bir düzenbazlık ya da marifetti."

63- "Üçüncüye Şevhvet'in boş aldatıcılığını sundu."
64- "Dördüncüye, Yönetme arzusunu ve doyuma ulaşmayan Tutkuları sundu."
65- "Beşinciye, kutsal şeylere karşı Küstahlığı ve boş bir Güven'den kaynaklanan ihtiyatsızlığı sundu."
66- "Altıncıya, beyhude Zenginlik fırsatlarını ve Kötülüğü sundu."
67- "Yedinciye Kuşağa, her zaman pusuda bekleyen ince bir biçimde hazırlanmış Yalancılığı sundu."
68- "Uyum'un bütün İşleyişlerinden soyunduğunda, sekizinci Doğa ortaya çıktı. Uygun güce sahipti. Var olan şeylerle birlikte Baba'ya dualar okudu. Var olan her şey onun gelişini sevinçle karşıladı ve bayram etti. Konuştuklarına benzer bir biçimde yaratılmış olduğundan, aynı zamanda kendilerine özgü bir ses tonuyla Tanrı'ya dua okuyan sekizinci Doğa'nın üzerindeki Güçleri de işitebildi.
69- "Sonra sıra ile Baba'ya döndüler ve kendilerini güçlere teslim ettiler. Tanrı'ya kavuştuklarında güce dönüştüler."
70- "Bu, İyi olandır ve bilenler için Tanrılaşır."
71- "Sana söylenenlerden hareketle bütün insanları da anlayabildiğinde, bir rehber olursun ve değerli olanlara yol gösterirsin. Bu İnsanlık ya da İnsanoğlu, Tanrı tarafından korunabilir."
72- Poemander bana bunları söyledikten sonra, Güçlerin arasına karıştı.
73- Ancak ben şükranlarımı sunmak ve her şeyin Babası'nı kutsamak için kalktım. Bana elini uzattı ve Doğa'yı öğretti. Bütünün Doğa'sını öğrendim. En muazzam manzarayı ya da tabloyu gördüm.
74- Ve insanlara Tanrı'ya Hürmet'in ve Bilgeliğin güzelliği ve iyiliğine dair vaaz vermeye başladım.
75- Ey İnsanlar, Toprak'tan yaratılan ve doğan İnsanoğulları, Kendinize Sarhoşluk ve Uyku halindesiniz ve Tanrı'yı görmezden geliyorsunuz. Kendinize gelin ve Fazlalıklarınızdan kurtulun. Vahşi ve Akıl Dışı Uyku'nun size yaptığı daveti geri çevirin. Onun cazibesine kapılmayın.
76- Beni işitenler, kendiliklerinden ve gönüllü bir biçimde geldi. Sonra sözlerime devam ettim.
77- Ey İnsanlar, Toprağın Evlatları, Ölümsüzlüğü paylaşma Gücüne sahipken neden kendinizi Ölüm'e teslim ettiniz? Tövbe edin ve fikrinizi değiştirin. Yanlış yoldasınız ve Celahet'in Karanlığından sıyrılın.
78- Karanlık Işık'tan kurtulun. Ölümsüzlüğü paylaşın. Yozlaşmayı bırakın, Yozlaşmaktan vazgeçin.
79- Beni dinleyenlerden bazıları, alay edip küçümsedi. Benden uzaklaşıp kendilerini ölümün yoluna teslim etti.
80- Ancak diğerleri ayaklarıma kapandılar ve öğrenmeye hazır olduklarını söyleyerek bana yalvardılar. Ben onları ayağa kaldırdım. İnsanoğlunun bir rehberi oldum. Onlara hangi yolla ve nasıl kurtulabileceklerini öğrettim. Bilgeliğin tohumlarını ektim ve onları Ölümsüzlüğün Eşsiz Suyu ile besledim.
81- Akşam olduğunda ve Aydınlık tamamen kaybolmaya başladığında, Tanrı'ya şükretmelerini büyürdüm. Şükranları sunduktan sonra herkes ona döndü.
82- Kendi başıma kaldığımda Poemander'in cömertliği ve yardımseverliğini düşündüm. En çok arzuladığım şey ile doldum. Son derece mutlu oldum.
83- Beden'in uykusu, zihnin uyanıklığıdır. Gözlerimi kapadığımda gerçek Görünüş serildi önüme; sessizliğim iyiliklere gebeydi ve iyilik yüklüydü; kendi sözlerimi telaffuz ettiğimde, iyi şeylerin çiçeklendi ve meyve verdi.
84- Böylece zihnimden, yani Poemander'den, Söz'ün Efendisi'nden aldıklarım meydana geldi ve gerçekleşti. Onun vasıtasıyla Tanrı bana Gerçeği vahiy etti.
85. İşte bu nedenle bütün kalbimle ve bütün gücümle Tanrı'ya, Baba'ya dua ettim ve O'nu kutsadım.
86- Her Şeyin Babası Olan Tanrı Kutsal'dır.
87- Kendi Güçlerini Uygulayarak İradesini Ortaya Koyan Tanrı Kutsal'dır.
88- Bilinmeye Karar Veren ve Kendisiyle ya da Kendisinin Olanlarla Bilenen Tanrı Kutsal'dır.
89- Kutsal olan Sen, Sözünle Her Şeyi Oluşturdun.
90- Kutsal olarf Sen'in İmajındır Bütün Doğa.
91- Kutsal olan Sen, Doğa tarafından oluşturulmayansın.
92- Kutsal olan Sen, bütün Kuvvetlerden daha Güçlüsün.
93- Kutsal olan Sen, bütün Mükemmelliklerden daha Büyüksün.
94- Kutsal olan Sen, bütün Övgülerden daha İyisin.
95- Saf bir Can'ın ve Sana yönelen bir Yüreğin sunduğu bu
Makul Adakları kabul et.
96- Ey Sen, Anlatılmaz ve Dile Getirilemez Olan, yalnız Sessizlik ile Övülebilirsin Sen!

97- Senden dileğim, Senin Bilginden asla yanılmamaktır. Bana Merhamet et ve beni bağışla. Cehalet içindeki Kardeşlerimi, yani Senin Çocuklarını bu İnayetinle Aydınlat.
98- Sana İnanıyorum ve Tanıklık Ediyorum. Yaşam'a ve Işığa yürüyorum.
99- Ey Baba, Seni şükranlarımı sunuyorum. İnsanların, Seninle birlikte kutsanacak. Onlara bütün Gücü veren Sen'sin.

UÇUNCU KİTAP:
"KUTSAL VAAZ

1- Her şeyin ulusu, yetkini ve ilahı olan Tanrı her şeyin başlangıcıdır.
2- Zihin, Doğa, Cevher, İşleyiş, Çalışma, Gereklilik, Son ve Yenileme O'ndandır.
3- Su, sonsuz bir Karanlık ve dipsiz Derinlik, Kaos vardı. Güç'te ince bir Ruh bulunuyordu. Ve İlahi Işık oradan dışarı çıktı. Yaş Cevher ile Kum karıştırılıp Unsurlar pıhtılaştırıldı.
4- Bütün Tanrılar, Tohumlarla dolu olan Doğa'yı ayırdılar.
5- Her şey yapılmamışken ışıklı şeyler yüksekte birbirinden ayrıldı. Ve ağır şeyler ıslak kumun üzerinde kuruldu, her şey bitirildi ve Ateş ile bölündü. Onların taşıdığı Ruh artık hep onlarla birlikteydi ve Cennet Yedi Halka'dan gözleniyordu.
6- Tanrılar bütün İşaretleri ile birlikte kendi Fikirlerinde görünüyordu ve bunun yansıması olan Yıldızlar Tanrılar ile numaralandırılıyordu. Küre, Hava ile çevrelendi ve Tanrı'nın Ruhu tarafından dairesel bir biçimde hareket ettirildi.
7- Her Tanrı kendi içsel gücü ile buyruğu yürüttü, orada dört ayaklılar, sürüngenler, Suda yaşayanlar, uçabilenler, verimli Tohumlar, Yeşillikler, Çiçekler ve kendi kendine ekilip canlanan Tohumlar yapıldı.
8- İnsanın nesilleri İlahi Çalışmaların bilgisi ve Doğa'nın canlı tanığı gibidir. Göğün altında olan her şeyin Egemenliği ve iyi şeylerin bilgisi fazlalaşarak arttı ve kalabalıkta çoğaldı.
9- Halkalardaki Tanrıların mükemmel çalışmaları sonucunda vücut bulan her Ruh Cennet, Tanrılar, İlahi Çalışmalar ve Doğa'nın İşleyişleri görülsün diyedir. İlahi Gücün bilgisi ve iyi şeylerin sunduğu İşaretler ise iyi şeylerin ustalığının her inceliğini öğrenmek içindir.
10- Böylece onlarla yaşamaya başladı. Tanrıların oluşturduğu Halkaların İşleyişi'ne göre bilge oldu, büyük anıtlar gibi kalıcı olabilecek kararlar verdi, Dünya üzerindeki büyük Çalışmaların Hatıralarını, çağların karanlığı içerisinde okunmaya terk etti.
11- Vücut bulan her nesil, Meyve, Tohum ve kaybolmuş bütün Ustalıklar bile, Tanrıların yenilemesi ile yenilenmek zorundadır. Bu zorunluluk, sırayla hareket eden bir Halka'nın Doğa-sı'ndandır. Çünkü dünya üzerindeki her şeyin doğa tarafından yenilenmesinin gerekmesi Kutsal bir şeydir. Doğa da bu Kutsallık içinde oluşturulmuştur.

DÖRDÜNCÜ KİTAP:
ANAHTAR'

1- Ey Asclepius, Dünün Konuşmasını sana adadım, bugünün konuşması ise Tat'a uygundur. Bu anlatacaklarım onunla yapılan genel konuşmaların ta kendisidir.
2- Ey Tat, Tanrı İyi ve Baba olduğundan dolayı aynı Doğa'ya sahiptir ve aynı Eylem ve İşleyişle görünür.
3- Doğa'ya ve Çoğalma'ya dair adlandırmada değişebilen şeylere ilişkin bir ad ve değişmeyen ve hareket etmeyen şeylere ilişkin bir ad vardır. Bunlar, İlahi ve Kutsal Şeylerdir. Her biri böyle olmak zorundadır. İlahi ve İnsani olan başka şeylerde öğrendiğimiz gibi işleyişte ve eylemde farklıdırlar. Yalnız biz onları buradan anlayabilmeliyiz, önemli olan budur.
4- O'nun İşleyiş'i ve Eylem'i, O'nun İradesi ve Özü'dür. Her şeye böyle tesir eder.
5- Bunlar İyi ve Baba olan Tanrının ne olduğunu anlamak uğrunadır. Fakat bu henüz olmayan şeyleri oldurmak ve kendi kendine olan şeylerle olmaktır.
6- Bu Tanrı'dır, İyi'dir, Baba'dır, hiçbir yerde hiçbir şey ona yaklaşamaz Ve karşısına çıkamaz.
7- Dünya ve aynı zamanda Katılım yoluyla bir Baba olan Güneş yaşayan canlılar içindir. Hepsi İyi'nin ve Hayat'ın sebebidir. Eğer böyleyse, İyi'nin İradesi ile birlikte sınırlanır. O olmaksızın ne doğmak ne oluşmak ne de olmak mümkündür.
8- Baba Çocuklarının sebebidir, Oğul sayesinde iyi olanı beslemek yetiştirmek niyeti gerçekleşir.

9- İyi daima aktiftir ve yapmakla meşguldür. O hiçbir şeyde olmayan yapma imkanına sahiptir. Hiçbir şey almaksızın her şeyi yapmaya niyetlenir. Ey Tat, onları yaptığını söylemiyorum, çünkü onları yapan çok zaman kusurludur. Onları yapan, bazen nicelik ve nitelikten dolayı bir şey yapmaz. Bazen de nicelik ve niteliğe sahip olan şeyler yapar ve bazen de bunun tam tersini yapar.
10- Her şeyin içinde bulunan İyi ve Baba olan Tanrı'dır. Çünkü O her şeydedir. Bütün her şey O'ndadır ve bunu görebilir.
11- Ey Tat, her şey bunun içindir, bu İyi'dir ve bu iyinin özelliği olarak bilinir.
12- "Ey Baba, bizleri hem iyi hem de adil bir görünüş ile sundun. Zihnimin gördükleri, bu görünüş ve manzara karşısında daha da kutsallaşıyor," dedi Tat.
13- "Ben onu söylemiyorum, İyi'nin Görünüşü, Güneşin ateşli parlak ışınına benzemez. O'nun bir bakışı ile oluşan aşırı Işık gözlerimizi kör eder. Buna karşılık aydınlanmak için gözün ışığının artırılması gerekir. Her insan bu temiz ve anlaşılabilir etkiyi alabilir," diye karşılık verdi Trismegistus.
14- Çünkü Işık çok hızlı ve keskindir. Bununla birlikte masum ve zararsızdır, ölümsüzlükle doludur. Onların bu görünüşü ve manzarayı saklayacak ve yapabilecek yeteneği vardır. Bedenden uykuya girerken bunu birçok defa yaparlar. Bu çok doğru ve eşsiz Görünüm'e ulaşırlar; Atalarımızın ulaştığı Celius ve Satürn budur.
15- "Ey Baba ben yapabilirim, biz yapabiliriz, bu yapılabilir," dedi Tat.
16- "Ey oğlum, ben yapabilirdim; fakat şimdi bu Görünüm için yeterince niyetli değiliz ve İyi'nin çürümeyen ve tarif edilemeyen Güzelliğini görebilmek için zihinlerimizin gözlerini açamayız. Fakat daha sonra söylemek için hiçbir şeyimiz olmadığında, onu göreceğiz," dedi Trismegistus.
17- Onun bilgisi İlahi Sessizliktir ve bütün Duyuların susturulmasını gerektirir. Çünkü ne anlayan başka bir şeyi anlayabilir, ne gören başka şeyleri görür ve ne de başka hiçbir şeyi işitir, kısacası Beden'i hareket ettirir.
18- Çünkü Ruhu aydınlatan O, bütün Zihnin etrafında sürekli parlamak durumundadır. Onu Bedenin Duyularından ve Hareketlerinden serbest bırakır. Onu Beden'den çeker ve bütünüyle değiştirerek Tanrı'nın özüne yöneltir.
19- Ey oğlum çünkü bu Ruh için mümkündür. Eğer İyi'nin Güzelliğini görürse, Ruh, İnsan'ın Bedeninde geçici olduğu halde Tanrılaştırılabilir.
20- "Baba Tanrılaşmaktan neyi kastettiğini açıklar mısın?" diye sordu Tat.
21- "Ey Oğlum, her Ruh için farklı anlamları vardır," diye karşılık verdi Trismegistus.
22- "Fakat değişiklikleri nasıl tekrar taksim edersin?" diye sordu Tat.
23- "Bütün Ruhlar, Evren'in Ruh'undandır ve bütün dünyaya rasgele saçılarak birçok parçaya bölünmüştür. Bunu genel konuşmalarda duymadın mı? Bu Ruhlarda birçok değişiklik vardır. Bazıları çok talihli durumda bazıları ise tersi durumdadır. Sürünerek hareket edenler suya özgü şeylere dönüşmüştür ve suda yaşayanlar ise dönüşüme uğrayarak Toprak'ta yaşamaya başlamıştır. Hava'ya özgü olanlar, insanlara dönüşmüştür. Ölümsüzlüğü yakalamaya çalışan insan Ruhları ise Şeytanlara dönüşmüştür," diye karşılık verdi Trismegistus.
24- Ve böylece sabitlenmiş Tanrıların Diyarına ya da Küresine doğru gittiler. Orada Tanrıların iki korosu veya iki refakatçisi vardır. Onlardan biri sürekli hareket halindedir, diğeri ise sabittir. Ve bu, Ruh'un en kusursuz görkemidir.
25- Fakat bir İnsan'ın Bedenine giren Ruh, eğer o kötülüğe devam ederse, o zaman ne ölümsüzlüğün tadını alır ne de iyinin ortağı olmayı bilir.
26- Fakat aynı yoldan geri çekilmiş olan, sürüngen şeylere geri döner. Ve bu kötü bir Ruh'un mahkumiyetidir.
27- Ve bir Ruh'un kötülüğü cahillikten kaynaklanır; çünkü Ruh var olan şeylerin hiçbirini bilmez. Ruh ne onların Doğasını ne de iyiyi bilir. Ruh körleştirilmiştir, fiziksel Tutkulara doğru koşup durur. Ve kendini bilmediği için mutsuzdur. O garip Bedenlere hizmet eder. Bedeni bir yükmüş gibi taşıyan kötüler yönetemez, yönetilir. Ve bu Ruh'un aleyhinedir.
28- Bunun tersine, Ruh'un erdemi Bilgi'dir; iyiyi ve inanmayı bilen de zaten kutsanmıştır.
29- "Ey baba, kimdir o peki?" diye sordu Tat.
30- "Ey oğlum, o birçok şeyleri ne konuşur ne duyar; o iki konuşmayı veya iki duyulacak şeyi duyar yani gölgeler içindeki savaşı fark eder," diye yanıt verdi Trismegistus.
31- İyi ve Baba olan Tanrı ne konuşur ne de duyar.
32- Bu yüzden var olan her şey Duyumlardır; çünkü onlarsız olamazlar.
33- Fakat Bilgi Duyu'dan çok farklıdır; Duyu'yu aşan şeyler vardır, Bilgi de Duyu'nun sonunda başlar.

34- Bilgi Tanrı'nın hediyesidir; bütün Bilgi bedensizdir, Zihni bir Araç gibi kullanır. Zihin de Beden'i böyle kullanır.
35- Bundan dolayı anlaşılır ve maddi olan şeyler, her ikisi üzerinden bedenlere girebilir. Bu birinin diğerine karşı konumlanmasına dayanan karşıtlıktır. Her Şeyi içine alması gereken bir Karşıtlıktır ve başka türlü imkansızdır.
36- "Bu maddi Tanrı Kimdir?" diye sordu Tat.
37- "Doğru ve güzel olan bu dünya henüz iyi değildir; çünkü maddidir ve kolaylıkla hissedilebilir. Hissedilebilir şeylerin ilkidir; ikinci olan yoksundur ve başka bir şeye ihtiyaç duyar. Bir zamanlar yapılmıştır ve her zaman için sürekli üreme sürecinde olacaktır. Nicelik ve niteliğe sahip şeyleri sürekli olarak üretecek veya yapacaktır," diye karşılık verdi Trismegistus.
38- Çünkü o hareketlidir ve her maddi hareket üremedir.
Zihinsel sabitlik, maddi hareketi bu şekilde sürmeye yöneltir.
39- Çünkü Dünya bir Küre'dir, bir Baş'tır. Ve başın üzerinde hiçbir maddi şey yoktur. Bunun tersine altta ayaklar vardır. Orada da zihinsel bir şey yoktur.
40- Bütün evren maddidir; Zihin ise baştır ve bir baş gibi küresel bir biçimde hareket ettirilir.
41- Ruh'un yer aldığı bu başın İnce Zarına veya Tabakasına katılan ve bağlanan her ne varsa ölümsüzdür ve yapılmış bir Bedenin Ruhunda olduğu gibi, Beden ile dolu Ruh'una sahiptir. Fakat Zar'ın ötesinde olanlar, Ruhla dolu Bedenlere sahiptir.
42- Bütün bu şekilde yaşar ve bundan dolayı maddi ve zihinsel olanı içerir.
43- Ve Dünya ilktir ve,İnsan Dünya'dan sonra ikinci bulunandır, fakat ölümlü olanların ilkidir ve bundan dolayı diğerlerinin sahip olduğu Ruh'un her faydasına sahiptir. Bu nedenle bir ölümlü olarak yalnızca iyi olmamakla kalmaz, aynı zamanda doğrudan kötülüğe bulaşır.
44- Dünya hareket edebilir olduğuna göre iyi değildir ve ölümsüz olduğuna göre kötü de değildir.
45- Fakat insan hem hareket edebilir hem de ölümlü olduğundan kötüdür.
46- İnsan'ın Ruhu bu şekilde taşınır. Zihin Akıl'dadır, Akıl Ruh'tadır, Ruh Can'dadır ve Can ise Beden'dedir.
47- Can yayılarak ve damarlar boyunca ilerleyerek kan ile birlikte canlı yaratığı hareket ettirir ve belirli bir şekilde onu taşır.
48- Bu nedenle, bazıları da Doğa'da aklandıklarından ve ilk önce Can'ın Ruh'a dönmesi gerektiğini bilmediklerinden, Ruh'u doğru değerlendirmiştir. Kan pıhtılaşır, damarlar boşalır ve yaşayan şey ölür: Bu da zaten Beden'in ölümüdür.
49- Her şey bir başlangıcı gerektirir. Başlangıç ise biri ve yalnız olanı gerektirir.
50- Başlangıç hareket ettirilir ve bu tekrar başlangıç olabilir; fakat bir olan sabit ve değişmezdir, hareket etmez.
51- Bundan dolayı bu üçünün, yani İyi ve Baba olan Tanrı'nın Dünya'nın ve İnsan'ın ilişkisini şöyle kurabiliriz: Tanrı,Dünya'ya, Dünya da İnsan'a sahiptir. Dünya Tanrı'nın Oğludur ve İnsan da Dünya'nın Evladıdır.
52- Tanrı, Ruh'dan habersiz değildir, onu mükemmel bir şekilde bilir. Onun tarafından da bilinecektir. Bu, yani Tanrı bilgisi sadece insan içindir: Bu Olympos'un dönüşüdür. Can, sadece bununla iyiyi barındırır. Bazen iyi bazen kötü değildir, muhakkak bir biçimde İyi'dir.
53- "Ey baba, anlatmak istediğin nedir?" diye sordu Tat.
54- "Ey oğlum, bir Çocuğun Ruhunu göz önüne al. Henüz büyümemişken, çok küçükken Beden'i hiçbir yozlaşmaya uğramaz. Kendine baktığında, kendindeki güzelliği görür. Çünkü Beden'in Tutkuları ile lekelenmemiştir. Henüz Dünya'nın Ruhu'na bağlı durumdadır," diye yanıtladı Trismegistus.
55- Fakat Beden büyüyünce ve dikkati başka yönlere çekilince, Ruh Unutkanlıkla hissetmeye başlar ve artık Doğru ile Güzel'den ayrılır. Unutkanlık Kötülük anlamına gelir.
56- Bu olay Beden'den dışarı çıkanlar için de benzerdir: Ruh kendine dönerken, Can kana ve Ruh Can'a yönelir. Zihin saf hale gelir ve bu giysilerinden kurtulur. Doğa ile İlahileşir ve ateşten bir Beden'e bürünerek her yere uzanır. Ruh'u yargılanmaya ve hak ettiği cezaya katlanmaya bırakır.
57- "Ey baba, niçin Zihnin Ruh'tan ayrıldığını ve Ruh'un Can'dan ayrıldığını söylüyorsun? Şimdi sen Ruh'un Zihnin Giysisi veya Elbisesi olduğunu ve Ruh'un Bedeni olduğunu mu söylüyorsun?" diye sordu Tat.
58- "Ey oğlum, işitenin konuşan ile ortak bir anlayışta olması ve aynı düşünceleri paylaşması gerekir. İşitenin işittiklerinin, konuşanın sesinden daha hızlı ve keskin olması gerekir,"

diye yanıt verdi Trismegistus.
59- Bu Giysilerin veya Örtülerin yaradılışı, Dünyalı bir Beden içerisindedir; çünkü zihnin Dünyalı bir Beden içerisinde, çıplak olarak kendi kendine kurabilmesi olanaksızdır. Dünyalı bir Beden böyle bir ölümsüzlüğü taşıyamaz. Bundan dolayı Zihin öylesine büyük bir erdeme sahiptir ve adeta yoğunlaşır. Bir Giysi veya Örtü olarak Ruhun hislere açık Bedenini kendine alır. Ve Ruh bir çeşit İlahilik içindedir; Can'ı kendisinin Aracısı ve Hizmetkarı olarak kullanır. Ve Can yaşayan şeyleri yönetir.
60- Bundan dolayı Zihin ayrıldığında ve Dünyalı Beden'den uzaklaştığında, derhal Ateşten Giysisini kuşanır. Dünyalı bir Bedende kalması gerekmez.
61- Dünya ateşe katlanamaz; çünkü küçük bir kıvılcım onu tutuşturmaya yeter. Bundan dolayı dünyanın etrafında sular seller gibi akar. Bir duvar gibi onu ateşin alevlerine karşı korur.
62- Ancak Zihin İlahi Düşünmelerin en keskini ve hızlısıdır. Bütün Unsurlardan daha hızlıdır. Ateşi Bedeninde taşır.
63- Zihin, kendi Ustalıklarında ateşi bir araç gibi kullanır. Zihin hepsinin Ustasıdır ve her şeyin yapımında ateşi kullanılır. Ateş insan tarafından da dünyaya özgü şeyleri yapmakta kullanılır. Dünya üzerindeki Zihin, ateşi kullanamadığından ve ateşten mahrum olduğundan, insanın işini yapamaz. Yoksa Tanrı'nın işlerinden farkı kalmaz.
64- Fakat İnsan'ın Ruhu Meleklere Özgü ve İlahi'dir. Ancak bu herkes için değil, yalnızca inançlı ve dindar olanlar için geçerlidir. Böyle bir Ruh, Beden'den ayrıldıktan sonra,
sahip olduğu İnancın mücadelesini verdikten sonra ya Zihin'e ya da Tanrı'ya ulaşır.
65- İnancın mücadelesi Tanrı'yı bulmak ve hiçbir insanı incitmemek içindir. Ve bu yolla Zihin'e ulaşır.
66- Fakat Tanrıdan korkmayan saygısızlık yapan Ruh kendi özü ile kalır. Kendi kendini cezalandırır. İçine girmek için dünyaya ve insana özgü bir Beden arar.
67- Başka bir Beden, İnsan'ın Ruhu için elverişli değildir. İnsan'ın Ruhu'nun makul olmayan bir şeyin Beden'ine düşmesi uygun değildir, insan'ın Ruhu'nu bu kadar büyük bir hakaret ve lekeden korunması, Tanrı'nın Yasası veya Buyruğu'dur.
68- "Ey baba, peki ama İnsan'ın Ruhu nasıl cezalandırılacak ve onun için en büyük eziyeti nedir?" diye sordu Tat.
69- "Ey benim oğlum, Hürmetsizlik," dedi Hermes, "hangi ateşin onun kadar büyük bir alevi vardır? Veya hangi vahşi hayvan, onun Ruh'a açtığı yaraları, Beden'e açabilir?"
70- Kötü Ruh'un başına ne kadar çok felaket geldiğini gözlerinle görmedin mi? Feryat figan ağlarlar: 'Yanıyorum, Bitiyorum, Ne söyleyeceğimi ve yapacağımı bilmiyorum, Bitmiş tükenmiş ve mutsuzluk içinde kıvranan bir sefilim, Her yanım kötülüklerle çevrili, Ne kadersizim, Hiçbir şeyi göremiyorum, işitemiyorum!'
71- Bunlar cezalandırılan ve eziyet gören bir Ruh'un yakarışlarıdır ve o kadar çok değildir. Ey oğlum, Ruh'un Beden'den çıkarak hayvanileşmesini veya bir Hayvan'a girmesini düşün. Bu çok büyük bir Hata'dır ve Ruh bu tavırdan dolayı cezalandırılır.
72- Tanrı'ya hizmet etmek sebebiyle ateşten bir Beden almak için atandığında Zihin, aşağı doğru inerek kötü Ruh'un içine girer ve onu Günahların kamçıları ile kamçılar. Kötü olan Ruh böyle kamçılanınca Cinayetlere, Küfürlere, Saygısızlıklara yönelir. Zorbalıklar yapar ve insanlara zarar verir.
73- Fakat Zihin inançlı bir Ruh'a girdiğinde, onu Bilgi'nin Işığı'na yönlendirir.
74- Böyle bir Ruh, Tanrı'ya dua etmekle ve bütün insanların iyiliği için konuşmakla asla yetinmez. Hem sözleriyle hem de eylemleriyle her zaman iyiyi gerçek kılarak Babasını örnek alır.
75- Ey oğlum bundan dolayı iyi bir zihin elde edebildiğimiz için dua etmeli ve şükranlarımızı sunmalıyız.
76- Bundan dolayı Ruh da daha iyisine dönüştürülebilir. Fakat daha kötüye dönüşmesi imkansızdır.
77- Fakat Ruhların ve onların Tanrılarının ilişkileri vardır.
Tanrılar insanların ruhları ile haberleşirler. Ve birçok insanların ruhları da Hayvanlarınkiyle ilişki içindedir.
78- Daha iyi olan, daha kötü olanı her zaman ele geçirir. Tanrılar İnsanları ve İnsanlar da Hayvanları. Ancak Tanrı her şeyin hakimidir. Çünkü O hepsinden iyidir ve hiçbir şey onunla kıyaslanamaz.
79- Bundan dolayı Dünya Tanrı'nın hükmü altındadır. İnsan Dünya' nın hükmü altındadır ve muhakeme yeteneğine sahip olmayanlar da İnsan'ın hükmü altındadır.
80- Fakat Tanrı her şeyin üzerindedir. Tanrı kendi işleriyle hükmünü sürdürür, Dünya Doğalar ile hükmünü sürdürür ve İnsan da Bilim ve Sanatlar ile hükmünü sürdürür.

81- Ve Tanrı'nın İşleri Dünya aracılığıyla gerçekleşir ve Dünyanın Doğaları üzerinden insanı etkiler. Fakat Doğalar Unsurlar aracılığıyla çalışır. İnsan Sanatlar ve Bilimler aracılığıyla çalışır.
82- Ve bu, bütünün Yönetimi'dir. Bir'in Doğasına bağlıdır ve Bir'in Zihni'nin tesiri altındadır. Hiçbir şey ondan daha ilahi değildir. Hiçbir şey onun kadar etkili ve işlevsel değildir. Hiçbir şey çok onun kadar birleştirici değildir ve onun gibi Bir olamaz. İnsan'ın Tanrı ile, Tanrı'nın İnsan ile ilişkisi budur.
83- Bu, özel bir vasıftır veya iyi bir aracıdır. Onunla dolu olan Ruh mutlu iken ondan mahrum olan Ruh mutsuzdur.
84- "Peki neden Baba?" diye sordu Tat.
85- "Her Ruh'un İyi bir Zihne sahip olduğunu bil oğlum," diye karşılık verdi Trismegistus, "şu anda bunun hakkında konuşuyoruz, daha önce sözünü ettiğimiz Elçi'den değil. O, Hüküm doğrultusunda gönderilir."
86- Ruh, Zihin olmaksızın ne bir şey yapabilir ne de bir şey söyleyebilir. Zihin birçok defa Ruh'tan uzaklara uçup gider ve o vakit Ruh ne görebilir ne duyabilir; adeta muhakeme yeteneğini olmayan bir şey gibidir. Zihnin gücü böylesine büyüktür.
87- Fakat zihin tembel ve üşengeç bir Ruh'a tahammül edemez.
Böyle Ruhları Beden'e hapseder ve bununla aşağılara çeker.
88- Ey oğlum, böyle Ruhlar zihne sahip değildir. Bunun için böyle biri de İnsan olarak adlandırılmamalıdır.
89- Çünkü İnsan İlahi bir canlıdır ve Dünya üzerinde yaşayan vahşi Hayvanların hiçbiriyle kıyaslanamaz. Ancak Cennet'te olanlarla, Tanrılar olarak adlandırılanlarla kıyaslanabilir.
90- Biz hakikati konuşmak için yürekli olabileceksek, bilinmeli ki gerçekten insan olan o her şeyin üstündedir veya en az onlarla eşit güçtedir. Yani onlarla mukayese edilebilir. Çünkü Cennet'teki hiçbir şey dünya üzerine gelmeyecek ve Cennet'in sınırlarını hiçbir şey terk edemeyecektir. Fakat insan Cennet'e doğru yükselebilir ve insan Cennet'in sınırındadır.
91- Ve o hangi şeylerin yüksekte hangilerinin aşağıda olduğunu bilir. Ve bütün diğer şeyleri kesinlikle öğrenir.
92- Ve hepsinin büyüğü olarak, Dünya'yı terk etmez ve yine de yukarıdadır. Onun Doğası, işte böylesine büyüktür.
93- Bunu söyleme cesaretini kendimizde bulmalıyız: Dünya'ya ait olan İnsan ölümlü bir Tanrı'dır ve Cennet'e ait olan Tanrı ise ölümsüz bir İnsan'dır.
94- Bu yüzden, her şey bu ikisi, yani Dünya ve İnsan tarafından yönetilir. Onlar ve diğer her şey ise Bir'e aittir.

BEŞİNCİ KİTAP:

"TANRI AÇIKÇA GÖRÜNMEZ VE ANCAK EN ÇOK TEZAHÜR EDENDİR."

1- Ey Tat, sana daima hatırlatacağım bu Konuşma, Tanrı'nın en yetkin olan İsmini görmezden gelmemen içindir.
2- Fakat Zihnine daldığında veya Zihninde gezip dolaştığında, birçoklarına gizli ve açıklanmamış görünenin, senin için nasıl çok açık hale geldiğini anlarsın.
3- Çünkü görünürde olsaydı hiç olmazdı. Çünkü ortada olan oluşturulmuştur veya yapılmıştır. Çünkü açığa çıkarılmıştır. Açığa çıkmamış olan ise ebedidir.
4- Açığa çıkarılmaya ihtiyacı yoktur ve daimidir.
5- Ve diğer her şeyi, O açığa çıkarır. Açığa çıkmamış olmak, daimi olmaktır. Diğer şeyleri görünür yapar fakat kendisi açığa çıkmaz.
6- Kendisi yapılmamıştır, bununla beraber her şeyi düşünde düşler veya görünümde onları görünür yapar. Görünüm sadece yapılan ve neslen türetilen bu şeylerdir, çünkü görünüm türemeden başka bir şey değildir.
7- O, yapılmamış ve üretilmemiş olan Bir'dir. Açığa çıkmaz ve görünmez.
8- Her şeyi görünür kılarken, O her şey ile ve her şeyin içinde görünür. Fakat özellikle kendisini yönlendirdiği şeylerde tezahür eder.

9- Ey oğlum Tat, bunun için, ilk önce Sahip ve Baba, Yalnız ve Bir olana dua et. O sana karşı merhametlidir. Böylelikle, böylesine ulu bir Tanrı'yı en iyi bilebilir ve anlayabilirsin. Senin üzerine ve senin anlayışına kendi ışığı ile parlar.
10- Açık veya görünür olmayanı yalnızca Anlayış aracılığıyla görebilirsin. Onun kendisi açık ve görünür değildir. Ey oğlum, eğer bunu başarabilirsen, O senin Zihninin gözünde görünür olacaktır.
11- Çünkü Hakim, kendisini sakınmayarak, bütün dünyada tezahür eder. Sen O'nun tezahür ettiklerinde zekayı görebilir, ellerinle tutabilir ve Tanrı'nın Tasvirini hayranlıkla seyredebilirsin.
12- Fakat sende olan, senin için bilinmez veya görünmez ise, onu gözler aracılığıyla nasıl görebilirsin?
13- Sen onu görmek istersen Güneş'i, Ay'ın rotasını, Yıldızlar'ın düzenini göz önüne alarak düşün.
14- Bunları düzenleyen kimdir? Çünkü bütün düzenler belli sayı ile ve belli bir yerde kontrol edilir ve sonlanır.
15- Güneş, gökyüzündeki Tanrıların en büyüğüdür. Gökyüzündeki bütün Tanrılar'ın nezdinde bir Kral ve hükümdardır. Böylesine uluyken, Toprak ve Su'dan büyükken, sonsuz sayıda yıldızın kendi üzerinde hareket etmesine izin verir. Ey oğlum bunu kimden duyduğu korkudan yapar?
16- Gökyüzündeki bu Yıldızların hepsi birbirinden farklıdır. Hiçbiri aynı rotayı izlemez. Onların her birinin rotalarının seyrini ve büyüklüğünü belirleyen kimdir?
17- Büyük Ayı, kendi etrafında döner ve bütün Evren'i kendisiyle birlikte taşır. Kimdir bu aracın sahibi ve kim kullanır onu?
18- Kim çizdi Suların sınırlarını? Kim oluşturdu Yeryüzünü? Ey oğlum, tüm bunları Yapan ve tüm bunlara Hükmeden Biri vardır.
19- Ey oğlum, ne yer ne sayılar ne de ölçümler bir Yapıcı olmaksızın gözlenebilir, bu imkansızdır.
20- Çünkü hiçbir düzen, düzensizliğin ya da oransızlığın eseri olamaz.
21- Ey oğlum, kanatlara sahip olman ve Hava'da uçabilmen, Gökyüzü ile Yeryüzü arasında kalman ve Yeryüzünün durağanlığını gözlemleyebilmem isterim. Su'yun akışkanlığını, Irmakların yatağını, Hava'nın genişliğini, Ateş'in süratini ve keskinliğini, Yıldızların hareketini ve onları çevreleyen Gökyüzünün enginliğini seyredebilmeni. O bunların hepsinin çevresindedir.
22- Ey oğlum, bütün bunları bir anlığına görebilmek ne büyük bir mutluluktur. Hareketsiz olan hareket eder ve gizlenmiş olan tezahür eder ve görünür olur.
23- Ey oğlum, O'nu hem yeryüzünde hem de derindeki ölümlü şeyler aracılığıyla gör. Rahmin içinde şekillenen İnsan'ı düşün. Onu yapan Usta'nın yeteneğini ve zekasını dikkatle incele. İnsanın bu güzel ve İlahi şeklinin kimin tarafından tasarlandığını ve yapıldığını öğren. Kim onun gözyuvarlarını çizdi? Kim onun kulak ve burun deliklerini deldi? Kim onun ağzını açtı? Kim onun kaslarını gerdi ve birbirine bağladı? Kim onun damarlarının yolunu açtı? Kim onun kemiklerini güçlü ve sert yaptı? Kim onun etini deri ile kapladı? Kim onun parmaklarını ve eklemlerini ayırdı? Kim onun ayaklarının tabanını genişletti ve yaydı? Kim onun vücudundaki gözenekleri açtı? Kim onun dalağını geliştirdi? Kim onun kalbini bir piramit gibi şekillendirdi? Kim onun karaciğerini geniş kıldı? Kim onun akciğerlerini sünger gibi ve deliklerle dolu yaptı? Kim onun karnını geniş ve büyük yaptı? Onun hayranlık uyandıracak bölümlerini gözle görülür kılarken, daha az hayranlık uyandıracak bölümlerini gizleyen kim?
24- Bir Cevher'de, ne kadar çok Sanat'ın uygulandığını ve bir Taslakta ne kadar çok Çalışmanın olduğunu gör. Hepsi son derece güzeldir ve kusursuz bir ölçü içinde yapılmıştır. Üstelik hepsi farklı farklıdır.
25- Bütün bunları kim yaptı? Hangi Anne ve hangi Baba? Bütün bunları yapan, görünmeyen Tanrı'dan başkası değildir ve her şeyi kendi iradesi ile yapmıştır.
26- Hiç kimse söyleyemez ki bir heykel veya tablo heykeltraş ve ressam olmadan yapılabilsin. Ve bir Usta olmadan bu ustalık gerçekleşebilsin. Ey büyük Körlük, ey büyük İnkarcılık, ey büyük Cehalet.
27- Ey oğlum Tat, Usta'nın ustalıklarını asla görmezden gelemezsin. Tanrı'nın isimlerinin en güzeli onu her şeyin Babası olarak çağırmak için kullanılan Baba'dır. Tek olduğu için ve Baba olmak O'nun işi olduğu için, bu isim en güzel isimdir.
28- Ve eğer beni daha yüreklice bir şeyler söylemek zorunda bırakırsan, O'nun Öz'ü zengindir ve oluşturduğu her şey ile birlikte çok engindir.
29- Çünkü Yapıcısı olmadan hiçbir şeyin yapılabilmesi mümkün değildir. Bundan dolayı Gökyüzünde, Havada, Yerde ve Derinlerde, bütün Evrende, bütünün olan veya olmayan her parçasında, her şeyi sürekli olarak oluşturur.

30- Çünkü bütün Evren'de ondan olmayan hiçbir şey yoktur. Olan ve olmayan şeyler onun kendindendir.
31- Çünkü olan şeyleri O tezahür ettirmiştir, olmayanları ise kendisinde saklamıştır.
32- O bütün isimlerin ötesindeki Tanrı'dır; O, gizlenmiş olandır. O en çok tezahür edendir. O Zihin aracılığıyla görülebilendir. O, göze görünür olandır. O, bedensiz olandır. O, sayısız bedeni olandır. O'na ait olmayan hiçbir beden yoktur.
33- Çünkü O her şeyde yalnızdır.
34- Bu sebepten dolayı O bütün isimlere sahiptir. Çünkü O tek Baba'dır ve Bir'dir. Her şeyin Baba'sıdır ve bundan dolayı da İsimsiz'dir.
35- Bu yüzden kim Sen'i kutsayabilir, Sen'in için veya Sana şükranlarını sunabilir?
36- Sana dua ederken hangi yöne bakayım? Yukarı doğru mu? Aşağı doğru mu? Dışarı doğru mu? İçeri doğru mu?
37- Çünkü Seni hiçbir tarz, hiçbir yer, olan bütün şeylerin hiçbiri tarif edemez. Her şey olan aynı zamanda var olandır.
38- Fakat her şey Sen'dedir; her şey Sen'dendir; Sen her şeyi verirsin ve hiçbir şey almazsın. Çünkü her şeye sahipsin ve sahip olmadığın hiçbir şey yoktur.
39- Ey Baba, Sana ne zaman övgüler sunabilirim? Çünkü ne Senin saatini ne de Senin zamanını anlayabilmek mümkündür
40- Sana ne için övgüler sunabilirim? Yaptığın şeyler için mi yoksa yapmadığın şeyler için mi? Açığa çıkarttığın şeyler için mi yoksa sakladığın şeyler için mi?
41- Sana kendim olmak için mi, bir şeylerin benim olması için mi veya daha doğrusu bir başkasının olmak için mi övgüler sunacağım?
42- Çünkü ben ne isem, ne yaparsam, ne söylersem Sen'sin.
43- Sen Her Şeysin ve Sen'in olmadığın Hiçbir Şey yoktur.
44- Sen Sen'sin, yapılmış ve yapılmamış olan Her Şeysin.
45- Anlayan Zihin.
46- Yapan ve Çerçeveleyen Baba.
47- Çalışan İyi.
48- Her Şeyi yapan İyi'sin.
49- Maddenin en gizli ve en ince bölümü Hava'dır, Hava'nın Ruh, Ruh'un Zihin, Zihin'in ise Tanrı ile ilişkisi bu şekildedir.

ALTINCI KİTAP:
TANRIDA SADECE İYİ VARDIR

1- Ey Asclepius, İyi hiçbir şeyde değil sadece Tanrı'dadır ve Tanrı'nın kendisi daima iyidir.
2- Ve eğer öyleyse, O'nun bütün hareketten ve türemeden uzak bir Öz veya Cevher olması gerekir. Hiçbir şey O'ndan uzak veya O'ndan yoksun değildir.
3- Bu Öz, kendi içinde bir Denge'dir ve değişmez bir İşleyiş'tir. Hiçbir şeye ihtiyaç duymaz. En dolu olandır ve bol bol verir.
4- Her şeyi veren, bütün o şeylerin Başlangıcı'dır. Ben İyi derken, bütünüyle ve her zaman İyi olanı kastediyorum.
5- Bu, başka hiçbir şeye değil, bir tek Tanrı'ya özgüdür. O hiçbir şeye ihtiyaç duymaz. Hiçbir şeye sahip olma arzusu duymaz. O'ndan hiçbir şey alınamaz. Çünkü bir şeyi kaybetmek acı verebilir ve keder kötülüğün bir parçasıdır.
6- Hiçbir şey O'ndan daha güçlü değildir ve hiçbir şey O'nun karşısına çıkamaz. Hiçbir şey O'nunla eşit değildir ve O hiçbir şeye ihtiyaç duymaz. Kızgın olduğu görülmemiştir ve hiçbir akla gıpta etmemiş, özenmemiştir.
7- Ve bunların hiç biri O'nun Özünde bulunmaz. Geriye İyilik'ten başka ne kalır?
8- Çünkü böylesi bir Öz'de hiçbir kötülük bulunmaz. Bundan dolayı diğer şeylerin hiç birinde İyilik bulunamaz.
9- En küçüğünden en büyüğüne kadar geri kalan hiçbir şeyde ve en küçük parçalardan hepsinden büyük ve kudretli olan bu Canlı'ya kadar hiçbir şeyde İyilik bulunmaz.

10- Çünkü üretilmiş ve yapılmış olan her şey Tutku doludur. Türeyiş'in kendisi bir Tutku'dur. Tutkunun bulunduğu yerde İyilik yoktur. İyiliğin bulunduğu yerde, Tutku'ya yer yoktur. Tıpkı gündüzün yaşandığı yerde gecenin, gecenin yaşandığı yerde gündüzün olmaması gibi birbirine zıttırlar.
11- Onun için türemeyle İyi olmak imkansızdır. Fakat sadece yapılmamış ve türetilmemiş olanda İyilik vardır.
12- Çünkü bütün şeylerin kökeni iyi olsa da Madde sınırları içindedir. Bu anlamda Dünya iyidir, çünkü dünya üzerinde olan her şeyi yapmıştır. Üretme veya yapma sürecine katıldığı oranda, İyi'dir ve ancak diğer hiçbir açıdan iyi değildir.
13- Hassas ve hareketli olduğundan hassas olanların Yapıcısıdır.
14- İnsanda İyilik kötü olan şeyle karşılaştırılarak düzenlenir. Bu ise çok kötü değildir ve burada bir derecelendirme söz konusudur ve iyi diye adlandırılır. Başka bir ifadeyle burada İyi dediğimiz şey, kötülüğün az olmasıdır.
15- İyinin burada Kötüden ayrılması imkansızdır. Çünkü burada İyi Kötüyü büyütür besler; Kötüyü besleyen İyi, İyi olarak kalamaz ve Kötüye dönüşür.
16- Bundan dolayı yalnızca Tanrı'da İyi vardır ve daha doğru bir ifadeyle Tanrı İyi'dir.
17- Ey Asclepius, bundan dolayı İnsan'da ve İnsanlar arasında iyi hiçbir şey yoktur. Fakat sadece İyinin ismi vardır. Bu durum kendi kendine bir anlam ifade etmez. Ve bunun sebebi alınan maddesel Beden'dir. Çünkü onun dört bir yanı çepeçevre kötülükle, işlerle, acılarla, arzularla, öfkeyle, aldatmayla ve aptalca düşüncelerle sarılmıştır.
.18- Asclepius, tüm bunların içinde en büyük illet ise yukarıda saydığım şeylerin her birinin, burada en büyük iyilik olduğuna inanılmasıdır. Özellikle Karnı doyurmanın verdiği hazların peşine düşmek en büyük yanlışlıktır. Bütün kötülükleri doğuran Hata budur. Hata İyi'nin yokluğudur.
19- Ve iyi'nin bilgisini içeren, Tanrı'ya şükürler olsun ki, bu gerçeği benim zihnime yerleştirdi: Dünyada İyi'nin bulunması imkansızdır.
20- Çünkü Dünya kötülükle doludur; fakat Tanrı İyilikle doludur ve bu sadece Tanrı'nın İyiliğidir.
21- Çünkü bütün görünen Güzelliklerin seçkinleri çok saf ve çok samimi olarak Öz'dedir. Veya bütün güzellikler zaten ancak O'nun Öz'ünde olabilir.
22- Çünkü biz Tanrı'nın Öz'ünü söylemek için yürekli olmalıyız, Asclepius. Şayet O bir Öz'e sahipse, bu İyi veya Güzel bir Öz olmalıdır. Fakat İyi'nin bu dünyada anlaşılması mümkün değildir.
23- Çünkü gözün görebildiği her şey Puttur (İdol'dür ç.n.) ve adeta birer gölge gibidir. Özellikle İyi ve Güzel'in Özü gözle görülmeyen şeylerdedir.
24- Ve göz ne adili ne de iyiyi göremediği gibi, Tanrıyı da göremez.
25- Çünkü bunlar Tanrı'nın bütünleyici parçalarıdır. Onun Doğa'sıın ayrılmaz ve en çok sevilen parçalarıdır. Ayrılmaz bir bütündürler. Tanrı, Kendisini onlardan ayırmaz veya onlar Tanrı'dan ayrılmaz.
26- Eğer Tanrı'yı anlayabilirsen, Tanrı tarafından en aydınlatılmış olanı, İyiliği ve Güzelliği de anlayabilirsin. İyi, en çok parlayan ve aydınlatandır.
27- Çünkü bu Güzellik her türlü mukayesenin dışındadır ve İyi, tıpkı Tanrı'nın kendisi gibi benzersizdir.
28- Bundan dolayı Tanrı'yı anladığında, İyiliği ve Güzelliği de anlarsın. Çünkü bunlarla diğer yaşayan hiçbir canlı iletişim kuramaz. İyilik ve Güzellik Tanrı'dan ayrılamaz.
29- Eğer sen Tanrı'yı araştırıyorsan Güzelliği de araştır ve sor. Çünkü aynı şeye çıkan tek bir yol vardır. Bu Bilgi ile Hürmet'tir.
30- Bunun için cehalet içinde olanlar bu Yola girmeyenler,
Güzelliği ve İyiliği insanlara atfetme yanılgısına düşer. Bunlar iyi'nin ne olduğunu bir rüyada bile asla göremeyecektir. Çünkü bütün kötülüklerle sarmalanmış, kucaklanmıştırlar. Kötünün iyi olduğuna inanmışlardır. Sürekli kötülüğe başvururlar. Kötülükten uzaklaşmaktan korkarlar. Kötülüğü yalnızca sürdürmek için değil, aynı zamanda arttırmak için de ellerinden geleni yaparlar.
31- Ey Asclepius, insanların İyi ve Güzel buldukları bunlardır. Biz bunları ne sevebilir ne de bunlardan nefret edebiliriz. Çünkü bu bizim için güçtür, hepsinin en zorudur. Onlara ihtiyacımız vardır ve biz onlarsız yaşayamayız.

YEDİNCİ KİTAP:

YENİDEN DOĞMA VE SESSİZLİK SANATI HAKKINDA HERMES'İN OĞLU TAT'A DAĞDAKİ VAAZI

1- ... Ey Tat.
2- Dağın yükseklerinde bana yaptığın konuşmanın ardından, büyük bir hevesle Yeniden Doğma düşüncesini öğrenmek için sana alçak gönüllülükle yalvardım. Çünkü bütün dayanaklar arasında, sadece buna yani bana söyleyeceğin şeye, dünyadan kendi kendime soğurken uzak kaldım. Bana anlatacakların konusunda bilgisizim. Bunun üzerine kendi kendimi hazırladım ve içimdeki anlayışı Dünya'nın aldatıcılığından arındırdım.
3- Şimdi benim hatalarım çoktur. Yeniden doğmayı, ya ağızdan çıkan sözlerle ya da gizlice bana öğret. Ey Trismegistus, Öz'ün ne olduğunu, neden yapıldığımızı ve İnsan'ın nasıl bir Rahim ve Tohumla doğduğunu bilmiyorum.
4- "Ey oğlum, bu bilgelik ancak sessizlik içinde anlaşılabilir ve Tohum gerçekten İyi olandır," dedi Hermes.
5- "Ey baba, kim ekti o Tohum'u? Çünkü ben bu konuda tamamen bilgisiz ve şüphe içindeyim," dedi Tat.
6- "Ey oğlum, o Tohum, Tanrı'nın Buyruğu ile ekildi," diye yanıt verdi Hermes.
7- "İnsanın hangi davranışı, bu tohumdan doğmuş olmasındandır? Çünkü bu noktada görülen şey Özün yokluğudur ben bunu böyle anlarım bana böylesi açık geliyor," dedi Tat.
8- "Tanrı bütün güçleri içeren her şeyin içinde olduğu evreni yaptı. Bu evrende Tanrının Oğlu başkası olabilir," diye karşılık verdi Hermes.
9- "Baba sen bana bir bilmece anlatıyorsun ve oğluna bir baba gibi konuşmuyorsun," dedi Tat.
10- "Oğlum bu tarz şeyler öğretilemez ancak Tanrı ile anlaşılabilir. Ona yakınlaştığında O sana hatırlatır," diye yanıt verdi Hermes.
11- "Baba imkansız, uzağa çekilmiş, zorlanmış şeyleri konuşuyorsun ve bundan dolayı anlattıklarınla doğrudan çelişiyorum," dedi Tat.
12- "Ey oğlum, babanın aslına karşı yabancı mı olacaksın?" diye sordu Hermes.
13- "Baba beni başka bir noktaya koyma ve beni bağışla, ben senin Doğal Oğlunum; Yeniden doğmanın nasıl gerçekleştiğini anlat bana."
14- "Ey oğlum ne söylemeliyim? Bu söylediklerimden başka bir şeye sahip değilim ki ben kendi kendimde içten gelen görünüş ve işaretlerle gördüm. Tanrının bağışlaması ile gördüm ve sonra kendi kendime ölümsüz bedenime girdim. Ben şimdi görüyorum ve önce ne olduğuma isyan ediyorum. Fakat ben daha önce Zihin'de yaratılmıştım bunu fark ediyorum," diye açıkladı Hermes.
15- Bu ne öğretilebilir ne de bu oluşturulmuş Unsur aracılığıyla görülebilir; çünkü ilk bütünlüklü biçim benim ile göz ardı edilmişti ve ben şimdi ondan ayrıyım; çünkü ben henüz onlardan yabancılaşmadığım için hem dokunabilir hem de uzak durabilirim.
16- Ey oğlum, sen zayıf gözlerle gördün, fakat sağlam bir şekilde bana asla bakmadın. Hep Beden ve bedensel işaretler üzerinden baktın. Ve bundan dolayı benim şimdi ne olduğumu ne görebilir ne de anlayabilirsin.
17- "Ey baba, en ufak ölçüde öfkeye ve zihinsel karmaşaya sürükleme. Çünkü şimdi ben kendimi göremiyorum," dedi Tat.
18- "Ey oğlum sen onların uykularındaki düşlere benzer bir şekilde kendinden dışarı çıkarıldın," diye karşılık verdi Hermes.
19- "O halde bana bunu anlat, Yeniden Doğuşu Yapan ve Oluşturan kimdir?" diye sordu Tat.
20- "Tanrının çocuğu, Tanrı Buyruğu ile olacak bir insandır," diye yanıt verdi Hermes.
21- "Ey baba, şimdi sen sessiz olmak ve sessizliği kavramak için eski düşüncelerimden vazgeçmemi ve onları terk etmemi istiyorsun. Çünkü ben buradaki, aşağıdaki bütün şeylerin büyüklüğünü ve şeklini gördüm. Hiçbirinde yalandan başka bir şey olmadığını anladım," dedi Tat.
22- "Ve bu ölümlü Form günden güne değiştirilir ve bu şekilde zamanla azalır veya çoğalır. Hepsi yalandır. Peki, ama gerçek nedir, Ey Trismegistus?" diye sordu Tat.

23- "Ey oğlum, bu rahatsız edilemez, sınırlandırılamaz, renklendirilmez, şekillendirilmez ve değiştirilmez; aynı zamanda çıplaklaştırılmıştır, parlaklaştırılmış ve yalnız kendisi ile kavranılabilirdir, değiştirilmez ve bedensizdir," diye yanıt verdi Trismegistus.
24- "Baba şimdi gerçekten kafam karıştı, delirdim; çünkü senin bu düşüncelerle beni bilge bir insan yaptığını düşünsem bile bütün duyularımı körleştiriyor ve önemsizleştiriyorsunuz," dedi Tat.
25- "Bu kadar yeter, çünkü yeterince söyledim. Ey oğlum, yalnızca Ateş gibi yukarı doğru taşman, Toprak gibi aşağıda duran, Su gibi akışkan olan, Hava gibi esen ve kavrulabilen şeyler üzerine bakan O'dur. Ne sert, ne akışkan, ne elle tutulabilir olan, bu kadar hassas bir biçimde nasıl anlaşılabilir. Yalnızca güç ve işleyiş üzerinden anlaşılabilir. Fakat ben Tanrı'da olan Yaratım'ı anlayabilen Zihin'e yalvarıp dua ederim," diye yanıt verdi Hermes.
26- "Ey baba, ben de mi tam olarak yapamam?" diye sordu Tat.
27- "Oğlum, Tanrı yasakladı, seni onu bilmen için kendi üzerine çekti. O'nu öğrenmek için çalış. Ve o gelecek, yeter ki İstekli ol ve o zaman olacak. Maddenin akıl dışı, makul olmayan eziyetlerinden arın ve Beden'in Duyularını sustur," diye yanıt verdi Hermes.
28- "Baba, kendi kendimizde öç alıcı ve eziyet çektiriciler var mıdır?" diye sordu Tat.
29- "Evet, vardır ve hiç de az değildir. Sayıca çokturlar ve kaygı vericidirler," diye yanıt verdi Hermes.
30- "Baba ben onları bilmiyorum," dedi Tat.
31- "Birinci eziyet oğlum görmezden gelmedir, ikinci keder, üçüncü ölçüsüzlük, dördüncü şehvet, beşinci adaletsizlik, altıncı açgözlülük, yedinci aldatma(yalan), sekizinci kıskançlık, dokuzuncu dolandırıcılık yani yolsuzluk, onuncu öfke,
on birinci düşüncesizlik, on ikinci geçimsizlik yani huysuzluktur," diye yanıtladı Hermes.
32- Onlar on iki tanedir ve bunların altında daha birçokları vardır. Bazıları beden hapishanesine doğrudur ve içine yerleştiği İnsanı acı çekmeye iter.
33- Ve onlar insandan birdenbire veya kolayca ayrılmazlar. Tanrı' nın merhametine kalmıştır. Yeniden doğuşun hem nedeni hem de usulü burada yatar.
34- Ey oğlum, dinlenmek için huzurunu koru ve Tanrı'ya sessizce dua et. Bizim üzerimize olan Tanrı'nın rahmeti hiç son bulmayacaktır.
35- Oğlum, bundan böyle, Tanrı'nın güçleri ile arın ve Hakikat'in Bilgisi ile mutlu ol.
36- Çünkü Tanrı'nın bir şeyleri açığa vurması bizim içindir. Ve bu olduğunda, bütün görmezden gelmeler açıkça görülür.
37- Neşenin bilgisi bize gelir ve geldiğinde keder, kendisiyle dolup taşanlardan uzaklaşır.
38- Ben neşeye çağırırım, kendini tutmanın gücü ve gücün erdemi çok tatlıdır, haydi onu kendi kendimize kadar alalım. Ve ölçüsüzlüğü aşalım bilki oğlum çok isteklilik her gelişinde ölçüsüzlüğünü ortaya koyar.
39- Dördüncü Erdem ise El Çekmek'tir. Bu şehveti kontrol edebilecek bir güçtür. Oğlum, bu aynı zamanda Adalet'in dengeli ve sağlam temelidir.
40- Ey oğlum, adaletsizliği nasıl kolaylıkla defettiğini ve adaletsizlik bizden uzak olduğunda nasıl temize çıktığımızı gör.
41- Bizim gelen altıncı Erdem'e İlişki, yani düşünce ve duygu ortaklığı diyoruz. Bu açgözlülük ve kıskanmaya karşıdır.
42- Ve bu açgözlülüğün ortadan kalkmasına Hakikat denir ve o geldiğinde Aldatma ve Düzen ortadan kalkar.
43- Ey oğlum, Hakikat'in gelmesi ile İyiliğin nasıl ortaya çıktığını gör. Bu şekilde, Kıskançlık bizden uzaklaşır. Çünkü Hakikat İyilik ile ortak ve yoldaştır. Ve aynı zamanda Hayat ve Işık ile birliktedir.
44- Ve orada Karanlığın hiçbir eziyeti yoktur. Çünkü Karanlığın üstesinden gelinmiştir. Onlar aniden ve gürültülü bir şekilde uçup gider.
45- Ey oğlum, Yeniden Doğuş'un yolunu anladın. Bu On Gücün gelişi ile birlikte, Entelektüel Nesil kusursuz hale getirildi ve on iki kovuldu. Ve biz bu uğraşıyı Nesil'in kendi içinde açıkça görebiliyoruz.
46- Tanrı'nın Merhametine kavuşan herkes, Tanrı'ya göre bu Nesil'e ulaşır. Bütün bedensel hislerini terk eden kişi, kendisinin ilahi şeyleri içerdiğini anlar. Tanrı tarafından değişmez ve sabit kılınarak mutluluğu yaşar.
47- "Ey baba, gözlerimin gösterdikleri ile değil, güçlere dayanan Entelektüel İşleyiş aracılığıyla anladım ve ikna oldum. Ben Gökyüzü'nde, Toprak'ta, Su'da, Hava'dayım. Yaşayan Canlıların içinde, Bitkilerde, Rahimde ve her yerdeyim,"

dedi Tat.
48- "Henüz bir şey bilemiyorum bana daha fazlasını anlat. Karanlığın eziyetleri nasıldır? On İki özellik içinde bulunmak, On güç ile bunu kovmak ve uzaklaştırmak nasıldır? Trismegistus bunun yöntemi nedir?" diye sordu Tat.
49- "Ey oğlum; bu Tapınak, Zodyak çemberini içerir. Bu, On İki'yi ve tek bir Fikir'i içerir. Oluşturulan bütün Doğa, İnsan için aldatıcı olan Birleşmeleri kabul eder," diye yanıt verdi Trismegistus.
50- Ve kendi içlerinde farklı olmalarına rağmen, eylemde birleştirilirler. Örneğin Düşüncesizlik Kızgınlık'tan ayrılamaz. Ve onlar aynı zamanda belirsizdir. Bu yüzden, iyi bir Neden ile ayrılırlar. Onlar, On Güç tarafından, yani ölüm aracılığıyla uzaklaştırılırlar.
51- Ey oğlum, bu On sayısı Ruhları büyütenin kökenidir. Ve orada Hayat ve Işık birleştirilmiştir. Ve Birliğin sayısı, Can'ın doğuşundan gelir.
52- Bu sebepten, Birlik On sayısına sahiptir. Ve On sayısı da Birliğe sahiptir.
53- "Ey baba şimdi kendimi Zihin'de görebiliyorum ve Evren'i gözleyebiliyorum," dedi Tat.
54- "Ey oğlum bu yeniden doğuştur. Artık imgelemimizi, bu Beden'e sabitlememiz gerekir. Bu konuşmaya göre, şimdi üzerinde durduğumuz üç boyutla sınırlıdır. Bu ise bizim Evren hakkında yanlış yorumlar yapmamıza neden olur," diye karşılık verdi Hermes.
55- "Ey baba, söyle bana, Güçlerle donatılmış olan bu beden her Çözülmeyi kabul eder mi?" diye sordu Tat.
56- "İyi kelimelerle iyileri konuş, imkansız şeyleri değil; çünkü bundan dolayı günah işleyebilirsin ve senin zihninin gözünde kötülük yetişebilir," diye karşılık verdi Hermes.
57- Doğanın hissedilebilir Beden'i Nesil'in temelinden uzaktır. Bunun için ilki sona ermeye tabiyken ikincisi değildir. Biri ölümlü iken diğeri ölümsüzdür. Sen de benim gibi Bir in Oğlusun ve bir Tanrı olarak doğduğunu bilmiyor musun?"
58- "Ey baba, bir İlahi ile sunulan bu övgüyü duyunca ne kadar
çok memnun oldum. Bunu ben Sekizlide iken Güçlerden duyduğunu söylemiştin," dedi Tat.
59- "Poemander, bunu Sekizliye Kahin aracılığıyla söyledi. Ey oğlum, kutsal bir şeyin saklandığı yerin çözümünü istemen çok güzel. Ve sen arındırıldın," diye karşılık verdi Hermes.
60- Mutlak Gücün ve Yetki' nin Zihni olan Poemander, bana yazılanlardan daha fazlasını söylemedi. Kendimi bilerek her şeyi anlayabilir, duyabilir ve ne olacağını görebilirim. Ve iyi olan bu şeyleri yapmam için beni O yönetir ve bundan dolayı bende olan bütün güçler şarkı olarak söylendi.
61- "Ey baba, sizi duyabilir ve bunları anlayabilir miyim?" diye sordu Tat.
62- "Ey oğlum, sessiz ol ve şimdi o ahenkli şükranı ve kutsamayı, yani Yeniden Doğuş ilahisini duyacaksın. Bunu böylesine sade bir biçimde söyleyemem, en sonunda kendi kendine duyacaksın," dedi Hermes.
63- Bu öğretilemez ve sessizliğin içinde saklıdır.
64- Ey oğlum, bundan sonra açık Hava'da ayakta duracaksın. Güneş batarken Kuzey Rüzgarlarına dönüp dua edeceksin. Güneş yükselirken Güneye dönüp dua edeceksin. Ve şimdi sessiz ol, ey oğul.

GİZLİ ŞARKI KUTSAL KONUŞMA
65- Dünya'nm bütün Doğası, bu Tanrısallığı duyunca neşelenir.
66- Ey Dünya açıl ve bırak Yağmurun bütün Hazineleri açılsın.
67- Ağaçların titremesin, çünkü ben Evren'in Hakimine ilahi söyleyip Bütün'e ve Bir'e övgüler düzüyorum.
68- Açılsın Gökyüzün. Evet, Rüzgarlar kıpırdamasın ve bırak Tanrı'nın Ölümsüz Dairesi bu kelimeleri kabul etsin.
69- Çünkü ben şarkı söyleyip her şeyi yaratana, Toprağı oluşturana ve Göğü asılı tutana ve Okyanustan dışarı tatlı Su'yu çıkarana, her canlının ve insanların beslenmesi ve kullanması için Dünya'ya yerleştirilen ve yerleştirilmeyen her şey için O'na övgüler düzeceğim.
70- Tanrılara ve İnsanlara çok kuvvetli parlaması için ateşe emir vermiştir.
71- Haydi hep birlikte onu kutsayalım. Gökyüzünü süren, bütün Doğa'yı yaratan O'dur.
72- O, Zihnin Gözü'dür ve Güçlerimin övgüsünü kabul edecek İrade'dir.
73- Evet bende olan bütün Güçler, Bütün'e ve Bir'e övgüler sunar.
74- Benim yapacaklarımla birlikte şarkı söyler, bende olan bütün senin güçlerin.
75- Ey Sen'in tarafından aydınlatılmış olan Kutsal Bilgi, ben aydınlatıcı olan Işığı büyüttüm ve Zihnin Neşesinden memnun oldum.

76- Bütün Güçlerim benimle birlikte övgülü şarkılar söyler ve sen benim el çekmelerim, benim doğruluğum ile birlikte şarkı söyle ve haklı olanı öv.
77- Ey bende olan birleşik ilişkiler, Bütün'ü öv.
78- Benimle olan Hakikat, şarkıların övgüleri Hakikat'edir, İyi İyi'yi över.
79- Ey Hayat, ey bizden gelen Işık bu övgü ve şükür senden gelir.
80- Ey Baba, bütün Güçlerimin hareketi ve fiili olan sana şükranlarımı sunarım.
81- Şükranlarımı sunarım, hareketlerimin gücü olan ey Tanrı.
82- Benimle birlikte senin Söz'ün de sana şarkı ve övgüler sunar, benim aracılığımla bu makul (veya sözlü) adanmışlığı kabul et.
83- İçimdeki güçler bu şeyleri haykırır, onlar Bütün'ü över, onlar Sen'in İradeni yerine getirir; Sen'in İraden ve Tavsiyen Sen'den Sana'dır.
84- Ey Bütün, her şeyin sunduğu makul bir Adanmışlığı kabul et.
85- Ey Hayat, bizde olan bütünü koru: Ey aydınlatan Işık, ey Tanrı, Can; Zihin için kılavuz olan ve Söz'ü besleyen; ey Usta'yı taşıyan Can.
86- Sen Tanrı'sın, bu şeyleri Sen'in İnsan'ın Sana söyledi. Ateşle, Havayla, Toprakla, Suyla, Canla ve Sen'in Yarattıklarınla.
87- Sen'i kutsamayı ve övmeyi sonsuzlukta buldum ve ne aradığımı biliyorum ve ben ancak Sen'de dinleneceğim.
88- "Ey baba, seni bütün iradenle bu övgü ve kutsama Şarkısını söylerken görüyorum ve bundan dolayı bunu aldım ve kendi Dünya'ma yerleştirdim," dedi Tat.
89- "Ey oğlum, idrak edilebilir Dünyanda bunu söyle," diye karşılık verdi Hermes.
90- "İdrak Edilebilir Dünyamda bunları söylemek isterim. Çünkü senin İlahin ve Övgü Şarkın ile zihnim aydınlandı. Bu Anlayışım doğrultusunda, Tanrı'ya gönülden bir Şükran sunmak istedim," dedi Tat.
91- "Ey oğlum, atılgan ve düşüncesiz olma," dedi Hermes.
92- "Benim zihnimde bu ey baba," diye karşılık verdi Tat.
93- "Gördüğüm ve hayranlıkla seyrettiğim şu şeylerde senle doluyum ve bundan dolayı diyorum ki sen oğlum Tat, kendinden sonra gelecek Nesillerin Yazarı, bu makul fedakarlıkları Tanrı'ya gönderiyorum," dedi Hermes.
94- Ey Tanrı, Sen Baba'sın, Sen Hakim'sin, Sen Zihin'sin, Ben'den beklediğin bu makul Fedakarlıkları kabul et.
95- Çünkü her şey Zihnin niyeti sayesinde yapılır.
96- Sen ey oğlum, bu kabul edilebilir fedakarlıkları her şeyin Babası olan Tanrıya gönder. Ey oğlum bunu Söz aracılığıyla ile arz et.
97- "Baba, övgü ve şükranlarımı sunmayı bana öğrettiğin ve bunu tavsiye ettiğin için sana teşekkür ederim," dedi Tat.
98- "Ey oğlum, ben memnunum çünkü İyi şeylerin Meyvelerinden ölümsüz kollar ve dallar gibi Hakikatin doğduğunu gördüm," dedi Hermes.
99- Ve bunu öğrendim: Her şeyden önce diğer bütün erdemler Sessizliği öngörür ve İftiracı diye karalanmamak için, Yeniden Doğuş geleneği hiç kimseye bildirilmemiştir. Ben konuşmada siz duymadasınız, şimdi yeterli arabuluculuğa sahibiz. Ve şimdi siz kendinizi ve bizim Baba'mızı daha kapsamlı biliyorsunuz.

SEKİZİNCİ KİTAP:
İNSANDAKİ EN BÜYÜK KÖTÜLÜK TANRIYI BİLMEMEKTİR.

1- Ey İnsan, Vefasızlığın güçlü Şarabını içerek sarhoş bir şekilde nereye gidiyorsun? Ve senin bu şarabı taşıyamayacağın görünüyor, niçin tekrar kusmuyorsun.
2- Ayağa kalk, ölçülü ol ve kalbinin gözleri ile tekrar yukarı bak ve sen bunların hepsini yapamıyorsan, elinden geldiği kadar çoğunu yap.
3- Çünkü Vefasızlık hastalığı bütün Toprağı sardı ve Ruh'u çürüttü, Beden'e hapsetti ve Kurtuluşun cennetine varmasını engelledi.
4- Kendinin büyük akıntıyla birlikte sürüklenmesine izin verme, akıntıya karşı ilerle. Güvenliğin cennetine yönlenebilirsin. Bütün akışını ona yönlendir.

5- Elini tutarak seni yönlendirecek ve Hakikat ile Bilgi'nin kapısına kadar getirecek birini ara. Burada temiz Işık, Karanlıktan arınmış olandır, burada hiç kimse sarhoş değildir, fakat hepsi ölçülüdür ve hepsinin kalbi ona bakar, görebilmek ise onların zevkidir.
6- Çünkü o kulaklarla duyulamaz, gözlerle görülemez ve kelimelerle açıklanamaz, fakat sadece akıl ve kalple fark edilebilir.
7- Fakat ilk önce giydiğin giysileri parçalamalı ve yırtmalısın; Vefasızlığın ağı; bütün Yanlışlıkların temeli; Çürümenin bağı; karanlık Örtü; yaşayan Ölü; hisseden Ceset, bizimle birlikte taşınan Mezar; bizi seven, bize kızan, bize imrenen tanıdık Hırsız'dan kurtulmalısın.
8- Giydiğin böylesine zararlı giysidir ve seni kendisiyle birlikte aşağıya doğru çeker. Yukarı bakıp Hakikat'in güzelliğini görüp ve onun içindeki dinginlik olan İyi'yi görüp, bu giysinin kötülüğüne, hainliğine kızmaksın. Senin için hazırlanmış olan gölgeleri, tuzakları anlamalısın.
9- Bundan dolayı, duyular ile olan ve görülen bu şeyleri iyi yapmak için çaba sarf et. Bunlar yargılanmış ve değerlendirilmiştir. Ve doğru olan şeyler, benzer bir madde içine saklanıp gizlenir. Sana sunulacak olanı gerçekleştirir. Hem öfke hem de zevk bulunan hallerle doludur. Ne duyman gerekeni duyabilir ne de görmen gerekenleri görebilirsin.

DOKUZUNCU KİTAP: ASCLEPİUS'A EVRENSEL VAAZ

1- "Ey Asclepius her şey hareket ettirilirse, bir şeylerin içinde veya bir şeyler tarafından hareket ettirilmez mi?" diye sordu Hermes.
2- "Evet, gerçekten öyle," diye yanıtladı Asclepius.
3- "Hareket ettirenin, hareket ettirilenden büyük olması gerekmez mi?" diye sordu Hermes.
4- "Gerekir."
5- "Ve bu, hareket ettirilenden daha güçlü değil midir?" diye sordu Hermes.
6- "Hareket ettiren daha güçlüdür," diye yanıtladı Asclepius.
7- "içinde hareket edilen şeyin, içindekilerin aksine bir Doğa'ya ihtiyacı olması gerekmez mi?" diye sordu Hermes.
8- "İhtiyaç duyması gerekir," diye yanıtladı Asclepius.
9- "Bu büyük Dünya, kendinden daha büyüğün olmadığı bir beden değil mi?" diye sordu Hermes.
10 "Doğruyu söylemek gerekirse evet," diye karşılık verdi Asclepius.
11 "O birçok büyük bedenlerle ve aslında var olan bütün bedenlenlerle doldurulmuşken, katı değil midir?" diye sordu Hermes.
12- "Evet öyledir," diye yanıt verdi Asclepius.
I3- "Ve Dünya hareket ettirilen bir Beden değil mi?" diye sordu
Hermes.
I4- "Evet/" diye yanıt verdi Asclepius.
15- "O halde, nasıl bir yer olmalıdır, nasıl bir prensiple hareket ettirilir ve hangi Doğa'ya sahip olmalıdır? O Hareket'in devamlılığını sağlayabilmek için çok büyük olmak zorunda değil midir? Hareket ettirilen şey boş yere ihtiyaç duymasın diye, durabilir ve Hareket'ini durdurabilir mi?" diye sordu Hermes.
16- "O ucu bucağı belirsiz bir şey olmalı. Fakat o zaman nasıl bir Doğa'ya sahip olmalı?" diye karşılık verdi Asclepius.
17- "Ey Asclepius, karşıt bir Doğa'ya sahip olmalıdır. Bu, bedensiz şeylerin Doğasıdır ve bu Beden'in tersine olandır," dedi Hermes.
18- "Çok şaşırtıcı," diye yanıt verdi Asclepius.
19- "Bundan dolayı yer bedensizdir; fakat bu bedensiz olan, biraz İlahi bir şeydir veya Tanrının kendisinden ve İlahi bir şeydendir. Bu söylediklerim ise yapıldı ve yaratıldı manasına gelmez," dedi Hermes.
20- Eğer bundan dolayı o İlahi ise, bir Öz ve Cevher'dir. Ancak eğer o Tanrı olmaksa, o Cevherin üstündedir. Her iki durumda da anlaşılırdır.
21- Çünkü birincisi Tanrının anlaşılabilirliğidir bu onun kendisi için değil bizim içindir. Çünkü anlaşılabilir olan, Duyularla anlayabilene dönüktür.
22- Bundan dolayı Tanrı kendisi için değil bizim için anlaşılabilirdir. Çünkü anlaşılabilen diğer şeylerden değildir. O'nun kendi gerçeği kendisi ile anlaşılamaz.
23- Fakat o bizim için başka bir şeydir ve bundan dolayı O bizim tarafımızdan anlaşılabilir.

24- Eğer bundan dolayı Yer anlaşılabilirse, o Yer değil Tanrı'dır. Tanrı'nin varlığı anlaşılabilir ise de gücü tahayyül edilemez. O'nun yalnızca işleri görülebilir.
25- Şimdi hareket ettirilen her şey, hareket eden bir şeyin içinde veya hareket ettirilen bir şey tarafından değil, duran veya bekleyen bir şeyde ve durup bekleyen bir şey tarafından hareket ettirilir. Çünkü onunla hareket ettirilebilmesi imkansızdır.
26- "Ey Trismegistus, burada hareket ettirilen şeyler ile hareket ettirilenler nasıl oluşur? Çünkü dedin ki hareket eden Küreler, hareket etmeyenler tarafından hareket ettirilir," diye sordu Asclepius.
27- "Ey Asclepius, bu birlikte olan bir hareket değildir fakat bir karşı harekettir. Çünkü onlar benzer bir şekilde hareket ettirilmez, fakat tersine birbirine karşı hareket ettirilir. Zıtlık hareketin direnci ile ilgilidir, çünkü direnç bir çeşit harekettir," diye yanıt verdi Hermes.
28- Bundan dolayı dolaşan Küreler dolaşmayan Küre'nin tersine hareket eder ve kendisinin karşıt duruşunu karşısındakine borçludur.
29- Ne yükseldiğini ne alçaldığını görürsün Büyük Ayı'nın. Her zaman aynıdır. Peki, onun hareket ettiğini mi yoksa durduğunu mu düşünürsün?
30- "Ben O hareket eder diye düşünüyorum," dedi Asclepius.
31- "Ey Asclepius, hangi hareket?" diye sordu Hermes.
32- "Daima aynı olana dönen bir hareket," diye karşılık verdi Asclepius.
33- "Fakat aynı olana doğru Dönüş ve aynı olana doğru Hareket, durgunlukla örtülür. Çünkü aynı olan, aynı olana karşı durması halinde aynı olanın üzerindeki şeyi engeller," dedi Hermes.
34- Ve bu sebeple karşıt yönde hareket daima hızlıdır ve var oluşu terslik üzerine temellenir.
35- Fakat ben sana bu konu ile nasıl ilgilenileceğini, yani gözle görülebilen dünyasal örneklerle göstereceğim.
36- Dünya üzerinde yaşayan bu Canlılara bak, örneğin İnsan'ı yüzerken gözle. Su bir yöne doğru aktıkça, elleri ve ayaklarının suya gösterdiği dirençle, olduğu yerde durabilir. Yani ne su ile taşınır ne de aşağıya batar.
37- "Çok açık bir örnek verdin Trismegistus," dedi Asclepius.
38- "Bundan dolayı bütün hareketler bir durağanlık içindedir.
Ve durağanlığa doğru hareket ettirilir," dedi Hermes.
39- Dünyanın ve yaşayan her maddi şeyin hareketinin, Dünya'nın dışındaki şeyler tarafından yapılmış olması beklenmez. Onları hareket ettirenin, Dünya'nın içinde olması gerekir. Bir Can veya bir Ruh ve yahut bedensiz bir şey olmalıdır. Dünya'dan ayrı olmaması gerekir.
40- Çünkü cansızlaştırılmış bir Beden, bütünüyle cansız ise hareket eden bir Beden değildir.
41- "Bununla neyi ifade etmek istiyorsun, Ey Trismegistus? Tahta ve Taşlar veyahut diğer cansız şeyler, hareket eden Bedenler değil midir?" diye sordu Asclepius.
42- "Ey Asclepius hiçbir koşulda, çünkü cansız şeylerin hareketinin olduğu Beden bir Beden değildir. Hem taşıdığı Beden hem de içinde doğduğu Beden olarak hareket etmez. Çünkü ölü veya cansız olan şey, başkasını hareket ettiremez. Hareket edenin, hareket edebilmek için canlı olması gerekir," diye yanıtladı Hermes.
43- Bundan dolayı ruh iki Beden taşırken, üzerine nasıl fazla yük bindiğini görebilirsin.
44- Ve artık hareket ettirilen şeylerin bir şey içinde ve bir şey tarafından hareket ettirildiği açıklığa kavuşmuştur.
45- "Ey Trismegistus, var olan şeyler, hareket edebilmek için boşluğa gereksinim duyarlar," dedi Asclepius.
46- "Ey Asclepius, bu sana söylendi. Olan hiçbir şeyde boşluğa rastlanmaz. Yalnızca olmayan boştur ve olmaya veya var olmaya yabancıdır," dedi Hermes.
47- Fakat bu olan şey, eğer o var oluşla dolu değilse olamaz. Çünkü bu oluşta ve var oluşta olan, asla boş kılınamaz.
48- "Peki ama boş bir fıçı, boş bir varil, boş bir kova, boş bir şarap şişesi ve bunlar gibi daha pek çok şeyde boşluk yok mudur, ey Trismegistus?" diye sordu Asclepius.
49- "Ey Asclepius, işte senin en büyük hatan bu. Çok dolu olan ve tekrar doldurulan bu şeyleri boş mu sayıyorsun?" dedi
Hermes.
50- "Trismegistus, dediklerinizden ne mana çıkarabilirim?" diye sordu Asclepius.
51- "Hava bir beden değil midir?" diye sordu Hermes.
52- "Evet bir bedendir," diye yanıtladı Asclepius.

53- "Peki, bu Beden niçin her şeyin içinden geçip gidemez ve nüfuz edip onları doldurur? Ve Beden 'dördün' karışımından oluşmaz mı? Bu yüzden boş dediklerinin hepsi Hava ile doludur," dedi Hermes.
54- Bundan dolayı boş olarak adlandırdıklarını, oyuk diye adlandırmasın. Onlar boş değildir. Çünkü vardırlar; Hava ve Ruh ile doludurlar.
55- "Ey Trismegistus, bu söylediklerin hiç tartışma götürmez. Fakat bütün Evren'in hareket ettiği Yer'i nasıl adlandırmalıyız?" diye sordu Asclepius.
56- "Ey Asclepius, cismani olmayan diyebilirsin," şeklinde yanıtladı Hermes.
57- "Bedensiz olan veya cismani olmayan nedir?" diye sordu Asclepius.
58- "Zihin ve Akıl, kendi kendini kapsayan bütün, her türlü Beden'den özgürdür. Hiçbir şekilde aldanmaz, görünmez, hislerden uzaktır, kendi içinde hızlıdır. Her şeyi yapma kapasitesine sahiptir ve olan şeyleri de ödüllendirir," dedi Hermes.
59- İyi'ye, Hakikat'e, İlksel Yapıdaki Işığa, Ruh'un İlksel Yapısına neden olan ışınlar gibidir.
60- "Peki öyleyse Tanrı nedir?" diye sordu Asclepius.
61- "Bu şeylerin hiçbiridir ve bütün şeylerin başlangıcı olandır ve her şeyin O'ndan kaynaklanır. Çünkü O yoksunluğu terk etmiştir," dedi Hermes.
62-Ve bütün şeyler, olmayan şeylerle değil, olan şeylerle yapılır, çünkü bir şey yoksa yapılabilirlik doğası tekrar edilemez. Olan şeyler, olmak için ve olmamak için gerekli doğaya ve karara sahip değildir.
63- "Neden bu şekilde uzun uzadıya Tanrı'yı anlattın?" diye sordu Hermes.
64- "Tanrı bir Zihin değil fakat Zihnin Sebebidir; Ruh değil fakat Ruh'un Sebebidir; Işık değil fakat Işığın Sebebidir," dedi Hermes.
65- Bundan dolayı yalnız O'na yaraşır ve ondan başka hiçbir şeye yaraşır olmayan bu iki özelliği zikrederek Tanrı'ya ibadet etmeliyiz.
66- Çünkü ne Tanrılar diye adlandırılanlar ne insan ne şeytanlar ve melekler Tanrı karşısında hiçbir şey olamaz ve çok küçüktürler. Sadece Tanrı İyi ve Koruyucudur.
67- Ve Tanrı sadece kendisidir başka bir şey değil, fakat bütün diğer şeyler İyi'nin doğasından ayrılır.
68- Beden ve Ruh, İyi'yi taşıyabilen veya kapsayabilen bir yere sahip değildir.
69- Çünkü İyi'nin büyüklüğü, bedene sahip olan ve olmayan, kavranabilir olan ve olmayan her şeyin Varlığından büyüktür.
70- Bu İyi'dir ve İyi'nin anlatımı Tanrı'ya benzer.
71- Bundan dolayı gör. Sen hiçbir zaman iyilikten başka bir şeyi çağırmamalısın ve bundan başka bir şey yapmamalısın çünkü bunu yapmazsan Tanrı'ya karşı saygısız ve Tanrı'dan başkalarına sığman olabilirsin. Fakat yalnız iyiye dönmelisin çünkü iyiden ayrılırsan tekrar küfre dönebilirsin.
72- Bütün insanlar sık sık İyi'den bahseder. Fakat İyi'nin ne demek olduğunu her insan anlamaz. Cahilliklerinden ötürü hem Tanrıları hem de bazı insanları İyi diye çağırırlar. Halbuki insanlar asla iyi olamaz ve öyle yaratılmamıştır.
73- Bundan dolayı bütün diğer Tanrılar, Tanrı'nın adı ve sıfatları ile onurlandırılır. Fakat sadece Tanrı İyi'dir. Bu Cennet'e (Göksel'e) göre değil doğaya göredir.
74- Çünkü Tanrı'nın Doğası birdir, İyi'dir ve Tanrı birdir ve bütün çeşitler birden gelir.
75- Çünkü İyi olan O her şeyin vericisidir ve hiçbir şey almaz, bundan dolayı Tanrı her şeyi verir ve hiçbir şey almaz.
76- O'nun diğer adı ve sıfatı, Baba'dır. Çünkü O her şeyin yapıcısıdır. Çünkü yapmak Babalığın bir parçasıdır.
77- Bundan dolayı O bu hayatın içinde en büyük ve en İlahi olandır. Bilge ve iyiliğin peşinde olanlar için böyledir.
78- Aynı şekilde O'nun insandan ayrılmış olması ve çocuksuz kabul edilmesi en büyük talihsizlik ve saygısızlıktır. Bu insanlar ölümden sonra kötüler tarafından cezalandırılacaktır ve ceza budur. Bu insan ruhuna sahip olmak bedenin zorunluluğu ve ayıbıdır. Bu güneş altında seçilemeyen ne erkek doğasının ne de kadın doğasının yıkanmasıdır.
79- Bundan dolayı, ey Asclepius, çocuksuzluk asla tebrik edilmemeli fakat tersine onun hangi ceza ile karşı karşıya olduğunu bilerek onun talihsizliğine acımalı ve bu ceza için hazırlanmalıdır.
80- Ey Asclepius, birçok benzer şeyler sanki her şeyin Doğasındakinin tanıtılması gibi söyletildi.

ONUNCU KİTAP:
ZİHİN'DEN HERMES'E

1- Ey Üç Kere Yüce Hermes, konuşmaktan kaçınma ve bu söylenenleri zihninden çıkarma: Ben zihnime gelenleri konuşmak için bekletmeyeceğim, çünkü birçok insan bir sürü şey söyler, Evren ve İyi hakkında çok farklı şeyler konuşur; fakat ben daha hakikati öğrenemedim.
2- İşte bu yüzden, her şeyin Hakimi bu noktayı bana açık etti. Bundan dolayı ben bu şeylerin tezahürü için yalnızca size inanacağım.
3- Daha sonra bu durumun nasıl olduğunu Zihin'e söyle.
4- İyi ve Bütün.
5- Tanrı, Sonsuzluk, Dünya, Zaman, Nesil.
6- Tanrı Sonsuzluğu, Sonsuzluk Dünyayı, Dünya Zamanı, Zaman Nesli yaptı.
7- Çünkü Tanrı'nm özü İyilik, Adalet, Kutluluk ve Bilgelik'tir.
8- Sonsuzluğunki Kimlik veya Şahsiyet,
9- Dünyanınki Düzen,
10- Zamanınki Değişme.
11- Nesil ise Yaşam ve Ölüm'dür.
12- Fakat Tanrı'nın İşi, Zihin ve Ruh'tur.
13- Sonsuzluk, Devamlılık veya Kalıcılık ve Ölümsüzlük,
14- Dünya, Geri Dönüş ve Çürüme veya Bozulma,
15- Zaman ise Artış ve Azalış anlamına gelir.
16- Ve Neslin işi daha nitelikli hale gelmektir.
17- Bundan dolayı sonsuzluk Tanrı'da,
18- Dünya Sonsuzluk'ta,
19- Zaman Dünya'da,
20- Nesil de Zaman'in içindedir.
21- Sonsuzluk Tanrı hakkındadır.
22- Dünya Sonsuzluk'ta hareket ettirilir.
23- Zaman Dünya'da belirlenir.
24- Nesil Zaman'da yapılır.
25- Bundan dolayı her şeyin Başlangıcı ve Kaynağı, Tanrı'dır.
26- (Tanrı) Sonsuzluğun özüdür.
27- Madde Dünya'dır.
28- Tanrı'nın *Gücü* Sonsuzluk'tur.
29- Ve Sonsuzluğun İşi daha gerçekleştirilememiş olan Dünya'dır ve henüz Sonsuzluk ile yapılmamıştır.
30- Bundan dolayı hiçbir şey hiçbir zaman yok edilemez, çünkü Sonsuzluk çürütülemez olandır.
31- Dünyada hiçbir şey ne yok edilebilir ne de ortadan kaldırılabilir, Dünya Sonsuzluk ile kapsanır ve kucaklanır.
32- Fakat İyilik, Adalet, Kutsallık, Erdemler ve Sonsuzluk gibi olan Tanrı'nın Bilgeliği nedir?
33- Sonsuzluk Cevherin içine Ölümsüzlüğü ve Kalıcılığı yerleştirdi; çünkü bunun Nesli Sonsuzluğa ve hatta Sonsuzluk Tanrı'ya bağlıdır.
34- Çünkü nesil ve zaman cennette ve toprakta doğasının iki Katıdır. Cennette onlar değiştirilemez ve çürütülemezdir.
35- Ve Sonsuzluğun Ruhu Tanrı'dır ve Dünya'nın Ruhu '" sonsuzluk'tur ve Yerin Ruhu, Cennet'tir.
36- Tanrı Zihin'dedir, Zihin Ruh'ta, Ruh Madde'de ve her şey sonsuzlukladır.
37- Bütün bu Bedenleri içeren Evrensel Beden, Ruh ile doludur, Ruh Zihin ile doludur ve Zihin Tanrı ile doludur.
38- Çünkü onların içine dolar ve onları içerir ve Evren'i O hızlandırandır.
39 - Bu mükemmel yaşam yeri olan Dünya O'nsuz hareketlenmez ve bütün yaşayan Yaratıklar onun içindedir.
40- Ve O Cennet'in üzerinde Kendi Kendine veya Kendi ile kalır. Ancak aşağıda olan Yeryüzünde Nesli değiştirir.
41- Dünyanın Sonsuzluğunun kavranması, gereklilik, ilahi takdir veya doğa aracılığı ile olur.
42- Ve insan diğer şeyleri düşünerek her şeyi yöneten ve harekete geçiren Tanrı'yı anlamalıdır.

43- Fakat Tanrı'nın Eylemleri ve güçleri aşılmaz güçtedir. Hiçbir şeyle, ne İnsan ne de İlahlarla karşılaştırılamaz.
44- Bundan dolayı, ey Hermes, aşağıdaki bu şeyleri ve yukarıdakileri düşün. Hiçbir bilgelik Tanrı'nın üzerinde değildir ve O'na benzemez. Eğer böyle benzerlik kurarsan sende Hakikat'te yanılgıya düşersin.
45- Çünkü hiçbir şey Tanrı'nın benzersizliğine benzetilemez ve sadece O Bir'dir. Onun başka diğer şeylere verdiği Güçlerini düşünmemelisin.
46- Çünkü O'ndan sonra olan ne Yaşam ne de Ölümsüzlük, ne Değişim ne de Nitelik yaratamaz. Her şeyi ortaya çıkaran Kendi'sidir.
47- Tanrı vaktini boşa harcayan değildir, bütün şeyler serbest bırakıldı; çünkü bütün şeyler Tanrı ile doludur.
48- Fakat Aylaklık yani vaktini boşa harcama, dünyanın hiçbir yerinde yoktu. Çünkü Aylaklık, Yapan'da ve yapılan bir şeyde boşluğu ve işe yaramazlığı çağrıştıran bir sıfattır.
49- Fakat her şey o yerin doğasına uygun biçimde daima yapılmak zorundadır.
50- Çünkü her şeyin içinde olan O, yapan ve oluşturandır. Fakat O hiçbir şeyde bağlanmamış, kavranılmamıştır ve bir şeyle yapılmamıştır, her şeyle vardır.
51- Çünkü O kendi kendine yeterlidir, aktif ve işleyen bir Güç'tür. Ve yapılmış şeyler O'nun altındadır.
52- Benim aracılığımla yukarıya doğru bak, Dünya senin görüşüne açıktır. Güzelliği tam olarak anla.
53- O daimidir. O'ndan daha eski bir şey yoktur, fakat O daima dinç ve gençtir.
54- Bizim üzerimizde kurulmuş olan 7 Dünya'yı gör, sürekli bir Düzen ile süslenmiştir ve farklı bir yönde Sonsuzlukla doludur.
55- Çünkü her şey Işıkla doludur, fakat Ateş hiçbir yerde değildir. .
56- Dostluk, karşıtların ve birbirine benzemeyenlerin birliği Işığa dönüşür. Bu, Tanrı'nın İşinden veya eyleminden gelir. O bütün İyiliğin Babası, bütün Düzenin Başı ve 7 Dünya'nın Yöneticisidir.
57- Ay'a bak; bütün hepsinin belirtisini, Doğa'nın Aracını ve buradan aşağı olan Maddenin değişmesini görürsün.
58- Yer'e bak; bütünün ortasını, Adil Dünya'nın sağlam ve durağan Temelini, Yeryüzündeki şeyleri nasıl beslediğini ve büyüttüğünü görürsün.
59- Şöyle düşün; o büyük çokluk hem yaşayan ölümsüz şeylere hem de ölümlülere sahiptir ve ikisinin yani ölümlü ve ölümsüz şeylerin arasında kalmış Ay'ı gör ve Ay'dan ibret al.
60- Fakat var olan her şey Ruh ile doludur ve her şey onunla mükemmel bir şekilde hareket eder; bunların bazıları Gök, bazıları ise Yer'dedir. Ne sağ eldeki sol ele doğrudur ne sol eldekiler sağ eldekilere doğru; ne bu şeyler yukarı ve aşağı doğru ne de üstüne ve aşağısına doğrudur.
61- Ve bütün bu şeylerin hepsi yapılmıştır. Ey sevgili Hermes, benim öğrettiklerime senin ihtiyacın yok.
62- Çünkü onlar Ruh'a sahip Beden'lerdir ve hareket ettirilirler.
63- Ve bütün bunlar mutlaka Bir olanda birleşmesi gerekir. Bir olan O'nun olmadan, bir araya gelebilmeleri imkansızdır.
64- Bundan dolayı benzerler birlik olmalı ve O hep beraber bir olmalıdır.
65- Hareketin farklılık olduğunu, çokluk olduğunu ve Bedenlerin benzersizliğini ve onların arasındaki hızlılığın düzenini gör. Bunları yapanın iki ve daha fazla olması imkansızdır bunu fark edebilirsin.
66- Çünkü bir düzen, birden fazla düzenleyici tarafından himaye edilemez.
67- Fakat daha zayıf olanda güçlüyü kıskanma olabilir ve bundan dolayı Öz güçlüdür ve birdir.
68- Ve eğer değişebilir ve ölümlü olan canlıların bir Yapıcısı varsa, O ölümsüz olanları yapmayı arzulamıştır. Ölümsüz olanların Yapıcısı olarak da ölümlü olanları yapmayı arzulamıştır.
69- Üstelik Madde birken, O iki olsaydı, hangisi baş olur ve yaradılış hangisine bağlı olurdu? Birin isteğine uygun olmak zorunluluktur.
70- Veya onların hangisi daha büyük bir parça olurdu?
71- Düşün, çünkü bütün yaşayan Bedenler, Ruh ve Madde'den oluşur. Bunlardan biri ölümlü ve makul olmayandır, diğeri ise ölümsüz olandır.
72- Çünkü bütün yaşayan bedenlerin ruhu vardır; yaşamayan şeyler yalnızca maddedir.
73- Ve Ruh kendi kendine Yapıcısına doğru ilerler. Ruh Yaşam'ın ve Var olabilmesinin Sebebi'dir. Yaşam'ın Sebebi olan Ruh, ölümsüz şeylerin sebebidir.
74- Ölümlü olan insanlar, ölümsüz olanlardan nasıl ayrılır?
75- Veya insanları yapan O, nasıl ölümsüz şeylerin ve ölümsüzlüğün sebebi olamaz?

76- Bu şeyleri yapan bazı Bedenler görünürdedir ve O daima birdir ve en çok görünendir.
77- Çünkü bir Ruh vardır, bir Hayat ve bir Madde.
78- Bu kimdir? Kim olabilir? Tanrı'dan başkası olabilir mi?
79- Tanrı dışında başka kim, bu yaşayan şeyleri yapabilir?
80- Bundan dolayı tek Tanrı vardır.
81- Çünkü Dünya'ya bir Güneş, bir Ay ve bir İlah olduğunu açıklamak anlamsızdır ve ben henüz ne kadar çok tanrı olduğunu bilmiyorum ve düşünemiyorum.
82- O, Bir olarak, bütün şeyleri çokluk içinde yapmıştır.
83- Kendi kendine birçok şeyi yapıyorken, Tanrı için Yaşam ve Ruh'u, Ölümsüzlüğü, Değişimi yapmak ne kadar büyük bir şeydir?
84- Çünkü siz görür, konuşur, koklar, duyar, tadar, dokunur, yürür, anlar ve nefes alırsınız.
85- Ve gören, duyan, konuşan, dokunan, koklayan, yürüyen, anlayan, nefes alıp veren farklı farklı değildir. Tüm bunları yapan Bir'dir.
86- Ve Tanrısız hiçbir şeyin olması mümkün değildir.
87- Eğer siz bu şeyleri yapmazsanız, artık bir insan olmazsınız. Tanrı'da bu şeyleri yapmazsa (ki bunu söylemek caiz değildir) artık Tanrı olamaz.
88- Çünkü hiçbir şeyin boş veya nedensiz olamayacağı ortaya konmuşken, Tanrının daha nasıl doğrulama yapması beklenebilir?
89- Çünkü onun yapmadığı bir şey varsa, O bu durumda (ki böyle söylemek caiz değildir) kusursuz olmayacaktır.
90- Eğer O nedensiz değil kusursuz ise, her şeyi yapanın O olduğu kesindir.
91- Ey Hermes, şimdi bana kulak ver, çünkü birazdan daha kolay anlayacaksın. Her şeyi yapmak Tanrı'nın işidir. Geçmişte yapılanlar, ileride yapılacaklar O'na bağlıdır.
92- Ey çok Sevgili Hermes, bu yaşamdır.
93- Bu Adil'dir.
94- Bu İyi'dir.
95- Bu Tanrı'dır.
96- Ve bu işleyişi anlarsan, yaratılırken kendine de ne olduğunu fark et.
97- Ve bu onun gibi değildir; çünkü O ne zevkin duyarlılığıdır ne de onun bir benzeri ve eşi vardır.
98- Fakat o daima işin içinde olan tek (benzersiz) ve kendi kendine bulunan Usta'dır. O kendi kendine yapmak veya oluşturmak için bulunandır.
99- Çünkü bütün şeyler O'ndan ayrılırsa düşmek ve ölmek zorunda kalır. Çünkü onlarda O'nsuz bulunmak hayatsız kalmaktır.
100- Ve yine, bütün şeyler Gök'te ve Yer doğru bir biçimde yaşatılıyorsa ve Tanrı tarafından yaratılmış her şeyin içinde bir hayat varsa ve bu Tanrı ise, bütün şeyler kesinlikle Tanrı tarafından yapılmış ve oluşturulmuştur.
101- Hayat Zihin ve Ruh'un birliğidir.
102- Fakat ölüm bu birlikte toplanılmış şeylerin bozulması değildir. Fakat Birliğin sona ermesidir.
103- Bundan dolayı Tanrı'nın İmajı Sonsuzluk'tur, Sonsuzluğun İmajı Dünya'dır, Dünya'nın İmajı Güneş'tir, Güneş'in İmajı da İnsan'dır.
104- Fakat insanlar bu değişime Ölüm derler, çünkü Beden sona erdirilir ve Hayat görünmez olanın içine girer.
105- Sevgili Hermes, bu söylem ile sizin değiştirilmiş Dünya hakkında duyduklarınızı doğrularım. Çünkü her gün ondan olan parça gittikçe görünmez olur. Fakat bu asla sona ermeyecektir.
106- Ve Devrimler, Gizlemeler, bunlar Dünya'nın Tutkuları'dır. Devrim değiştirici, fakat Gizleme yenileyicidir.
107- Ve Dünya bütün formlara sahiptir, formlar O'nsuz oluşamazdı, fakat o kendi kendine kendi içinde değişti.
108- Bundan dolayı (O) dünyada görünen bütün formlardır, O Dünya'yı nasıl yapmıştır? Çünkü form olmadan, onun olabilmesi mümkün değildir.
109- Ve O eğer bütün formlarsa, Dünya gibi sürecektir, fakat o bütün bunlara sahip bir formda ise onun ilişkisi Dünya'dan daha azdır.
110- Peki onun ne olduğunu söyleyeceğiz? Bizim konuşmamız ile hiçbir şüpheyi artırmayacağız, çünkü Tanrı ile ilgisi şüpheli olan hiçbir şey henüz bilinmemektedir. Her şeyin Tanrı ile ilişkisi vardır.

111- O bundan dolayı onun hakkında düzgün, doğru olan bir Fikir'e (Idea) sahiptir. Çünkü O bedensizdir ve hiçbir işaretle belirtilemez. O, Bedenler aracılığıyla bütün formları görünür kılar.
112- Ve orada çürümez bir Fikir olması şaşırtıcı ve hayranlık verici değildir.
113- Çünkü onlar yazıda olan konuşmanın vurgularına benzer; çünkü onlar yüksek, kabarmış görünürler, fakat onlar doğanın düz ve engebesiz hali gibidir.
114- Fakat söylediğim bu şeyleri iyi anlamak büyük yürekliliktir, çünkü bu doğrudur. Nasıl ki insan hayatsız yaşayamaz, Tanrı da iyilik yapmadan yaşayamaz.
115- Çünkü doğrusunu söylemek gerekirse, her şeyi hareket ettiren ve hızlandıran şey, Tanrı'nın Hareketi ve Hayat'tır.
116- Fakat söylemiş olduğum bazı şeylerin, özel bir açıklaması olmalıdır. Bu yüzden, söylediklerimi anlamaya çalış.
117- Her şey bir yerde yayılmış halde değildir, Tanrıda'dır; çünkü Yer hem bir Beden'dir hem de hareketsizdir. Ve bu yerleştirilmiş olan şeylerde hareket yoktur.
118- Çünkü onlar düşsellik içinde görünür olmak için yayılır. Aksi takdirde bedensiz olanın içinde kalırlar.
119- Her şeyi kapsayan O'na dikkat et ve anla ki hiçbir şey eşsiz olandan daha engin değildir. Hiçbir şey daha kapsayıcı veya daha güçlü değildir. O en engin olandır, en kapsayıcı ve en güçlü olandır.
120- Ve bunu kendi kendine değerlendir. Emir sizlerin Ruhunuzun aslına doğrudur ve bu sizin bildiklerinizden size daha yakındır ve yakın olacaktır.
121- Bunu Okyanus'u geçerken dile, hiçbir şey görünmediğinde o aniden orada olacaktır. Gereksiz yere o yerden o yere gezme, ihtiyaç duyulduğunda o orada olacaktır.
122- Onun emri, Cennet'e doğru kanatlara ihtiyaç duymadan uçmaktır. Ona hiçbir şey engel olamaz ne Güneş'in ateşi, ne Yer'in çekimi, ne Küre'nin dönmesi, ne de başka Yıldızların bedenleri... Onların hepsini doğrudan geçer. O sona doğru ve en uzak bedene doğru uçar gider.
123- Ve gerekirse, bütünü boz ve tüm bu şeylerin Dünya olmadan, olup olamayacağını gör.
124- Ne kadar büyük bir güce ve ne kadar büyük bir hıza sahip olduğunu anla! Bütün bu şeyleri sen yapabilirsin de Tanrı yapamaz mı?
125- Bundan dolayı hayranlık verici Tanrı, bütün dünyaya kendi kendine sahiptir; çünkü O bütün düşüncelerde ve zihinlerdedir.
126- Eğer kendinin Tanrı karşısındaki konumunu düşünmezsen, Tanrı'yı anlayamazsın.
127- Çünkü ancak benzerler birbirini kavrayabilir.
128- Sınırsız büyüklük içinde, her Beden'i aşarak kendi kendine yüksel, ve bütün Zamanları aş, Sonsuzluğa gel ki Tanrı'yı anlayabilesin: Hiçbir şeyin imkansız olmadığına, her şeyin mümkün olduğuna ve kendini ölümsüz olarak değerlendirirsen, o zaman her şeyi, bütün Sanatları, bütün Bilimleri ve her canlının özelliğini anlayabilirsin.
129- Bütün yüksekliklerden daha yükseğe, bütün diplerden daha aşağı gelmelisin ve kendi kendine bütün Yaratıkların, Ateşin, Suyun, Islak ve Nemli olanın özelliklerini kavramalısın. Bunu kavrayarak Toprakta ve Denizde her yerde olabilirsin.
130- Kendi kendini bir çırpıda anlayabilirsin; henüz ana rahmine düşmemişken gençliğe ve gençlikten yaşlılığa, sonra ölüm ve ölümden sonrası, tüm bunlar bütün zamanlarda, yerlerde, nitelik, nicelik, eylemde birliktedir. Aksi takdirde Tanrı'yı anlayamazsın.
131- Fakat Beden'nindeki Ruh'un sesini kesersen ve onu su istimal edersen, hiçbir şey anlayamazsın, hiçbir şey yapamazsın, enginlikten korkarsın, Cennet'e doğru tırmanamazsın, kim olduğunu bilemezsin, ne yapabileceğini anlatamazsın. Tanrı karşısındaki konumunu bilemezsin. Çünkü Adil ve İyi olan hiçbir şeyi anlayamazsın. Beden'in ve Şeytan'ın peşinde koşarsın.
132- Çünkü en büyük kötülük Tanrı'yı bilmemektir.
133- Fakat olabilmek, bilmek, yapabilmek ve umut edebilmek için, iyiliğe uygun Sonsuz yolda ve dosdoğru yolda ol. Ve onunla her yerde karşılaşabileceksin. Her yerde sana açık ve kolay bir biçimde görünür. Sen onu beklemez ve aramazken bile onu görürsün. O seninle gece gündüz yürürken, uyurken, yüzerken ve seyahat ederken, sen konuşurken ve sessiz kalırken seninle karşılaşabilir.
134- Çünkü Tanrı'nın İmajı olmayan, Tanrı'yı yansıtmayan hiçbir şey yoktur.
135- Ve Tanrı görünmezdir, fakat fark edilir; çünkü çok açık olandan daha ortadadır.
136- Çünkü O her şeyi yapmıştır ve sen her şey aracılığı ile O'nu görebilirsin.
137- Bu Tanrı'nın İyiliğidir, her şeyde tezahür etmek ve her şeyde görülmek O'nun Erdemidir.
138- Orada hiçbir şey görünmez değildir, erişilmez gibi olan şeyler bile görünmez değildir.

139- Zihin Anlayış'ta görünür. Ve Tanrı yapılan ve oluşturulan şeylerde görünür.
140-Ey Trismegistus bu şeyler üzerinde düşün ve açıklığa kavuşmalarını sağla.
141-Bu tarzla bütün diğer şeyleri kendi kendine anlayabilirsin ve aldanmazsın

ON BİRİNCİ KİTAP:
ORTAK ZİHİNDEN TAT'A

1- Ey Tat, Tanrı'nın Özü varsa, Tanrı'nın gerçek Özü Zihin'dir.
2- Bunun nasıl bir Öz olduğunu, tam olarak bir tek Kendisi bilir.
3- Bundan dolayı Zihin Tanrı'nın aslından bölünemez ve kesilip ayrılmaz. Güneşin ışığı gibi birlik halindedir.
4- Ve insandaki zihin Tanrı'dır, bundan dolayı bazı insanlar İlahi'dir ve onların İnsanlıkları Tanrısallığa yakındır.
5- Çünkü iyi Ruhlar, Tanrıları ölümsüz insanlar olarak adlandırır ve insanlar bundan dolayı ölümlü Tanrıdırlar.
6- Bunun yanı sıra vahşi Hayvanlarda ve belli bir olgunluğa gelmemiş cinslerde, Zihin sadece onların doğaları gibidir.
7- Çünkü nerede Ruh varsa, orada Zihin vardır. Hayat'ın olduğu yerde de Ruh vardır.
8- Bundan dolayı Akıl'dan yoksun olarak yaşayan yaratıklarda Ruh Hayat'tır ve bunlar Zihin işlerinden yoksundur.
9- Çünkü Zihin insanların Ruhlarının Emanetidir ve Zihin doğruya ve iyiye yönelik çalışır.
10- Ve akıldan yoksun olan şeylerde, Zihin onların her birinin doğası ile işbirliği yapar. Fakat insanlarda onların doğalarına karşı çalışır.
11- Bedende bulunan Ruh Keder, Acı ve Zevk, Neşe üzerinden Kötü'ye sapar.
12- Çünkü acı ve zevk meyvenin suyu gibi bedenin azalarından akar ve ruh girinceye veya aşağı ininceye kadar beden onlarla ıslanır ve lekelenir.
13- Bundan dolayı Zihin birçok Ruhu yönetir ve yönlendirir. Onların dalgınlığına veya cüretine karşı çıkarak, kendi kendisinin Işığını gösterir.
14- İyi bir Hekim olarak, hastalığa tutulmuş Beden'i sağlığına kavuşturmak ister. Bunun için yakarak veya dağlayarak ona acı verir.
15- Sonra benzer bir tarzda Zihin, Ruh'a acı verir. Onu Zevk'in dışına sürükler. Bu sayede Ruh, Zihin vasıtasıyla bütün hastalıklarından kurtulur.
16- Ruh'un en büyük hastalığı Tanrı'yı reddetmektir; çünkü bu fikir bütün Kötülükleri besler ve hiçbir İyilik barındırmaz.
17- Bundan dolayı Zihin, Ruh için İyi'yi üretmek adına direnç gösterir. Tıpkı Beden'i sağlığına kavuşturmak isteyen bir Hekim gibidir.
18- Fakat insanların Ruhları, Zihni kendi Yöneticileri olarak kabul etmez ve göz önünde bulundurmazsa, akıldan yoksun yaratıkların Ruhu ile aynı ıstırabı paylaşacaktır.
19- Çünkü akıldan yoksun yaratıklarla işbirliğine girer. Onların arzularına göz yumar veya onları serbest bırakır. Onlar da Açlıklarını gidermek için oradan oraya sürüklenir ve vahşiliğe yönelir.
20- Ve Vahşi Hayvanlar gibi, sebepsiz yere kızarlar, sebepsiz yere arzularlar ve sebepsiz yere yokluk çekerler. Bu asla bitmez ve kötülükle doyuma ulaşılmaz.
21- Çünkü makul olmayan Kızgınlık ve Arzular, tatmin edilmesi mümkün olmayan Kötülüklerdir.
22- Bundan dolayı Tanrı onların bu makul olmayan yapısı üzerine Zihni yerleştirdi ve bu onların kendilerini sınırlandırmasını sağladı.
23- "Ey baba, sizin Kader veya Yazgı hakkındaki söyleminiz, devrilme tehlikesindedir. Çünkü eğer bir insanın alnına zina yapmak, hürmetsizlik etmek veya herhangi bir kötülük.yapmak yazılıysa, Kader ve Yazgı'nın gereğini yerine getirmiş olacaktır ki cezalandırılması makul olmayacaktır," dedi Tat.
24- "Ey oğlum, her şey Yazgı'nın işidir, Yazgı harici bir şey yoktur; hiçbir şey, ne İyilik ne Kötülük bu Yazgı'nın dışında yapılamaz," diye karşılık verdi Hermes.
25- Kader tarafından buyrulur ki herhangi bir kötülüğe sapan kişi bunun cezasını çekecektir.
26- Ve kötülüğe sapan kişi, çekmesi gereken cezayı çekecektir. Çünkü bunu hak etmiştir.
27- Şimdilik Kötülük ve Kader ile ilgili bu konuşmamızı bir kenara bırakalım, başka bir zaman bu konu hakkında konuşuruz.

28- Konumuz Zihin hakkındaydı. Zihnin neler yapabileceğini, nasıl farklı olabileceğini, insanlarda böyleyken vahşi hayvanlarda nasıl değişebileceğini konuşuyorduk.
29- Zihin, Vahşi Hayvanlarda yararlı değildir, fakat insanda Kızgınlık ve Kıskançlık onu söndürür.
30- İnsanların bir kısmının mantıklı ve akla uygun hareket ettiğini, bazılarının ise bunun tam tersi yönde hareket ettiğini anlamalısın.
31- Bütün insanlar Kader'e, Neslin icaplarına ve Değişime maruz kalır. Bu durum başlangıçtan Yazgı'nın veya Kader' in sonuna kadar geçerlidir.
32- Ve bütün insanlar Yazgı ile emredilen bu şeylere uymadıklarından dolayı acı çeker.
33- Fakat üzerinde konuştuğumuz akılcı insan, Zihnin kurallarını bilir ve başka insanlar gibi acı çekmez. O günahlara batsa dahi kötü değildir. Zihne uymayanlar ise bizzat kötülükten muzdariptir.
34- "Baba siz nasıl bunu söylersiniz, zina kötü değil mi, cinayet ve diğerleri kötü değil mi?" diye sordu Tat.
35- "Ey oğlum, akılcı insan zinadan dolayı ıstırap çekmeyecek, fakat zinayı anlayacak ve cinayetten dolayı muzdarip olmayacak fakat katili anlayacak.
36- Değişimin ve Neslin beklentisinden kaçmak imkansızdır, fakat Zihin sahibi insan zinadan kaçabilir.
37- Ey oğlum, ben sürekli iyi Ruhani Gücün söylediğini duydum ve bunları yazılı olarak gönderse idi insanlık çok daha fazla kazançlı olacaktı: Çünkü O yalnızdır, ilk doğandır, Tanrıdır, her şeyle görünendir, İlahi kelimelerle doğru konuşandır. Ben O'nun söylediklerini, her şeyin aslında bir şey olduğunu ve özellikle Düşünebilen Bedenler, bütün Düşünebilen Bedenlerin bir olduğunu ara sıra duyarım.
38- Biz Güç'te, Hareket'te ve Sonsuzluk'ta yaşarız.
39- Bundan dolayı iyi bir Zihin, onun Ruhundan olandır.
40- Eğer böyle ise, akılsal olanların birbirinden hiçbir fark yoktur.
41- Bundan dolayı her şey mümkündür, her şeyin hükümdarı olan Zihin her ne yapacaksa yapabilir ki O Tanrı'nın olan Ruh'a benzerdir.
42- Bunu iyi anlayın, çünkü bu Söylem önceden bana yönelttiğiniz soruları cevaplamak içindir. Bence anlamı Kader ve Zihin ile ilgilidir.
43- Ey oğlum, Kader'i anlamak için ilk önce, bütün içsel konuşmalardan kendini kararlılıkla uzaklaştırmalısın, her şeyi doğruda bulmalısın. Tanrı'nın Ruhu olan Zihin, her şeyin üzerine yani Kader, Kanunlar ve diğer şeyler üzerine kurallar koyar.
44- Ve onun için hiçbir şey imkansız değildir ve her şey onun belirlediği Kader içindedir.
45- Bundan dolayı düşün, insan Ruhu onun üstünde bile olsa, Kaderden dolayı gerçekleşen şeyleri göz ardı etmesine izin verme.
46- Ve bunlar, buraya kadar, iyi Ruhsal Güçlerin söylediği mükemmel şeylerdir.
47- "Çok ilahi, hakikatli ve yararlı konuşan baba, bu anlattıklarından sonra bana bir konuyu açıklar mısın?" diye sordu Tat.
48- Vahşi Hayvanlarda, Zihnin Doğa'nın peşi sıra işlediğini veya çalıştığını açıkladın. Onların güdüsel eğilimleri ile işbirliği yaptığını söyledin.
49- Benim anladığım Vahşi Hayvanların, içgüdüsel eğilimi Arzulardır. Ve bundan dolayı Zihin bu içgüdüsel Eğilimlerle, hayvanca olan Tutkularla işbirliği yapar. Buna göre Zihin de bir Tutku'dur ve kendini Tutkulara uydurur.
50- "Çok iyi oğlum, güzel bir soru sordun ve bunu sana açıklamalıyım," dedi Hermes.
51- Ey oğlum, beden içinde, bütün tinsel şeyler mümkündür, üstelik bunlar tam anlamıyla İstek'lerdir.
52- Hareket eden şeyler ruhsaldır, hareket ettirilen şeyler ise Beden'dir. Ve Bedenler, Zihin vasıtasıyla hareket ettirilir. Hareket İstek'tir ve orada (yani ruh ve bedenin birlikte olduğu yerde) onların ikisi de hareket etmek ve hareket ettirmekten, yönetmek ve yönetilmekten muzdariptir.
53-Beden'den serbest kalmak, İsteklerden serbest kalmak gibidir.
54- Ey oğlum, orada hislerden uzak hiçbir şey yoktur, her şey hislere açıktır.
55- İstek, hislere açık olandan farklıdır. Çünkü İstek eyleme geçer fakat hislere açık olan maruz kalandır.
56- Bedenlerin kendisi de eylem yapabilir. Çünkü onlar ya hareketsizdir ya da hareket ettirilir, her iki durumda da bu bir İstek'tir.
57- Ruhsal şeyler sürekli eylem içindedir ve bu yüzden hislere açıktır,

58- Bu isimlendirmeler seni sıkıntıya sokmasın; Eylem ve İstek, ruh için aynı şeydir, ancak daha saygıdeğer isimleri kullanmak uygunsuz olmayacaktır.
59- "Ey baba, bu söylemi çok açık bir şekilde dile getirdin," dedi Tat.
60- "Ey oğlum bu bahsettiklerim hakkında düşün. Tanrı insana serbestliği yani seçme hakkını vermiştir, bu diğer canlılara tanınmamıştır. İnsanda Zihin ve Söz, veya Akıl, ölümsüzlükle eş değerdedir," dedi Hermes.
61- İnsan sahip olduklarını bilir ve kullanırsa, Ölümsüzlerden farkı kalmayacaktır.
62- Evet bedenden çıkıp giderken, bunlar ona rehberlik edecektir. Her ikisi de Tanrıların Katma ve Kutsanmış Bir'e yöneliktir.
63- "Ey baba, diğer yaşayan Canlılar Sözü kullanamaz mı?" diye sordu Tat.
64- "Hayır, oğlum diğerleri sadece Sesi kullanabilir. Söz ile Ses arasında büyük farklar vardır. Çünkü Söz bütün insanlar için ortakken, Ses sadece o yaşayan tür için geçerlidir," diye karşılık verdi Hermes.
65- "Evet, fakat insanların Sözleri farklıdır baba, her insan kendi milletine göre konuşur," dedi Tat.
66- "Doğru oğlum, Mısırlının, Acemin, Yunanlının sözleri farklı fakat anlayışları benzerdir," diye karşılık verdi Hermes.
67- Oğlum, Erdem veya Güç'ten, Söz'ün Yüceliğinden habersiz görünüyorsun.
68- Kutsanmış Tanrı, iyi Ruh, Ruh'un Beden'de olmasını emretmiştir. Zihnin Ruh'ta, Söz'ün veya Konuşma'nın veya Aklın ise Zihin'de olmasını emretmiştir. Zihin ise Tanrı'dadır ve hepsinin babası olduğu için Tanrı'ya hamd edilir, şükredilir.
69- Kelime Zihnin İmajı'dır. Ve Zihin, Tanrı'nın İmajı'dır. Beden, Fikrin İmajı'dır. Fikir de Ruh'un İmajı'dır.
70- Bundan dolayı Maddenin en süptil veya en küçük parçası Hava'dır; Hava Ruh'un, Ruh Zihnin, Zihin Tanrı'nın özü ve en küçük parçasıdır.
71- Ve Tanrı her şey hakkındadır. O her şeye doğrudur; fakat Zihin Ruh hakkında, Ruh Hava hakkında, Hava Madde hakkındadır.
72- Gereklilik, Rahmet ve Doğa, Dünya'nın Araçları ve Organlarıdır. Ve Maddenin düzenidirler.
73- Anlaşılabilir olan bu şeylerin her biri bir kimlik içindedir. Fakat bu bahsedilenler onların Özü'dür.
74- Bütünün Bedeninde veya evrenin bedeninde, her biri birçok şey ifade eder.
75- Birlikte oluşturulmuş bedenler, birbirlerini etkileyerek değişirler ve bu Kimliğe sahip olarak, Kimliğin çözülmemesini sağlarlar ve onu korurlar.
76- Fakat birleşmiş Bedenlerin her birinde, bir numara vardır.
77- Numaralar olmadan, uyum veya bileşimin olması imkansızdır. Birleşme veya çözülme bu numaralar vasıtasıyla anlaşılır.
78- Birlikler Numaraları yaratır ve artırır; tekrar çözülmeyi ve tekrar kendi kendilerine gelmelerini sağlar.
79- Ve Madde birdir.
80- Fakat bu dünyanın bütünü, Yaratıcı'nın İmajı olan büyük Tanrı onun üzerinde birleşir. Bu, Baba'nın Düzeni ve İradesini yansıtır, Hayat'ın bütünlüğüdür.
81- Ve orada Değişimlerin bütün Sonsuzluğu boyunca ne bütünün ne de yaşamın dışında örtülmüş parçalarının içinde başka bir şey yoktur.
82- Dünya'da geçmişte, şimdide ve gelecekte ölü olan hiçbir şey yoktur.
83- Çünkü Baba, onu sonuna kadar canlı bir biçimde bırakacaktır ve bundan dolayı Tanrı olmaya da ihtiyaç duyacaktır.
84- Ey oğlum, böyleyse Tanrı'da, Evren'in İmajı'nda, Hayat'ın bütünlüğünde ölü olan şeyler bulunabilir mi?
85- Çünkü ölüm çürümedir ve çürüme yıkımdır.
86- O zaman nasıl çürüyemez olanın herhangi bir parçası çürüyebilir ve Tanrı'ya dair şeyler yok olabilir?
87- "Ey baba, Dünya'da yaşayan şeyler, onun parçaları oldukları halde ölmez mi?" diye sordu Tat.
88- "Söylediklerine dikkat et, ey oğlum, bu sözünde şeylerin isimlerinde yanlışlık olmaz bunu unutma," diye karşılık verdi Hermes.
89- Oğlum çünkü onlar ölmez, fakat birleşmiş Bedenler olarak çözülürler.
90- Fakat bu çözülme ölüm değildir ve onlar çözülseler de yok olmaz. Yeniden yapılabilirler.
91- "Hayatın işleri nedir? Hareket değil midir?" diye sordu Tat.

92- "Oğlum. Dünyada hareketsiz bir şey var mıdır? Hiçbir şey hareket değildir," diye karşılık verdi Hermes.
93- "Peki, Dünya neden hareketsizmiş gibi görünür?" diye sordu Tat.
94- "Hayır. Dünya birçok hareketlere maruz kalır. Ancak o yalnızca bir tarzda sabitlenirse doğru görülebilir," diye yanıtladı Hermes.
95- Her şeyi başlatan ve besleyen, her şeyin Anası olan Dünya'nın hareket olduğunu düşünmek anlamsızdır.
96- Her şeyi doğuran Onun, bunu Hareket olmadan yapabilmesi imkansızdır.
17- Ve bütünün ileri parçası boşuna değildir. Çünkü hareketsiz kelime veya hareketsiz görüntü, belirtisizdir.
98- Ey oğlum, Dünya' daki her şey hareket halindedir; ya çoğalır ya da azalır.
99- Hareket ettirilen şey, yaşamaktadır; ancak yaşayan bir şeyin aynı olması veya aynı kalması şart değildir.
100- Bütün Dünya bir aradayken, değişime tabi değildir, fakat bütün parçaları ayrı ayrı değiştirilebilir.
101- Ne var ki hiçbir şey çürütülebilir, tahrip edilebilir ve ortadan kaldırılabilir değildir; fakat işaret edilen şeyler insan için sıkıntıdır.
102- Çünkü Türeme, Hayat değildir, bütünün anlamıdır; hiçbir şey ölümle değişmez, fakat unutkanlık ya da gizlemeyle arkasına saklanılır. Çünkü Üreme Yaşamın yaratılması değildir, fakat bazı şeylerin duyumlar açısından üretilmesi ve görünür yapılmasıdır. Değişim, ölüm anlamına gelmez, fakat var olanın gizlenmesi veya saklanmasıdır.
103- Bu yüzden, hiçbir şey Ölümlü değildir. Madde, Hayat, Can, Ruh, Zihin gibi şeyler örnektir, bunlar her yaşayan şeyin bütününü içerir.
104- Her yaşayan şey, Zihinden dolayı Ölümsüzdür. Özellikle Tanrıdan alan ve onunla söyleşen İnsan da Ölümsüz'dür.
105- Çünkü Tanrı'ya benzer olan, sadece yaşayan kutsal insandır. O gece rüyalarla, gündüzde sembol ve işaretlerle ortadadır.
106- Ve örtülü olan bütün şeyler üzerinden ona haberler verilir. Ruh, Doğa, Rüzgar ve Kuşlar aracılık eder.
107- Bu yüzden, insanın bazı şeyleri geçmişteki, şimdiki ve gelecekteki halleriyle bilmesi mümkündür.
108- Buna çok dikkat et oğlum, yaşayan her Yaratık, Dünya'nın bir parçasına gönderilir. Bazıları Sularda yüzer, bazıları Toprakta yaşar, bazıları da Havada uçar.
109- Fakat insan bunların hepsini kullanır. Toprak, Su, Hava ve Ateş'ten faydalanır. Kendi duyumları aracılığıyla Cennet'i görür ve ona dokunur.
110- Tanrı her şey hakkındadır ve her şeye doğrudur; çünkü O hem Eylem ve hem Güç'tür.
111- Ey oğlum, Tanrı'yı anlayabilmek hiç zor değildir.
112- Eğer O'nu görmek istersen, görünen şeylerin Gerekliliğine, olmuş ve yapılmış olan şeylerin sunduğu Rahmet'e bak.
113- Hayatla dolu olan Madde'ye bak. Tanrı öylesine yücedir ki hem Tanrılar, hem Ruhlar, hem de insanlar ile birliktedir ve bütün İyiliği ve Adaleti ile karşına çıkar.
114- "Ey baba, bunlar bütünüyle İşler veya Eylemlerdir değil mi?" diye sordu Tat.
115- "Onlar yalnız İşler ve Eylemlerden ibaret olsaydı, ey Oğlum, onlar Tanrı dışında kim tarafından yapılabilir veya gerçekleştirilebilirdi?" diye karşılık verdi Hermes.
116- Göğün, Yerin, Suyun ve Hava'nın Evren'in parçaları olduğunu bilmez misin? Tanrı da benzer bir biçimde Yaşam, Ölümsüzlük, Sonsuzluk, Can, Gereklilik, Rahmet, Doğa, Ruh ve İyi olarak adlandırılan tüm bu şeylerin Devamlılığı veya Korunmasıdır.
117- Geçmişte ve şimdi olan her şey varlığını Tanrı'ya borçludur.
118- "Ey baba, öyleyse Maddenin içi nedir?" diye sordu Tat.
119- "Oğlum, Madde'yi Tanrı'dan bağımsız değerlendiremezsin ve onu doğru olarak anlayamazsın," diye karşılık verdi Hermes.
120- Veya onun değerini nasıl ölçebileceğini düşünüyorsun? Onu bilmelisin, bu işletilmeyen ve kullanılmayan bazı yığınların keşfedilmesine benzer.
121- Fakat madde işletilecekse kimin tarafından işletilir? Bunu bilmek lazım. Çünkü biz söyledik ki Eylem ve İşler Tanrı'nın parçalarıdır.

122- Bütün yaşayan şeyler, kim tarafından canlandırıldı? Ölümsüz, kimin tarafından ölümsüzleştirildi? Değiştirilebilir olan şeyler, kim tarafından değiştirildi?
123- Madde'den, Beden'den veya Öz'den söz ederken, tüm bunların Tanrı'nın eylemleri olduğunu unutma.
124- Ve bu Madde'nin Eylemi maddeselliktir, Beden'in Eylemi bedenselliktir ve Öz'ün Eylemi özselliktir ve bunların bütünselliği Tanrı'dır.
125- Ve bütünde Tanrı'nın olmadığı hiçbir şey yoktur.
126- Onun için Tanrı hakkında Büyüklük, Yer, Özellik, Şekil veya Zaman söz konusu değildir. Çünkü O bütündür ve bütüne doğrudur, bütün hakkındadır.
127- Ey oğlum, bu Sözler, O'na saygı ve hürmetin ifadesidir. Ve Tanrı'ya yapılacak tek hizmet, iyi olmaktır.

ON İKİNCİ KİTAP:
ONUN İZİ VE ODAKLANDIĞI YER

1- Evrensel Dünya'yı yapan Usta, onu Elleri ile değil Sözü ile yaptı.
2- Bu yüzden her yerde olan ve her zaman bulunan O'nu düşün; bu şekilde bütün şeyleri yapan Bir, kendisi tarafından olan şeyleri çerçevelemiş olur.
3- O'nu düşünmek O'nun Bedeni'nde bulunmaktır. Bedeni elle tutulabilir değildir; ne görünür, ne ölçülebilir, ne yayılabilir, ne de diğer vücutlara benzer.
4- Çünkü ne Ateş, ne Su, ne Hava, ne de Rüzgardır; ama bu şeylerin hepsi bütünsel olarak O'ndandır. İyilik de O'ndandır ve bunu yalnızca kendisiyle sınırlamıştır.
5- O, Dünyayı, İlahi bir Beden ile süsleyecektir.
6- O, Ölümsüz İnsanı, Ölümlü bir bedenle yolladı.
7- İnsan, bütün yaratıklardan daha çoğuna ve Dünya'ya sahipti. Söz ve Akıl kendisine bahşedilmişti.
8- İnsan, Tanrı'nın İşlerini gördü ve izledi. Bunları yapanı merak etti ve sonunda Usta'yı tanıdı.
9- O, Zihni değil de Sözü bütün adamlar arasında böldüğü için, farklılıklar ve kıskançlıklar ortaya çıktı. Birlik insanların Ruhlarının aşağılarında idi ve buna sahip olmayanlar vardı.
10- "Ama baba, Tanrı Zihni bütün insanlara dağıtmadı mı?" diye sordu Tat.
11- "Zihin ona aittir oğlum, bir hazine gibi bütün ruhların en ortasına yerleşmiştir," diye karşılık verdi Hermes.
12- "Peki orası neresidir?" diye sordu Tat.
13- "İnsanı büyük bir kabı veya fincanı doldurur gibi doldurdu ve aşağıya yolladı. Bu inişe eşlik etmesi için Haykıran ve İlan Eden'i gönderdi," dedi Hermes.
14- Ona, insanların ruhlarına doğru olan şeyleri ilan etmesini emretti.
15- Bir kap veya fincan gibi dolu olan sen, kendini yıka ve arındır; inanan olarak O'na dön ve bu kabı O'na gönder; bu sayede O'na ait olduğunu itiraf etmiş ve kanıtlamış olursun."
16- Birçoğu duyurulan bu İlan'ı anladı ve vaftiz edilip Zihni aradı. Böylelikle bunlar Bilgi'yi paylaştılar ve mükemmel insanlar olarak Zihne kavuştular.
17- Ama birçoğu, duyurulan bu İlan'ı anlamadı ve Zihni değil, Söz'ü aldı. Nasıl yapıldıklarını ve kim tarafından yapıldıklarını öğrenemediler.
18- Onların hisleri sadece vahşi Hayvanların sahip olduğu türdendi. Öfke ve Gazap'tan asla uzaklaşamadılar. Bakılmaya değer şeylere saygı göstermediler.
19- Beden'lerin arzuları ve zevklerine büsbütün bağımlı idiler ve onlar insanlığın kendileri için yapıldığına inanırlardı.
20- Ey oğlum, Tanrı'nın bu armağanını ne kadar çok paylaşan olursa, bunlar, yaptıkları işler kıyaslandığında, ölümlüden çok ölümsüz olacaktır.
21- Bütün şeyler yani Yeryüzü'nde, Cennet'te ve Cennet'in üstünde olanlar, onların Zihinlerinde mukayese edilir.
22- Ve onlar kendilerini yukarıya doğru kaldırırlar, bu şekilde İyiliği görürler ve onu görünce, burada olmayı acı bir felaket olarak değerlendirirler.
23- Buradaki bedenli ve bedensiz bütün şeyleri küçümseyerek, sadece Bir ve Tek olana yönelirler.
24- Ey Tat, Zihnin Bilgisi, İlahi şeyleri görmek ve Tanrı'yı anlamak, bir Fincan gibi doldurulmuş olduğunu görmek işte böyledir.

25- "Ey baba, bende içinde iyice ıslatılıp, vaftiz edilip arındırılacağım," dedi Tat.
26- "Ey oğlum, ilk olarak kendi bedenine kızacaksın ve kendini sevmeyeceksin; ancak Zihne sahipsin ve bunun için kendini seveceksin; Zihne sahip olduğun için Bilgi'yi veya Bilim'i paylaşacaksın," diye karşılık verdi Hermes.
27- "Ey baba, niçin bu manalar böyledir?" diye sordu Tat.
28- "Ey oğlum, Ölümlü ve İlahi şeyleri bilen olmak imkansızdır," diye karşılık verdi Hermes.
29- Çünkü olan şeyler iki Beden'lidir; ve bunlarda, cisimsiz şeyler olarak hem Ölüm hem de İlahi yan vardır. İkisinden birini seçmek, seçimi yapacak olan kişiye kalmıştır. Her ikisini de seçmek mümkün değildir.
30- Ne zaman bir seçim yapılırsa, birisi diğerinin etkisini azaltır ve diğerinin işlerinin, eylemlerinin etkisini azaltır.
31- İyi'nin seçilmesi, bu seçimi yapan insan için en iyi seçimdir, çünkü onu tanrılaştırır; aynı zamanda doğru eylemleri ve imanı ile onu Tanrı'ya yönlendirir.
32- Kötü'yü seçmek ise insanı mahveder. Tanrı'ya karşı hiçbir şey gizlenemez; Gösterişler veya Tantanalar dışında, hiçbir şey yapamazlar, sadece engellerler; aynı biçimde Beden'in zevklerinin peşine düşerek, Dünya'da Gösteriş veya Tantanalara kapılırlar.
33- Ey oğlum, bunlar sürekli gerçekleşir, Tanrı'dan bize doğru kesintisiz bir şekilde akar. Bunların kesintiye uğratmadan veya esirgemeden, bizden de ileriye gitmesine izin ver.
34- Çünkü Tanrı kesin bir şekilde masum ve suçsuzdur, olan kötülüğün sebebi bizleriz. Biz iyiden önce çoğunlukla kötülüğü tercih ederiz.
35- Gör, ey oğlum, bizler kaç tane bedenin ötesine gidebiliriz, kaç kötülük odağından öteye uzanabiliriz, bizler yıldızların düzeninin sürekliliğini sağlamak için ivedilikle Bir olan Tanrı'ya doğru gitmeliyiz yani tek olan Tanrı'ya.
36- Çünkü İyilik aşılamaz. İyilik sınırsız ve sonsuzdur; iyilik kendi içinde başlangıçsızdır. Ancak bizim için bir başlangıcı varmış gibi görünür ve onun bilgisine ulaşabiliriz.
37- Bizim bilgimiz, onun başlangıcı hakkında değildir; fakat onun varlığını ve başlangıçsız olduğunu bilgimizle fark edebiliriz.
38- Bu yüzden bilgimizin başlangıcını fark edebilmek için bize izin verilir ve biz bu şekilde bütün şeylere doğru gidebiliriz.
39- Bu gerçekten zor bir şeydir. Mevcut olan ve alışılabilir olan o şeyleri bırakıp eskiden olana ve başlangıçtaki haline dönmemizi gerektirir.
40- Görünen şeyler bize haz verir, fakat görünmeyen şeyleri yapmaya inanmak zordur veya görünmeyen şeylere inandırmak daha da zordur.
41- Çok açık görülebilir olan şeyler Kötü'dür, ama İyi sırdır, gizlidir veya içeride saklıdır. İyiliğin gözüktüğü şeyler, hiçbir formu ve şekli olmadığı için gizlidir.
42- Bu nedenle, başka herhangi bir şeye değil yalnızca kendi kendisine benzer. Cisimsiz olan hiçbir şeyin bilinmesi veya görülmesi mümkün değildir.
43- Çünkü bu durum benzemek ve benzememek arasındaki farktır ve benzersiz olan daima benzerin bazı durumlarını yansıtır.
44- Birlik, Başlangıçtır ve her şeyin Köküdür.
45- Her şeyin bir başlangıcı vardır, ama Başlangıç hiçbir şeyden değildir, çünkü Başlangıç kendindendir ve O diğer şeylerin Başlangıcıdır.
46- Bu yüzden O'nun kendisi başka bir başlangıca sahip değildir.
47- Bu yüzden birlik bütün sayıları içeren Başlangıçtır, ama kendisi hiçbirini içermez. Kendisi başka bir sayıdan olma değilken, her sayıyı o yaratır.
48- Yaratılmış (veya yapılmış) olan her şey kusurludur, bölünebilir, arttırılabilir, sınırlandırılabilir.
49- Ama mükemmel olan, bu özelliklere sahip değildir.
50- Çoğalan şey, Birlik tarafından çoğaltılır. Birliğin etkisine uzak kalanlar azalır ve zayıflayarak ortadan kaybolur.
51- Bu sana tarif ettiğim, Tanrı'nın İmajı'dır, Ey Tat. Benim tarifim bu kadardır, sen de kendi zihin gözlerinle ve kalbinle görebilir, duyabilirsin. İnan bana oğlum, yukarıya uzanan yolu bulabilirsin veya O'nun kendi İmajı sana ulaşabilir ve yol gösterebilir.
52- Gösterilen veya işaret edilen, bu özelliğe ve uygunluğa sahiptir; Görebilenleri ve bunu anlayanları hızla kendi üzerine çeker, dedikleri gibi, tıpkı Mıknatıs'ın Demir'i çekmesi gibi.

ON UÇUNCU KİTAP:
DUYULAR VE ANLAMA ÜZERİNE

1 - Asclepius, dün mükemmel bir söylev verdim, fakat buna uygun olarak, Duyular hakkında da bir söylev vermem gerektiğini düşünüyorum.
2- Çünkü Duyular ve Anlam birbirinden farklı görünür, çünkü biri maddeseldir öbürü ise öze ilişkindir.
3- Fakat benim için de ikisi de bir ve birlik içinde görünür ve bence insanda bunlar bölünemez.
4- Çünkü başka yaşam biçimlerinde, duyular doğal yapılarında birleştirilir, fakat sadece insan anlayış sahibi olması ile farklıdır.
5- Tanrı nasıl Sonsuzluktan farklı düşünülemezse, Zihin de Anlayış'tan farklı değildir.
6- Nasıl sonsuzluk Tanrının altındaysa veya Tanrı'dan geliyorsa, Anlama da Zihin'den gelir. Sözün veya Konuşmanın kardeşidir ve birbirlerinin aracıdırlar.
7- Çünkü ne Söz Anlam olmaksızın söylenebilir ne de Anlam Söz olmaksızın ifade edilebilir.
8- Bundan dolayı Duyumsamak yani duyularla algılamak ve Anlamak insanda beraber işler ve birinin eksikliği diğerini etkiler.
9- Çünkü ne duyular olmadan anlayabilmek ne de anlamadan duyumlara sahip olabilmek mümkündür.
10- Zamanın başlangıcından beri bu ayrılık, yani Duyular ve Anlamanın ayrılığı mümkün olmamıştır. Böyle bir şey, yani Duyumlar olmadan olan Anlama bir Rüya veya Fantezidir.
11- Fakat bana göre, her ikisinin işleyişi de Düşlerin Görünümündedir ve Duyular uykudan uyanıklığa geçiştir.
12- Çünkü insan Beden ve Ruh'a bölünmüştür; iki parçanın duyumları birbiri ile ilişkilidir, ya birine ya diğerine uyum sağlar. Daha sonra anlayış ortaya çıkar veya Zihin tarafından ortaya konur.
13- Çünkü Zihin bütün Düşünsel ve Anlamsal şeyleri oluşturandır. Tanrı'dan iyilik Tohumları alırsa İyi şeyler ortaya çıkar ve tersine kötü ruhtan kötülük tohumları alırsa, kötü şeyler ortaya çıkar.
14- Çünkü Dünya'nın hiçbir yerinde kötü ruhtan kaçış yoktur. Gizlice girer ve kendine has tarzıyla kötülük tohumlarını eker. Zihin buna gebe kalır ve kötüye imkan tanır. Bu sayede zihin zinaya, aldatmaya, cinayete, hürmetsizliğe, küfre, inkara, kıskançlığa, ihtiyatsızlığa ve kötü güçlerin işleri olan bütün diğer şeylere imkan tanır.
15- Tanrı'nın Tohumları azdır, fakat Büyük, Adil, İyi Erdemli, Ilımlı ve İnançlıdır.
16- Ve İnanç Tanrı Bilgisidir; inançlı olanlar bütün iyi şeylerin bilgisi ile doludurlar, bu şekilde birçoklarının aksine sonsuzluğu anlayabilir.
17- Onların Bilgisi çoğunluğu memnun etmeyecektir. Çoğunluk da onları çılgınmış gibi görecektir ve onların yüzüne gülecektir. Onlardan nefret edip onları küçümseyecektir. Birçok defa olduğu gibi onları katledecektir.
18- Çünkü biz burada hainlik ve kötülüğün olduğunu, onun kendi-bölgesinde bunların bulunduğunu zaten söylemiştik.
19- Çünkü onların bölgesi Dünya'dır Evren değil; bu sebeple bazıları bazen kutsal şeylere sövecektir.
20- Tanrısal olan ve ibadet eden insan, bütün bu şeylerin tehdidi altında bilgide duracaktır. Çünkü başka insanlara kötü gibi görünseler de, onun için her şey iyi olacaktır.
21- Olgun bir değerlendirmenin ışığında, her şeyde Bilgi'ye başvurur. İnsanların çoğunu şaşırtsa da bir tek o kötü şeyleri iyi kılar.
22- Ben Duyular hakkındaki söylemine geri döneyim.
23- Duyumlar ve Anlayışın ilişkisi ve bağlanması, insan için uygun bir şeydir.
24- Her insan daha öncede söylediğim Anlayış örtüsünü kuşanmaz; ve bir insan maddesel olanla ilgili iken bir başkası özle ilgili olabilir.
25- Ve Anlayış Tohumunu, kötü ruhtan alanlar, daha önce söylediğim gibi maddesel olana yönelirler ve kötülük batağına saplanırlar. Öz itibariyle İyi'nin yanında olanlar ise Tanrı tarafından korunur.
26- Çünkü Tanrı her şeyin yapıcısıdır ve o ne zaman bir şey yapmak isterse bunun için Doğayı kullanır.
27- Tanrı, her şeyi kendisine benzeyen bir biçimde, iyi kılar.
28- Fakat iyiden yapılmış bu şeyler, bir takım İşleyişlerin etkisi altında kalır.
29- Dünyanın hareketi Nesilleri üretir, Nitelikleri oluşturur ve bazılarına kötülükleri yerleştirir, bazılarını ise iyilik ile arındırır.

30- Asclepius, aslında Dünya kendine özgü Duyulara ve Anlayışa sahiptir; bu ne insanınkine ne de gördüklerine benzer, onunki daha iyi ve basittir.
31- Dünyanın Duyu ve Anlayışı birdir; O her şeyi yapar ve tekrar bozar. Çünkü dünya Tanrı'nın bir parçası ve aleti gibidir.
32- Ve Dünya sınırlandırılmış ve organize edilmiştir. Tanrı
tarafından bir araç olarak yapılmıştır. Tanrı'dan gelen bütün Tohumları alır ve kendi içinde saklar. Her şeyi bu şekilde yapar Ve sonra onları bozarak yeniler.
33- Dünya, Hayatın iyi bir Eş'i gibidir. Ne zaman bir şey çözülürse veya gevşerse, O tohumlarını atar ve her şeyi yeniden büyüyüp yenilenmesi için çalışır.
34- Bundan başka hiçbir şey hayatı doğuramaz veya ortaya çıkaramaz; onun Hareketi ile her şey canlanır.
35- Ve Dünya, Hayat'ın hem Ustası hem de Yer'idir.
36- Bedenler farklı tarzlarda Madde'lerden oluşur. Bazısı Toprak, bazısı Su, bazısı Hava, bazısı Ateş'tendir. Ve hepsi birleştirilmiştir, ancak bazıları karmaşık birleştirmeler özelliği gösterirken bazıları daha basittir.
37- Daha birleşik olanlar, daha ağırdır. Daha az birleşik olanlar ise daha yüksektir.
38- Dünya'nın Hareketi, Neslin Niteliklerinin çeşitliliğini ortaya çıkarır. Çünkü salınım ve etki farklı frekanslarda olur. Bu etki, bir bütün olarak, Bedenlerin niteliklerini belirler. Ki bu Hayat'tır.
39- Bundan dolayı Tanrı, Dünya'nın Babası'dır ve Dünya da Dünya'daki şeylerin Babası'dır.
40- Dünya Tanrı'nın Oğlu'dur, Dünya'daki şeyler de Dünya'nın Oğullarıdır.
41- Ve bundan dolayı Dünya diye çağrılması uygundur. Çünkü Dünya Neslin çeşitliliği ve Hayat'in gereksinmeleri ile güzelleştirilmiş ve süslenmiştir. İşlerin devamlılığı ve Gerekliliğin hızı ile birlikte Elementlerin karışımı ile bir şeylerin düzeni oluşturulur.
42- Bunlardan dolayı doğru bir biçimde Dünya olarak adlandırılır. Ona bundan başka bir ad vermek düşünülemez.
43- Çünkü bütün yaşam biçimlerinin Duyuları ve Anlayışları Dünya'dan ayrı değildir. Onun içinden gelir, ondan esinlenilir ve bütünleşerek devam ettirilir.
44- Dünya yapılır yapılmaz bunu Tanrı'dan almıştır. Bir -zamanlar almış olduğu şeyi de halen saklamaktadır.
45- Bununla birlikte Tanrı, Saygısızların yanlış gördüğü gibi duyuşuz, akılsız ve anlayışsız değildir.
46- Ey Asclepius, her şey Tanrı'dadır ve O'nun tarafından yapılmıştır ve O'na bağlıdır. Bazıları Bedenlerle çalışır, bazıları Ruh benzeri bir Öz ile hareket eder, bazıları bir Can ile
hızlandırılır, bazıları usandırıcı olan şeyleri alır ve hepsi layık olduğu şekildedir.
47- Onlara sahip olduğunu söylemekten çok, Hakikati açıklamak gerekirse, O Her Şey'dir. Onları dışarıdan almaz ancak kendisinden dışarıya yansıtır.
48- Bunlar bütün şeylerin daima hareket etmesini sağlayan Tanrı'nın Anlayışı ve Duyuları'dır.
49- Ve orada asla zaman yoktur, diğer şeylerin hiçbiri bozulmaz veya eksik hale düşmez.
50- Ben olan şeyleri söylediğimde, bundan sadece Tanrıyı anlarım; çünkü bütün şeyler O'ndandır. Ne hiçbir şey O'nsuz olabilir ne de O onlarsız olabilir.
51 - Ey Asclepius, eğer onları anlarsan, bu şeyler sana doğru biçimde görünecektir, fakat onları anlamazsan bunlar sana inanılmaz gelecektir.
52- Çünkü inanmak anlamak içindir, inanamayan anlayamaz. Çünkü benim sözüm veya kelimelerim Hakikat'e ulaşamaz. Fakat Zihin büyüktür ve Söz ile yönlendirilebilir, harekete geçirilebilir. Böylelikle Hakikat'e ulaşabilirsin.
53- Bütün bu şeyleri anlamak, bunların arasındaki uyumu bulabilmek, gönderilmiş veya açıklanmış Sözler ile olan şeyleri kabul edebilmek, inanabilmek ve iyi inançta huzura erebilmek
içindir.
54- Bundan dolayı bu Sözler, Tanrı tarafından söylenmiş şeyleri anlayabilenler için inanılabilir şeylerdir, fakat anlamayanlar için inanılmazdır.
55- Anlama ve Duyular hakkında birçok şey söylemiş olduk,
bunları düşün.

ON DÖRDÜNCÜ KİTAP: İŞLER VE DUYULAR HAKKINDA

1- "Ey baba, bu konuları çok güzel anlattın, şimdi daha fazlasını anlat; Sanat ve Bilimin Aklın İşleri olduğunu söylemiştin, oysa hayvanların akıldan yoksun olduğunu ve onların akıllarının eksik olduğunu, bu nedenle vahşi olduğunu söylüyorsun. O halde, Akıl'dan yoksun olan Yaratıkların, Bilim'i paylaşamayacağı açıktır," dedi Tat.
2- "Öyle olmalı oğlum," diye karşılık verdi Hermes.
3- "Peki ama neden akıldan uzak bazı yaratıkların hem Sanat hem de Bilimi kullandığını görürüz? Örneğin, karıncalar kış için yiyecek biriktirir. Uçan kuşlar yuva yapar ve dört ayaklı hayvanlar inlerini bilir," dedi Tat.
4- "Ey oğlum, onların yaptığı şeyler doğaları gereğidir, fakat Bilim ve Sanat'a uygun değildir. Çünkü Bilim ve Sanat bir şeyler düşündürendir. Buna karşın yabanıl şeylerde düşünce yoğunluğu yoktur," diye karşılık verdi Hermes.
5- Bu şeyler onlarda doğal olarak bulunur ve doğa ile işlenir, bunda Bilim ve Sanat'ın işlevi hepsini değil, bazılarını kapsar.
6- İnsanların da bazıları Müzisyen'dir, ama hepsi değildir; hepsi Okçu veya Avcı da değildir. İçlerinden bazıları insanlar Bilim ve Sanat üzerine çalışarak bir şeyler öğrenebilir.
7- Karıncalar için de aynısını düşünebilirsin. Bazıları yiyecek biriktirirken, bazıları da biriktirmez. Biriktirenlerin bunu Bilim ve Hüner aracılığı ile yaptığını söyleyebilirsin.
8- Onları buna yönlendiren Doğa'dır, iradelerinden bağımsız aynı şeye yönelirler. Yani yaptıkları işlerde Bilim ve Sanat'ı kullanmazlar.
9- Ey Tat, İşler bedenin içinde olur fakat bedensizdir ve İş ancak beden aracılığıyla gerçekleştirilir.
10- Onun için ey Tat, bedensiz oldukları ölçüde, onların ölümsüz olduğunu söyleyebilirsin.
11- İşler, Bedenler olmaksızın gerçekleşemezler ve bu yüzden devamlı bir Beden'dedirler.
12- Çünkü belli bir şey için olmayan şeyler veya Yaratıcı'nın Rahmeti ve Gerekliliği üzerinden ortaya çıkanlar, kendilerine uygun İşleri görmemezlik edemezler.
13- Çünkü bu olanlar her zaman olur. Ve hem Beden hem de onun Hayat'ı için aynıdır.
14- Ve bu sebep ile o Bedenlerin sürekli olması sağlanır: Bu süreklilik daima İş ve Eylem iledir ve onlar içindir.
15- Çünkü dünyasal beden çözülmeye maruz kalsa da,
bu bedenler İş ve Eylemlerin parçaları, organları ve yerleridir.
16- Bu manada İş ve Eylemler ölümsüzdür ve ölümsüzlük daima eylem içindedir ve bundan dolayı da bütünün gelişimi devamlıdır.
17- İş ve Eylemler Ruh'u takip eder, aniden ve rastgele gelmez. Fakat bazıları insan yapımı olarak ortaya çıkar, bu makul olmayan kısımlar kaba bir biçimdedir.
18- Saf ve temiz İşler zamanın değişimine tabi değildir ve Ruh'un dolambaçlı yolları ile birlikte çalışır.
19- Bu İşler, Bedenlere bağlıdır ve Sonsuz Bedenler ile Ölümlü olanlar arasında bütünselliğin taşıyıcısı olurlar.
20- Onların her biri Ruh ve Beden ile gerçekleşir ve Bedensiz olduklarında da Ruh ile gerçekleşir.
21- Onlar daima İş ve Eylem ile birliktedir; fakat Ruh daima Ölümlü Beden içinde değildir. Çünkü Ruh bedensiz olabilir, fakat İş ve Eylem ancak Bedenle olabilir.
22- Oğlum; bu kutsal bir konuşmadır, Beden Ruh olmadan birleştiremez.
23- "Ey baba, bu sizce ne anlama gelir?" diye sordu Tat.
24- "Şunu anla ey oğlum, Ruh Beden'den ayrıldığında, geriye aynı Beden kalır," diye karşılık verdi Hermes.
25- Ve bulunduğu yerin zamanına göre bu aynı kalan Beden, harekete geçirilir çözülünceye veya görünmez oluncaya kadar işletilir.
26- Beden, İş ve Eylem olmaksızın bunlara maruz kalamaz, bu yüzden İş ve Eylem aynı Beden ile kalır.
27- Bu Ölümlü ve Ölümsüz Beden arasındaki farktır. Ölümsüz olan bir Cevheri içerirken ölümlü olan bunu içermez. Ölümsüz olan bir şeyi yapar, Ölümlü olan buna maruz kalır.
28- İş ve Eylem gerçekleştiren her şey güçlü ve düzenlidir. İş ve eylemle harekete geçirilmiş veya işletilmiş olana kural koyulmuştur.
29- Ve yöneten, serbest bir biçimde yönetir ve yönlendirir, yönetilen ise bir hizmetkardır.

30- İş ve Eylemler sadece canlı, nefes alıp veren ve Ruh'a sahip olan Bedenler aracılığıyla gerçekleşmez. Aynı zamanda nefessiz Bedenler, taş ve tahta gibi Ruh'u olmayan şeyler aracılığıyla da gerçekleşir. Meyveleri büyütür, yetiştirir, saflaştırır, kırar ve benzeri işler yapar ve cansız Bedenler de bunlara maruz kalır.
31- Ey oğlum, İş ve Eylem her ne olursa olsun gündeme getirilir, yapılır, edilir; iş ve eylem her şeyle yapılır.
32- Çünkü Dünya hiçbir zaman bu şeylerden yasaklanmış ve ayrılmış değildir, olmak daima kendi kendisi ile taşınmak ve hareket etmektir. Yukarıdaki şeyleri oluşturmak emek ister. O hiçbir zaman çürümesi veya bozulması için üretilmez.
33- Bundan dolayı bütün İş ve Eylemleri anlamaya çalış, hangi Beden tarafından gerçekleştirilirse gerçekleştirilirsin, onlar her zaman ölümsüzdür.
34- Ancak İş ve Eylemler'in bazıları Sonsuz Beden'lere, bazıları ise Çözülebilen Bedenlere mahsustur; bazısı evrensel, bazısı kendine özgüdür, bazısı genel ve bazısı da her şeyin parçasıdır.
35- Sonsuz iş ve Eylem bundan dolayı vardır ve uygun bedenler aracılığıyla gerçekleşirler. Kusursuzdurlar ve kusursuz Bedenler'de veya kusursuz Bedenler aracılığıyla gerçekleşirler.
36-Yaşayan Yaratıklar tarafından gerçekleştirilen İş ve Eylemler, kendine özgüdür.
37 Olan şeylerin herhangi birini geliştirmeleri uygundur.
38- Ey oğlum, bu Konuşmadan şu sonucu çıkarabilirsin; Her şey İş ve Eylemlerle doludur.
39- Çünkü İş ve Eylemler, gerektiğinde her Beden'de yaşar ve Dünya'da bir çok Beden vardır, Ben çok iyi bir şekilde doğrulayabirim ki orada ihtiyaç olan bir çok iş ve eylem vardır.
40- Çünkü bu evrensel işlerin dışında, bir Beden'de birçok zaman bir tane, bir ikincisi ve bir üçüncüsü de bulunur.
41 - Ve ben evrensel İşleri, aslında onları bedensel işler diye adlandırırım, Duyular ve Hareketle gerçekleştirilir.
42- Çünkü bunlar olmaksızın yani Beden'in içerdikleri olmaksızın olması imkansızdır.
43- Diğer İşler ise insanın Ruhu için uygundur; Sanatlar, bilimler, Çalışmalar ve Eylemler aracılığıyla gerçekleştirilir.
44- Duyular da bu İşleri takip eder; daha doğrusu bu İşlerin etkisidir veya onları tamamlar.
45- Ey oğlum İşlerin arasındaki farkı anla, bu yukarıdan gönderilendir.
46- Beden'in içindeki duyular, onun özünü taşırlar. Ne zaman İş ve Eylemler başlar, o zaman görünür olur. Bu durum işbirliği içinde ortaya çıkar.
47- Bu yüzden, Duyular hem birleştirici hem de ölümlüdür, Beden gibi bütünsel bir var oluşa sahiptir. Çünkü Beden ile doğarlar ve onun ile ölürler.
48- Ölümlü şeyler kendi kendine Duyu sahibi değildir, yani bu tür bir Öz içermez.
49- Çünkü Duyular bütünsel bir kavrayıştan başka bir şey değildir; Beden'e iyi veya kötü bir biçimde gelirler.
50- Sonsuz Bedenlere hiçbir şey gelmez ve onlardan da hiçbir şey ayrılmaz, bundan dolayı onların içinde duyu yoktur.
51- "Bundan dolayı mı Duyular her bedenin içinde kavranır ve algılanır?" diye sordu Tat.
52- "Evet, ey oğlum, her bedende," diye yanıtladı Hermes.
53- "Ve bu şekilde İşler ve Eylemler her şeyin içinde işler ve çalışır mı?" diye sordu Tat.
54- "Cansız şeylerde bile, ey oğlum. Ancak Duyular farklıdır," diye karşılık verdi Hermes.
55- Akılsal şeylerin duyuları bir sebepledir ve akılsal olmayan şeylerin duyuları sadece var oluş niteliğine uygun olarak vardır. Fakat cansız şeylerin duyulan artma ve azalmaya göre son derece pasiftir.
56- Tutku ve Duyu bir baş ve bir bedene bağlıdır; İşler ve Eylemler aracılığıyla bir araya toplanır.
57- Canlılarda tutku ve duyuları takip eden iki farklı şey daha vardır. Bunlar Üzüntü ve Zevk'tir.
58- Bunlar olmadan, canlıların ve özellikle akıldan mahrum olmayan insanın, anlaması ve kavraması imkansız hale gelir.
59- Bunlar özellikle akıldan mahrum olmayan insanda hüküm süren Tutkuların Fikirleridir.
60- İşler gerçekleşir, ancak onları duyuran ve tezahür ettiren Duyular'dır. Bedenle ilgili olduklarından, Ruh'un kaba tarafının etkisi altındadırlar. Bu yüzden hem zararlı hem de kötüdürler.
61- Çünkü Duyular ile Zevk'e ulaşmaya çalışmak, onun muzdarip olduğu birçok kötülüğün sebebidir.
62- Öte yandan Üzüntüler çok etkilidir ve büyük acı verir. Bundan dolayı hem Üzüntü hem de Zevk zararlıdır.

63- Aynı şey, Ruh'un Duyuları için de söylenebilir.
64- "Ruh sonsuz değil mi ve Duyular Beden'e özgü değil mi? Daha doğrusu Beden'de olup bitmez mi?" diye sordu Tat.
65- "Ey oğlum, eğer biz onu bir Bedene koyarsak, onu Ruh Veya İşler ile karıştırabiliriz. Çünkü bunlar bedensizdir ve biz onların bedenler içinde olduğunu söyleyebiliriz.
66- Fakat Duyu ne İş'tir ne de Ruh'tur. Sadece Beden'e ait de değilldir. Bu yüzden tinsel değildir.
67- Ve Duyu, tinsel değilse, bu bir Beden'e ihtiyacı vardır anlamına gelir. Çünkü bizim sürekli söylediğimiz gibi, bazen bedenseldir bazen tinseldir.

ON BEŞİNCİ KİTAP:
HERMES'TEN OĞLU TAT'A HAKİKAT HAKKINDA

1- "Ey oğlum, kusurlu üyelerin bileşkesi olan insan için Hakikat mümkün değildir. Onun kutsal yeri ve anlamı, farklılıklar ve birçok Bedeni içerir. Ve Hakikat ancak güven ve inanç ile konuşmalıdır," dedi Hermes.
2- Bu başka türlü mümkün olamaz. Hakikat, sadece Sonsuz Beden'in içindedir ve Beden'i hem çok hem de dosdoğrudur.
3- Ateş sadece ateştir başka bir şey değil; Toprak sadece topraktır başka bir şey değil; Hava sadece havadır başka bir şey değil; ve Su sadece sudur başka bir şey değil.
4- Bizim Bedenimiz ise hepsini içerir; çünkü Bedenler Ateş, Hava, Toprak ve Su'ya sahiptir. Ve orada ne Ateş ne Toprak, ne Su, ne Hava, ne de sadece onlara ait bir doğru vardır.
5- Burada şöyle bir soru akla gelebilir; bizim bileşimimiz başlangıçta Hakikat değilse, Tanrı haricinde insan nasıl Hakikat'i görür, konuşur veya anlayabilir?
6- Ey oğlum, Dünya üzerindeki her şey Hakikat değildir fakat Hakikat'in taklitleridir. Başka bir ifade ile sadece çok az Hakikat vardır.
7- Ey Tat, diğer şeyler yanlışlık ve aldatmacadır. Fikirler ise düşsel imajlara ve görünümlere benzer.
8- Hayal şayet yukarıdan etkilenirse, Hakikat'in taklidi olur; fakat bu yukarıdan etkilenmezse bir yalandan öteye geçmez.
9- İmaj, sadece tarif edilen Beden'i gösterir ve görünür olan Beden'in aynısı değildir. Göze sahipmiş gibi görünür ama göremez; kulağa sahipmiş gibi görünür ama duyamaz; görünüşte sahip olduğu her şey aldatıcıdır. Görünen aldatıcıdır, görüneni bilenler Hakikati gördüğünü düşünür, Onları gerçek zanneder fakat aldanır.
10- Bundan dolayı birçok Yanlışlığın Yanlışlık olduğu görünmez ve birçok Hakikat'in Hakikat olduğu görünmez.
11- Bundan dolayı bizim olan şeylerin gerçeğini görebilmemiz için, bizim doğru bir biçimde görebilmemiz ve anlayabilmemiz gerekmektedir.
12- Fakat biz olan şeylerin dışında ya da ötesinde bir şeye odaklanırsak, Hakikat'i ne anlayabilir ne de bilebiliriz.
13- "Ey baba, bu anlattıklarına bağlı olarak Hakikat dünya Üzerindedir diyebilir miyiz?" diye sordu Tat.
14- "Ey oğlum, sen işareti gözden kaçırma. Dünya üzerinde, hakikat'in yerine geçecek yoktur. Çünkü o ne genellenebilir ne yapılabilir," diye karşılık verdi Hermes.
15- Fakat Hakikat ile ilgilenmek sadece bazı insanlar için mümkün olabilir. Tanrı, iyilere bunu anlayabilme gücü Verecektir.
16- Bundan dolayı Zihin ve aklın üzerinde, Dünya'da hiçbir hakikat yoktur.
17- Gerçek Zihin ve Akıl için, bütün bunlar hayal, görünüm Ve fikir dışında bir anlam taşımayacaktır.
18- "Biz ise olan şeyleri konuşup anlamak için bunları Hakikat diye adlandırmamalı mıyız?" diye sordu Tat.
19- "Evet, dünya üzerindeki hiçbir şey Hakikat değildir," diye yanıtladı Hermes.
20- "Peki, Hakikat nasıldır? Biz hiçbir doğruyu bilmiyorsak, burada Hakikat nasıl yapılabilir?" diye sordu Tat.
21- "Ey oğlum, Hakikat en mükemmel haldir, aslında kendi kendine yüksek olan iyidir; madde ile bozulmaz ve bir Beden ile sınırlandırılmış değildir; yalın, açık, değişmez, değiştirilemez olan İyi'dir," diye karşılık verdi Hermes.

22- Fakat oğlum, burada olan şeyler gözle görülebilirdir, Iyi'yi içeremez, bozulabilir, hislere açıktır, çözülebilir, değişebilir, sürekli farklılaşır ve birbirini etkiler.
23- Kendi kendisi için doğru olamayan şeyler, nasıl doğrulanabilir ve nasıl hakikat olabilir?
24- Değiştirilen her şey yalandır ve ne olduğu belirsizdir, fakat değişimin olması onun sürekli başka görünümlere uymasına sebep olur.
25- "Baba insan, aslında doğru değil mi?" diye sordu Tat.
26- "Oğlum, insan da doğru değildir. Çünkü doğru olan şey yalnız kendisine sahiptir. Onun bileşimi ve içeriği de kendisine göredir," diye karşılık verdi Hermes.
27- Fakat insan birçok şey içerir ve kendi kendine kalamaz; çağdan çağa, düşünceden düşünceye, formdan forma döner ve değişir. Ve kutsal olan, henüz onda kendi kendine değildir.
28- Ve birçok insan, kendi çocukları küçükken onlar hakkında gerçek bilgiye sahip değildir. Ve birçok çocuk, benzer şekilde de ebeveynlerini tanımaz.
29- Ey Tat, bu kadar değişen ve bu yüzden tanınamayan kişi, nasıl doğru olabilir? Bilakis, insan değişimin birçok Görünümüne büründüğünden doğru olamaz.
30- Hakikat'i anlamak için, aynı kalana ve Sonsuz olana bakmalısın. Doğru sonsuzdur, oysa insan sonsuz değildir. Bundan dolayı da doğru değildir. İnsan belirli bir Görünüm'dür ve hakikate göre Görünüm en büyük Yalan veya Yanlışlık'tır.
31- "Baba, bu Sonsuz Bedenler, bu değişim sürecinde doğru değil midir?" diye sordu Tat.
32- "Yaratılmış ve değiştirilmiş olan hiçbir şey doğru olamaz, fakat bizim Atalarımız tarafından yapıldıklarından, doğru bir Cevher'e sahip olabilirler," diye karşılık verdi Hermes.
33- Fakat değiştikleri ölçüde, kendi içlerinde yanlış olan bir şeyler barındırırlar.
34- Çünkü kendi kendinde kalamayan hiçbir şey Hakikat değildir.
35 "Peki baba, diğer şeylerin Doğasının ötesindeki güneş değişmez ve kendi kendine kalır, Güneş'e Hakikat diyebilir miyiz?" diye sordu Tat.
16- "Evet, Güneş Hakikat'tir ve bundan dolayı Dünya'nın İşleri İle ilgilidir, her şeyin kuralını koyan ve yapandır. Onun hakikat'ine hayranlık ve şükran duyarım. Bir ve İlk Olan'dan sonra, Güneş'i Usta olarak tanırım," dedi Hermes.
37- "Ey baba, İlk Hakikat olabilmeyi nasıl doğrulayabilirsin?" diye sordu Tat.
38- "Oğlum, Bir ve Tek Olan, maddeden değildir, bir beden içinde değildir, renksizdir, şekilsizdir, değişmezdir, sabittir ve daimidir. Ancak Yanlış olan çürümeye tabidir.
39- Ve çürüme Dünya üzerindeki her şeyi etkiler. Hakikat'in rahmeti her şeyi çepeçevre sarar ve saracaktır.
40- Çünkü çürümenin varlığı Neslin varlığını sağlar.
41 - Çünkü Çürüme her Nesli takip eder ve Nesil tekrar devam ettirilir.
42- Çünkü neslen çoğaltılmış bu şeyler, çürüyebilir şeylerin neslinin devamı içindir ve bu şeylerin Nesli çürümeye gereksinim duyar.
43- Bundan dolayı, İlk Usta'nın kim olduğunu bu şeylerin Nesli aracılığıyla tanıyabilirsin.
44- Sonuç olarak Çürüme üzerinden üretilen şeyler yanlıştır. Bazen bir şekilde, bazen bir başka şekilde karşımıza çıkar. Çünkü kendi gibi bir şeyi tekrar yapabilmesi imkansızdır ve aynı olmayan şey nasıl hakikat olabilir?
45- Bundan dolayı, oğlum, biz bu şeyleri hayal ve görünüm olarak adlandırırız.
46- Ve eğer biz bir insana uygun bir isim vermek istersek, onu İnsanlığın görünümü olarak çağırmalıyız. Bir çocuk, Çocuğun görünümü veya düşü; bir yaşlı, Yaşlının görünümü veya düşü; genç bir adam, genç adamın görünümü; olgun bir insan, olgun yaştaki insanın görünümüdür.
47- Çünkü ne insan insan, ne çocuk çocuk, ne genç genç ne de yaşlı yaşlıdır.
48- Fakat önceden var olan ve sonradan değiştirilen şeyler doğru değildir.
49- Ey oğlum bunları anla, kendileri doğru olmayan bu İşler, yukarıdan bir şeylerin ve hatta hakikatin kendisinin yansımalarıdır.
50- Olan biten bunlardır ve Görünür olan, Hakikat'in İşi'dir.

ON ALTINCI KİTAP:

VAR OLAN ŞEYLERİN HİÇBİRİ YOK OLAMAZ

I- "Ey oğlum, Beden ve Ruh hakkında konuşmalıyız; Ruh'un özelliği Ölümsüz olmasıdır ve yaptığı işler Beden ile birleşir ve Beden'den çözülür.
2- Ruh için ölüm yoktur. Ölüm, yalnızca bir adlandırmadır; ya boş bir kelimedir ya da hatalı bir biçimde Ölüm olarak adlandırılır. İlk harfi yanlış okunmuştur ve Ölümsüz yerine yanlışlıkla Ölümlü denmiştir. (("') Burada ölümün kişileştirilmesi olan Thanatos ve Athanatos isimlerinde, "t" ve "a" harflerinin yer değiştirmesi kastedilmektedir, ç.n.)

3- Çünkü Ölüm bir yıkımdır, fakat bütün dünyada yok olan hiçbir şey yoktur.
4- Dünya, ikinci bir Tanrı ve Ölümsüz bir İnsan olacaksa, öllümsüz bir İnsanın herhangi bir parçasının ölmesi mümkün değildir.
5- Fakat Dünya'da olan her şey, Dünya'nın parçasıdır ve bu özellikle insan, akla sahip canlı için geçerlidir.
6- Her şeyin ilki Tanrı'dır; O, Sonsuz'dur ve Yaratılmamıştır; Tanrı her şeyin Yaratıcısıdır.
7- İkinci gelen Dünya'dır; Dünya Tanrı tarafından yapılmıştır; O'nun kendi imajı ile birlikte ortaya çıkmış ve ölümsüz kılınmıştır; kendisini var eden Baba'sı gibi sürekli yaşayacaktır.
8- Ölümsüz olduğu için, sürekli yaşayacaktır ve her zaman ölümsüzdür.
9- Sürekli yaşayan şey ile sonsuz olan şey birbirinden farklıdır.
10- Sonsuzluk başkası tarafından yapılamaz ve doğurulamaz. Eğer sonsuzluk yaratılmış veya doğurulmuşsa, başkası tarafından değil, kendi kendisine yapılmış olması ve her zaman yapılması gerekir.
11- Çünkü Sonsuzluk Evren'dir ve Evren Sonsuz'dur.
12- Sonsuzluk kendi kendinin Baba'sı, kendi kendinin Sonsuzluğudur; buna karşın Dünya Baba'sı tarafından yapılmıştır ve bu yüzden sürekli yaşayacaktır.
13- Ve Madde O'nun tarafından toplandı ve Baba hepsini bir Beden içinde yoğurdu; şeklini bir küre gibi yaparak ona nitelik atfetti; onu ölümsüz kıldı ve Sonsuz bir Maddeselliğe sahip olmasını sağladı.
14- Fikirlerle dolu olan Baba, Küre'de Nitelikleri oluşturdu ve onları bir Halka'nın içine kapattı. Sonradan yapılacak şeylere, her Niteliğe bir güzellik atfetti.
15- Daha sonra Evrensel Beden'i Ölümsüzlük ile örttü. Madde, bu Bileşimden ayrıldığında, çözülmek ve kendi düzensizliğine yönelmek zorundaydı.
16- Çünkü Madde vücutsuz olduğunda, düzenini kaybeder. Diğer rutin şeylerin günlük karmaşasına sürüklenir. Azalma ve Artma gibi Niteliklere sahiptir. İnsanlar bunları ölüm diye adlandırır; dünyasal yaşam hakkında düşünmede hatalı hareket eder.
17- Çünkü Göğe özgü şeylerin Bedenleri, bir düzene sahiptir. Bu onların Başlangıçlarından itibaren Baba'dan aldıkları ile ilgilidir. Ve onların her biri korunur ve çözülmezdir.
18- Fakat Dünyasal Bedenlerin yenilenmesi, onları tutarlı kılar. Onlar çözülürlerken, çözülemez olana, yani Ölümsüz'e doğru kendilerini yeniden yapılandırmış olur.
19- Ve bundan dolayı orada özel Duyular vardır, bununla birlikte Bedenlerin yapısı bozulmaz.
20- Üçüncü ölümsüz yaşam biçimi ise İnsandır. İnsan Dünya'nın imajından sonra yaratılmıştır ve Baba'nın iradesi doğrultusunda kendisine Zihin bahşedilmiştir. Bu onu diğer canlılardan üstün tutar.
2I - Ve İnsan'in, ikinci Tanrı olan Dünya ile bir yakınlığı vardır; aynı zamanda birinci Tanrı Olanı da anlayabilir.
22- İnsan, İkinci Tanrı olan Dünya'yi bir beden içinde görür; fakat Birinci Tanrı'yi Tinsel olarak ve İyiliğin Zihni olarak anlayabilir.
23- "Bu yaşam biçimleri yok olabilir mi?" diye sordu Tat.
24- "Ey oğlum, Tanrı'nın ne olduğunu, Dünya'nın ne olduğunu, Ölümsüz İnsan'ın ne olduğunu ve çözülebilir olanın ne olduğunu öğren ve iyice düşünerek konuş," diye yanıtladı Hermes.
25- Ve anla ki Dünya Tanrı'nındır ve sadece Tanrı'dadır. Fakat insan Dünya'nındır ve Dünya'nın içindedir.
26- Başlangıç ve Son, bunların Bütünlüğü, Tanrı'dır.

ON YEDİNCİ KİTAP:

DOĞRU BİLGE OLMAK İÇİN ASCLEPİUS'A

1- Çünkü Ey oğlum, olan şeylerin Doğası'nı öğrenmelisin: Her bireyin bilgisi her yerdedir, bunu bilen ve kendisini anlamayacak durumda iken bizim karşımıza gelen O'nun tarafından gönderildi. Bu O'nun noktadan noktaya oldukça basit ve başarılı olarak hayranlıkla seyredilmesidir.
2- Sana anlatmayı düşündüğüm iyi şeylerin başı olan prensipleri seçtim. Bunları daha mistik bir biçimde yorumla. Çünkü sen birçok yıldır Doğa'nın bilgisine sahipsin.
3- Görünen her şey, yapılmıştır ve yapılmaya devam eder.
4- Yapılan bu şeyler kendi kendine değil başkası tarafından yapılır.
5- Ve yapılan birçok şey vardır, fakat özellikle görünen ve farklı olanlar birbirine benzemez.
6- Bunlar başkası tarafından yapılmış veya oluşturulmuşsa, bunların hepsini yapan hepsinden eski olandır.
7- Çünkü yapılmış şeylerin başkası tarafından yapılmış olmasını açıkladım ve hiçbirinin ondan daha eski olması imkansızdır, sadece yapılmamış olan eskidir.
8- O güçlüdür, Bir'dir ve sadece O'nun bilgisi her şeyin yerine geçer ve O'nun kendisinden daha eski bir şey yoktur.
9- Çünkü O hem çokluk hem büyüklük üstüne, yapılmış şeylerin farklılığı üstüne ve sürekliliğin etkisi ve işlerin devamı üzerine kurallar koyar.

I0- Yapılmış olan şeyler görülebilir, fakat O görülmezdir; Bu sebeple O onları yapmıştır, yalnızca bunlar aracılığıyla görülebilir ve bu sebeple O daima yapmaya devam eder.
II - Bu bilginin kaynağı olan doğal Baba'yi, anlayış ve hayranlıkla tanımanın vereceği mutluluğu düşün ve O'nu anlamaya çalış.
12- Çünkü doğal Baba'dan daha mutluluk verici ne olabilir? - Bu kimdir ve biz O'nu nasıl bilebiliriz, diye sorabilirsin?
14- Tanrı, Yapıcı veya Baba Adları veya bunların Üçüyle birlikte Çağrılması uygun mudur? Gücünden dolayı Tanrı'dır; işlerinden ve Eylemlerinden dolayı Yapıcı'dır; İyiliğinden dolayı Baba'dır.
15- Çünkü Güç, yapılmış olan şeylerden farklıdır, fakat İş ve Eylemler yapılmış şeylerin hepsinde görünür.
16- Onun için boşuna konuşmayı bir tarafa bırakarak bu yapılmış olan ve yapıcı olan iki şeyi anlamalıyız. Çünkü ikisinin arasında hiçbir şey bulunmaz, üçüncüye yer yoktur.
17- Bundan dolayı her şeyi anlamanın başlangıcı bu İki şeyi hatırlamaktır; her şey bu ikisidir, hiçbir şüphen olmasın; ne yukarıdaki ne aşağıdaki şeyler; ne değişebilir ne de gizli ve karanlıkta olan şeyler bunların dışındadır.
18- Yapan ve yapılan olan bu iki şey birbirinden ayrılamaz ve bölünemez, çünkü bunlar her şeydir.
19- Sadece kendi başına yapıcı olmak mümkün değildir; çünkü her ikisi de aynı şeydir. Birbirlerinden ayrılmazlar. Tek bir şey hile kendisinden ayrı düşünülemez.
20- Çünkü yapan olan O, başka hiçbir şey olamaz; O yalnızca yapar. Basit ve Birleşik yapıdadır. Kendi kendisine benzer şeyi yapması gereklidir. Yapılan bütünde olmak için, Yapan'ın Nesli olduğu için Yapan'dır.
21- Çünkü yapılan ve neslen üreyen şeylerin başkası tarafından yapılması zorunlu ve üretilmesi gereklidir. Fakat yapılmış olup yapıcısı olmayan yoktur. Çünkü yapılan yapansız olmaz; biri olmadan diğeri kendi Doğasını yitirir.
22- Bundan dolayı, bu İkisi, Birliğin içindeki Bir olarak kabul edilir. Birisi önde giden, diğeri takip edendir.
23- Ve önce giden, Yapıcı olan Tanrı'dır ve takip eden ise yapılandır.
24- Yapan, insanı yapılmış şeylerin çeşitliliğinden dolayı korkak halde bırakmaz. İnsan o kadar gözü karadır ki Tanrı'ya hürmetsizlik veya saygısızlık suçunu işleyebilir. Ama bilmez ki bunu bile yapmak Tanrı'nın yüceliğindendir ve her şeyi yapan O'dur.
25- Ve bunu yapmak Tanrı'nın Bedenine benzer; bundan dolayı yapılan her şey O'na benzer; orada hiçbir kötülük, pislik, aşağılık, kötü düşünce bile yoktur.
26- Bunlar nesli takip eden Tutkular veya Bedenin kendi ihtiyacı sonucu oluşan şeylerdir.

27- Ne bakırcı bakıra sert davranır, ne yapıcı eserine uygunsuz davranır ne de Tanrı kötülükle davranır.
28- Fakat Neslin değişimi için gerekli olanları yapar; gerekliliği açıklamak için Değişim'i başlatır ve Nesil bu değişime maruz kalır.
29- Hem Cennet'i hem Tanrıları hem de Toprağı, Denizi, İnsanı, vahşi Hayvanları, cansız şeyleri ve Ağaçları yapan aynı Usta'dır. Bunları yapmak Tanrı için imkansız olabilir mi? İnsanlar Tanrı ile ilgili konularda ne kadar cahildir ve bu ne büyük bir çılgınlıktır!
30- Çünkü böyle düşünen insanlar, her şeyden daha acısına maruz kalır. Tanrı'ya dua edip taparken, O'nun her şeyin yapıcısı veya yaratıcısı olduğunu anlamazlar. Onlar O'nu bilemezler.
31- O'nu bilmedikleri gibi, O'na karşı saygısızlık da ederler. O'na kibirlilik, ilgisizlik, kıskançlık, zayıflık, dikkatsizlik gibi Tutkuları atfederler.
32- Çünkü Tanrı'nın her şeyi yapan veya yaratan olduğunu düşünmemek, O'na kibirlilik, ilgisizlik, kıskançlık, zayıflık ve dikkatsizlik atfetmekle aynı anlama gelir.
33 Tanrı'nın sadece bir Tutkusu vardır; iyi olan O, ismi ile İyidir. Ne mağrur, ne iktidarsız, ne de rahatçıdır; fakat Tanrı kendi kendine İyi'dir.
34- Çünkü İyi, her şeyi yapma gücüne sahiptir. Ve yapılmış olan herşey, Tanrı tarafından ve İyilik ile yaratılmıştır. Her şeyi yapan veya yaratan O'dur.
35- O'nun her şeyi nasıl yaptığını ve her şey nasıl yapılıyor gör. Sen bunu öğrenirsen, çok güzel ve benzer olan İmajı da görebilirsin.
36- Eşlere bak nasıl toprağı tohumluyor, buraya buğdayı oraya ,arpayı ve başka yere diğer tohumu ekiyor.
37- Benzer olarak İnsana bak; şarap yetiştiren, elma, incir veya diğer ağaçları yetiştirenlere bak.
38- Bunlara benzer olarak Tanrı da Dünya'da bütün Hayat'a dair Değişim ve Hareketi, Cennet'te Ölümsüzlüğün tohumlarını eker.
39- Ve bu şeyler çok değildir, azdır ve kolayca belirlenebilir. Çünkü onların hepsi Su, Toprak, Hava ve Ateş olmak üzere dört tanedir. Tanrı ve Nesil ise her şeyde olandır.

III
HERMETİK FELSEFE

İTHAF
Hermetik Felsefe Dersleri'nden oluşan bu dizi, Hermes Trismegistus'un Vaazları ve Parçaları'nı baskıya hazırlayıp Üç Kere Yüce Hermes başlığı altında yayınlayarak ingiliz Dili Okurlarının burada yatan Hermetik Bilgeliğin zengin hazinesinden yararlanabilmesini mümkün kılan; böylelikle Hermetik Felsefe'nin aşkın gerçeklerini Modern dünyanın bilgi dağarcığına kazandırmak gibi büyük bir göreve önemli bir katkıda bulunan; başta Gnostik Parçalar'ın baskıya hazırlaması ve Gnostik Parçalar üzerine yazıları aracılığıyla Gnosis'in yeniden üretilmesinde rol oynayan; böylelikle Zihnin Gnosisi'nin restorasyonuna katkıda bulunan G. R. S. Mead'a sevgiyle ithaf edilmiştir.
Yazar

Hermetik Felsefe

(Görünmeyen Tanrı, Aslında En Çok Tezahür Edendir.
(Metin: G. R. S. Mead. Üç Kere Yüce Hermes; Corpus Hermeticum (VI); G. Parthey, Hermetis Trismegisti, 41-48; Patrizzi, Nova de Universis Philosophia, 12b-13b)

1. Ey Tat, bu vaazı (logos) sana yeniden anlatacağım ki bütun isimlerin ötesindeki Tanrı'nın gizemlerinden habersiz kalmayasın. Birçokları için görünmez olanın, senin için en çok görünen haline geleceğini iyice anlayabilesin.
Eğer kendisini açıkça gösterseydi, O *varolmazdı.* Çünkü görünur olan her şey *varoluşa* meyillidir ve böylece tezahür *ettirilmiştir.* Ancak Görünmeyen sonsuza dek vardır ve bu yüzden görünmeyi arzulamaz. O hep vardır ve diğer bütün varlıkları görünür kılar.
O kendisini göstermeyerek hep varolur ve her şeyi tezahür ettirse de kendisini görünür kılmaz. O kendisini oluşturmaz; düşünerek tezahür ettirme yoluyla her şeyi düşünerek oluşturur.
"Düşünerek tezahür ettirme" oluşturulmuş şeylerle ilgilidir, zira düşünerek tezahür ettirme oluşturmaktan başka bir şey değildir.
2. O ki oluşturulmayan tek şeydir, bu açıktır. Bütün, düşünerek tezahür ettirme gücünün ötesindedir ve görünmeyendir.
Her şeyin tezahürünü düşünürken, her şeyle birlikte ve her şeyde tezahür eder; ve en çok da tezahür etmesini arzuladıklarının içinde tezahür eder.
Oğlum Tat, en başta Rabbimize ve Babamıza dua et. O, Bir ve Yegane Bir'dir. Bir, O'ndan gelir. Sana O'nun merhametini gösterir. Böylesine kudretli bir Tanrı düşüncesini yakalama gücüne sahip olabilirsin. O'nun tek bir ışını, senin düşünmene ışık tutar. Çünkü Görünmeyeni "gören" yalnızca düşüncedir. O'nun içinde kendisi görünmezdir.
Sen güce sahipsen Tat, O zihninin gözlerine tezahür edecektir. Rab, kendisini hiçbir şeyden esirgemez ve bütün dünya aracılığıyla Kendisini tezahür ettirir.
Düşünceyi alma, onu görme ve onu kendi "ellerinle" kavrama gücüne sahipsin. Tanrı'nın imgesi ile yüz yüze gelebilirsin. Ancak senin içinde olan bile senin için görünmez ise, senin içinde olduğu halde O, [dış] gözler aracılığıyla senin için nasıl görünür olabilir?
3. Eğer O'nu "görmek" istersen güneşi düşün, ayın seyrini düşün, yıldızların düzenini düşün. O düzeni koruyan Bir kimdir? Çünkü her düzenin yer ve sayılarla belirlenen sınırları vardır.
Güneş gökyüzündeki tanrıların en yücesidir. Bütün semavi tanrılar onu kral ve üstat mertebesine çıkarır. Böylesine yüce olan güneş, yeryüzünden ve sudan daha yücedir. Kendisinden küçük yıldızlar, onun üzerinde halka oluşturur. Kime olan saygısından ya da Kimden korkusundan, oğlum [bunu gerçekleştirir]?
Gökyüzünde betimlenen bu yıldızların hiçbirinin seyri aynı ya da benzer değildir. [O halde] onların seyrini ve büyüklüğünü belirleyen Kimdir?
4. Yukarıda kendi etrafında dönen ve bütün evreni kendisiyle birlikte taşıyan Büyük Ayı Takım Yıldızı; Kimdir bu aracın sahibi? Kim çizdi suların sınırlarını? Kim belirledi yeryüzünün konumunu? Şurası bir gerçek ki Tat, tüm bu şeylerin Yaratıcısı ve Rabbi vardır. Onları oluşturan biri olmaksızın, yer ve ölçünün korunabilmesi mümkün değildir. Hiçbir düzen, yer ve ölçüden yoksun oluşturulamaz. Hayır oğlum, bir Rab olmaksızın da olamaz.
Çünkü düzensiz olan, bir şeyden yoksun olsa da, yani düzenin yolundan uzak olsa da, bir efendinin etkisindedir; henüz ona düzeni emretmemiş bir efendinin hizmetindedir.
5. Kanat takman, havada süzülmen ve yeryüzü ile gökyüzü arasında asılı kalman; yerzünün katılığını, suyun akışkanlığını (ırmakların akışını), havanın ferahlığını, ateşin süratini, [ve] yıldızların seyrini, onları çevreleyen gökyüzünün enginliğini hepsini görebilmen mümkün mü?
En kutsal olanı, oğlum, tüm bunları bir hükmün kontrolünde görmektir. Değişimin içindeki değişmeyeni fark etmektir; görünmeyen tezahür eder; kozmosun bu düzenini oluşturur ve biz kozmosta düzeni görürüz.
6. O'nu hem yeryüzünde hem de derinde ölümlü olan şeyler aracılığıyla göremiyorsan, rahmin içinde şekillenen bir insanı düşün oğlum. Kendisini şekillendiren O'nun sanatına dikkatle bak. Bu güzel ve tanrısal İnsan imajını kimin şekillendirdiğini öğren.
[O halde] göz yuvarlarını çizen; burun deliklerini ve kulakları delen; ağzı [ağzın girişini] açan; sinirleri uzatıp bağlayan; damarları döşeyen; kemikleri güçlendiren; vücudu deri ile kaplayan; parmakları ve

eklemleri ayıran; üzerinde yürünmesi için ayakları geliştiren; vücuttaki salgıları taşıyan ince ve dar kanalları açan; dalağı geliştiren; kalbi bir piramit gibi şekillendiren; kaburga kemiklerini birleştiren; karaciğeri geliştiren; akciğerleri bir sünger gibi yaratan; karnı böylesine esnek yaratan; daha az hayranlık uyandıracak olanları gözle görülemesin diye gizleyen, belli başlı parçaları en çok hayranlık uyandıracak şekilde yaratıp gözle görülebilir kılan O, kimdir?
7. Bir insanda ne kadar çok sanatın [uygulandığına] ve tek BİR taslakta ne kadar çok emek olduğuna bak; hepsi son derece güzel ve kusursuz bir ölçü içindedir. Üstelik hepsi türlü türlüdür! Tüm bunları yaratan kimdir? Hangi anne ya da baba? İradesiyle bütün her şeyi yaratan görünmeyen Tanrı dışında kim?
8. Hiç kimse bir heykelin ya da resmin, bir heykeltraş [olmaksızın] ya da ressam olmaksızın ortaya çıktığını söyleyemez; [o halde] böylesi bir sanat eseri Sanatçı olmaksızın varolabilir mi? Bu ne körlük, bu ne saygısızlık, bu ne cehalet! Öyleyse gör oğlum Tat, eserleri Yaratıcısından ayırdığını!
Yalnız bu değil, O bütün isimlerden yücedir. Öylesine yücedir ki bütün hepsinin Babasıdır. Çünkü gerçekte O, Yegane Bir'dir ve bu eser O'nundur. O bir babadır.
9. Eğer beni fazla açık konuşmaya zorlarsan, O'nun varlığı her şeyi tasarlar ve [onları] oluşturur. Nasıl ki yaratıcısı olmadan hiçbir şeyin varolabilmesi mümkün değildir, O sürekli olarak gökyüzündeki, havadaki, yerdeki, derindeki ve tüm kozmostaki varolan ve varolmayan her şeyi yaratmasaydı, O da varolmazdı. Çünkü tüm dünyada O'nun dışında hiçbir şey yoktur.
O hem varolan hem de varolmayan her şeydir. Varolan şeyleri O tezahür ettirir; Varolmayan şeyleri Kendisinin içinde muhafaza eder.
10. O, bütün isimlerin ötesindeki Tanrı'dır; O, görünmeyendir; O en çok tezahür edendir; O [bir tek] zihnin düşünebildiğidir; O [aynı zamanda] gözlerin görebildiğidir; O, hiçbir bedeni olmayan, sayısız bedeni olan, daha doğrusu her beden Kendisinin olandır.
O'nun olmadığı yerde hiçbir şey yoktur. Çünkü her şey O'dur ve O her şeydir. Bu nedenle O bütün isimlere sahiptir. Zira onlar O'nun yarattıklarıdır. Bu nedenle Kendisinin hiç ismi yoktur, zira O [onların] hepsinin Babası'dır.
Kim Senin için methiyeler düzebilir ya da Seni [methedebilir]?
Sana methiyeler düzerken, gözlerimi *nereye* dikeceğim; yukarıya mı yoksa aşağıya mı, içeriye mi yoksa dışarıya mı?
Hiçbir yön, hiçbir yer yoktur ki Seni temsil edebilsin. Varolan hiçbir şey yoktur ki seni yansıtabilsin.

Birinci Ders

Bütün İsimlerin Ötesindeki Tanrı

1. Ey Tat, bu vaazı (logos) sana yeniden anlatacağım ki bütün isimlerin ötesindeki Tanrı'nın gizemlerinden habersiz kalmayasın. Birçokları için görünmez olanın, senin için en çok görünen haline geleceğini iyice anlayabilesin.
Eğer kendisini açıkça gösterseydi, O *varolmazdı.* Çünkü görünür olan her şey *varoluşa* meyillidir ve böylece tezahür *ettirilmiştir.* Ancak Görünmeyen sonsuza dek vardır ve bu yüzden görünmeyi arzulamaz. O hep vardır ve diğer bütün varlıkları görünür kılar O kendisini göstermeyerek hep varolur ve her şeyi tezahür ettirse de kendisini görünür kılmaz. O kendisini oluşturmaz; düşünerek tezahür ettirme yoluyla her şeyi düşünerek oluşturur.
"Düşünerek tezahür ettirme" oluşturulmuş şeylerle ilgilidir. Zira düşünerek tezahür ettirme oluşturmaktan başka bir şey değildir.
Ey Tat, bu vaazı (logos) sana yeniden anlatacağım ki bütün isimlerin ötesindeki Tanrı'nın gizemlerinden habersiz kalmayasın. Birçokları için görünmez olanın, senin için en çok görünen haline geleceğini iyice anlayabilesin.
Bu vaazın konusu, bütün isimlerin ötesindeki Tanrı'nın gizemidir. İnsanın bütün isimlerin ötesindeki Tanrı'nın doğasını anlamasını sağlamak, bu hitabenin amacıdır. Bu bilgi, Hermetik Felsefe'de her zaman için temel ilkedir. Bu anlayış olmadan, konumu/, üzerinde yaptığımız çalışmada ilerleyemeyiz. Felsefemizin tamamı, bu bilgiye dayanmaktadır ve o halde bu gizemi anlamaya çalışmak ilk adımımız olmalıdır. Her şeyden önce bütün isimlerin ötesinde olmanın ne anlama geldiğini anlamamız gerekir. Sözcükler, belirli sayıda heceden oluşur ve her hece belirli bir sesi temsil eder. Konuşma dilinde, belirli bir ses, nefesin o sesin çıkarılmasını sağlayacak biçimde değiştirilmesi sonucunda ortaya çıkar.

O halde sözcükler seslerin bir araya gelmesinden oluşur ve böylelikle nefesin belirli bir biçimde değiştirilmesinin sunucudur. Nefes, hareket halindeki havadır. Böylelikle iç ve dış yönlü hareketlerin etkisiyle, bir başka deyişle Merkezcil ve Merkezkaçlı hareketin periyodik olarak birbirini izlemesiyle açığa çıkan tüm enerjinin sembolü haline gelir. Sonuçta bir sözcük, gücün iki ya da daha fazla kez değiştirilmesiyle oluşur ve gücün karmaşık ya da sentetik bir biçimde değiştirilmesinin ürünüdür. Bize, sözcüklerin İdea'ların işaretleri olduğu söylenmiştir. Bir idea, dinamik bir anlam katmak için gerekli olan güç değişikliğine neden olur. Bu yüzden sözcükler İdea'ların adlarıdır ve her zaman için ifade ettikleri İdea'lara bağlı kalırlar. Yani İdeatif Yetenek, bir İdea yaratır; bu İdea, dinamik irade gücünü harekete geçirir; böylece ona dinamik ifade katar; bu da vokal organları harekete geçirir ve nefesin belirli bir biçimde değiştirilmesini sağlar; sonuç olarak bağlantılı ses aracılığıyla o İdea ifade edilir. O halde sözcükler bağlantılı İdea'ların canlı ifadeleridir. İnsanlar istediği gibi değil, olması gerektiği gibi düşünür. İnsandaki İdeatif Yetenek aslında Logos, Kozmos'un İdeatif İlkesi'nin yansımasıdır. Bir başka deyişle, İdea'ların formasyonunu yöneten mutlak bir Yasa vardır ve başka hiçbir şekilde oluşturulamazlar. Irksal Zihin bir bütün olarak faaliyet gösterir ve Dil, bu Irksal zihnin ifadesidir. Herhangi bir Dil icat değil, bir Evrim'dir. Irkın evrim geçiren Psikolojisinin Kesin Karşılığı'dır. Evrensel Dil oluşturmaya dönük her türlü çabanın başarısızlığa uğraması ve her zaman da başarısızlığa mahkum olması bu yüzdendir. Dil, mutlak bir yasa uyarınca evrim geçirir. Hiçbir dil farklı bir biçimde evrim geçirmez. Herhangi bir dildeki bir sözcüğün, olduğundan farklı bir biçimde düşünülmesi mümkün değildir ve farklı bir anlama gelmesi de mümkün değildir. Bu sözcüğe yanlış bir anlam yüklenmesi, doğrudan doğruya insanların kendi dilini anlamamasından kaynaklanır. Sözcükler kullanıla kullanıla değişir. Çünkü insanların İdea'ları değişir ve kuşkusuz misyonu kendisini kullanan insanların Idea'larını ifade etmek olan dil de İdea'larla birlikte kendiliğinden değişir. Keyfi bir biçimde belirlenen teknik sözcükler var olsa da genel olarak burada açıklanan bu ilke geçerli olacaktır. Nesnelere atfedilen sözcükler, onların ayırt edilebilmesini sağlar. Genel olarak nesnelerin adlandırılmasında kendi nitelikleriyle bağlantılı sözcükler kullanılır. Yani sözcüğün dinamik gücü ile onunla adlandırılan nesnenin dinamik gücü arasında kusursuz bir uyum vardır. O halde bir isim yalnızca sözcüğün dinamik unsurlarına uygun niteliklere sahip nesnelere atfedilebilir. İsimler, böylelikle yalnızca doğaları başka şeylerle karşılaştırma ya da karşıtlık üzerinden belirlenen nesnelere verilebilir. Mutlak Tanrı'ya bir isim veremeyiz. Çünkü bunu yaparsak O'nu doğal olarak başka şeylerle kıyaslamış oluruz ve O'nun belirli niteliklere sahip olduğunu kabul edersek, diğer tüm niteliklerini yadsımış oluruz. Tüm nitelikler O'ndan kaynaklandığına göre, bunu yapamayız. O'na bütün isimleri bile veremeyiz. Çünkü O'nu varolanlarla sınırlamış oluruz. Halbuki O, bunun çok ötesindedir. Varolanların toplamından ziyade her şeyin Kaynağıdır. İşte bu nedenle bütün isimlerin ötesindeki Bir'dir ya da İsimsiz Bir'dir.

Dünya için görünmeyen olan bu İsimsiz Bir, şuurları nesnelerin şuurundan oluştuğu için Kendisini onların şuurlarına açık kılmamıştır. Buna karşın Ruhsal Soyutlama aracılığıyla gizemi çözebilen kişi için en açık olan O'dur.

Eğer kendisini açıkça gösterseydi, O varolmazdı. Çünkü görünür olan her şey varoluşa meyillidir ve böylece tezahür ettirilmiştir. Ancak Görünmeyen sonsuza dek vardır ve bu yüzden görünmeyi arzulamaz. O hep vardır ve diğer bütün varlıkları görünür kılar.

Tezahür bir durumdur, Varoluş bir başka durumdur. Her tezahür, varoluş halindedir. Tezahürler, yalnızca varoluşlar dizisidir. Kalıcılık ise bir tek Görünmeyen'e özgüdür. Tezahür, varolma etkinliği süresince devam eder. Her varoluş, diğer varoluşlarla bağlantılıdır ve bu yüzden her varoluş zamanla bağlantılıdır. Herhangi bir şey var olduğunda ya da oluştuğunda, varolduğu sürece görünür kılınır. Bu tür varoluşlar ya da tezahürler, ilgili nedenlerle bağlantılı etki niteliğindedir. Bu yüzden nedenselliğin birer sonucudur. Öte yandan Görünmeyen, sürekli olarak aynıdır. Değişime ya da başkalaşıma tabi değildir. Bir etki değildir. Bütün etkilerin Nedensiz Nedeni'dir. Tüm tezahürler O'ndan gelir ve ancak O asla görünmez. O'nun asla görünür olmamasının nedenini anlamak güç değildir. Görünür olmak varolmaktır. Varolmak, varolma etkinliğinden önce varolunmayan bir duruma dönüşmektir. Hiçbir şey eski halinden farklılaşmaksızın dönüşemez. Görünmeyen, bu nedenle kendisini asla görünür kılmaz. Çünkü bunu yapması halinde, Kendisinden farklı bir şeye dönüşmek zorunda kalacaktır. Görüntü varolduğunda, önceki haliyle aynı olmaz. Sonuç olarak Görünmeyen, asla görünmez ve ancak görünen her şeyi görünür kılan O'dur. sonsuza dek değişmeden aynı kalacaktır. Tüm tezahürler ondan gelir; bu şekilde varolur ve oluşur. Değişmez bir Öz olan görünmeyen, asla hiçbir şeye dönüşmez ve olduğu

gibi kalır. O'nun görüntüsü bu nedenle tartışma götürmez. O'nun, görüntüde faaliyet gösteren tüm nedenlerin Nedensiz Nedeni olması gerekir.

O kendisini göstermeyerek hep varolur ve her şeyi tezahür ettirse de kendisini görünür kılmaz. O kendisini oluşturmaz; düşünerek tezahür ettirme yoluyla her şeyi düşünerek oluşturur.
Tanrı, daha önce de belirtildiği gibi Kendi içinde görünmezdir. O'nun doğası, sonsuza dek hep aynı kalmak ve sürekli olarak görünür kılmaktır. O, Kendisini görünür kılmaz. O'nun gerçek doğası, sürekli görünmez halde kalmaya devam eder. Tanrı, Kendisini yaratmaz; O her zaman vardır ve hiç değişmeden aynı kalır. O her şeyi düşünerek tezahür ettirme yoluyla onların varolmasına neden olur. O'nun düşüncesinin, düşündüğü şekliyle tezahür etmesi gerekir.
"Düşünerek tezahür ettirme" oluşturulmuş şeylerle ilgilidir. Zira düşünerek tezahür ettirme oluşturmaktan başka bir şey değildir.
Düşünerek tezahür ettirme, yani O'nun her şeyi düşünce yoluyla tezahür ettirmesi, oluşturma sürecinin ta kendisidir.
Hiçbir şey farklı bir biçimde oluşturulamaz. Tanrı, her şeyi düşünerek oluşturur ve düşüncenin biçim almasına neden olur. Bu süreci anlamak için Tanrı'daki Üçlü İlkeyi aklımızda tutmamız gerekir: Birinci olarak Tanrı'nın Anneliği, Kutsal İlke'nin Gizli Varoluşu olan Ku, İlahi Öz ya da daha uygun bir adla Esse; ikinci olarak Ku üzerinde faaliyet gösteren Zihin, ya da Zeka ya da Babalık İlkesi; üçüncü olarak tezahür ettirmek için dışarıya akan Merkezkaçlı hareket ya da Kutsal Enerji. Düşünerek tezahür ettirme sürecinde, Tanrı'nın Düşüncesi Ku üzerinde etkinlik göstererek, bu Ku cevherinde bir tohumun doğmasına neden olan hareketi başlatır. Bu Kutsal İrade'nin bir etkinliği olarak dışarıya doğru Merkezkaçlı hareketlere dönüşür. Tanrı'nın her bir düşüncesi bu yolla tek tek Ku tarafından canlandırılır. Böylece kendi başına aktif olur ve kendisine özgü bir irade gücü taşır. Bir çeşit dinamik Düşünce Formu'na dönüşür. Bunlar sıra ile İlkelere göre organize olur ve kendileriyle bağlantılı formlarla temasa geçer. Sonuç olarak tezahür eden her şey, Tanrı'nın aktif düşüncesinin doğurduğu bedenden başka bir şey değildir. O halde Tanının bütün düşünceleri kendiliğinden birer nesne olarak tezahür eder. Kendilerini diğerlerinden farklı kılan niteliklerini orjinall düşünceden alırlar. Düşünerek tezahür ettirme, Tanrı'nın her bir düşüncesi formunda tezahür etmek anlamına gelir. Bu süreç, kendiliğinden işler ve içinde hiçbir tasarım unsuru taşımaz. Tezahür, Tanrı'nın düşüncesi tarafından varsayılan formdan başka BİR şey değildir. Tanrı'nın Zihni çok aktif olduğu için, sürekli olarak tezahür eden bir düşünce akışı mevcuttur. Tezahür, Kutsal Düşünce'nin sürekli akışıyla birlikte sonsuza dek yenilenir. Tanrı hiçbir şeyi başka türlü yaratmaz. O'nun Düşüncesi, sonsuza dek tezahür eder. Bu yüzden her şey Tanrı'nın Düşüncesi'nin tezahür etmesidir. Tanrı'nın Düşüncesi tarafından varsayılan form olduğu için Evren'in de şimdiki halinden farklı olması mümkün değildir. Tüm Noumena bu şekilde varolur. Monad Tanrı'nın Düşüncesi tarafından varsayılan orijinal formdur. Tanrı'nın Düşüncesi'nin yaratıcı kudreti olmaksızın hiçbir şey varolamayacağına göre, Tanrı'nın İradesi, yani Kutsal Düşünce'nin Merkez- KAÇlı Etkinliği her şeyin nedenidir. Bu açıdan Kısmet, son derece doğrudur ve bu, Kader ya da Sonsuz Gereklilik yönündeki nihai İlkedir. Sonuç olarak düşünerek tezahür ettirme yoluyla, Tanrı her şeyi tezahür ettirir. Tanrı'nın düşünerek tezahür ettirmesinin dışında herhangi bir olası yaratma modeli yoktur. Bu, Kutsal simya'nın gerçek gizemidir. Buradaki sözlerimizi idrak eden insan, Yaratma Sanatı'nın üstadı haline gelebilir.
2. O ki oluşturulmayan tek şeydir, bu açıktır. Bütün, düşünerek tezahür ettirme gücünün ötesindedir ve görünmeyendir.

Her şeyin tezahürünü düşünürken, her şeyle birlikte ve her şeyde tezahür eder; ve en çok da tezahür etmesini arzuladıklarının içinde tezahür eder. Oğlum Tat, en başta Rabbimize ve Babamıza dua et. O, Bir ve Yegane Bir'dir. Bir, O'ndan gelir. Sana O'nun merhametini gösterir. Böylesine kudretli bir Tanrı düşüncesini yakalama gücüne sahip olabilirsin. O'nun tek bir ışını, senin düşünmene ışık tutar. Çünkü Görünmeyeni "gören" yalnızca düşüncedir. O'nun içinde kendisi görünmezdir.
Sen güce sahipsen Tat, O zihninin gözlerine tezahür edecektir. Rab, kendisini hiçbir şeyden esirgemez ve bütün dünya aracılığıyla Kendisini tezahür ettirir. Düşünceyi alma, onu görme ve onu kendi "ellerinle" kavrama gücüne sahipsin. Tanrı'nın İmgesi ile yüz yüze gelebilirsin. Ancak senin içinde olan bile senin için görünmez ise, senin içinde olduğu halde O, [dış] gözler aracılığıyla senin için nasıl görünür olabilir?

O ki oluşturulmayan tek şeydir, bu açıktır. Bütün, düşünerek tezahür ettirme gücünün ötesindedir ve görünmeyendir.
Bunun anlamı, Bir ve Yegane Bir'in hiçbir zaman oluşturulmadığı ve sonsuza dek varolacağıdır. O, düşünerek tezahür ettirme gücünün ötesinde, sonsuza dek kalacaktır. Tezahür ettirdiği düşünce, O'nun Zihni'nden doğsa da oluşturulduğunda tezahür koşuluna dönüşür ve böylece Zihin'de kaldığı süreçteki gibi olmayı bırakır. Bu yüzden tüm tezahürler, Zihin'den doğan düşünceler olsa da O'nun Kendisi asla görünmez. Zihin asla görünmez ve ancak tüm tezahürler O'ndan kaynaklanır. Benzer bir biçimde Ku da asla görünmez, ancak tüm tezahürler O'ndan doğar. Tezahür gerçekleştiğinde, artık Ku değildir ve böylece Ku görünmez. Ku'nun zihni de görünmese de tüm tezahürler Zihin' den kaynaklanır ve Ku'dan doğar. Sonuç olarak Tanrı, her şeyi tezahür ettirirken Kendisi Görünmeyendir.
Her şeyin tezahürünü düşünürken, her şeyle birlikte ve her şeyde tezahür eder; ve en çok da tezahür etmesini arzuladıklarının içinde tezahür eder.
Tanrı her şeyi düşünerek tezahür ettirdikçe her şey aracılığıyla ve her şeyde tezahür eder. Tanrı'nın gerçek doğası hiçbir şeyde görünmezken, O'nun İradesi ya da İmgesi düşünerek tezahür ettirdiği her şeye yansır ya da akseder. Tanrı'nın Kendisi hiçbir şeyde olmasa da O'nun İmgesi her şeydedir. O'nun tezahürünü her şeyde görebiliriz. Doğa'nın Analojisi aracılığıyla Tanrı'nın kavrayışına ulaşabiliriz. O'nun imgesi, Kendi İradesi' nin doğrudan tezahürlerinde daha açıktır. Bunlar Zeki Kozmos'un en saf formlarıdır; Tanrı'nın gerçek ve kusursuz İmgesidir. Bunlarda Tanrı'nın Kendisinin en açık yansımasını görebiliriz. çünkü İlk ve Doğrudan Yayınımın doğasını taşırlar.
Oğlum Tat, en başta Rabbimize ve Babamıza dua et. O, Bir ve Yegane Bir'dir. Bir, O'ndan gelir. Sana O'nun merhametini gösterir. Böylesine kudretli bir Tanrı düşüncesini yakalama gücüne sahip olabilirsin. O'nun tek bir ışını, senin düşünmene ışık tutar. Çünkü Görünmeyeni "gören" yalnızca düşüncedir. O'nun içinde kendisi görünmezdir.
Bir ve Yegane Bir, düşünerek tezahür ettiren Görünmeyen Tanrı, Ku, Zihin ve İrade'dir. Bir, Tezahürdür; Tanrı'nın İmgesinin en saf halidir. Tanrı'nın Zihni'nin kendiliğinden etkinliği aracılığıyla düşünerek tezahür ettirilir. Böylesi kudretli bir Tanrı düşüncesini yakalabilmemiz, büyük önem taşımaktadır. Kendi zihnimizin içinde O'nun Düşüncelerinden birini yakalayabiliriz. O'nu kendi zihnimizle düşünemeyiz ve ancak O'nun Zihninin bir Düşüncesi zihnimize girebilir ve onu aydınlatabilir. Bu bilgiye kendi düşünme sürecimiz sonucunda ulaşamayız. Bilgi O'nun düşünme etkinliği aracılığıyla bize gelir ve zihnimizi üst seviyelere doğru yönlendirir. Düşünce, duyular tarafından algılanamaz. Bu yüzden Görünmeyen'in düşüncesiyle birleşebilir ve bu yolla zihnimize Görünmeyen'in doğasının farkındalığını kazandırır.Sonuç olarak insan Görünmeyen Tanrı'yı ancak düşüncesinde görebilir. Zihinsel bir kavram olmak dışında, Tanrı'yı bir başka şekilde gördüğünü iddia edenler, Tanrı ile Görünmeyen'i kastediyorlarsa, yalan söylüyordur. O yalnızca Zeka aracılığıyla ve Kutsal Düşünce insanın düşüncesine nüfuz ettiğinde görülebilir. İnsanın düşüncesi, böylece Görünmeyen Tanrı ve O'nun Düşünce Seviyesi'ne yükselir. Bu esriklik koşulu, diğer bütün armağanlardan çok peşinde koşmamız gereken şeydir.
Sen güce sahipsen Tat, O zihninin gözlerine tezahür edecektir. Rab, kendisini hiçbir şeyden esirgemez ve bütün dünya aracılığıyla Kendisini tezahür ettirir.
Tanrı, Kendisini hiç kimseye ya da hiçbir şeye kapamaz. Aksine Kendisini bütün dünya aracılığıyla tezahür ettirir. O'nun tezahürü olmayan hiçbir şey yoktur. Düşüncemizi ruhsallaştırma aracılığıyla, Kutsal Düşünce'nin bizim düşüncemizle birleşmesine izin verme gücüne sahibiz. Böylece Tanrı'nın Kendisini zihnin gözlerinde tezahür ettirmesine izin vermiş oluruz. Zihnimizin kavrayış gücü, Tanrı'nın Bir ve Yegane Bir'in Kavrayışı'na ulaşmış olur. Bizi O'nu görmekten alıkoyan, O'nun görünme noktasındaki İsteksizliği değildir. O'nun Kendisini bizim zihinlerimizde tezahür ettirmesini engelleyen, kendi düşünce koşulumuzdur. Sonuç olarak Kusursuz insan Tanrı'yı görmek durumundadır. Sıradan insanı, Görünmeyen'i görmekten alıkoyan kendi kusurlu yapısıdır. Düşünceyi alma, onu görme ve onu kendi "ellerinle" kavrama gücüne sahipsin. Tanrı'nın imgesi ile yüz yüze gelebilirsin. Ancak senin içinde olan bile senin için görünmez ise, senin içinde olduğu halde O, dış gözler aracılığıyla senin için nasıl görünür olabilir?
İnsanın zihni, duyular aracılığıyla nesnelerden izlenimler elde etmesinde olduğu gibi, aynı yetenekle saf düşüneyi kullanmaya muktedir şekilde oluşturulmuştur. İnsanın, herhangi bir Görünmeyen sorununa girişmeden önce, bu Soyut Düşünce sanatında ustalık kazanması gerekir. Böylece en soyut düşünceler imgelenebilir ve o insan için gerçek haline gelir. İnsan onları bilindik nesnelermiş gibi kavrayabilir. En saf düşüncelerin ve İdea'ların kendisi için kusursuz bir biçimde gerçek oluşturduğu

düzeye Ulaştığında; onların kendi şuurunda gerçekten nesnelere dönüştüğü ve nesneler olarak sınıflandırılabildiği soyutlama düzeyine ulaştığında, insan, Tanrı'nın İmgesini, yani Anlaşılabilir Kozmos'u görebilir. Bu Soyut muhakeme süreciyle O'na özgü İlk Elden bilgi'ye ulaşılabilir. Bu suretle Anlaşılabilir Kozmos kavrayışımız, Duyumsanabilir Kozmos kavrayışımızla eşit ölçüde kesin olacaktır. Tüm bunlar insanın kendi zihninin ustalığı açısından mümkün olabilse de insan kendi zihninin nihai çalışmalarının farkında olacağı noktaya henüz ulaşmamışsa ve kendi içinde işlemekte olan süreci "göremiyorsa" rehberlik için yalnızca dış duyularına bağlı kalarak onun gerisinde olan ve insan zihninin düşünesinden çok daha süptil ve kavranması çok daha güç olan Kutsal Zihnin çalışmalarını nasıl kavrayabilir? Sonuç olarak güç bir sanat olan Zihinsel İçe Bakış Sanatı'nda ustalık kazanmadıkça, hiç kimsenin bu Tanrı kavrayışına ya da hatta Tanrı'nın İmgesine ulaşabilmesi mümkün değildir. Zihne, kendi potansiyellerinin en derinlerine ulaşana dek, kendi kendini etkilemesi ve kendi kendine analiz yapması öğretilmelidir. Zihin kendi labirentlerinin tümüne hakim olunca, soyutlama güçlerini kullanarak Tanrı'nın İmgesi ne, Anlaşılabilir Kozmos'a bakabilecektir. Tanrı'nın bu İmgesin görmenin güçlüğü yetersizlikten değil, aslında çok az insanı: nasıl bakması gerektiğini bilmesindedir. Dünyada çok az eğitim li zihnin bulunması da bu yüzdendir. Zihnin eğitimi, asıl öne: taşıyan Soyut Düşünce'ye dönük kapasitenin arttırılması ile de ğil, Somut Düşünce ile bağlantılı olarak değerlendirilmektedir. Ne var ki Somut Düşünce, bu araştırma alanında kullanılamaz Bir başka deyişle bize nesneleri gözlemlemek öğretilirken, tü: nesnelerin gerisindeki gerçeklikler olan İdea'lar öğretilmez. Ge nel kanının aksine, bu İçe Bakış gücü ve zihinsel Soyutlama sıra dan bir zekaya sahip herkese öğretilebilir. Uygun bir eğitimle gö rece kısa bir zaman diliminde oldukça kolay bir biçimde öğrenilebilir. Güçlük, ilk planda bu araştırma alanına çok az önem verilmesi ve ayrıca bir zihni nasıl eğitebileceğini bilen çok az insan olmasından kaynaklanmaktadır. Ancak esas güçlük, herkesin insan zihni içindeki bu muazzam Soyut İdeasyon alanının varlığı konusundaki cehaletinden kaynaklanmaktadır.

İkinci Ders

Tanrı'nın Tezahürü

3. Eğer O'nu "görmek" istersen güneşi düşün, ayın seyrini düşün, yıldızların düzenini düşün. O düzeni koruyan Bir kimdir? Çünkü her düzenin yer ve sayılarla belirlenen sınırları vardır.

Güneş gökyüzündeki tanrıların en yücesidir. Bütün semavi tanrılar onu kral ve üstat mertebesine çıkarır. Böylesine yüce olan güneş, yeryüzünden ve sudan daha yücedir. Kendisinden küçük yıldızlar, onun üzerinde halka oluşturur. Kime olan saygısından ya da Kimden korkusundan, oğlum [bunu gerçekleştirir]? Gökyüzünde betimlenen bu yıldızların hiçbirinin seyri aynı ya da benzer değildir. [O halde] onların seyrini ve büyüklüğünü belirleyen Kimdir? Eğer O'nu "görmek" istersen güneşi düşün, ayın seyrini düşün, yıldızların düzenini düşün. O düzeni koruyan Bir kimdir? Çünkü her düzenin yer ve sayılarla belirlenen sınırları vardır.

Tanrı'nın İmgesi'nin doğrudan görülebildiği en yüksek zihin gücüne henüz ulaşamamış olmasına karşın, sorunu çözümlenmesi ve Tanrı'nın bir sezgisine ulaşması gereken insan için, doğanın düzeni araştırmaya dönük ideal bir alan sunar. İnsanın, güneşin seyrini ve turunu düşünmesi salık verilir. Güneşin genel olarak gökyüzüyle ve özel olarak güneş sistemimizle ilişkisini değerlendirmesi istenir. İnsan, ayrıca ayın seyrini ve yıldızların düzenini düşünmeye; bir başka deyişle Astronomi bilimini incelemeye yönlendirilir. Gökyüzünü gerektiği gibi incelerse, insan her şeyin Matematiksel olarak düzenlendiğini; gökyüzündeki her cismin kendisini belirli bir bölge ile sınırladığını; buna karşın her birinin kendi seyrini izleyerek hareket ettiğini; o seyirden asla sapmadığını; sınırlarının asla karşı koyamadıkları bir güç tarafından belirlendiğini görecektir. Evren sayılarla belirlendiğine göre, tüm sayılar gerçekte katı matematiksel yasanın etkisi altındaki güçlerin ritmik gruplandırmalarıdır. Astronomi de gökyüzündeki cisimlerin ayrı ayrı kendilerinden menkul olmadığını, her birinin gücün ritmik düzenlemelerine göre yönetildiğini açık bir biçimde göstermektedir. Bu aslında bir güç senfonisidir; göksel cisimlerin dışındadır ve aynı zamanda onların öncesindedir. Bu güç uyumu, gökyüzündeki bütün cisimler varolmadan önce ortaya çıkmıştır. Aksi halde onları bu kadar kusursuz kontrol edebilmesi mümkün değildir. Onları yaratıldıktan sonra kontrol altına almış olsa, düzenlemede bir çeşit çelişki olması gerekir. Gökyüzündeki cisimler bizzat bu güç uyumuna göre yaratılmıştır ve bu düzenleme kökeni itibariyle tesadüfi olamaz. Mekanik Bagdaşçılık gerçek olamaz. Bu hareketler bağdaşık olmadığı için, birlikte çeşitlilik ve çeşitlilikte birlik temelinde bir sistem, kavrayışımıza yansır. Nereye bakarsak bakalım, kusursuz düzeni görürüz. Bu düzen zekidir; yani

kusursuz bir zeka tarafından üretilebilecek bir düzendir. Bu düzeni üreten güç, zeki bir biçimde etkinlik göstermiştir. Bu düzen, aktif bir zekanın ürünüdür. Peki bu yönlendirici zeka nedir? Güneş gökyüzündeki tanrıların en yücesidir. Bütün semavi tanrılar onu kral ve üstat mertebesine çıkarır. Böylesine yüce olan güneş, yeryüzünden ve sudan daha yücedir. Kendisinden küçük yıldızlar, onun üzerinde halka oluşturur. Kime olan saygısından ya da Kimden korkusundan, oğlum [bunu gerçekleştirir]?

Bu paragrafta, daha önce üzerinde durulan argüman daha da ayrıntılandırılmaktadır. Burada sözü edilen tanrılar, gökyüzündeki cisimlerdir. Tanrılar olarak adlandırılmaları, Hermes'in daha sonraki filozoflardan daha bilgili olmasındandır. Hermes, gökyüzündeki cisimlerin canlı varlıklar olduğunu; kendi farkındalıkları olduğunu; kendilerine özgü bir iradelerinin olduğunu kendi zekalarının olduğunu bilmektedir. Doğaları itibariyle mekanik olmadıklarını, tamamen farklı olduklarını da bilmektedir. Bu argüman, aslında Newtoncu Evrensel Çekim Teorisi'nin önceden tahmin edilmesi ve bu absürd teorinin yalanlanması niteliğindedir. Çünkü Newtoncu Teori'ye göre, güneşin Evren'in geri kalanından daha büyük bir çekim gücüne sahip olması gerekir. Güneşin, güneş sistemini evrenin geri kalanından bağımsız kalacak ölçüde çekim gücü uygulayabilmesi için, uzak yıldızların çekim güçlerini asgariye indirmesi gerekir. O halde Evrensel Çekim Teorisi'nin bu örnekte neden başarılı olamadığı sorusu sorulmalıdır. Evrensel Çekim Yasası'nın geçerli olması halinde, günesi yapması gerekeni tam olarak yapmaktan alıkoyan nedir? çekimden daha üstün bir güç vardır. Gücün etkinliği doğrultusunda Çekim Yasası'nın işleyişi ortadan kalkabilir. Çekim daha yüce bir nedenin ürettiği bir etkiden ibarettir. Bu güç, onu sürekli kontrol altında tutar. Sonuç olarak çekim, bilimin kendisine addedtiği mutlak güce sahip değildir; gerçekte bir başka nedenin ürettiği bir etkidir. Böylesi kusursuz sonuçları sürekli olarak ortaya koyabilmesi için, bunun zeki bir neden olması gerekir. Peki bu nedenin doğası nedir? Gökyüzünde betimlenen bu yıldızların hiçbirinin seyri aynı ya da benzer değildir. [O halde] onların seyrini ve büyüklüğünü belirleyen Kimdir?
Burada türlü yıldızların seyirleri arasındaki büyük farklılığa dikkat çekilmektedir. Her birinin kendi seyrini takip ettiği hatırlatılmaktadır. Her biri kendi hareketinde mutlak bir biçimi de ayrı olmasına karşın, tüm bu hareketlerin arasındaki uyumun korunduğu vurgulanmaktadır. Bu yolla, Fiziksel ve Matematiksel Astronomi'nin bir açıklaması olarak Evrensel Çekim Teorisi'nin kesin yanılgısına bir kez daha dikkat çekilmektedir. Gökyüzündeki her cisim birbirini etkiliyorsa, hareketin bağdaşıklığından söz edebilmek için bütün Çekim güçlerinin ortalamasının geçerli olması gerekir. Halbuki bütün gökyüzünde seyri eşit ya da benzer iki cisim bile yoktur. Hareketlerinde onları yönlendiren güç, her yıldızı gökyüzündeki diğer cisimlerle etkileşimini de ayrı ayrı ve bütünüyle bağımsız bir biçimde belirlemek zorundadır. Bu, hiç kuşkusuz, gücün her zaman karşılık verdiği ayırt edici bir zeka tarafından, etkinliklerinin tümünde yönlendirildiği anlamına gelir. Ayrıca bu Zeka'nın, gücün tüm etkinliklerinde Mevcut olduğu sonucu çıkar. O halde soru, bu gücün ve bu yönlendirici Zeka'nın doğasının ne olduğuna ilişkindir. Evreni kontrol eden nedir? Kendini Evren'in her hareketi aracılığıyla ifade eden, temeldeki Zihin ve İrade nedir? Tasarım tartışması bununla kıyaslandığında fazlasıyla zayıftır. Burada mevcut, zeki, şuurlu, yönlendirici bir İrade'nin sürekli olarak devrede olduğunu açık bir biçimde görürüz. Etkinliğinde çok karmaşık va sentetik bir zihin gücünü ifade eder. Evrenin her parçası ayrı ayrı ve aralıksız olarak ona karşılık verir. Etkinliğindeki bu çeşitliliğe karşın, Evren bir bütün olarak her zaman için sentetik bir biçimde karşılık verir. Bir başka deyişle evreni hem bir bütün olarak hem de ayrı ayrı her bir parçasıyla, işleyişinde en ufak bir aksama olmaksızın her zaman yönlendirmeye yeterlikli bir zekanın sürekli etkinliği mevcuttur. Böylesi bir Zeka için insanın nereye bakması gerekir? Hiç kuşku yok ki Maddi Dünya'ya bakılmamalıdır. Onun, maddi dünyanın her parçasını ve ayrıca bütününü yönlendirdiğine göre Maddi Olmayan bir doğaya sahip olması gerekir. Böylesi bir Zeka ve İrade'nin çok Kutsal olması gerekmez mi? Aslında Tezahür Eden Tanrı olması gerekmez mi?

Bu şekilde Tezahür Eden Tanrı' nın varlığını, onu açığa çıkarmadan kanıtlamış mı olur? Böylesi bir ilke olmaksızın Evren'in şimdi olduğu gibi olmasının imkansızlığını gözler önüne serer. Bunu yönlendiren ilkeyi gizem X olarak bırakır.

4. Yukarıda kendi etrafında dönen ve bütün evreni kendisiyle birlikte taşıyan Büyük Ayı Takım Yıldızı; Kimdir bu aracın sahibi? Kim çizdi suların sınırlarını? Kim belirledi yeryüzünün konumunu?

Şurası bir gerçek ki Tat, tüm bu şeylerin Yaratıcısı ve Rabbi vardır. Onları oluşturan biri olmaksızın, yer ve ölçünün korunabilmesi mümkün değildir. Hiçbir düzen, yer ve ölçüden yoksun oluşturulamaz. Hayır oğlum, bir Rab olmaksızın da olamaz. Çünkü düzensiz olan, bir şeyden yoksun olsa da, yani düzenin yolundan uzak olsa da, bir efendinin etkisindedir; henüz ona düzeni emretmemiş bir efendinin hizmetindedir.
Yukarıda kendi etrafında dönen ve bütün evreni kendisiyle birlikte taşıyan Büyük Ayı Takım Yıldızı; Kimdir bu aracın sahibi? Kim çizdi suların sınırlarını? Kim belirledi yeryüzünün konumunu? Yaygın olarak kabul gören Astronomi Teorisi, yıldızların her birinin, çekim gücüyle kendisini etkileyen bir başka yıldızın etrafında döndüğünü varsaymaktadır. Halbuki bu, örneğin Büyük Ayı Takım Yıldızı için geçerli değildir. Büyük Ayı, kendi etrafında dönmektedir; yani kendi çekim merkezinin etrafında dönmektedir. Bunu hesaba katacak hiçbir Çekim teorisi mevcut değildir. Diğer yıldızların çekim gücünün bunu kontrol ettiğini varsayarsak, onlara alternatif bir çekim gücü atfetmemiz gerekecektir. Çünkü çekim güçleri sürekli ise, Büyük Ayı'yı tam olarak hareketsiz tutması gerekecektir. Çekim güçleri alternatif ise,

Bilim'in Çekim kavramı yerine, yalnızca önceki bir başka neden tarafından üretilen bir çekim etkisi olacaktır. Gerçek olan şu ki Büyük Ayı Takım Yıldızı kendi gücü nedeniyle hareket etmektedir ve seyri, belirli bir kavis ölçüsü taşımaktadır. Bu kavis, onun seyrini şimdiki şekliyle sürdürmesini sağlamaktadır. Dışarıdan hiçbir gücün etkisi altında değildir. Çekim gücü tarafından kontrol edilmeyen Büyük Ayı, kozmosun geri kalanına Çekim etkisi uygulamaktadır. Büyük Ayı'nın etkilediği Evren'in kesimi, bizim için bütün kozmostur. Büyük Ayı, kendisinin içinde yer alan ve kendisini yönlendiren bir güç olarak gökyüzünde hiçbir şeye tabi olmayarak, kendisini oluşturan yıldızların tümüne belirli bir yönde hareket etmeye dönük ortak bir irade mi vermektedir? Büyük Ayı'da mevcut olan ve hareketlerinin tümüne yön verip amaç sunan ruhsal bir güç olduğuna şüphe yoksa, bunun doğası nedir? Ayrıca denizlerin ve karaların konumunu belirleyen gücün ne olduğu sorusu gündeme gelmektedir. Bu sorulara verilen olağan yanıtlara fazlasıyla aşinayız; ne var ki bunlar yeterince derinlere inememektedir. Çekim gücünün, zeki bir nedenin işleyişinin ürettiği bir etkiden ibaret olduğunu halihazırda görmüş bulunuyoruz. O halde Çekim gücünün temelinde hangi ilkenin yattığını bulmamız gerekmektedir. Çekim Yasası nedir? Sorulması gereken soru budur.
Şurası bir gerçek ki Tat, tüm bu şeylerin Yaratıcısı ve Rabbi vardır. Onları oluşturan biri olmaksızın, yer ve ölçünün korunabilmesi mümkün değildir. Hiçbir düzen, yer ve ölçüden yoksun oluşturulamaz. Hayır oğlum, bir Rab olmaksızın da olamaz. Çünkü düzensiz olan, bir şeyden yoksun olsa da, yani düzenin yolundan uzak olsa da, bir efendinin etkisindedir; henüz ona düzeni emretmemiş bir efendinin hizmetindedir.
Yukarıda sözü edilen her şey, zamanın belirli bir noktasında ortaya çıkmıştır. Madde ya da Hyle'in ölümsüz olduğu doğru ise de bu dağıtılmış ya da inorganik halinde geçerlidir. Organik Madde, ölümsüz değildir ve zamanın belirli bir noktasında organize olmuştur. Maddi bir nesnenin organize halinden doğan güçler, organizasyondan sonra bunu devam ettirmeye yeterlikli değildir. Organik operasyonun bir sonucu olmalarındaki gibi, formu organize edebilmeleri mümkün değildir. Bir başka deyişle hiçbir beden kendi kendini organize edemez. Tüm organizmalar zamanın belirli bir noktasında organize olduğuna göre, o andan önce varolmadıkları sonucu çıkar. Bu doğru ise, bir organizmayı organize eden şeyin, o organizmadan önce varolan ve o organizmadan farklı olan bir şey olması gerekir. Bunun, doğasında inorganiklik taşıması da gerekir. Tüm bu şeyler belirli bir zamanda ortaya çıktığına göre, bir şey tarafından oluşturulmaları gerekir. Belirli bir şekilde oluşturulduklarına göre, oluşumlarında, onları yönetmeye devam edecek belirli güçlerin bulunması gerekir. Bu yüzden kendilerini oluşturanın, içlerine yerleştirdiği şeylere göre yönetilmeleri gerekir. Zamanın belirli bir noktasında organizmayı oluşturanın, ilk olarak varolması ve onu sürekli yönetmesi gerekir. Sonuç olarak tüm maddi şeylerin bir yaratıcısı vardır ve halen Rab'leri olmaya devam eder. Tüm formasyon ve etkinlik için gereken üç şey olan sayı, yer ve ölçü onlardan önce varolan bir şeyin eseridir. Ölçü bir güç çizgisinin ya da bir vibrasyon akımının seyridir. Kendisinden önce var olan bir ilke, onu hareket ettiği doğrultuda ilerlemesine neden olmadıkça bir güç çizgisinin herhangi bir yere hareket etmesi imkansızdır. Ölçü, bu yüzden daha önce varolan bir nedenin ürünüdür. Yer, vibrasyonun içinde HAREket ettiği alandır ve vibrasyonun orada başlamasıyla varolur, O halde yer, o alana vibrasyon gönderen daha önce varolan bir nedenin ürünüdür. Sayı, Zeka'nın neden olduğu vibrasyondaki ritmdir ve bu yüzden nedensel bir ilke olarak daha önce varolan zekanın ürünüdür. Sonuç olarak sayı, yer ve

ölçünün, başka bir şey tarafından oluşturulması ve kendilerinden ayrı bir şey tarafından sürekli olarak oldukları gibi korunması gerekir. Dolduracağı bir yer ve etkinliklerinde gözeteceği bir ölçü olmaksızın, hiçbir düzen ortaya çıkamaz. Düzenin yer ve ölçüsünün oluşturulması, her nasıl olacaksa olsun düzenin oluşturulmasından önceki koşullardır. Bu yüzden oluşturulan her şeyin ortaya çıkmasından öncesine dayanan yaratıcı bir zeka mevcuttur. Düzensizlik, olumsuz bir koşul olarak değerlendirilemez; aksine düzenin kendisi kadar olumludur. Düzensizlik, düzenin tezahürünü engelleyen bir gücün ve zeki bir ilkenin ürünüdür. Doğada düzenleyici ya da sentez yoluyla birleştirici bir zeka vardır. Bu, düzensizlik ya da kaos halinin sürmesini sağlayan bir zekanın işleyinin söz konusu olmaması durumunda, her şeye düzen getirecektir. Her nerede düzensizlik varsa, bunun nedeni kaosu yaratan zekadır. Sonuç olarak kozmosta düzeni başlatan bu yönlendirici zeka, bazen düzeni başlatan ve bazense düzensizliği devam ettiren ayırt edici bir zekadır. Bu, Evren'in zeka ilkesini her zamankinden daha karmaşık kılmakta ve aslında Tezahür Eden Tanrı olan bu zihnin yüce önemine dikkat çekmektedir. Doğa, böylelikle Tezahür Eden Tanrı'yı insanın gözleri önüne sermektedir.

Üçüncü Ders

Tezahür Eden Tanrı

5. Kanat takman, havada süzülmen ve yeryüzü ile gökyüzü arasında asılı kalman; yerzünün katılığını, suyun akışkanlığını (ırmakların akışını), havanın ferahlığını, ateşin süratini, [ve] yıldızların seyrini, onları çevreleyen gökyüzünün enginliğini [hepsini] görebilmen mümkün mü?
En kutsal olanı, oğlum, tüm bunları bir hükmün kontrolünde görmektir. Değişimin içindeki değişmeyeni fark etmektir; görünmeyen tezahür eder; kozmosun bu düzenini oluşturur ve biz kozmosta düzeni görürüz.
Kanat takman, havada süzülmen ve yeryüzü ile gökyüzü arasında asılı kalman; yerzünün katılığını, suyun akışkanlığını (ırmakların akışını), havanın ferahlığını, ateşin süratini, [ve] yıldızların seyrini, onları çevreleyen gökyüzünün enginliğini [hepsini] görebilmen mümkün mü?
İnsanın dünyadaki çevresinden alınıp kozmosu dünyadaki bakış açısıyla değil, dışarıdan bir gözlemci olarak seyredebilmesi sağlansaydı, dünyevi koşullardan hiçbir şekilde etkilenmeyen BİRİ olarak kozmik ve olağan yaşamın tüm tezahürlerinde Tezahür Eden Tanrı'yı görebilirdi. Dünya neden katıdır? Maddelerin tümünün moleküler olduğunu ve bu yüzden her katı maddenin molekülleri çok yakın bir temas halinde biraraya getirildiği için katı olduğunu biliyoruz. Neden böyledir? Dünyayı oluşturan moleküller neden dağılmış olmak yerine temas halindedir? Bu soruya yaygın olarak verilen yanıt, Çekim'in onları bir arada tuttuğudur. Ne var ki bu kaçamaklı bir yanıttır. Çekim nedir? Çekim'in, bir cismin bir başkasını etkileme eğilimi olduğu söylenmektedir. Bir başka deyişle, bu örnekte kullanıldığı şekliyle, **çe**kim, moleküllerin temas kurma eğilimidir. Dünyanın moleküllerini, katılığı oluşturacak şekilde bir araya getirenin Çekim olduğunu söylemek, moleküllerin yakın bir temas içine girmelerinden ötürü yakın bir temasa yöneldiğini söylemekle eş değerdir. Tüm cisimlerin kütleleri ile orantılı olarak diğer cisimleri etkilemesine neden olan ve bu etkiyi uzaklığın karesi oranında azaltanın Çekim olduğu varsayılmaktadır. Ancak bu dünyanın, zamanın belirli bir noktasında oluşturulduğu göz önünde bulundurulmalıdır. Katı bir dünyanın olmadığı ve onun şimdiki moleküllerinin tümünün dağınık bir halde olduğu bir zaman kesiti yaşanmıştır. Belirli bir noktada, bu dağılmış moleküller bir araya gelmiş ve bu yolla katı dünyayı yaratmıştır. Onları birbirini çekmeye yönelten güç, ister istemez sayısız molekülü ayrı ayrı etkileyen bir güçtür. Moleküllerin yoğunlaşarak katı dünyayı oluşturmasına neden olan bu gücün, onların yoğunlaşarak katı dünyayı oluşturmasını sağlamadan önce varolması gerekir. Bu güç, Bilim tarafından anlaşıldığı şekliyle çekim değildir. O halde bilimin çekim kavramından farklı bir güç, dünyanın katılığını oluşturmaya yeterlikli ise, belirsiz bir süre boyunca -yani katılık devam ettiği sürece bu katılığı sürdürmeye neden yeterlikli olmasın? Bu doğru ise bu katılığı sürdürme amacı için, başka hiç bir güce ihtiyaç duyulmaz ve böylece çekim gücünün bu sorunla hiçbir ilgisi yoktur. Aslında Çekim Gücü ya da Çekim Yasası türünden hiçbir şey yoktur. Çekim, dünyanın katılaştırıcı gücü olarak değerlendirmemiz gereken bu moleküler etki gücünün ürettiği bir fenomendir. Moleküllerin dünyanın katılığını oluşturacak şekilde hareket etmesine neden olan güç, moleküler vibrasyon gücünden başka bir şey olamaz. Moleküller arasında etkili olan bir

Merkezcil Güç olması gerekir. Bu gücün her bir molekulun üzerinde ayrı ayrı etkinlik göstermesi ve fakat onların toplamında, bir etkinlik bütünlüğü yaratması gerekir. Bu yalnızca sayısız molekülde, vibrasyon açısından iki kutupluluk olması halinde geçerli olabilir. Bundan hareketle sayısız molekülün vibrasyonunu kutuplaştırarak kendi aralarında Merkezcil bir hareket üretmesini sağlayacak bir güç düalitesine sahip olmamız gerekir. Dünyanın katılığının gerçek nedeninin bu olduğu açıktır. O halde böylesi bir gücün kaynağının ne olduğu sorusu derhal bilimlerde belirmektedir. Bu kaçınılmaz olarak organize edilmiş bir maddeden doğamayacak olan ve aslında kaynağı moleküllerin kendisinde olmayan bir güçtür. Moleküllerin hareketlerini yönlendirdiğine göre, moleküllerin varoluşundan öncesine dayanan bir güç olmalıdır. Moleküllerin vibrasyonunun şimdiki **şekliyle** oluşmasını, ancak onların Atomlarını doğrudan doğruyu etkileyerek sağlayabilir. Bu yüzden atomik bir güç değil, Atom'un varoluşundan öncesine dayanan bir şey olması gerekir. **iki** kutuplu oluşu, hem Elektriksel hem de Manyetik olduğuna işaret eder. Gücün kendisi Elektronlar aracılığıyla etkinlik göstermek zorundadır ve buna göre bir güç olarak, varoluşu itibariyle Elektron'un varoluşundan öncesine dayanmalıdır. Vibrasyon u sağlamak için İyon üzerinde etkinlik göstermek zorundadır ve bu yüzden İyon'un varoluşunun öncesinde etkinlik göstermelidir. Astral Işık'ta Aktif Güç olmak zorundadır ve bu anlamda bir güç olarak, Astral Işığın varoluşundan önce varolmak zorundadır. Manasik bir Güç olmalıdır ve bu açıdan düşünüldüğünde zeki olması gerekir. Bu şekilde, dünyanın katılığını oluşturan bu gücü Tezahür Eden Tanrı' nın bir ifadesi olarak görebiliriz.
Denizin akışkanlığını oluşturan nedir? İki Hidrojen atomunun bir Oksijen atomuyla birleşmesinin su molekülünü oluşturduğunu biliyoruz. Hidrojen ve Oksijen neden bu oranlarda birleşmektedir. İki elementte geçerli olan iki kutupluluk ilkesinden kaynaklandığı açıktır. Peki neden tam olarak bu oranlar geçerlidir? Elementlerin iki kutupluluğundaki bir modifikasyondan kaynaklandığına şüphe yoktur. Neden tuz ve diğer bazı elementler suya karışır? Bu kombinasyonda geçerli olan iki kutupluluk ilkesindeki bir başka modifikasyon nedeniyle böyle olur. Suyun molekülleri kendi aralarında neden toprağın moleküllerinin kenetlendiği güç düzeyiyle aynı oranda kenetlenmemektedir? Çünkü aralarındaki yakınlık düzeyi, toprağın molekülleri arasındaki kadar yakın değildir. Denizlerin akışkanlığının nedeni buymuş gibi görünmektedir. Peki tüm bunlar neden su için; geçerlidir? Suyu oluşturan titreşimsel güçlerin kaynağı, toprağı oluşturan titreşimsel güçlerin kaynağı ile oldukça benzerdir. O halde aralarındaki bu farkı yaratan nedir? Astral Işık'ta hem toprağa hem de suya özgü bir ilke olmasından ve bunların fiziksel dünyanın toprak ve suyuna yansımasından kaynaklandığı açıktır. Astral Işık'ta bu farklılaşma için hiçbir neden yoktur; yalnızca toprağa ve suya özgü Astral Işık olduğunu görürüz. Bu farklılaşmanın nedeni, Astral Işığın varoluşundan öncesinde aranmalıdır. Çünkü farklılaşma sürecine burada rastlanamaz; burada doğrudan doğruya Astral Toprak ve Astral Su ile karşılaşırız. Bunun nedeni doğanın Astral Düzeyi'nin varoluşunun öncesinde aranmalıdır. Sıvı Doğa'nın (Moist Nature ç.n.) içinde yer aldığı ve ortaya çıktığı bir yerlerde, farklılaştırıcı bir ilke olması gerekir. Bu elbette ki Tezahür Eden Tanrı'dır ve denizlerin akışkanlığını incelemek bize Tezahür Eden Tanrı'nın varoluşunun açık bir kanıtını sunar.
Şimdi de havanın yayılmacılığını ele alalım. Havaya boşluğu doldurma gücünü veren nedir? Hava katı değildir ve damla formunda da değildir. Hava dolu boşluktaki yapı birimi, hava küreciğidir. Bununla birlikte hava damlalar oluşturabilir ve böylece soğutulması halinde sıvılaşır. Isı düşmeye devam ederse katı hale geçer. Sıcaklık bir hareket türü olduğuna göre, hava vibrasyonunun düşürülmesiyle sıvı hale geçer ve vibrasyon daha düştüğünde katı hale geçer. Havanın akışkanlığı, bu yüzden vibrasyon oranına bağlıdır. Hava, oluşumunda Nitrojen'in aşırı bol bulunması sonucu ortaya çıkar. Peki neden bu belirgin doğaya sahiptir? Vibrasyonun izlerini, diğer elementlerde olduğu gibi aynı noktaya kadar sürebiliriz. Astral Işık'ta Havaya Özgü İlke' nin sonucunu ve tezahürünü görürüz. Hava, Astral Işık'ta ortaya çıkmaz. Astral Işık, sadece Toprak ve Su ile birlikte Hava'yi içerir. Bu nedenle havanın kökeni, Astral Işığın varoluşundan önceki Kuru Doğa'da aranmalıdır. Havaya Özgü İlke'nin Manas' ta, Manas'ın varoluşunda tam olarak hazır bulunmasından ötürü, bu Manas'ta bile aranmamalıdır. Hyle'de ortaya çıkmış olması gerekir. Kuru Doğa için tek bir yer vardır ve Hava'nın ortaya çıktığı yer de orasıdır. Bu, Tezahür Eden Tanrı'dadır. Hava'nın ferahlığı ve aslında her niteliği, hiçbir kuşkuya yer bırakmayacak şekilde Su ve Toprağın yanı sıra Hava'nın nedeni olarak Tezahür Eden Tanrı'nın varlığını kanıtlar. Böylece Tezahür den Tanrı'nın bir başka kanıtı ile karşılaşırız.
Ayrıca ateşin süratini düşünün. Hareket ederken bu sürate nasıl ulaşır? Bu açık bir biçimde ateşi oluşturacak atomların şiddetli vibrasyonundan kaynaklanır. Sıcaklığı da şiddetli vibrasyonun bir sonucudur. Peki bu vibrasyonun şiddeti nereden gelmektedir? Atomlarının birbirine daha seyrek bir

yakınlık ilişkisiyle bağlanmasından ve birim olarak bir küreciğe bile sahip olmamasından kaynaklandığı açıktır. Bu şekilde diğer bütün elementlerden çok daha hızlı bir biçimde titreşebilir. Doğa'nın Düzeylerinin tümünde izini sürecek olursak, Ateş'in hepsinde Ateş olarak varolduğu ve başka hiçbir şekilde varolmadığı sonucuna ulaşırız. Diğer bütün elementlere hızla nüfuz ettiğini görürüz. Her katı maddede, suyun her damlasında ve havanın her küreciğinde hapsolmuş ateş mevcuttur. Ateş, buna ek olarak doğada serbest bir biçimde de mevcuttur. Yaratıcı İlke'nin ilk tezahürlerinden biri olan Sıcak Doğa olarak Hyle'ye kadar Ateş'in sürebiliriz. Ateş, İlk Çağlara Dayanan bir Element'tir. Bu, bizi doğrudan doğruya Ateş'in Tezahür Eden Tanrı'dan geldiğini kabul etmeye yönlendiren bir noktaya taşır. Çünkü Ateş'in O'nun dışında hiçbir kökeni yoktur. Aslında Sıcak, Soğuk, Islak ve Kuru olmak üzere bu dört doğanın, Tezahür Eden Tanrı'nın varlığında mevcut olduğu açıktır. Ateş ve Su, Toprak ve Hava haline gelecek şekilde dışarıya vurulurlar ve karşılığında Evren'in yapı taşlarına dönüşürler. Bu, bize Tezahür Eden Tanrı'nın gerçekte Anima Mundi ya da Dünya'nın Canı olduğunu ve kozmosun da kendisinin canı olan Tezahür Eden Tanrı'nın Göksel Bedeni olduğunu gösterir. Sonuç olarak tüm kozmosun Hyle'e özgü bir Canlı'dan (Hylic Animal) başka bir şey olmadığı gerçekten doğrudur.
Yıldızların seyri ve onların çevresinde uzanan gökyüzünün enginliği, Tezahür Eden Tanrı'nın etkinliğini açık bir biçimde kanıtlayacaktır. Onları göründüğü gibi değil, gerçekte olduğu gibi görebilirsek, itici gücün gökyüzünde üretilmediği ve gökyüzünün varoluşunun öncesinde tümü ile varolduğu sonucuna ulaşırız. Gökyüzünü oluşturan ve onların hareketlerini yönetmeye devam eden bu güçtür. Gökyüzünden daha yüce bir doğaya sahip olan bu güç, Tezahür Eden Tanrı'nın Kendisi'dir.
En kutsal olanı, oğlum, tüm bunları bir hükmün kontrolünde görmektir. Değişimin içindeki değişmeyeni fark etmektir; görünmeyen tezahür eder; kozmosun bu düzenini oluşturur ve biz kozmosta düzeni görürüz.
İnsan her şeyi olduğu gibi görebilirse, tüm evrenin kusursuz bir uyum içindeki tek bir sistem olduğunu keşfedecektir. Her şey, değişimde sürekli olarak varolan kusursuz uyumu sağlayan tek bir ilkeye göre yönetilir. Bu, hiç kuşku yok ki göreli bir ifadedir. Son tahlilde değişmeyen hiçbir şey yoktur. Böyle değişmeyen alanlar mevcut olmasına rağmen, değişim onların içinde sürekli meydana çıkar. Görünmeyen sürekli tezahür eder. Kozmosun bu düzeninin sürmesi, Görünmeyen'in sürekli olarak tezahür etmesindendir. Kozmos'un bir düzenin olmasının yanı sıra muhtelif sistemin muhtelif parçalarının tümü arasında sürüp gitmekte olan bir düzen vardır. Bu, kendini kusursuz bir kozmossta ifade eder. Yani, Görünmeyen Tanrı'nın imgesidir ya da bir yansımadır.

6. O'nu hem yeryüzünde hem de derinde ölümlü olan şeyler aracılığıyla göremiyorsan, rahmin içinde şekillenen bir insanı düşün oğlum. Kendisini şekillendiren O'nun sanatına dikkatle bak. Bu güzel ve tanrısal İnsan imajını kimin şekillendirdiğini öğren. [O halde] göz yuvarlarını çizen; burun deliklerini ve kulakları delen; ağzı [ağzın girişini] açan; sinirleri uzatıp bağlayan; damarları döşeyen; kemikleri güçlendiren; vücudu deri ile kaplayan; parmaklan ve eklemleri ayıran; üzerinde yürünmesi için ayaklan geliştiren; vücuttaki salgıları taşıyan ince ve dar kanalları açan; dalağı geliştiren; kalbi bir piramit gibi şekillendiren; kaburga kemiklerini birleştiren; karaciğeri geliştiren; akciğerleri bir sünger gibi yaratan; karnı böylesine esnek yaratan; daha az hayranlık uyandıracak olanları gözle görülemesin diye gizlerken, belli başlı parçaları en çok hayranlık uyandıracak şekilde yaratıp gözle görülebilir kılan O, kimdir?
O'nu hem yeryüzünde hem de derinde ölümlü olan şeyler aracılığıyla göremiyorsan, rahmin içinde şekillenen bir insanı düşün oğlum. Kendisini şekillendiren O'nun sanatına dikkatle bak. Bu güzel ve tanrısal İnsan imajını kimin şekillendirdiğini öğren.
Tanrı, aynı zamanda ölümlü olan şeylerle de görülebilir. Tüm bunlar ölümsüz dünya düzenine karşıttır. Toprağa ya da suya özgü bir doğaya sahip olan varlıklar olmalarının hiçbir farkı yoktur. Bunun en kusursuz örneği, yapısının son derece karmaşık doğası nedeniyle anne rahmindeki cenin şekillenmesidir. Bu güzel ve tanrısal İnsan imajının şekillenmesinde, Tanrı'nın sanatının tüm eserlerinin en girift olanı ile karşılaşırız. Burada İnsan, her erkek ve kadının bir imajı olduğu Arşetipal İlah ya da Semavi Erkek-Kadın'dır. Bu durumda insan yapısının amacı, Erkek-Kadın'ın tüm niteliklerinin açığa çıkmasına izin vermektir! Birey olarak insanın içinde ve onun aracılığıyla her birinin işlenmesi gerekir; bu yüzden onun parçalarının her biri ayrı ayrı İnsan'ın Fonksiyonunu yerine getirmesi için uyarlanan bir organın doğasındadır. Arşetipal İnsan, bu durumda, tüm insan yapısında takip edilecek olan model olmalıdır. Hiç kuşku yok ki başta anne olmak üzere ebeveynlerin

etkinliğinden kaynaklı farklılaşmalar ortaya çıkacaktır; ancak bu tür etkinlikler bile genel modele uymak zorundadır. Bu, İnsan'ın her insan yapısının oluşumunda aktif olduğu ve böylece Semavi İnsan modeline özgül tüm önemli motiflere uygun hale gelebilmesini sağladığı anlamına gelir. Ebeveynler, bu yüzden, organizmanın oluşumundaki tek faktör değildir ve hatta en önemli faktör bile değildir. Kendilerine gösterilen diyagrama uygun hareket edebilirler ve etkinlikleri her motifinde ona uygun olmak zorundadır. Elbette ki bu rehberliğin engellendiği örnekler mevcuttur ve böyle durumlarda normal dışı bir bebekle karşılaşırız. İnsan'ın yönlendirmesinin engellendiği tüm örnekler, çocukların normal dışı olması ile sonuçlanır. Gerçek anlamda bir çocuk, yalnızca İnsan'ın yönlendirmesi harfiyen takip edilerek yetiştirilebilir.

[4]

[O halde] göz yuvarlarını çizen; burun deliklerini ve kulakları delen; ağzı [ağzın girişini] açan; sinirleri uzatıp bağlayan; damarları döşeyen; kemikleri güçlendiren; vücudu deri ile kaplayan; parmakları ve eklemleri ayıran; üzerinde yürünmesi için ayakları geliştiren; vücuttaki salgıları taşıyan ince ve dar kanalları açan; dalağı geliştiren; kalbi bir piramit gibi şekillendiren; kaburga kemiklerini birleştiren; karaciğeri geliştiren; akciğerleri bir sünger gibi yaratan; karnı böylesine esnek yaratan; daha az hayranlık uyandıracak olanları gözle görülemesin diye gizlerken, belli başlı parçaları en çok hayranlık uyandıracak şekilde yaratıp gözle görülebilir kılan O, kimdir?

Bedenin oluşumu, gerçekte bir inşa sürecidir. Ceninin, ilk başta belirli bir formu yoktur. Cenin, yalnızca geleceğin insan organizmasının oluşturulacağı yoğrulabilir bir maddedir. Sürecin tamamı, aşama aşama gerçekleşen bir dönüşümdür. Her adımı, ayrı bir oluşum çalışmasıdır. Bu durumda böylesi her çalışma, başka hiçbir şekilde değil, belirli bir doğrultuda işleyen ayrı bir gücün etkinliği ile gerçekleşir. Demek oluyor ki gözler, başka hiçbir şeyi değil kendisini oluşturan belirli bir gücün çalışmasıyla gelişir. İlk önce bu güç tarafından başlatılan çekirdek ya da tohumdan gelişerek kusursuz gözler haline gelmeleri, insan türünde görüş gücüne karşılık gelen Arşetipal İnsan'daki o gücün sunucudur. Bu fonksiyon göz organını oluşturduğuna göre, onu yaşam boyunca fonksiyonunu sürdürebileceği bir organ olarak oluşturduğu sonucu çıkar. Aynısı burun delikleri ve kulakların gelişimi için de geçerlidir. Burun delikleri ve kulaklar, Arşetipal insan'daki ses ve Koku yeteneğinin işleyişiyle gelişir. Bu fonksiyonlar, onları yaşam boyunca işleyişini sürdürebileceği organlar olarak oluşturur. Ağzın gelişimi de organ olarak onun aracılığıyla fonksiyonunu sürekli sürdürecek olan İnsan'daki o gücün eseridir. Sinirler kendiliğinden gelişmez; aksine bu çok yavaş bir süreçtir. Bu, doğası itibariyle tam olarak otonom bir süreçtir. Bir başka deyişle, bu İnsan'ın vibrasyonunun cenin üzerindeki etkinliğidir. İnsan organizmasmdaki sinir gücü olarak fonksiyonunu sürdürmesini sağlayacak olan organlar olarak sinirleri geliştirir. Toplardamar, atardamar ve kılcal damarların oluşumu, Insan'daki Suya Özgü ilke'nin etkinliği ile tamamlanan bir diğer aşamalı gelişimdir. Onları, kendi fonksiyonunu sürdürebilmesini sağlayacak organlar olarak kullanır ve kanda fonksiyon gösterebileceği yere sahip olur. Kemikleri geliştiren aşamalı dönüşüm, Semavi Insan'daki Toprağa Özgü İlke'nin eseridir. Onları, kendi etkinliğini sürdürebilmesini sağlayacak organlar olarak kullanılmak üzere geliştirir. Kemiklerin büyük öneminin farkında değiliz. Kemikler, Semavi İnsan'daki Toprağa Özgü İlke'nin organlanlarıdır ya da daha doğrusu onun insandaki karşılığıdır. Vücut deriyle kaplanmıştır. Bunun vücudun korunmasıyla çok fazla ilgisi yoktur. Deri, Semavi İnsan'ın onun karşılığı olan niteliğinin ifadesine dönük bir organ olarak gelişir. Deri, aslında Merkezci kaçlı ve Merkezcil Güçlerin işleyebilmesini sağlar ve onların etkinliğinin seviyesini düzenler. Bu şekilde kullanılmak üzere, bu güç tarafından geliştirilir. Parmaklar ve eklemler, onlara karşılık düşen güçlerin etkinliğiyle orijinal cevherden geliştirilir. Bu güçlerin fonksiyonunu yerine getirmesini sağlayacak organlar olarak geliştirilir ve sürekli böyle kullanılırlar. Ayaklar, kendi fonksiyonlarını yerine getirmek için onları organ olarak kullanan yaratıcı güç tarafından oluşturulur. Vücuttaki salgıları taşıyan ince ve dar kanallar, kendi özel organları olarak onların içinde ve onlar aracılığıyla sürekli fonksiyon gösteren Suya Özgü İlke'nin bazı yönlerinin etkinliğiyle açılır. Dalak, organ olarak kendisinin içinde sürekli fonksiyon gösteren yüce güç tarafından geliştirilir. İnsanlar, dünyevi karşılığı dalağın içinde fonksiyon gösteren Semavi Gücün üstün öneminin çok azını tasavvur edebilir! Kalp, Semavi Su tarafından oluşturulur. Böylece dünyevi karşılığı orada sürekli fonksiyon gösterebilir ve kalbi en önemli organı olarak kullanabilir. Az sayıdaki bilge Yogi'nin dışında çok az insan kalbin önemini kavrayabilir. Semavi Su'yun, yalnızca onun dünyevi karşılığıyla değil ve doğrudan kalbin aracılığıyla fonksiyon göstermesi düşünüldüğünde, yeni Kalbe ulaşmak ne anlama gelir? Kalbe, Temiz Su serpilmesi başka nedir? Söz, sana yakındır, senin Kalbindedir! Von Eckerthausen'in Glüten

Ekmeği, Semavi suyun doğrudan Kalbine ve oradan da kana girişi değildir nedir? Su ile Vaftiz ve Sudan Doğmak başka nedir? Kaburga kemikleri, işleyişinin organları olarak onlarda fonksiyon gösteren belirli güçlerce oluşturulur. Temel fonksiyonları, yalnızca hayati organları korumak değildir. Çok daha soylu bir amaca hizmet ederler. Tanrı'nın Havva'yı yaratmak için Adem'in bir kaburga kemiğini kullanması hakkındaki öykünün anlamını, belki de şimdi kavrayabilirsiniz! Karaciğer, onun içinde fonksiyonunu yerine getiren ilke tarafından oluşturulur. Karaciğerin fonksiyonu, Safra salgılamak olarak görülmektedir; peki Safra nedir? Yüce Alkalik ilke'dir ve Simya'daki en önemli unsurlardan biridir. Safra, Semavi Su'yun Safraya Özgü ya da Alkalik İlkesi'nin tezahürüne dönük bir araç olarak görev üstlenen fiziksel bir sıvıdır. Bedeni yenileyebilen ve onu yeniden genç kılabilen Semavi Su'yun Simyasının tezahürünü mümkün kılan organ, karaciğerdir. Gençlik Pınarı' nın kollarından biridir. Akciğerler, Havaya Özgü İlke tarafından oluşturulur; böylece orada fonksiyonunu yerine getirebilir ve dünyevi karşılığı, atmosferin canı onlar aracılığıyla etkinlik gösterilir. Akciğerler, Atmosferik havanın teneffüs edilmesinden çok daha soylu bir amaca hizmet eder. Karın orada fonksiyon gösterecek güçler tarafından oluşturulur. Göbek kordonu geliştirilir ve orada fonksiyon gösterecek güçler Yaşam Ağacı'nı oluşturur. İnsan, ancak orada fonksiyon gösteren daha alt bir güç tarafından Yaşam Ağacı'ndan ayrılır. Semavi Güç doğrudan doğruya bu organ aracılığıyla fonksiyon gösterdiğinde, bir kez daha Yaşam Ağacı' na kavuşulur. Karın aynı zamanda Formatif Zihin, Sekhet'in merkezidir. Bu, onu geliştiren ve orada fonksiyon gösterebilecek şeydir. Chinaman'ın karnı Zeka'nın merkezi olarak görmesi ve Yogi'nin göbeğe odaklanması tesadüfi değildir! Onları bunu kavramaya yönlendiren kimdir? Yazdıklarımı anlayabilecek kavramaya sahipsen, sana Kutsal Simya'nın son gizemini açıklıyorum! Bedenin tüm parçalarındaki düzenlemenin toplamı, Semavi İnsan'ın çeşitli güçlerinin eseridir. Bedenin parçalarının tümü, bu güçlerin fonksiyonlarını sürdürebilmesini sağlayan organlardır. Daha uygun bir ifadeyle, onlar aracılığıyla fonksiyon gösteren güçlerini kendisi değil, güçlerin dünyevi karşılığıdır. Kutsal Simya'nın gizemi yalın bir biçimde budur: Organlarını öyle bir eğit ki fonksiyonları aşama aşama Semavi İnsan'ın güçlerinin onların aracılığıyla doğrudan doğruya fonksiyon gösterebileceği noktaya yükselsin. Böylece artık İnsan'ın imajı olmayacaksın, onun doğrudan doğruya içinde yaşayabileceği ve dolaysız fonksiyonları' nin tümü aracılığıyla işleyebileceği Canlı Araç haline geleceksin. Bu durumda Tezahür Eden Tanrı'nın bu organlar aracılığıyla doğrudan doğruya fonksiyon göstermesine izin ver ve zamanı geldiğinde Görünmeyen Tanrı'nın içine girip onlar aracılığıyla fonksiyon göstermesine izin ver. O'nun yalnızca senin canın aracılığıyla fonksiyon göstermesi yeterli değildir. O'nun aynı zamanda senin fiziksel bedeninin organları aracılığıyla da doğrudan doğruya fonksiyon göstermesi gerekir. Senin bedenini, KUTsal Ruh'un Tapınağı kılmak başka ne anlama gelebilir ki? Yeryüzüne in; yıldızları seyreylemeyi bırak; kendi bedeninin Tanrı'nın tapınağı olduğunun farkına var. Bedenini O'na adarsan, bedeninin her parçasının, doğruluğun bir kanalı olduğunu göreceksin ve Yüce Eser'deki son unsuru çözeceksin. Bizim Gizli Sanatımla budur. Sonuç olarak Tezahür Eden Tanrı'nın kusursuz bir ifşasını görürüz. O'nun en yüce tezahürü insandır. O, senin içinde yaşar. Tapınağın Gizli Odası Perde'nin Arkasındadır ve bu yüzden oraya giremeyiz.

Dördüncü Ders
Görünmeyen Tanrı

17. Bir insanda ne kadar çok sanatın [uygulandığına] ve tek bir taslakta ne kadar çok emek olduğuna bak; hepsi son derece güzel ve kusursuz bir ölçü içindedir. Üstelik hepsi türlü türlüdür! Tüm bunları yaratan kimdir? Hangi anne ya da baba? İradesiyle bütün her şeyi yaratan görünmeyen Tanrı dışında kim?

Bir insanda ne kadar çok sanatın [uygulandığına] ve tek bir taslakta ne kadar çok emek olduğuna bak; hepsi son derece güzel ve kusursuz bir ölçü içindedir. Üstelik hepsi türlü türlüdür! Tüm bunları yaratan kimdir? Hangi anne ya da baba? İradesiyle bütün her şeyi yaratan görünmeyen Tanrı dışında kim?

Tanrı'nın eserlerinin yüceliğini tam olarak kavrayabilmek için, nesnelerin kendiliğinden üretildiği ya da yaratıcı bir çabanın sonucunda yaratıldığı şeklindeki hatalı kavrayıştan kaçınmamiz şarttır. İnsan cenininin yoğrulabilir materyali, herhangi bir seviyede İnsan İmajı'na yaklaşmadan önce, üzerinde yüzlerce ayrı sanatı uygulanmaktadır. Bu muazzam sayıdaki sanat, birey olarak insanda ihtiyaç duyulan fonksiyonların çeşitliliği nedeniyle gereklidir. Yeni insanda fonksiyon gösterecek her ayrı

güç, kendisine fonksiyon göstermesini sağlayacak organı yaratmak zorundadır. Bu yüzden o ayrı organların yaratılması, kendi içinde, bir anlamda daha sonra onlar aracılığıyla fonksiyon gösterecek olan güçlerin etkinliklerinin sonucudur. Onları yaratacak Hüküm'ün, kendisini farklılaştırarak ayrı ayrı birçok güce dönüşmesi gerekir. Bunların her biri, onun yaratıcı etkinliklerini de ayrı ayrı vazife üstlenir. Yine de ortaya çıkan sonuç, kendilerini yaratan güçlerin sentezine karşılık gelen organların sentezi olmak zorundadır. Bu ayrı sanatların tümünün, materyal üzerinde uygulanması şarttır. Bu etki altında, tüm bu güçlerin kusursuz bir biçimde tezahür özgürlüğüne kavuşabileceği birer araca dönüştürülebilirler. Çok sayıda olan bu güçlerin her birinin maddeye uygulanmasının yanı sıra bu güçlerin her birinin aşama aşama işlemesi de önem taşır. Doğada bir anda yaratılmış hiçbir şey yoktur. Orijinal titreşimsel dürtünün gelişerek kusursuz bir organda kusursuz bir sonuca varması için, birbiri ardına çalışma yapılması gerekir. Her şey kusursuz olana dek, taslağın aşama aşama çizilmesi ve ardından da o kabataslak resmin içinin birbiri ardına çizgilerle doldurulması gerekir. Merkezin, orijinal kavrayıştan, Kutsal Arşetip'in içindeki modelin kusursuz bir biçimde gerçekleşmesine kadarki gelişimi aşama aşamadır. Her şey olağanüstü uygundur. Hiçbir şey çizginin dışında değildir. İnsan organizmasının oluşumu, gerçekten de bir sanat eseridir. Bu eserin yaratıcısı da Kutsal Sanatkardır. Ölçüler kusursuzdur, Tüm çizgiler, tam olarak doğru uzunluktadır. Böylece güçler tam olarak doğru etkinliği gösterir ve bunun dışına çıkmaz. Bu eserde (matter ç.n.) hiç kısa devre olmamalıdır. Açık devre de olmamalıdır. Her devre kapalı olmalıdır. Akım tam olarak olması gerektiği kadardır ve bunun dışına çıkmaz. Ayrıca hiç kopya da bulunmamalıdır. Her bir parçanın, yerine getireceği ayrı bir görev olmalıdır. Yalnız bu da değil, bedenin oluşumu sırasında etkin olanların yanı sıra potansiyel güçler için de organlara sahip olması gerekir, insanda henüz aktif olmayan güçlerin ortaya çıkması halinde, daha sonraki gelişimlere dönük gelişmemiş organlara sahip olması gerekir. Ait olduğu türü aşması gerekirse, canın gelecekteki evrimi için hazırlıklı olması gerekir. İnsan organizması Böylesine kusursuz bir biçimde oluşturulduğuna göre, bu tür bir eseri Görünmeyen Tanrı'nın dışında kim yaratabilir? Aracı Güçler yalnızca O'nun etkinlik gösterdiği kanallardır. Bu yüce eseri meydana getiren yaratıcı güçlerin asıl kaynağı, yalnızca Görünmeyen Tanrı'da bulunabilir. O, oluşturulan her şeyi, İrade Gücü'nün kendiliğinden yaratıcı kudretini uygulayarak oluşturur. İnsan, Tanrı'nın cenin maddesi üzerinde etkinlik göstererek onu olduğu gibi karmaşık bir organizmaya dönüştüren güçleri ortaya Çıkaran Tanrısal niteliklerinin aktif bir ifadesi olması anlamında, Tanrı 'nın imajında oluşturulur. Form aracılığıyla ifade bulan bu güçlerdir ve fonksiyonlarının tümü, bedenin muhtelif parçaları aracılığıyla fonksiyon gösteren Kutsal Güçler'in karşılığıdır. Bizler, formda ifade bulan Tanrı'nın İradesi'yiz ve olduğumuzdan başka türlü olamayız. Ancak bu yalnızca insan için değil, varolan her şey için geçerlidir. Hepsi, Tanrı'nın dinamik İrade Gücü'nün etkinliğinin kendiliğinden ortaya çıkardığı formlardır. Yapının karmaşıklık düzeyindeki farklılıklar, organizma için tezahürü mümkün olan şuur düzeyindeki farklılığın belirlenmesinin aracıdır.

Sonuç olarak, Görünmeyen Tanrı'nın canlı açıklamasını, çevremizde görebildiğimiz tüm yaşam formlarında görebiliriz.

8. Hiç kimse bir heykelin ya da resmin, bir heykeltraş [olmaksızın] ya da ressam olmaksızın ortaya çıktığını söyleyemez; [o halde] böylesi bir sanat eseri Sanatçı olmaksızın varolabilir mi? Bu ne körlük, bu ne saygısızlık, bu ne cehalet! Öyleyse gör oğlum Tat, eserleri Yaratıcısından ayırdığınıl Yalnız bu değil, O bütün isimlerden yücedir. Öylesine yücedir ki bütün hepsinin Babasıdır. Çünkü gerçekte O, Yegane Bildir ve bu eser O'nundur. O bir babadır.

Hiç kimse bir heykelin ya da resmin, bir heykeltraş [olmaksızın] ya da ressam olmaksızın ortaya çıktığını söyleyemez; [o halde] böylesi bir sanat eseri Sanatçı olmaksızın varolabilir mi? Bu ne körlük, bu ne saygısızlık, bu ne cehalet! Öyleyse gör oğlum Tat, eserleri Yaratıcısından ayırdığını!

Burada ileri sürülen argüman, nedenselliktir. Her sonucun kendisiyle bağlantılı bir nedeninin olması gerekir. Evrendeki her şeyin bir eser olduğunu; operatif bir güç tarafından oluşturulduğunu; hiçbir şeyin kendi başına ortaya çıkmayacağını; her şeyin yaratıldığını görmüş oluruz. Her eseri yaratan bir sanatçının olması gerekir. Bir insan organizması en azından bir heykel kadar sanat eseridir. Heykeller, heykeltraşlardan bağımsız ortaya çıkamayacağına göre, insanların kendilerini yaratandan bağımsız ortaya çıkabileceğini varsaymak mantıksızdır. Çocuğun annesi ve babası tarafından yaratıldığını varsaymanın ne kadar mantıksız olduğunu görürüz. Çünkü tüm yaratıcı fonksiyonlar, zeki çizgiler boyunca işler; bedenin her parçası, bazı güçlerin işleyişine kusursuz bir biçimde uyarlanır; beden parçalarından biri olmaksızın eksik kalacaktır. Bu durumda iki olasılıktan birinin doğru olması gerekir. Ya o fonksiyonlar ebeveynlerin zekası tarafından yönetilir ya da ebeveynlerin organları kendilerinin

dışındaki bir güç tarafından kullanılır ve böylece yönlendirici zeka ebeveynlerin dışındadır. Şu anda dünya üzerinde bedenin muhtelif parçalarının tümünün fonksiyonlarını bilen bir erkek ya da kadın olmadığına göre, ilk olasılık doğru olamaz. Aksi takdirde, insan zekası, erkek ya da kadın tarafından kesin olarak bilinmeyen bir fonksiyona sahip bazı güçlerin işleyişine uyarlanmış bir organı nasıl oluşturabilir? İnsan organizmasının oluşumunu yönlendiren zeka, şimdiye kadar yaşamış bütün erkeklerden ya da kadınlardan daha üstün bir zekadır. İnsan zekasının, şimdiye kadar insan fonksiyonunun gizemine hakim olamaması bunu gösterir. Bu yönlendirici zekanın, reenkarnasyon yaşayan canın zekası olduğu da düşünülemez. Zira canın, reenkarnasyondan önceki zekası, böylesi bir reenkarnasyondan sonra sahip olacağı zeka ile aynıdır.
Can, zekasını reenkarnasyona taşıdığına göre, bu tür bir bedeninin oluşumunu yönlendirmeye yeterlikli bir zekaya sahipse, kusursuz insan fonksiyonlarının gizemini bilmesi ve böylelikle dünyadaki yaşamında Yaratma Sanatı'nın ustası olması gerekir. Ancak böylesi varlıklar yoktur ve hiçbir zaman olmamıştır. Organizmanın yaradılışını yönlendiren zeka annede, babada ya da reenkarnasyona hazırlanan ruhta bulunmuyorsa, bu oluşumun, anne ve babanın üreme organlarının, kendileri aracılığıyla etkinlik gösteren insan üstü enerjinin gücü doğrultusunda mekanik olarak işlemesi sonucu ortaya çıkması dışında bir olasılık düşünülemez. Tüm muhakeme yeteneğimiz, bu gücün son tahlilde göünmeyen Tanrı'nın İrade Gücü'nün enerjisi olduğuna işaret etmektedir. Operasyonlarının tümünde onu yönlendiren Zeka, görünmeyen Tanrı'ya aittir. Bu yaratma işi, kutsal bir iş olduğuna göre, bu eseri yaratan bir Kutsal Sanatçı'nın olması gerekir. Aksi halde, bir sanatçının belirli bir eseri yaratmaya dönük etkinliği olmaksızın bir eser ortaya çıkamaz kuralı bozulmuş olur. Hiçbir eserin Yaratıcısı olmaksızın varolamayacağını hep aklımızda bulundurmamız gerekir. Son tahlilde, hangi türde olursa olsun tüm eserlerin yaratıcısı Bir ve Yegane Bir, Tanrı'dır.
Yalnız bu değil, O bütün isimlerden yücedir. Öylesine yücedir ki bütün hepsinin Babasıdır. Çünkü gerçekte O, Yegane Bir'dir ve bu eser O'nundur. O bir babadır.
Bu Tanrı, bütün isimlerin Babası'dır. Hepsi, O'ndan gelir. Bütün isimler Ku'da üretilir ve oradan doğar. Tanrı, bütün isimlerin Babası-Annesi olarak hepsinden yücedir. Zira nedenin, her zaman için tüm etkilerinin toplamından büyük olması gerekir. Doğuran, kendisinden doğanların tümünden yücedir. Tanrı, Yegane Bir'dir. Çünkü her şey O'ndan gelir. O'ndan gelenler, meydana çıkmadan önce O'nun içindedir ve bu yüzden O'nda olmayan, O'ndan ayrı hiçbir yer yoktur. O'nun içinde olup da meydana çıkanlar, halen O'nun içindedir. Zira halen O'nun bir parçasıdır ve O'nun dışında hiçbir şey yoktur. İşte bu yüzden O, Yegane Bir'dir. İlahi Öz'ün hareketlerinin tümü yaratma ve üretme hareketleri olduğu için, O'nun üstlendiği görev Baba olmaktır. Gerçekten de Tanrı'nın Özü, Saf Üretme'dir. Zihnin tek bir Düşüncesi bile karşılığını üretmemezlik etmez ve bu yüzden Zihnin bütün Düşünceleri Üretici'dir. Diğer varlıklar zaman zaman tohumlar üretir; fakat O, Ebediyete kadar ve Özünün uçsuz bucaksızlığı boyunca kendiliğinden, aynı anda ve sürekli olarak üreticidir. O'nun özü, mutlak üretmedir. Evreni sürekli kılan, O'nun sürekli olarak uretmesidir. Bu yüzden, Babalık basitçe O'nun niteliklerinden biri değildir. Babalık, O'nun mutlak Özü'dür. Sonuç olarak Tanrı şimdiye kadar varolmuş olan, şimdi varolan ve gelecekte varolacak olan her şeyin Mutlak Annesi-Babası'dır. Sonsuz başlangıçlardan, hiç gelmeyecek bir sona kadar bu böyledir. O'nun yaratmada başarısızlığa uğradığı hiçbir an olmamıştır ve yaratmaya ara vereceği hiçbir an asla olmayacaktır. O, tüm zamanlar boyunca ve Ebediyete kadar Her Şeyin Annesi-Her Şeyin Babası'dır.
9. Eğer beni fazla açık konuşmaya zorlarsan, O'nun varlığı her şeyi tasarlar ve [onları] oluşturur. Nasıl ki yaratıcısı olmadan hiçbir şeyin varolabilmesi mümkün değildir, O sürekli olarak gökyüzündeki, havadaki, yerdeki, derindeki ve tüm kozmostaki varolan ve varolmayan her şeyi yaratmasaydı, O da varolmazdı. Çünkü tüm dünyada O'nun dışında hiçbir şey yoktur. O hem varolan hem de varolmayan her şeydir. Varolan şeyleri O tezahür ettirir; Varolmayan şeyleri Kendisinin içinde muhafaza eder.
Eğer beni fazla açık konuşmaya zorlarsan, O'nun varlığı her şeyi tasarlar ve [onları] oluşturur.
Tanrı'nın mutlak varlığı, ikili fonksiyon içerir; O her şeyi tasarlar ve tasarladıklarını oluşturur. Bu ikili fonksiyon, Erkek ve dişi olmak üzere İkili doğasının sonucudur. Bu iki doğa, Zihin'dedir; eril ilke aralıksız olarak Düşünceler'in ortaya çıkmasına neden olur ve bunların her biri Ku'da, İlahi Öz'de, Dişi'de kendi aktif ifadesini tasarlar. Düşünceler, Ku'da O'na Zeki bir Dürtü aktaracak şekilde etkinlik gösterir. Bu dürtü, tasarım etkinliğidir ve Kutsal Düşünce için mümkün olan tek doğrudan etkidir. Ku'da Zihnin Düşüncesi'nin bu tasarım ya da dürtüye neden olmasıyla aynı anda, İlahi Öz ya da Ku bu dürtüye karşılık verir ve kendisine Yaşam'ın bu Zihinsel Tohumu'nu atan düşünce'ye karşılık gelen kendi Özünü yaratmaya geçer. Tasarlanan Düşünce, Ku'da oluşturulduğunda, İrade Gücü'nün

Merkezkaçlı etkinliği ile dışarı çıkarılır. Böylece, adeta Ku'nun rahminden doğar gibi, Anne Ku'nun oluşturma fonksiyonu aracılığıyla Tezahür' e doğar. Bir anlamda Tezahür Eden Tanrı'ya nüfuz eder. Formatif Hyle, İsis'in üzerinde Formatif Zihin, Sckhet'in operasyonu aracılığıyla en üst formuna ulaşır. Sonuç olarak bu süreçte üç basamak vardır: Zihnin düşüncesi aracılığıyla Tasarım olan Yaratma; gebelik ve Ku'dan doğuş olan oluşturma; Sekhet ve İsis'in formatif etkinliği aracılığıyla tezahür ettirme olan Formasyon. Her şey bu şekilde tezahür ettirilir. Evrensel Tasarlayıcı, eril Zihin ve evrensel Üretici, dişi Ku olarak bu ikili varoluş, aslında Görünmeyen Tanrı'yı teşkil eder. O, bunun dışında bir şey değildir. O, Ezeli ve Ebedi Anne-Baba'dır.
Nasıl ki yaratıcısı olmadan hiçbir şeyin varolabilmesi mümkün değildir, O sürekli olarak gökyüzündeki, havadaki, yerdeki, derindeki ve tüm kozmostaki varolan ve varolmayan her şeyi yaratmasaydı, O da varolmazdı. Çünkü tüm dünyada O'nun dışında hiçbir şey yoktu

Tanrı'nın varlığı, mutlak bir biçimde nesnelerin oluşumuna dayanır. Tanrısallığın mutlak bir biçimde başka fonksiyonu yoktur. Zihnin Esse'si düşünce etkinliğindedir. Zihin düşünmeye ara verirse, bu ne kadar kısa bir zaman dilimi olursa olsun, kendi varlığını sürdüremez. Zira Zihin sürekli Düşünce akışından başka bir şey değildir. Bir Düşünce'nin varlığı, aynı anda Ku ile kurduğu te-1 masa ve O'na verdiği Dürtü'ye dayanır. Düşünce, o dürtüde yaşar ve içinde yaşadığı Ku'daki bu dürtü olmaksızın derhal sonu gelir. Ku'nun Esse'si, Düşünce'nin dürtüsüne verdiği karşılıkta ve oluşturmaya dönük aynı andaki harekettedir. Bir başka deyişle Ku, oluşturma etkinliğinde varlığını sürdürür. Ku, bir an bile oluşturmaya ara verirse, doğal olarak kendisinin sonu gelir. Görünmeyen Tanrı, bu yüzden sürekli tasarlama ve oluşturma akışından başka bir şey değildir. Görünmeyen Tanrı'nın Esse'si tam olarak bunlardır. Hangi Düzey'de olursa olsun her şey gerçekte Ku'da oluşturulur. Nesneler orada oluşturulur ve oluşturulduktan sonra Tezahür'e doğar ya da yansıtılır. Tezahür ettirilmeleri, aslında Ku'dan doğmaları anlamına gelir. Tezahür Eden Tanrı, bu tür şeylerin Ku'dan doğarak kozmosa yayılmasından oluşan sürekli akıştan başka bir şey değildir. Tezahür, Formasyon Alanı'dır. Tezahürde form verildikten sonra kozmosa gönderilirler. Varolan ve varolmayan her şey Ku'da oluşturulur. Hem varolanları hem de varolmayanları Kendi Annelik Özü'nün derinliklerinde oluşturur. Sonuçta tüm dünyada Görünmeyen Tanrı dışında hiçbir şey yoktur. Tezahür Eden Tanrı, Görünmeyen Tanrı'nın tezahürüdür ve kozmos, aynı Kutsal Ku tarafından oluşturulan formların sentezidir. Bu yüzden, dünya değil, Görünmeyen Tanrı tezahür ettirir ve görünür kılar. O, Evren'in Enerjisi, Cevher ve Formu'dur. Bir ve Yegane Bir olan Tanrı olmaksızın hiçbir şey varolamaz.
O hem varolan hem de varolmayan her şeydir. Varolan şeyleri O tezahür ettirir; Varolmayan şeyleri Kendisinin içinde muhafaza eder.

Doğrudan doğruya oluşum sürecinde olmayan şeyler, Ku' nun derinlikleri içindedir. Henüz oluşum sürecindeyken ve Ku' da yer alırken, Tezahür etmezler ve Ku'dan bir parça olmaları anlamında henüz nesneler olarak varolmaya başlamazlar. Bir nesne oluşturulduğunda ve oluşum süreci kusursuz bir biçimde tamamlandığında, Ku'dan dışarı yansıtılır ve bu şekilde tezahür ettirilir. Bir nesne olarak varolmaya başladığı için, artık Ku'nun saf esse'sinden ayrı bir varoluşa kavuşur. Bu şekilde tezahür etmiş hale dönüşür. Varolan ve tezahür ettirilen şeyler, Ku'da oluşturulmaları anlamında halen Ku'dur. Onlara nüfuz eden Cevher bundan başka bir şey değildir. Her zaman Ku'nun doğasına sahiptirler. Ancak aynı zamanda kendilerine özgü bireylikleri de vardır. Nesnelerin tezahür ettirilmesinin gizemi, budur. Ku'nun bireyleştirmesinin gizemi, budur. Ku, İlahi Öz'ün Birliği'dir ve evrensel'dir. O, özel ve farklılaşmış nesneler olarak tezahüre eder. Bu nesneler, nesne şeklinde ayrı ayrı tezahür olan Ku'nun özgünlüğüdür. Sonuç olarak nereye bakarsak, Görünmeyen'in Birliği'ni görürüz. Hepsi ve her biri O'nun tezahürleridir.

Beşinci Ders
Tanrı'nın Her Yerde Mevcut Oluşu

10. O, bütün isimlerin ötesindeki Tanrı'dır; O, görünmeyendir; O en çok tezahür edendir; O [bir tek] zihnin düşünebildiğidir; O [aynı zamanda] gözlerin görebildiğidir; O, hiçbir bedeni olmayan, sayısız bedeni olan, daha doğrusu her beden Kendisinin olandır. O'nun olmadığı yerde hiçbir şey yoktur. Çünkü her şey O'dur ve O her şeydir. Bu nedenle O bütün isimlere sahiptir. Zira onlar O'nun yarattıklarıdır. Bu nedenle Kendisinin hiç ismi yoktur, zira O [onların] hepsinin Babası'dır.
Kim Senin için methiyeler düzebilir ya da Seni [methedebilir]?
Sana methiyeler düzerken, gözlerimi *nereye* dikeceğim; yukarıya mı yoksa aşağıya mı, içeriye mi yoksa dışarıya mı?
Hiçbir yön, hiçbir yer yoktur ki Seni temsil edebilsin. Varolan hiçbir şey yoktur ki seni yansıtabilsin. Her şey Sen'dedir; her şey Sen'dendir. Her şeyi veren Sen, hiçbir şey almazsın. Çünkü Sen her şeye sahipsin ve sahip olmadığın hiçbir şey yoktur.
O, bütün isimlerin ötesindeki Tanrı'dır; O, görünmeyendir; O en çok tezahür edendir; O [bir tek] zihnin düşünebildiğidir; O [aynı zamanda] gözlerin görebildiğidir; O, hiçbir bedeni olmayan, sayısız bedeni olan, daha doğrusu her beden Kendisinin olandır.
(Görünmeyen Tanrı, bütün isimlerin ötesindeki Tanrı'dır; çünkü varolan bütün isimler Ku'dan doğmuştur. Kozmostaki bütün Güçler ve Nüfuzlar, Ku'da ayrı ayrı şekillendirilmiştir ve O'nun Anneliğinin Derinlikleri'nden dışarı yansıtılmıştır. Bütün İlimler, Mistik Sözler, Güç Sözleri, Tanrı'nın sözleri, hepsi ve her kiri Ku'da tasarlanmış ve O'nun bağrında oluşturulmuştur. Bu yüzden bütün isimler, tek bir istisna olmaksızın, orada oluşturulmuştur ve oradan doğmuştur. İsimlerin hepsi oluştuktan sonra, geriye tek bir isim bile kalmamıştır. Bütün isimleri oluşturan için Hiçbir isim kalmamıştır. Hem müştereken hem de ayrı ayrı bütün isimlerin kaynağı olduğuna göre, Görünmeyen Tanrı'ya hiçbir isim verilemez. O, bildiğimiz gibi görünmeyendir. O'nun gerçek Öz'ü asla tezahür etmez. Yine de tasavvur edilebilir bütün şeylerin en çok tezahür edenidir. Çünkü tezahürün her bir motifi, kendi içinde sürekli gizli kalan aynı Öz'ün tezahüründen başka bir şey değildir. Tanrı'nın gerçek Öz'ü, sadece Soyutlamalarının en derininde olan zihin tarafından kavranabilir. Zira Tanrı Öz'ünü duyulara açık kılmaz. O, Öz'ünde, ancak bu şekilde kavranabilir. Tezahürlerinde ve büründükleri formlarda ise O'nu gözlerimizle görebiliriz. O'nu bütün duyularımız aracılığıyla algılayabiliriz. O'nun fiziksel ifadelerini deneyimleyebiliriz. Zihin *Ve* Ku olarak saf Öz'ünde, O beden türünden hiçbir şeye sahip değildir. Tezahürde, O birçok bedene bürünür. Bütün Tanrılar ve Güçler'de karşımıza çıkar. Kozmosta ise O, en büyüğünden en küçüğüne varolan her bir bedende görülebilir. Kısacası, Görünmeyen Tanrı dışında hiçbir şey yoktur ve bu Tanrı, Kendisinden ortaya çıkan bütün formlarda Mevcut'tur. Her şeyi tezahüre gönderen Kadınlık ya da Annelik boyutu, Ku'dur.
O'nun olmadığı yerde hiçbir şey yoktur. Çünkü her şey O'dur ve O her şeydir. Bu nedenle O bütün isimlere sahiptir. Zira onlar O'nun yarattıklarıdır. Bu nedenle Kendisinin hiç ismi yoktur. Zira O hepsinin Babası'dır.

Bütün evrende hiçbir yer yoktur ki Tanrı'nın olmadığını söyleyebilelim. Tanrı'nm dışında herhangi bir şey olması mümkün değildir. O'nun Düşünce'sinden doğmamış hiçbir Zeka yoktur. Bu yüzden bütün Evren'de, O'nun Zihni'nin tezahürü olan dışında hiçbir zihin de yoktur. O'ndan gayrı, herhangi bir şeyin yapılabileceği hiçbir Cevher yoktur. Hangi düzeyde olursa olsun bütün cevherler, O'nun Cevheri'nin, yani Ku'nun değişime uğramasından ibarettir. Hiçbir yerde, çeşit çeşit ifadeleri ve farklılaşmaları üzerinden Kutsal Enerji'den doğanlar dışında hiçbir Enerji yoktur. O'nun Yaşamı'ndan doğan dışında hiçbir yaşam yoktur. O'nun Zihni'nin ortaya çıkardığının dışında hiçbir Zeka yoktur. O'nun Özünden doğan dışında, hiçbir cevher yoktur. Sonuç olarak bütün dünyada Tanrı ve Görünümleri ya da ifadeleri dışında hiçbir şey yoktur ve olamaz. Her şey O'dur ve O, her şeydir. Bu kendi kendini doyuran Pan-Teizm, mutlaktır. Başka hiçbir şeyin doğru olmasına imkan yoktur. Bu, her çağ ve her ırk için tek doğru din ve felsefedir. O, bütün isimlere sahiptir. Çünkü hepsi, O'nun içinde oluşturulduktan sonra Ku'dan doğar. Kullandığımız isimlerin her birini atfettiğimiz nesneler, gerçekte Tanrı'dır. Tanrı'nın dışında hiçbir şey olmadığına göre, varolan her şey Tanrı'dır ve bu yüzden isim verdiğimiz her şey O'dur. Demek oluyor ki bütün isimler, O'nun ismidir. Bütün isimlerin tek bir Annesi-Babası vardır. Tanrı olan bir şeye atfedildiklerine göre, isimler gerçekte bu tek Anne-Baba'nın

isimleridir. Sonuç olarak kullanabileceğimiz her sözcük, Tanrı'nın bir ismidir. Kullanabileceğimiz bütün isimler, O'nun farklılaşmalarının ve tezahürlerinin isimleridir. Tanrı'nın Tezahürleri'nin Pleroma'sı* isimlerin Pleroma'sını kapsar ve bu yüzden Anne-Baba'nın Kusursuz Özü için geriye hiçbir isim kalmaz. O'nun Kendisi'nin hiçbir ismi olmaması bu yüzdendir. O, Mutlak olduğu için ve isimler göreceli ayrımları esas aldığı için, O'nun Mutlaklığının Görecesizliğine uygun hiçbir isim bulunamaz. (*) Latince Doluluk anlamındadır.

Kim Senin için methiyeler düzebilir ya da Seni [methedebilir]?

Bütün isimlerin ötesindeki bu Tanrı'ya hiç kimse methiye düzemez. Çünkü ebedi ve ezeli, hiç kimse O'nun Yüceliğinin hakkını veremez. O'nun hakkında söyleyebileceğimiz her şey, iftiradan başka bir şey olmaz. O'na belirli nitelikler atfetmek, belirtilmeyenleri O'ndan esirgemek anlamına gelir ve bu O'na iftira etmektir. O'nun karakteristiklerinin birinden söz etmek, söz edilmeyenlere kıyasla ona daha çok önem vermek anlamına gelir. Oysa ki Tanrı'nın bütün karakteristikleri eşit öneme sahiptir. O'nun her şey olduğunu söylemek, O'na iftira etmekle birdir. Zira Tanrı'yi varolanlarla sınırlamış oluruz ve bunu yapınca sövmüş oluruz. O'nun Bütünlüğü, sözcüklerle ifade edilemez. Bu nedenle O'nu anlatmaya çalışmak, O'na karşı hürmetsizliktir. O'nu methedemeyiz; çünkü bütün methiyelerin yetersizliği, yaptığımız methiyeyi bir iftira kılacaktır. Böylesi yüce olan bu Tanrı'yi, bir tek sessizlik ifade edebilir. O'na methiyeler düzmeyin, bunun yerine O'nun karşısında sessizliğinizi koruyun.

Sana methiyeler düzerken, gözlerimi *nereye* dikeceğim; yukarıya mı yoksa aşağıya mı, içeriye mi yoksa dışarıya mı? Hiçbir yön, hiçbir yer yoktur ki Seni temsil edebilsin. Varolan hiçbir şey yoktur ki seni yansıtabilsin.

Kitabı Mukaddes, Tanrı'nın Göklerde olduğunu söyler. Ancak bu, Tanrı'ya karşı açık bir hürmetsizliktir. Çünkü O'nun bulunabileceği tek yerin bu olduğunu ima eder. Tanrı'nın insanların kalbinde olduğunu söyleyenler de Tanrı'ya karşı hürmetsizlik yapmış olur. Çünkü O'nu bu şekilde yerelleştirir ve O'nun insanın kalbi dışında olamayacağını ima etmiş olur. Neresi olursa olsun, O'nun herhangi bir yerde ya da herhangi bir bölgede olduğunu ima etmek, Tanrı'ya karşı hürmetsizliktir. O'nun hiçbir mekana ait olmamasının ötesinde, her yerde ve her mekanda olduğunu imâ etmek de aynı ölçüde hürmetsizliktir. Yahudilerin, Tanrı'nın Kudüs'te durduğunu söylemesi, kendileri açısından ciddi bir hürmetsizliktir. Hristiyanların, Tanrı'nın Salonlarda olmadığını ima ederek O'nun Kiliselerde olduğunu düşünmesi hürmetsizliktir. Tanrı'nın Komünyon Sofrası'nda olduğunu söylemek, bir bakıma O'nun ahlaksız bir kadının yatağında olduğunu söylemek kadar ciddi bir hürmetsizliktir. Katoliklerin, O'nun Kutsal *ek*mek'te olduğunu düşünmesi, duvarcıların harcında olduğunu söylemek kadar ciddi bir hürmetsizliktir. Tanrı için hiçbir yön yoktur. Çünkü O, her yönün kaynağıdır; her yönü muhafaza eder ve zapteder. O'na dair hiçbir mekan yoktur. Çünkü O, bütün mekanların kaynağı, kurucusu ve sahibidir. O'nun için hiçbir yer yoktur. Tanrı için, varolan şeylerin hiçbiri geçerli değildir. O ne buradadır, ne de oradadır. O ne şimdidedir ne de sonradadır. O ne budur, ne de şudur. O ne vardır, ne de yoktur. O ne mevcuttur, ne de mevcut değildir. O ne yaşar, ne de ölür. O ne ölümlüdür, ne de ölümsüzdür. O hem her şeydir, hem de hiçbir şeydir ve aynı zamanda O ne biridir ne de ötekidir. O isimlendirilemez, açıklanamaz, kavramaz ve düşünülemez. O, O'dur ve değildir.

Her şey Sen'dedir; her şey Sen'dendir. Her şeyi veren Sen, hiçbir şey almazsın. Çünkü Sen her şeye sahipsin ve sahip olmadığın hiçbir şey yoktur.

Her şey Tanrı'da varlığını sürdürür; ebediyen O'nda olmayan hiçbir şey yoktur. Aynı zamanda her şey Tanrı'dan kaynaklanır. Yayılma yoluyla her şey O'ndan doğar. O, her şeyin hem kaynağı hem de taşıyıcısıdır. Her şeyi O verir. Çünkü varolan her şey O'nda başlar ve O'ndan doğar. Her şey O'nda başladığına göre, O'nun verdiklerinin dışında hiçbir şey yoktur. Bütün zamanlar boyunca her şeyi sonsuza dek O üretir ve yarattığı tüm bu şeylere hükmeder. Bu yüzden O'nun her şeye sahip olduğu söylenir. O'nun sahip olmadığı hiçbir şey yoktur. Tanrı uğruna bir şeyler yapmak anlamında her türlü ibadet, açık bir biçimde hürmetsizliktir. Çünkü insanın Tanrı için bir şeyler yapabilmesi, Tanrı'nın insandan bir şeyler beklemesi anlamına gelir. Her şey Tanrı'da olduğuna göre, O her şeye sahiptir ve halihazırda sahip Olmadığı hiçbir şey yoktur. Bu yüzden insanın O'na sunabileceği hiçbir şey yoktur. Bundan, kurbanların aslında O'nu rahatsız ettiği sonucu çıkar. Çünkü durumun doğası gereği, Tanrı'nın, insanın sunabileceği bir şeylere ihtiyaç duyduğu kabul edilmiş ulur. Bu, Eski Ahit'teki ifadelerden birini hatırlatır: "Senin sundukların, sunduğun Et ve sunduğun Şarap, Bana karşı saygısızlıktır. Eğer acıksaydım, sana sormazdım. Binlerce tepenin üzerindeki sığır benimdir." Peygamber tarafından burada öğretilen din, Musa'nın öğrettiğinden oldukça farklıdır. Buradan, kaçınılmaz olarak orijinal Yahudi dininin, daha alt düzeydeki tanrılardım birine adanmışlık olduğu sonucu çıkmaktadır.

Peygamber burada dini, bütün isimlerin ötesindeki Tanrı'ya ibadete dönüştürmeyi kabul etmiştir. Bir başka deyişle Hermetizmin takdimini, Yahudiliğin dokusuna yerleştirmiştir. Spiritüel bir yaşamdan yana Ritualizme önem verilmediğini gördüğümüz her yerde, zihnin Dini'nin etkisi ile karşılaşırız. Her şey O'dur ve halihazırda O'nun olduğu için O'na hiçbir şey veremeyiz. Tüm olası methiyeler O'nun değerini yansıtmakta yetersiz kalacağı için O'na methiye düzemeyiz. O'na sunabileceğimiz tek hizmet, O'nun kusursuzluğunu kendi yaşamlarımızda sergilemektir. Sonuç olanak O'na sunabileceğimiz tek hizmet, tanrısal bir yaşamdır.
11. Ey Baba, ben *ne zaman* Sana ilahi okuyacağım? Çünkü hiç kimse Senin saatini ya da zamanını ölçemez. Peki ben *ne için* ilahi söyleyeceğim? Yarattığın şeyler için mi, yoksa yaratmadığın şeyler için mi? Görünür kıldığın şeyler için mi, yoksa gizli tuttuğun şeyler için mi? Dahası Sana *nasıl* ilahi söyleceğim? Kendim gibi olduğun için mi? Kendimden bir şeylere sahip olduğun için mi? Yoksa farklı olduğun için mi? Ben, her ne isem Sen'sin; her ne yaparsam Sen'sin; her ne söylersem Sen'sin. Her şey Sen'sin ve Sen'den gayrı hiçbir şey yoktur. Varolan her şey Sen'sin ve varolmayan her şey de Sen'sin. Sen düşünürken Zihin'sin; Sen yaratırken Baba'sın; Sen güç verirken Tanrı'sın. Sen İyisin ve her şeyin Yaratıcısısın. Ey Baba, ben ne zaman Sana ilahi okuyacağım? Çünkü hiç kimse Senin saatini ya da zamanını ölçemez. Burada, Baba'ya sadakatin sunulması için belirli bir zamanın olmadığı ilkesi ile karşılaşırız. O, zamana göre işlemez. **Bü**tün zamanlar, tezahürün sonucudur ve bu yüzden O'na uygulanamaz. Ayrıca bütün zamanlar O'ndan doğar; O'ndan kaynaklanır; O'nda varolur. Bu yüzden hepsi O'nun için birdir. O'nun için Kutsal Günler, Kutsal Zamanlar, dua saatleri ya da Sebt Günleri olamaz. Bütün günler ve saatler O'nundur ve O'nun için birdir.O'na sevgiyi sunmak için, belirli bir an, diğerine göre daha **uy**gun olamaz. Bu türden bütün ayrımlar, daha alt düzeydeki tanrılara uygulanır, Baba'ya değil. Sonuç olarak bütün zamanlarına ve mevsimlerin kutsallığı, tanrılara özgü görevlerin bir parçasıdır ve onlara ibadete kusursuz bir biçimde uygundur, Ne var **ki** bunlar Baba-Anne'ye ibadet edilirken uygulanamaz. O'nun başlangıcı ve sonu olmadığından ve O bütün zamanlarda aynı olduğu için, O'na ibadetin de başlangıcının ve sonunun olmaması gerekir. Kardeşimiz Paul'ün ifadesinin anlamı da kuşkusuz budur: Hiç aralıksız ibadet etmemiz gerekir. Bağlılığımız, Her Şeyin Babası-Annesi'ne dönük sürekli bir ibadettir.
Peki ben *ne için* ilahi söyleyeceğim? Yarattığın şeyler için mi, yoksa yaratmadığın şeyler için mi? Görünür kıldığın şeyler için mi, yoksa gizli tuttuğun şeyler için mi?
Ona ne için methiyeler düzebiliriz? Her şey, bir başka şeyin karşıtı olduğundan, O'na dönük bütün methiyeler göreceli olacaktır. En önemlisi, hangisidir: O'nun oluşturdukları mı, yoksa O'nda saklı olan ve henüz bireyliğe kavuşmayan şeyler mi? Hangisi için daha çok şükranlarımızı sunacağız: Tezahüre doğan **şeyler** için mi, yoksa O'nun Varlığının tezahür etmeyen tarafında kalanlar için mi? İlk olarak bunları bilemeyiz ve ikinci olarak Mutlak Tanrı'nın bir boyutunun diğerine oranla daha çok önem taşıdığını varsaymak bizim adımıza açık bir hürmetsizlik olacaktır. O, birden çok değil, Bir'dir. O'nun Tanrısallığının muhtelif boyutları arasında ayrım yapmak, O'nun Birliğine zarar vermektir, ki bu da O'nu yok saymak anlamına gelir. Böylesi bir hareket, Theoside ya da Tanrı'nın katledilmesidir! Sonuç olarak bu tür bir ayrımcılık, olabilecek en kötü küfürdür. Bu yüzden O'na hiçbir **şey** için methiyeler düzme. O vardır ve bütün söylebilecekleriniz bundan ibarettir.
Dahası Sana *nasıl* ilahi söyleceğim? Kendim gibi olduğun için mi? Kendimden bir şeylere sahip olduğun için mi? Yoksa farklı olduğun için mi?
O'na nasıl methiyeler düzeceğiz? Bizim gibi olduğu için mi, yoksa bizden farklı olduğu için mi? O'na sahip olduğu insanini özelliklerden dolayı mı, yoksa insan dışı niteliklerinden dolayı mı methiyeler düzeceğiz. Sahip olduğumuz niteliklerin tümü, O'ndadır ve O'ndan gelir. Bütün niteliklerimize O'nun aracılığıyla ulaşırız. Bizim gibi olmasından kaynaklı O'na, methiyeler düzmek, yalnızca Kendisi gibi olduğu için O'na methiyeler düzmektir! Bunun yanı sıra, insan dışı nitelikler de O'ndadır ve

O'ndan doğar. Bizden farklı olduğu için O'na methiyeler düzmek, dua etmek, yalnızca Kendisi gibi olduğu O'na methiyeler düzmektir Aynı zamanda bizden farklı olduğu için O'na methiyeler düzer sek, Kendisinden de farklı olduğunu ima etmiş oluruz. Oysa nasil Kendinden farklı olabilir ki? Bizim gibi olduğu için O'na methiyeler düzersek, bize benzemezliğine karşılık, O'nun bize benzerliğini öne çıkarmış oluruz. Bu, O'nu Kendisi ile tutarsız kılar.O'nun hem kusursuzluğuna hem de Birliği'ne zarar vermek anlamına gelir. Bu da ciddi bir hürmetsizlik olacaktır. Sonuç olarak ciddi bir hürmetsizlik etme suçuna bulaşmaksızm O'na methiyeler düzebilmemizin hiçbir yolu yoktur. Bu onbirinci emire

kulak verin: "Tanrını Rabbim diyerek anma; çünkü bunu yapmadığın gün En Yüce'ye karşı küfür suçunu işlemiş olursun!"
Ben, her ne isem Sen'sin; her ne yaparsam Sen'sin; her ne söylersem Sen'sin.
İnsan olmak, Tanrı'nın belirli niteliklerinin bireyleşmesinden başka bir şey olamaz. O, bundan ayrı değildir. Tanrı, her biçbirimizin varlığını kapsar ve bu yüzden O'ndan ayrı bir varoluş bi zim için söz konusu olamaz. Kendi başımıza, mutlak bir biçimde hiçbir şeyiz. Bu gerçeği görmek, insanın tam anlamıyla kendinden vazgeçmesi anlamına gelir. Kendinden vazgeçmek ise Tanrı'nın onayından başka bir şey değildir. İnsan hiçbir şeyi kendi başına yapmaz. İnsanın tüm etkinlikleri, aslında Tanrı'nın niteliklerinin hareket ve hareketsizlik koşulları çerçevesinde kendisini ifade etme yoludur. O'ndan ayrı, kendi başımıza hiçbir şey yapamayız. Yüce Üstat İsa'nın mesajı, budur. Biz hiçbir şey yapmayız; Tanrı bizim içimizde işler. Bu, gerçek eylemsizlik doktrinidir. Tüm sözcükler O'ndan gelir. Tümü O'nda oluşur ve tezahüre doğar. O'nun tarafından daha önce konuşulmamış olan tek bir sözcük bile konuşamayız. Bu yüzden biz hiç konuşmayız; O'nun sözcükleri bizim aracılığımızla konuşur. Yani konuşan biz degiliz, Tanrı'dır. Herkeste konuşan aslında Tanrı olduğu için, O'ndan başka hiç kimse tek bir sözcük bile konuşmamıştır. Bu gerçeği görmek, Sessizlik Doktrini'nin asıl gizemidir ve Sessizliğin Çığlığı'dır.
Her şey Sen'sin ve Sen'den gayrı hiçbir şey yoktur. Varolan her şey Sen'sin ve varolmayan her şey de Sen'sin. Sen düşünürken Zihin'sin; Sen yaratırken Baba'sın; Sen güç verirken Tanrı'sın. Sen İyisin ve her şeyin Yaratıcısısın.
Tanrı her şeydedir. O'nun dışında varolmuş, varolan ya da varolacak hiçbir şey yoktur. Şimdiye kadar varolan her şey ve bundan sonra varolacak her şey O'nun içinde başlayacak ve oluşacaktır; böylece O her şeyin içinde varolduğu sürece kalacaktır. O'ndan ayrı tek bir şey bile yoktur. Bu yüzden tam olarak Tanrı diyebileceğimiz hiçbir şey yoktur. O, varolan her şeydir. Çünkü varolan her şey O'nda başlar ve oluşur; O'ndan doğar ve böylece kendi varoluş sürecini başlatır. O, aynı zamanda varolmayan her şeydir. Çünkü henüz varolmayan şeyler, Kutsal Derinlikler' de başlar ve oluşur. Henüz varoluşları başlamadığı için, O'nun içinde kalırlar ya da başlama ve oluşma sürecinde olurlar. O, Hem varolan şeylerde, hem de varolmaya başlamayıp Kendi içinde olan şeylerdedir. O düşünürken, Zihin'dir. Çünkü tüm Düşünceler bu Zihin'de tasarlanır. Tüm zekanın gerçek kaynağı budur. O, üretirken, her şeyin Baba'sı ve Annesi'dir. Çünkü varolan hor şey, Zihin tarafından tasarlanır ve Ku'da üretilir. O, her şeyi üretirken Baba-Anne'dir. Baba-Anne'nin bu üretimi dışında varolabilecek tek bir şey bile yoktur. O, üretilen her şeye güç verirken Tanrı'dır. Tüm Yaşam, tüm Enerji ve tüm İrade Gücü O'nundur. O'nun İrade Gücü'nün etkinliği, üretilen her şeyin içine girer ve onlarda Yaşam'a, Enerji'ye ve İrade'ye dönüşür. Her şeyin yaşamı, O'nun kendi içinde işlemekte olan Yaşamı'dır. Her şeyin gücü, O'nun kendi içinde işlemekte olan Enerjisi'dir. Her şeyin İradesi, O'nun kendi içinde işlemekte olan Iradesi'dir. O, her şeye güç verirken Tanrı'dır. O, güç veren ve aynı zamanda hem evrensel anlamda hem. de ayrı ayrı tüm evrenin enerjisi olarak Tanrı'dır. O, İyi'dir. Çünkü O'nun dışında İyi olan hiçbir şey yoktur. O her şeyin Üreticisidir. Her şey Ku'da üretilir. Bu Yüce Tanrı'nın üretmediği hiçbir şey yoktur. O'nun dışında ne vardır? Aslında, O'nun her şeyi yarattığını söylemek bir hatadır. Bu kavram, yanıltıcı olabilir. O her şeyin Baba'sı-Annesi'dir. Ne türden olursa olsun ve ne seviyede olursa olsun her şey O'nun çocuğudur; Baba tarafından tasarlanmış ve Anne'den doğmuştur. O halde bu yüce Tanrı'ya nasıl hizmet edebiliriz? Yalnızca zihin ile.O'nun yüceliği üzerine tefekkür edebiliriz ve O'nu mümkün olabildiğince açık bir biçimde kavramaya çalışabiliriz. Kutsal İlke üzerine yapılacak bu tefekkür çalışmasıyla ve O'nun kusursuzluklarına saygımızı göstermek suretiyle, O'na hizmet edebiliriz. Tüm bunları yaparak, O'nun niteliklerini bireyleştirebilir ve O'nun Doğası'na can verebiliriz. O'na hizmet etmek, O'nun gibi olmaya çalışmaktan geçer. Bu yüzden Tanrı'ya hizmet etmenin tek bir yolu vardır; bu da Gnosis ile birlikte Adanmışlığın Çok Çok Eski Yoludur.
(Maddenin süptil kısmı havadır; havanınki candır; canınki zihindir; zihininki Tanrı'dır.
Burada, bütünün birliğinin muhtelif boyutları arasındaki ilişki anlatılmaktadır. Tanrı, nihai İlahi Öz'dür. Tanrı, Zihin'in içindedir. Zihni bir Araç olarak kullanarak altındakilerin tümü üzerindeki erkinliğinde kendini tezahür ettirir. Zihin, Can'ın içindedir. Can aracılığıyla nüfuz eder ve tezahür eder. Bu şekilde zihnin, can aracılığıyla havada etkinlik göstermesine izin verilir. Süptil hava maddededir. Maddeye nüfuz eder ve onu Araç olarak kullanır. Böylelikle madde ve tüm materyal formlardaki etkinlikte tezahür edebilir. Objektif dünyanın, Birin Muazzam
Bedeni olduğunu söyleyebiliriz. Madde, onun Eterik Karşılığıdır. Hava, madde ile can arasındaki bağlantı kuran ilkelerdir. Can, candır ve Zihin, Ruh'tur. Tanrı, Ruh'un içinde gizli olan HicIik ya da

Ego'dur. Tüm bunların içinde, kendini tek bir yüce bütünün önemli parçaları olarak sunan bir Varlık vardır. Bu soylu gerçek, şu dizelerde ima edilmiştir: "Her şey tek bir uyumlu bütündür, bütünün bedeni doğa ve canı Tanrı'dır." Şiir gerçeği biraz kaba bir biçimde ifade ederken, Hermes bunu Kutsal Felsefe'mizin görkemli gücüyle ortaya koymaktadır. Yine de özü itibariyle anlam aynıdır. Bu, gerçek Pan-Teizm ya da daha doğru bir ifadeyle Omni-Teizm'dir.

İyilik Yalnızca Tanrı'dadır ve Başka Hiçbir Yerde Değil.

(Metin: G. R. S. Mead. Üç Kere Yüce Hermes; Corpus Hermeticum (VII); G. Parthey, Hermetis Trismegisti, 48-53; Patrizzi, Nova de Universis Philosophia, 14a-15a)

1. Ey Asclepius, İyilik Tanrı'nın dışında hiçbir yerdedir; daha doğrusu İyilik, sonsuza dek Tanrı'nın Kendisi'dir.

Öyleyse, [İyilik] öz olmalıdır. Hareketin her türündedir ve (hiçbir şey Ondan bağımsız değilken) serbest kalır. Kendisinin etrafında hiçbir zaman çok az olmayan ve hiçbir zaman da çok fazla olmayan, sürekli olarak tam olan dengeli bir enerjiye sahiptir. [Eğer] hepsinin kaynağı bir tek [O] ise, hepsini besleyen İyilik'tir. Dahası [hepsini] *hep birlikte* [beslediğini] söylersem, bu *sonsuza dek* İyilik'tir. Ancak bu, bir tek Tanrı dışında hiç kimse için geçerli değildir. O hiçbir şeyin yokluğunu hissetmez; bu yüzden hiçbir şeyi arzulamaz. Herhangi bir şeyi arzulaması, kötü olmasını gerektirir. Tek bir şey bile O'ndan kopamaz. Hiçbir şeyi kaybetmediğinden acı duymaz. Çünkü acı da kötülüğün bir parçasıdır. O'ndan üstün hiçbir şey yoktur. Hiçbir şeye boyun eğmek zorunda kalmaz. O'na eş hiçbir şey yoktur. Hiçbir şey O'na zarar veremez. Ve [bu yüzden] O kendi adına hiçbir şeye aşk duyamaz. O'na kulak vermeyecek hiçbir şey yoktur. Hiçbir şeye öfkelenmek zorunda kalmaz. O'ndan daha bilge hiçbir şey yoktur. Hiçbir şeyi kıskanmak zorunda kalmaz.

2. Peki, tüm bunlar O'nun varlığında bulunmuyorsa, iyilik'ten başka geriye ne kalır?

Böylesi aşkın bir Varlık'ta hiçbir olumsuzluğa rastlanamayacağı gibi, geri kalan hiçbir şeyde iyilik olmayacaktır.

Geri kalan her şeyde, olumsuzlukla karşılaşılacaktır. En küçüğünden en büyüğüne hiçbir şeyde durum değişmeyecektir. Hem ayrı ayrı hepsi için, hem de hepsinden büyük ve [onların içinde] en kudretli olan bu canlı Kozmos için, aynısı geçerlidir.

Doğumu yaşayan her şey tutkularla doludur. Doğumun kendisi, tutku üzerinden gerçekleşir. Oysa ki tutkunun olduğu yerde, İyilik'ten söz edilemez. Nerede iyilik varsa, orada tek bir tutku yoktur. Tıpkı gündüzün yaşandığı yerde gecenin, gecenin yaşandığı yerde gündüzün olmaması gibi birbirine zıttırlar.

İşte bu yüzden İyilik üretilende değil, üretilmemiş *olandadır.*

Ancak maddeye her varlığın paylaştığı özelliğin bahşedildiği düşünüldüğünde, İyiliği de paylaşmaktadır.

Bu açıdan, Kozmos iyidir; yani her şeyi oluşturması anlamında, oluşum söz konusu olduğu müddetçe İyidir. Ne var ki diğer bütün şeylerde İyi değildir. Çünkü hem tutkuya açıktır hem de değişime tabidir ve tutkuya açık şeyleri oluşturur.

3. İnsanda iyilik, kötülüğün azlığı ya da çokluğuna göre değişir. Bu düzeyde çok kötü olmayan iyidir ve iyilik bu düzeyde kötülükle kıyaslandığında azdır.

Bu nedenle, bu düzeyde iyiliğin kötülükten tamamen arınmış olması mümkün değildir. Bu düzeyde iyilik, kötülükle kirlenmiştir. Kirlendiği için de artık iyi değildir ve zamanla kötüye dönüşür.

İşte bu yüzden bir tek Tanrı'da İyilik mevcuttur ya da daha doğrusu İyilik, Tanrı'nın Kendisidir.

Öyleyse Asclepius, insanda Tanrı'nın yalnız *adı* bulunur. Kendi ise [onda] hiçbir yerdedir. Bu asla gerçekleşemez.

Çünkü hiçbir maddi beden O'nu içeremez. Maddi bedenin, her yanı kötülükle, angaryalarla, acılarla, arzularla ve tutkularla, hatayla ve aptalca düşüncelerle doludur.

Tüm bunların içinde en büyük illet ise, Asclepius, yukarıda sayılan şeylerin her birinin burada en büyük iyilikmiş gibi öğretilmesidir. . ,

Daha da büyük bir illet vardır ki diğer bütün illetlere yol açan bir hatadır. Bu illet, bizleri burada Tanrı'dan uzaklaştıran şehvettir.

4. Ve kendi adıma, Tanrı'ya şükürler olsun ki, İyiliğin Gnosisi' ni zihnime gönderdi. O İyilik ki dünyada asla bulunamaz, çünkü dünya kötülükle "doludur". Oysa ki Tanrı İyiliktir ve İyi*li*k Tanrı'dır.

Güzelliğin üstünlükleri, [İyiliğin] gerçek öz(ü) ile aynıdır; dahası çok saf ve el değmemiştir. Böyle olmaları, kendilerinin onun özü olmasındandır.
Öyleyse Asclepius, gerçekte O'nun sahip olduğu öz düşünüldüğünde, Tanrı'nın özünün Güzellik olduğu söylemeye cesaret edilebilir; Güzellik de aynı zamanda İyilik'tir.
Dünyadaki objelerden edinilebilecek hiçbir İyilik yoktur. Çünkü göz önündeki her şey adeta resimler ve imajlardır. Oysa unları [gözleri ile gördüklerini] gerçek sananlar, Güzellik ve İyiliğin [özü] kendisi ile karşılamazlar.
Göz nasıl Tanrı'yı göremiyorsa, Güzelliği ve İyiliği de kavrayamaz. Güzellik ve İyilik, Tanrı'nın bütünleyici parçalarıdır ve yalnızca O'na özgüdür. Ayrılmaz bir bütündürler. En çok sevilenlerdir. Tanrı'nın Kendisini onlardan ayırmaz ya da onlar Tanrı'dan ayrılmaz.
5. Eğer Tanrı'yı kavrayamazsan, Güzelliği ve İyiliği, Tanrı tarafından Işık'tan daha parlak kılınan aşkın Işığı kavrayamazsın. Hiçbir şey, o Güzellik ile kıyaslanamaz ve hiçbir şey, o İyiliği yansıtamaz. Çünkü, onlar Tanrı'ya özgüdür.
O halde, Tanrı'yı kavrayabilirsen, Güzellik ve İyiliği kavrayabilirsin. Çünkü onlar, Tanrı'dan asla ayrılamayacak olduklarından, yaşayan varlıkların hiçbiriyle birleşemez.

Tanrı'yı arıyorsan, Güzelliğin peşine düş. Ona ulaşan *tM* bir Yol mevcuttur: Gnosis ile birlikte Adanmışlık.
6. Adanmışlığm Yolu'nu bilmeyen ve O Yol'da adım atmayan, güzelliği ve iyiliği insana atfetme yanılgısına düşer. Oysa ki bu vizyonunda, İyiliğin kırıntısına bile asla rastlayamaz. He tür türlü kötülükle kuşatılır. Böylece kötünün iyi olduğunu düşünür ve devamlı kötülüğe başvurur. Hatta ve hatta kötülüğün elinden I alınacağından korkmaya başlar. Kötülüğü yalnızca sürdürmek için değil, artırmak için de elinden geleni yapar.
İnsanlar, işte bu tür şeyleri iyi ve güzel olarak niteler, Asclepius. Onlardan kaçamayız ya da nefret edemeyiz. En güç olanı da onlara ihtiyaç duyarız ve onlarsız yaşayamayız.

Altıncı Ders
İyi'nin Doğası

1. Ey Asclepius, İyilik Tanrı'nın dışında hiçbir yerdedir; daha doğrusu İyilik, sonsuza dek Tanrı'nın Kendisi'dir.
Öyleyse, [İyilik] öz olmalıdır. Hareketin her türündedir ve (hiçbir şey Ondan bağımsız değilken) serbest kalır. Kendisinin etrafında hiçbir zaman çok az olmayan ve hiçbir zaman da çok fazla olmayan, sürekli olarak tam olan dengeli bir enerjiye sahiptir. [Eğer] hepsinin kaynağı bir tek [O] ise, hepsini besleyen İyilik'tir. Dahası [hepsini] *hep birlikte* [beslediğini] söylersem, bu *sonsuza dek* İyilik'tir. Ancak bu, bir tek Tanrı dışında hiç kimse için geçerli değildir.
O hiçbir şeyin yokluğunu hissetmez; bu yüzden hiçbir şeyi arzulamaz. Herhangi bir şeyi arzulaması, kötü olmasını gerektirir. Tek bir şey bile O'ndan kopamaz. Hiçbir şeyi kaybetmediğinden acı duymaz. Çünkü acı da kötülüğün bir parçasıdır. O'ndan üstün hiçbir şey yoktur. Hiçbir şeye boyun eğmek zorunda kalmaz. O'na eş hiçbir şey yoktur. Hiçbir şey O'na zarar veremez. Ve [bu yüzden] O kendi adına hiçbir şeye aşk duyamaz. O'na kulak vermeyecek hiçbir şey yoktur. Hiçbir şeye öfkelenmek zorunda kalmaz. O'ndan daha bilge hiçbir şey yoktur. Hiçbir şeyi kıskanmak zorunda kalmaz.

Ey Asclepius, iyilik Tanrı'nın dışında hiçbir yerdedir; daha doğrusu İyilik, sonsuza dek Tanrı'nın Kendisi'dir.
İyilik ve Tanrı arasında hiçbir fark yoktur; aynı anlama gelirler. İyilik, Tanrı'nın özünün doğasıdır ve Tanrı'nın dışında hiç bir yerde bulunmaz. İyilik, yalın bir biçimde Kutsallığa ya **da** Tanrısallığa verilen bir başka addır. Bu nedenle, İyilik'ten söz **ett**iğimizde, yalnızca Tanrı dediğimizi anlamalıyız. İyilik, **Tanrı**'nın Kendisi ile özdeştir. Tanrı'nın doğasının anlaşılması, İyiliğin doğasının anlaşılmasını sağlayacaktır. İyiliğin, aynı zamanda Tanrı'nın doğasının yalnızca bir boyutu olduğu unutulmamalıdır. Tanrı, Zihin'dir. O, Baba'dır ve de Tanrı'dır. Öyleyse O İyi'dir. İyilik, kesin olarak Tanrı'nın Annelik boyutunun Ahlaki yönüdür. Bununla birlikte Tanrı'nın Anneliğinin bu Ahlaki boyutu, günlük dilde kullandığımız şekliyle ahlaktan çok daha kapsamlı bir anlamda anlaşılmalıdır. Zihin, Baba ve Tanrı olarak, O'nun doğasını halihazırda görmüş durumdayız. İyilik olarak O'nun doğası üzerinde henüz

durmadık. Şimdi İyi Annemizin doğasını görmemiz gerekiyor. Annenin İyiliği'nin kutsal gizemini açıklarken, bana kulak verin ve kalplerinizi açın.
Öyleyse, [İyilik] öz olmalıdır. Hareketin her türündedir ve (hiçbir şey Ondan bağımsız değilken) serbest kalır. Kendisinin etrafında hiçbir zaman çok az olmayan ve hiçbir zaman da çok fazla olmayan, sürekli olarak tam olan dengeli bir enerjiye sahiptir. [Eğer] hepsinin kaynağı bir tek [O] ise, hepsini besleyen İyilik'tir. Dahası [hepsini] *hep birlikte* [beslediğini] söylersem, bu *sonsuza dek* İyiliktir. Ancak bu, bir tek Tanrı dışında hiç kimse için geçerli değildir.
İyilik, Tezahür Etmeyen Tanrı'nın bir boyutu olduğuna göre, öz olmalıdır. İlahi Öz, Ku'dur. Demek oluyor ki İyiliğin gizemi, Ku'nun gizeminden başka bir şey değildir. Ku, Kutsal İlke'nin Kadınlık ve Annelik Özü'dür. Bu öz, kendi içinde kusurlu bir biçimde serbesttir. Olası her türlü hareket, onun derinliklerinde gerçekleşir ve ancak kendisi, bu hareketlerin hiçbirinin etkisi altında değildir. Her hareket döngüsü tamamlandığında, öz bir kez daha pasif hale döner. Her hareket döngüsünden sonra, dinlenme konumuna geçer. O, tüm bu hareketlerden serbest kalma gücüne sahipken, hiçbir şey bu Öz'ün mutlak kontrolünden uzaklaşamaz. Çünkü her şey onun tarafından oluşturulmuştur ve hiçbir şey onun etkinliklerinden bağımsız varolamaz. Bu Ku, Kendisini bütünüyle çevreleyen dengeli bir enerjiye sahiptir. Böylece Kendisinin bütün hareketleri, bu enerji duvarı İçinde gerçekleşir. Hareketleri, dış sınırında değil, Kendi derinliklerinde gerçekleşir. Bu nedenle Ku'nun etkinlikleri gizlidir ve onlara asla ulaşılamaz. Ku'nun Rahminin gizemi, ne tanrılar ne ile insanlar tarafından asla çözülemez. Hatta Baba bile onun gizli mahremiyetine saygı gösterir. Bu dengeli enerji alanı, her zaman için etkinlik, hareket ve dinlenme döngüsünü sürdürmeye tam olarak yeterlidir ve bunu öylesine besler ki her şeyin oluşturulması için gerekli olan cevher, her zaman için hazır bulunur. Bu Ku, mutlak Birlik'tir. Çeşitli unsurların biraraya gelmesinden oluşmaz; aksine Kendi içinde doğası itibariyle mutlak bir biçimde ayrılamaz olan tek bir Basit Unsur'dur. Varolan her şeye cevher ve enerji sunan bu Öz'dür. Bu bakımdan O, her şeyin tek ve yegane kaynağıdır. Cevherini ve enerjisini tamamlayarak, her şeyi oluşturan ve besleyen kaynak olduğundan, O İyi'dir. Her şey O'ndan gelir. Başka hiçbir şeyin yardımına ihtiyaç duymadığından ve Kendi içinde mutlak bir biçimde kendi kendine yeterli olduğundan, O İyiliğin doğasına sahiptir. Hiçbir şeyi eksik değildir. Her şeyi hep birlikte beslediğinden, herhangi bir şeyin bu Ku'dan bağımsız bir şey tarafından beslenmesi asla mümkün değildir. Bu nedenle de O her zaman İyi'dir. Ku mutlak bir biçimde kendi kendine yeterli ise, varolan her şey varlığını sürdürebilmek için mutlak bir biçimde Ku'ya bağımlıdır. Ku, O'ndan tamamen bağımsız olduğu için Tanrı'ya yer kalmayacaktır ve Ku, Tanrı'nın yapabileceği her şeyi Kendi başına yapabilecektir. Gerçekte, Ku Tanrı'dır.
O hiçbir şeyin yokluğunu hissetmez; bu yüzden hiçbir şeyi arzulamaz. Herhangi bir şeyi arzulaması, kötü olmasını gerektirir. Tek bir şey bile O'ndan kopamaz. Hiç bir şeyi kaybetmediğinden acı duymaz. Çünkü acı da kötülüğün bir parçasıdır. ,
Ne yazık ki İyilik'ten bahsedilirken erkek kimliği kastedilir. Halbuki bu yanlıştır. İyilik, Ku olan İlahi Öz'den, yani Anne'den başka bir şey değildir. Bu nedenle biz kadın kimliğini ön plana çıkaracağız ve olması gerektiği, Ku'dan ne zaman söz edersek, bunu vurgulayacağız. (İngilizce metinde bu noktada She sözcüğü kullanılıyor, ç.n.) Zihin'den söz ettiğimizde ise erkek kimliğini vurgulayacağız. (İngilizce metinde'bu noktada He sözcüğü kullanılıyor, ç.n.) Ku hiçbir şeyin yokluğunu hissetmez. Zira varolan her şey, her zaman için O'nun tarafından oluşturulur. Kendi Özü itibariyle Sonsuz ölçüde her şeyi oluşturabildiğine göre, neye ihtiyaç duyabilir ki! İstediği an, istediği şeyi oluşturur. Bu şekilde hiçbir şeyin yokluğunu hissetmez. Hiçbir şeyi arzulamaz. Çünkü O'nda oluşturulmayan hiçbir şey yoktur. Her şey varolmaya başladıktan sonra bile O'nda kalır ve varlığını O'nun içinde sürdürür. İşte bu yüzden hiçbir zaman O'nun içinde olmayan hiçbir şey yoktur. Her şey Kendi içinde olduğundan hiçbir şeyi arzulamaz. Oluşturmaya dönük sınırsız kapasitesi, O'nun oluşturamayacağı hiçbir şeyin olmadığı anlamına gelir. Oluşturma kapasitesi sonsuzdur ve bu yüzden hiçbir şeyi arzulamaz. Kendisini kusursuz ve bütün kılmak için hiçbir eksiği olmadığından, kötü de olamaz. Tüm sınırlamalar kötüdür. O mutlak bir biçimde sınırsız olduğu için, kötü olamaz. Sonuç olarak O, sonsuza dek kusursuzdur ve mutlak Iyi'dir. Tek bir şey bile ondan kopamaz. Çünkü varolan her şeyin O'nun içinde kalmanı gerekir. Bu nedenle hiçbir şey O'ndan ayrılamaz. He şey varlığın sürekli olarak O'nun içinde sürdüreceğinden, hiçbir şeyi kaybetmez. Kendisinin olan herhangi bir şeyden ayrı kalmayacağı için acı duymaz. Acı da kötülüğün bir parçasıdır. O, Kendisinde kusursuz ölçüde ve bütünüyle kendi kendine yeterli olduğundan, herhangi bir şeyin yokluğundan kaynaklı acı çekmez, zira hiçbir şeyin yokluğunu hissetmez. Bu nedenle acı duymaz. O, acı gibi kötü bir koşulu yaşamadığından, İyi'dir.

O'ndan üstün hiçbir şey yoktur. Hiçbir şeye boyun eğmek zorunda kalmaz. O'na eş hiçbir şey yoktur. Hiçbir şey O'na zarar veremez. Ve [bu yüzden] O kendi adına hiçbir şeye aşk duyamaz. O'na kulak vermeyecek hiçbir şey yoktur. Hiçbir şeye öfkelenmek zorunda kalmaz. O'ndan daha bilge hiçbir şey yoktur. Hiçbir şeyi kıskanmak zorunda kalmaz.
Her şey O'nun tarafından oluşturduğu için ve her şey O'nun tarafından beslenmesi şartıyla varlığını sürdürebildiği İçin, varlığını bütünüyle O'na borçlu olmayan hiçbir şey yoktur. O'ndan daha büyük bir güce sahip hiçbir şey yoktur. Bu nedenle hiçbir şey O'na hükmedemez ve dahası O'nu en ufak ölçüde etkileyemez. O, her şeyi kontrol eder ve hiçbir şey tarafından kontrol edilmez. İşte bu yüzden O, İyi'dir. Zira kendisinin dışında başka bir şeye tabi olmak kötüdür. Her güç O'ndan kaynaklığına ve O'nda kaldığına göre, O'nunkiler dışında hiçbir güç yoktur. Hiçbir şey O'na asla zarar veremez. O'na karşı en ufak bir yanlış davranış sergilenemez. Her güç O'nun olduğu için, hiç kimse O'ndan ayrı bir güce sahip olamaz. O'na eş hiçbir şey yoktur. İşte bu yüzden O, İyi'dir. Zira her zaman için kusursuz bir biçimde kontrol edemediğiniz bir güce maruz kalmak kötüdür.

O yalnız başına olduğundan ve her varlık O'na bağlı olup aslında O'nun içinde kaldığından, Kendisinin dışında hiçbir şey göremez. Kendisinin dışında görebileceği hiçbir şey olmadığından hiçbir şeye aşk duymaz. Aşık olmak, çok kötüdür. Çünkü aşık olan, mutlu olduğu hallerde bile, kendi kendine yeterli olmayı sürdüremez. Sevdiğinin arzularına bağlı kalmaya başlar. Halbuki mutluluğu için kendisinin dışında herhangi bir şeye ya da herhangi birine bağlı olan kimse talihsizdir. İşte bu yüzden O İyi'dir. Zira O'nun için Kendisinden başka düşünülmesi gereken hiçbir şey yoktur ve bu anlamda O, iyi'dir. Her şey Kendisinin ürünü olduğu ve Kendisi tarafından oluşturulduğu için, her şeyi doğası ve iradesi O'nun ürünüdür. Hiçbir şeyin O'ndan farklı bir iradeye sahip olma kapasitesi yoktur. Bu nedenle hiç kimsenin O'na itaatsizlik etmeye gücü yetmez. Her şeyin, her zaman için O'nun iradesini yansıtması gerekir. Hiçbir şey O'nun iradesinin dışına çıkamayacağı için, O'nu hoşnut etmekten başka bir şey yapamaz. Bu nedenle O'nun öfkelenmesi imkansızdır. Gerçekte, O'nun dışında hiçbir varoluş bulunmadığından, öfkelenebileceği hiçbir şey yoktur. Her bilgelik, O'nda doğar ve O'ndan yayılır. Hiçbir varoluşta O'nun bilgeliği dışında bir bilgelikten söz edilemeyeceğine göre, her şeyin sahip olabileceği bilgelik O'nun tarafından paylaşılır. Aslında bu kendilerinin değil, O'nun bilgeliğidir. Hiç kimse O'nun bilmediği bir şeyi bilemeyeceği için, tüm evrende O'nun kıskanabileceği hiçbir şey yoktur. İşte bu yüzden O, mutlak bir biçimde İyi'dir. Zira O'nun için daha iyisi diye bir şey olması imkansızdır. İyiliğin özü, birisinin, halihazırda olduğundan daha iyi olabilmesinin imkansızlığında yatar. Ku, halihazırda olduğundan daha iyisi olamayacağından İyi'dir. Sahip olduğu İyiliği herhangi bir şekilde yitirmek ve böylece kötüleşmek, O'nun için imkansızdır. İyiliğinin herhangi bir boyutunu kaybetme tehlikesi duymamak ve iyiliğine iyilik ekleyemeyecek kadar iyi olmak, kusursuz İyiliğin Pleroma'sı olmaktır. Ku, tüm bunlara Sonsuz ölçüde sahip olduğundan, mutlak
bir biçimde İyi'dir. O, İyi'dir ve Tanrısallığın Ahlaki boyutudur. 11 er şeyin Annesidir ve İyiliği burada yatar. O, akla gelebilecek I u ᴛ şeyin Sonsuz Annesidir. O, kendi kendine yeterli olan İyi An-ııe'dir. İyiliği, Anne Ku dışında hiç kimseye atfetme. Bunu yakarsan, çok ağır bir günah işlemiş olursun. Çünkü bunu yapmakla, Tek Mutlak Anne'nin dışında bir başka mutlak Anne dalın olduğunu söylemiş olursun. Bu, ikisinin arasında mukayese yapman anlamına gelir ve Anne'nin Mutlaklığı'nı inkar etmekle eşdeğerdedir. O'nun Mutlaklığı'nı inkar etmek, her şeyin Annesi olduğunu ve böylelikle senin Anne'n olduğunu inkar etmektir. Bu, Anne'yi yok saymak anlamına gelir. Bu da kendi Anne'ni öldürmek olacaktır ve İyi Anne, yani İyi, Ölümsüz Ku'yu öldürmek olacaktır. Bu, aynı zamanda ahlaki açıdan İyiliği de yok etmekle aynı anlama gelir. İyiliği, tüm evrenden ve gerisinden kovmak demektir. Bu korkunç suçu işlemek istemiyorsan, İyi dışında hiçbir şeyi İyi olarak niteleme. Başka hiçbir İyi yoktur, bir lek İyi vardır. Başka hiçbir şey İyi değildir, bir tek Anne İyi'dir. İyilik, bir tek Ku'ya özgüdür. İyilik, bir tek Tanrı'dadır. İyili-ği,Tanrı'dan asla ayıramazsın. Onlar asla birbirinden ayrı değildir, birdir. Tanrı ve İyilik, Bir'dir. İşte oğlum, İyiliğin Gnosisi'ni sana açıklıyorum. İyiliğin Gnosisi, Ku'nun Gnosisi demektir. Bu Tanrı'nm Bilgisi'dir. Bu, Ku'nun Sezgisi'dir. Bu, Zihin'in Dini'dir. Bu Kutsal Gnosis'ten asla uzaklaşma oğlum. Çünkü Gnosis, seni doğrudan doğruya Göklerin Anne Kalbi'ne ve İyi Anne'nin sevgisine ulaştıracaktır. Bütün İyilik, O'nundur. Bütün İyilik, O'ndadır. İyiliği ancak ve ancak O'nda bulabilirsin. İyiliği başka yerde arama. Çünkü, günah işlemiş ve saygısızlık etmiş olursun.

Yedinci Ders

Kötü'nün Pleroması

2. Peki, tüm bunlar O'nun varlığında bulunmuyorsa, İyilik'ten başka geriye ne kalır?
Böylesi aşkın bir Varlık'ta hiçbir olumsuzluğa rastlanamayacağı gibi, geri kalan hiçbir şeyde İyilik olmayacaktır.
Geri kalan her şeyde, olumsuzlukla karşılaşılacaktır. En küçüğünden en büyüğüne hiçbir şeyde durum değişmeyecektir. Hem ayrı ayrı hepsi için, hem de hepsinden büyük ve [onların içinde] en kudretli olan bu canlı Kozmos için, aynısı geçerlidir. Doğumu yaşayan her şey tutkularla doludur. Doğumun kendisi, tutku üzerinden gerçekleşir. Oysa ki tutkunun olduğu yerde, İyilik'ten söz edilemez. Nerede İyilik varsa, orada tek bir tutku yoktur. Tıpkı gündüzün yaşandığı yerde gecenin, gecenin yaşandığı yerde gündüzün olmaması gibi birbirine zıttırlar. İşte bu yüzden İyilik üretilende değil, üretilmemiş *olandadır.*
Ancak maddeye her varlığın paylaştığı özelliğin bahsedildiği düşünüldüğünde, İyiliği de paylaşmaktadır. Bu açıdan, Kozmos iyidir; yani her şeyi oluşturması anlamında, oluşum söz konusu olduğu müddetçe İyidir. Ne var ki diğer bütün şeylerde İyi değildir. Çünkü hem tutkuya açıktır hem de değişime tabidir ve tutkuya açık şeyleri oluşturur.
Peki, tüm bunlar O'nun varlığında bulunmuyorsa, İyilik'ten başka geriye ne kalır?
Kötü doğaya sahip şeylerin tümü bir bir sayılmıştır ve bunların hepsi Tanrı'nın varlığından uzaktır. Kötü şeylerin hepsi Ku'dan temizlenmiştir ve O'nda İyi doğaya sahip şeyler kalmışın Sonuç olarak Tanrı'da ya da Ku'da İyilik dışında hiçbir şey yoktur. Ku, İyiliğin Pleroması'dır. İyilik, O'nda tamdır ve İyiliğin başka hiçbir parçası, hiçbir şeye bırakılmamıştır. Bütün İyilik, ' O'nun içindedir ve bir tek kötülük dışta bırakılmıştır. Bu nedenle O'ndan doğan şey, kötü olmak zorundadır. O'nun altındaki alemin bütünü, Kötülüğün Pleroması'dır. Zira O, İyiliğin Pleroması'dır. O'nsuz dünya, Kötülüğün Pleroması ise, bütün kötülüğü içerir. İçermediği tek bir kötü şey bile kalmaz. Ku'da kötü olan hiçbir şey yoktur ve O, mutlak bir biçimde İyi'dir.
(Böylesi aşkın bir Varlık'ta hiçbir kötülüğe rastlanamayacağı gibi, geri kalan hiçbir şeyde İyilik olmayacaktır. İyiliğin gerçek ilkesi, sadece Ku'da bulunabilir. Gördüğünüz gibi, İyilik mutlak bir biçimde Mutlak İlahi Öz dışında hiçbir şeyde varlığını sürdürmesi mümkün olmayan koşullara bağlıdır. İyiliğin oluşması için zorunlu olan bu koşullar başka hiçbir şeyde bulunmaz. Doğal olarak İlahi Öz'ün niteliklerinin Pleroma'sını teşkil eder ve böylelikle İlahi Öz'ü oluşturur. Bu, iki tane Mutlak İlahi Öz olduğunu ima eder. Ancak bu durumda Mutlak İlahi Öz'den söz edilemeyecektir. Çünkü tek bir Mutlak olabilir. Aksi halde, İlahi Öz'ün kendisi ortadan kalkacaktır. Halbuki İlahi Öz'de oluşturulanlar dışında hiçbir şey var olamaz. İlahi Öz budur ve İyilik başka hiçbir yerde bulunamaz.
Geri kalan her şeyde, olumsuzlukla karşılaşılacaktır. En küçüğünden en büyüğüne hiçbir şeyde durum değişmeyecektir. Hem ayrı ayrı hepsi için, hem de hepsinden büyük ve [onların içinde] en kudretli olan bu canlı Kozmos için, aynısı geçerlidir.
Bütün Tezahür'de ve altındaki Kozmos'ta, İyi olmayan her şey bulunur. Çünkü her şey Ku'dan yoksun ve uzaktır. Ku'yu iyi kılan, bunların bulunmayışı ise, Tezahür'de ve Kozmos'ta bulunmaları kötülüğü teşkil eder. Tezahür ve Kozmos, sayısız kötü şeyle doludur. Bu, onun hem en büyük, hem de en küçük parçası için geçerlidir. Bu iki uç arasındaki ara aşamaların hiçbirinde durum farklı değildir. Her biri ister tek tek ele alınsın, ister Hylic Canlı, tek bir yaşam ya da tek bir varlık olarak Kozmos't ele alınsın, kötüdür. Bir başka deyişle, Kozmos hem bir bütün olarak kötüdür hem de her bir parçası kötüdür. Kozmos'un niteliklerinin tümü böyledir. Kozmos muazzam ve kudretli olsa da aslında kötüdür. Çünkü onu canlandıran ve çeşit çeşit dönüşümlerine neden olan güçlerin her biri kötü doğaya sahiptir ve içlerinde bir teki bile iyiliğin doğasını paylaşmaz.
Doğumu yaşayan her şey tutkularla doludur. Doğumun kendisi, tutku üzerinden gerçekleşir. Oysa ki tutkunun olduğu yerde, İyilik'ten söz edilemez. Nerede İyilik varsa, orada tek bir tutku yoktur. Tıpkı gündüzün yaşandığı yerde gecenin, gecenin yaşandığı yerde gündüzün olmaması gibi birbirine zıttırlar.
Doğumu yaşayan her şey tutkuyla doludur. Doğumun kendisi, doğrudan tutku üzerinden gerçekleşir. Her başlangıç, tutkuyla gerçekleşir. Üretilen her şey, tutkuyla üretilir. Bu nedenle, üretilen hiçbir şey, kendilerini üreten tutku olduğu için İyi olamaz. Tutku etkinliği ile üretilen her şey, kendisini üreten

tutkuyu dışarı vurur ve o tutkuyu paylaşır. Tutkunun olduğu yerde, İyi diye bir şey yoktur. Tüm kötü şeyler tutkunun sonucudur. Tutku, asla İyi'ye yol açmaz. Tutku ve İyilik, gece ve gündüz gibi birbirine karşıt iki kutuptur. Bir tek İyi şey bile tutku üzerinden gerçekleşmez. Aslında, İyi hiçbir zaman üretilemez. Bu, kuşkusuz İyiliğin kendi kendine var oluşundan kaynaklıdır. İyi'nin, İyi olabilmesi için kendi kendine var olması gerekir. Başka bir şey tarafından üretilemez. Böyle olduğundan, kendi kendine var olma özelliğini yitirir ve artık İyi olamaz, kötü olur. Üretim sonucu ortaya çıkan her şey, üretim etkinliğinin kendisinden kaynaklı, içinde kötülüğü barındırır. Böylelikle üretim etkinliği sonucunda ortaya çıkan her şey, yani bir başka şey tarafından üretilen her şey kötüdür. Bu, bütün Kozmos'un ve içindeki her şeyin kendi başına kötü olduğu anlamına gelir.
İşte bu yüzden İyilik üretilende değil, üretilmemiş *olandadır.*
İyi, asla üretilemez ve bir başka şey tarafından üretilmeyende aranmalıdır. İyilik, hiçbir zaman üretilmemiş olandadır. İyi, asla ortaya çıkmaz. Böyle olması durumunda, kendisini ortaya çıkarana bağlı olması gerekir. İyiliğin gerçek Öz'ü, başka hiçbir şeye değil kendisine bağlıdır. Tanrı, hiçbir şeyi İyi kılmaz, İyi olan yalnızca Kendisi'dir. İyi olan, kendi kendine yeterli olduğu için ve Kendisi'nden başka hiçbir şeye ihtiyaç duymadığı için, O hiçbir şeye bağlı olamaz ve ancak böyle İyiliğini korur. Üretilmemiş olan, yani kendi içinde başı ve sonu olmayıp kendi gücüne sahip olan, İyi olabilir. Bu yüzden bir tek Tanrı İyi'dir. Kozmos, hem kendi içinde hem de tüm unsurlarıyla kötüdür. Çünkü varlığını, kendisine değil, bir başkasına borçludur ve oluşturulmuştur. Kendi gücüyle değil, Tanrı'nın gücüyle var olmuştur. Kendi başına var olmayıp Tanrı'nın eseri olduğu için kötüdür. Tanrı, hiçbir İyi eylem gerçekleştirmez, yalnızca Kendi içinde İyi'dir. İyilik, asla üretilemez.

Ancak maddeye her varlığın paylaştığı özelliğin bahsedildiği düşünüldüğünde, İyiliği de paylaşmaktadır.
Tanrı, Mutlak İyiliğin bulunabileceği Tek'tir. Tanrı, maddeyi Kendi niteliklerinin hepsini yansıtacak ve aksettirecek şekilde oluşturur. Bu anlamda, Tanrı'nın İyiliği maddeye yansır ve akseder. Maddenin yansıtılmış bir İyiliği vardır ve ancak bu Ku'nun sahip olduğu gibi pozitif bir İyilik değildir. Madde, kendi içinde yansıtılmış bir İyilik unsurunu, İyiliğin bir parçasını taşır. Ne var ki gerçek doğası kötüdür ve temeldeki kötülük, bu yansıtılmış İyiliğe hakim olur. Maddeye İyilik yansıtılmış olsa da kötülük onun temelindedir.
Bu açıdan, Kozmos iyidir; yani her şeyi oluşturması anlamında, oluşum söz konusu olduğu müddetçe İyidir. Ne var ki diğer bütün şeylerde İyi değildir. Çünkü hem tutkuya açıktır hem de değişime tabidir ve tutkuya açık şeyleri oluşturur.
Kozmos, her şeyi üretmesi anlamında İyi'dir. Üretici olarak sahip olduğu bu kapasite açısından İyi'dir. Ne var ki oluşturulması anlamında kötüdür. Kozmos, Ku tarafından oluşturulur. Bu yüzden başlangıcı, tutkusu olan bir varlıktır ve bu yönüyle kötüdür. Aynı zamanda Kozmos, canlı bir varlık olarak, içerdiği şeyleri üretir ve bu yönüyle İyi'dir. Bir başka deyişle, her şey kendi üretimi açısından ve ürettiğinin üzerinde kontrole sahip oldukça İyi'dir. Buna karşılık üretime tabi olması açısından ve kendisini üretenin kontrolü altında olması açısından kötüdür. Tutkuya açık ve değişime tabi olduğu için, yani kendisinin üzerinde bir şeyin eseri olduğu ve onun hükmü altında olduğu için kötüdür. Tutkuya açık başka şeyleri oluşturma kapasitesine sahip olması ve onların hareketleri üzerinde söz sahibi olması itibariyle İyi'dir. Yaratıcı olduğu bütün koşullarda İyi iken, Ku tarafından yaratıldığı bütün koşullarda kötüdür. Böylelikle, her şeyde iyi ve kötüyü birbirinden ayırt edebileceğimiz kusursuz bir ölçüte sahip oluruz. Her şey, kendi eseri olarak bir şeyleri ortaya çıkarması itibariyle İyi'dir ve bir başkası tarafından ortaya çıkarılması itibariyle kötüdür. Bu yüzden kötülük, kendisinin dışında başka bir şeyin hükmü altında olmayı ve ona bağlı olmayı içerirken, İyilik başka bir şeyi hükmü altında tutmayı ve var oluşunu sürdürebilmesi için kendisine bağlı kılmayı içerir. Örnek verecek olursak, kadınlar çocuk doğurmaları açısından İyi'dir ve ancak kadın olarak doğmuş olduklarından ve bu yüzden yaşamlarını doğmuş olmaya borçlu olduklarından kötüdür. İyiliğin ölçütü, kendi gücüne sahip olmaktan başka bir şey değildir ve kötülüğün ölçütü ise dış bir gücün hükmü altında olmaktır. O halde Kozmos, İyi ve kötünün bir karışımıdır. Her şeyi üreticisi olduğu için İyi ve ancak kendisi de üretildiği için kötüdür; her şey onun hükmü altında olduğu için İyi ve ancak kendisi de Tanrı'nın İradesine ve Ku'nun üretici kudretine tabi olduğu için kötüdür. Öte yandan Ku mutlak bir biçimde İyi'dir. O, hiçbir şey tarafından üretilmemiştir ve var oluşunu ya da varlığını başka hiçbir şeye borçlu değildir. Kozmos'un kendisi de dahil olmak üzere her şeyin Yaratıcısı ve Üreticisi'dir.

Sekizinci Ders

İnsanın İçindeki Kötülük

3. insanda iyilik, kötülüğün azlığı ya da çokluğuna göre değişir. Bu düzeyde çok kötü olmayan iyidir ve iyilik bu düzeyde kötülükle kıyaslandığında azdır. Bu nedenle, bu düzeyde iyiliğin kötülükten tamamen arınmış olması mümkün değildir. Bu düzeyde iyilik, kötülükle kirlenmiştir. Kirlendiği için de artık iyi değildir ve zamanla kötüye dönüşür.
İşte bu yüzden bir tek Tanrı'da İyilik mevcuttur ya da daha doğrusu İyilik, Tanrı'nın Kendisidir. Öyleyse Asclepius, insanda Tanrı'nın yalnız *adı* bulunur. Kendi ise [onda] hiçbir yerdedir. Bu asla gerçekleşemez.
Çünkü hiçbir maddi beden O'nu içeremez. Maddi bedenin, her yanı kötülükle, angaryalarla, acılarla, arzularla ve tutkularla, hatayla ve aptalca düşüncelerle doludur.
Tüm bunların içinde en büyük illet ise, Asclepius, yukarıda sayılan şeylerin her birinin burada en büyük iyilikmiş gibi öğretilmesidir.
Daha da büyük bir illet vardır ki diğer bütün illetlere yol açan bir hatadır. Bu illet, bizleri burada Tanrı'dan uzaklaştıran şehvettir.
insanda iyilik, kötülüğün azlığı ya da çokluğuna göre değişir. Bu düzeyde çok kötü olmayan iyidir ve iyilik bu düzeyde kötülükle kıyaslandığında azdır.
İnsanda, Tanrı'da olduğu gibi Mutlak İyilik ya da Saf İyilik diye bir şey yoktur. İnsan her zaman için İyi ve kötünün bir karışımından oluşur. Bir insanın iyiliği ya da kötülüğü, yapısında bunların hangi oranda bulunduğuna göre değişir. İnsanda iyilik yalnızca görecedir. İyiliğinin oranı, kötülüğünün oranından fazla olan, iyi insan olarak nitelenir. Buna karşılık kötülüğünün oranı, iyiliğinin oranından fazla olan, kötü insan olarak nitelenir. Mutlak bir biçimde iyi insan ya da mutlak bir biçimde kötü insan yoktur. İyi insan göreceli olarak iyidir ve kötü insan da göreceli olarak kötüdür. Bu düzeyde İyilik'ten söz etiğimizde, yalnızca göreceli ifadeler kullanabiliriz. Mutlak İyiliği, Tanrı'nın dışında hiç kimseye atfedemeyiz.
Bu nedenle, bu düzeyde iyiliğin kötülükten tamamen arınmış olması mümkün değildir. Bu düzeyde iyilik, kötülükle kirlenmiştir. Kirlendiği için de artık iyi değildir ve zamanla kötüye dönüşür.
Bu düzeyde, yani maddi dünyada ve genel olarak kozmosta, iyilik asla tam olarak kötülükten arındırılamaz. Dünyadaki İyilik saf kalamaz ve kötülükle kirlenir. İkisi ayrı kalmaz ve kozmik evrimin amacına uygun olarak birleşir. Bu yüzden kozmosun kendi içinde iyi olan yönleri, kendi etkinliklerinin sonucunda kötü bir doğaya sahip olanlarla birleşir. İyi ve kötünün bu birliği, iyiliği kirletir. İyi, artık iyi olarak kalamaz. Kötünün unsurlarının tezahürü ile birlikte, iyi olan da zamanla kötüye dönüşür. Kozmosun tek fonksiyonunun, içerdiği şeyleri oluşturmak olduğuna dikkat ettiğimizde ve oluşturduğu şeylerin tümünün kötü şeyler olduğunu göz önünde bulundurduğumuzda, bu rahatlıkla anlaşılacaktır.

Sekizinci Ders

İnsanın İçindeki Kötülük

3. insanda iyilik, kötülüğün azlığı ya da çokluğuna göre değişir. Bu düzeyde çok kötü olmayan iyidir ve iyilik bu düzeyde kötülükle kıyaslandığında azdır. Bu nedenle, bu düzeyde iyiliğin kötülükten tamamen arınmış olması mümkün değildir. Bu düzeyde iyilik, kötülükle kirlenmiştir. Kirlendiği için de artık iyi değildir ve zamanla kötüye dönüşür.
İşte bu yüzden bir tek Tanrı'da İyilik mevcuttur ya da daha doğrusu İyilik, Tanrı'nm Kendisidir. Öyleyse Asclepius, insanda Tanrı'nm yalnız *adı* bulunur. Kendi ise [onda] hiçbir yerdedir. Bu asla gerçekleşemez.
Çünkü hiçbir maddi beden O'nu içeremez. Maddi bedenin, her yanı kötülükle, angaryalarla, acılarla, arzularla ve tutkularla, hatayla ve aptalca düşüncelerle doludur.
Tüm bunların içinde en büyük illet ise, Asclepius, yukarıda sayılan şeylerin her birinin burada en büyük iyilikmiş gibi öğretilmesidir.

Daha da büyük bir illet vardır ki diğer bütün illetlere yol açan bir hatadır. Bu illet, bizleri burada Tanrı'dan uzaklaştıran şehvettir.
insanda iyilik, kötülüğün azlığı ya da çokluğuna göre değişir. Bu düzeyde çok kötü olmayan iyidir ve iyilik bu düzeyde kötülükle kıyaslandığında azdır.
İnsanda, Tanrı'da olduğu gibi Mutlak İyilik ya da Saf İyilik il iye bir şey yoktur. İnsan her zaman için İyi ve kötünün bir karışımından oluşur. Bir insanın iyiliği ya da kötülüğü, yapısında bunların hangi oranda bulunduğuna göre değişir. İnsanda iyilik yalnızca görecedir. İyiliğinin oranı, kötülüğünün oranından fazla olan, iyi insan olarak nitelenir. Buna karşılık kötülüğünün oranı, iyiliğinin oranından fazla olan, kötü insan olarak nitelenir. Mutlak bir biçimde iyi insan ya da mutlak bir biçimde kötü insan yoktur. İyi insan göreceli olarak iyidir ve kötü insan da göreceli olarak kötüdür. Bu düzeyde İyilik'ten söz etiğimizde, yalnızca göreceli ifadeler kullanabiliriz. Mutlak İyiliği, Tanrı'nm dışında hiç kimseye atfedemeyiz.
Bu nedenle, bu düzeyde iyiliğin kötülükten tamamen arınmış olması mümkün değildir. Bu düzeyde iyilik, kötülükle kirlenmiştir. Kirlendiği için de artık iyi değildir ve zamanla kötüye dönüşür.
B.u düzeyde, yani maddi dünyada ve genel olarak kozmosta, iyilik asla tam olarak kötülükten armdırılamaz. Dünyadaki İyilik saf kalamaz ve kötülükle kirlenir. İkisi ayrı kalmaz ve kozmik evrimin amacına uygun olarak birleşir. Bu yüzden kozmosun kendi içinde iyi olan yönleri, kendi etkinliklerinin sonucunda kötü bir doğaya sahip olanlarla birleşir. İyi ve kötünün bu birliği, iyiliği kirletir. İyi, artık iyi olarak kalamaz. Kötünün unsurlarının tezahürü ile birlikte, iyi olan da zamanla kötüye dönüşür. Kozmosun tek fonksiyonunun, içerdiği şeyleri oluşturmak olduğuna dikkat ettiğimizde ve oluşturduğu şeylerin tümünün kötü şeyler olduğunu göz önünde bulundurduğumuzda, bu rahatlıkla anlaşılacaktır.

Bu kötü şeylerin oluşumu, zaman içerisinde oluşum sürecini dönüştürerek onun da kötüye dönüşmesine neden olur. Böylece kozmosta iyi olan şey, tüm pratik amaçlar çerçevesinde kötüye dönüşür.
İşte bu yüzden bir tek Tanrı'da iyilik mevcuttur ya da daha doğrusu iyilik, Tanrı'nın Kendisidir. iyiliği, Tanrı dışında hiçbir şeyde arama. Oluşturulan şeyden, bir tek oluşum etkilenmez. Yalnızca oluşum, diğer bütün etkilerden uzaktır, iyilik, Tanrı'nın doğasıdır ve bu yüzden Tanrı olmayan, İyi olamaz. Şunu aklından çıkarma ki İyilik yalnızca Tezahür Etmeyen Tanrı'dadır. Tezahür Eden Tanrı da bile bulunmaz.
Öyleyse Asclepius, insanda Tanrı'nın yalnız *adı* bulunur. Kendi ise [onda] hiçbir yerdedir. Bu asla gerçekleşemez.
İnsan, İyiliğin adını ağzına alır. Çünkü İyilik idealini her zaman için taşır. Bu ideal olmaksızın, insan kendini kaybedecektir. İnsan ırkını ahlaki sınırlar içerisinde tutan bu İyilik idealidir. Bu ideal yitirilecek olursa, insanlar derhal hayvaniliğin pençesine düşecektir. İnsan toplumunda yüceltici bir doğaya sahip bütün güçler, insan kalbinde hiç sönmeyen bir özlem olan kusursuz İyi'ye kavuşma özleminin ifadeleridir. Aynı zamanda, bu İyilik idealinin, insan açısından asla ulaşılamayacak bir hedef olduğunu aklımızda bulundurmalıyız. İnsanın işi, İyi'nin peşinden koşmaktır ve ancak onu asla bulamayacaktır. İnsanı yücelten, hiç bulamayacak olmasına rağmen İyiliği aramasıdır. Böylelikle kendi doğasında yüklü bulunan kötülüğün hiç olmazsa belirli bir bölümünü temizleyebilir. Ayrıca hiç kimsenin iyi bir yaşam süremeyeceği de unutulmamalıdır. İnsan asla iyiyi uygulayamaz. Onu yalnızca sevebilir ve tasavvur edilebilecek bütün şeyler arasında en arzulanır şey olarak ona hayranlık duyabilir. Ne var ki insanın iyiliği gerçekten de kavrayabilmesi kesin olarak imkansızdır. İyiliği gerçekleştirmek asla mümkün olamasa da onun peşinden koşmak, bu düzeyde mümkün olabilecek en yüceltici şeydir.
Çünkü hiçbir maddi beden O'nu içeremez. Maddi bedenin, her yanı kötülükle, angaryalarla, acılarla, arzularla ve tutkularla, hatayla ve aptalca düşüncelerle doludur.
İyilik, asla maddi bir bedende bulunamaz. Herhangi bir dinin ya da felsefenin, maddi bir beden içinde yaşarken insanı İyiliğe ulaştıracağını düşünmek mantıksızdır. Maddi bir beden içinde yaşadığı müddetçe, hiç kimsenin iyilik yapması ya da iyi bir yaşam sürmesi mümkün değildir. Bedenin sunduğu ve beden içinde yaşamak için zorunlu olan maddi koşullar, esas itibariyle kötüdür. Bedenin her yanı kötülüklerle doludur. Bu illetlerin en büyüklerinden biri, çalışmaktır. Çalışmanın bir nimet olduğu yönünde delice bir fikre ulaşabilmek için insanın nasıl akıl yürütebileceğini anlamakta güçlük çektiğimi itiraf etmeliyim. İnsanın yaşamasını sürdürmek için çalışmak zorunda olması büyük bir

kötülüktür. Varlığını sürdürebilmesi için bedenin ihtiyaçlarını karşılamak üzere, her gün uzun saatler boyunca angaryalara katlanmak zorunda kalmanın anlamını düşünün. Çiftçi, ömrünün en azından yarısını, yaşamını sürdürmeye dönük gereksiz görevini yerine getirmekle harcar. Bedenine yiyecek ve barınak sağlamak uğruna yirmi dört saatin en az on iki saati çalışır. Sekiz saatini de uyuyarak geçirmek zorundadır. Zira fayda getirmeyen enkaza dönmüş bedeninin, bir sonraki günün angaryalarını yerine getirebilmesi için dinlenmesi şarttır. En az bir saatini de hayatta kalabilmek için bedenini beslemekle geçirir. Böylece yirmi dört saatten geriye üç saat kalır. Bir başka deyişle günün yalnızca sekizde birinde, bedenini işler halde tutabilmek için yaptıklarının dışında bir şeyler yapabilmesi mümkündür. Buna karşılık, bu süre boyunca da öylesine yorgun olur ki yorgun bedenini dinlendirmek dışında çok az şey yapabilir. İnsan günün sekizde birini kendisine ayırabilir ve bunun da üçte birden fazlasını istediği gibi kullanamaz. Demek oluyor ki yirmi dört saatin yirmi üçünü bedenine ayırır ve sadece geriye kalan bir saati kendi amaçlarına dönük kullanabilir. Örneğimizdeki çiftçinin eşini de ele alalım. Onun durumu daha da kötüdür. Çiftçilerin eşlerinin hiçbir anlayışa sahip olmadığına şüphe yoktur! Daha yüce doğalarına ayıracak zamanı nereden bulsunlar? İş adamının durumu da neredeyse bunun kadar kötüdür. Kalifiye bir işçinin durumu ise hepsinden iyidir. Günde sekiz saat çalışır ve sekiz saat uyur. İşe gidip gelmesi bir saatini alır. Bedenini beslemesi de en az bir saat sürer. İnsanlar içinde en talihli konumdaki işçinin, maksimum altı saati kalır. Günün dörtte birini, yalnızca bedenini hayatta tutmanın dışında herhangi bir şeye ayırabilir. Zamanlarının ve enerjilerinin büyük bölümünü yalnızca hayatta kalma işine ayırmak zorunda kalan insanların nasıl ilerlemesi beklenebilir? Canlarını beslemek için gereken zaman ya da enerjiyi nereden bulabilirler? Buna karşılık, sırf hayatta tutmamız gereken maddi bir bedene sahip olduğumuz için bu şekilde çalışmak zorundayız. Yaşamak, gerçekten de büyük bir güçlük! Bedenlerimizin, bizleri meditasyona, araştırmaya ve gerçeği sorgulamaya ayırdığımızdan daha fazla zamanı angarya işlere ayırmaya zorlaması büyük bir illettir. Sırf yaşamayı sürdürmek için temel gereksinimleri karşılamaya dönük ömür boyu çalışmak zorunda kalmamız yetmezmiş gibi, sayısız acıya katlanmak zorunda kalırız. Bizi acı çekmenin iyi olduğuna ikna etmeye çalışacak kadar nefret dolu insanlar da eksik olmaz! Bizim için iyi olabilir; ne var ki gerçekten de çok tatsızdır! Sanki bu da yetmezmiş gibi, ömrümüz boyunca asla tatmin edemeyeceğimiz arzuların kurbanı oluruz. Hissettiklerimizin arzunun ötesinde olduğunu ve büyük umutlar ve amaçlar peşinde koştuğumuzu iddia ederek kendimizi kandırmaya çalışabiliriz! Öyle olsalar bile, o umutları ve amaçları gerçekleştirebilir miyiz?

Bizleri daha büyük arzulara sürükleyen birer kamçıdırlar. Ucu hiçbir yere varmayan birer basamak gibidirler. Arzuların yanı sıra bizlere kendimizi kaybettiren sayısız tutkunun kurbanı oluruz. Ruhun yaşamı için öylesine gerekli olan felsefi dinginlik, bizim için kesin olarak imkansız hale gelir. En saf ve en yüce dürtülerimiz ile en büyük erdemlerimiz, bizleri karşılığı olmayan arzulara ve yıkıcı tutkulara sürükler. Tutkularımızı, sevgi ve adanmışlık olarak adlandırarak soylulaştırabiliriz. Ne var ki sonucu değiştirenleyiz ve aslında bunlar da tutkudur. Elimizden gelenin en iyisi, çalışmak ve keder çekmektir. Bundan daha büyük bir illet olabilir mi? Duyularımız, zihnimize oyun alanını sunarken bizi kötü yollara sürükler. Hataları ve aptalca fikirleri besler. Böylece zihinsel anlamda duruluk, bizim için kesin olarak imkansız hale gelir. Bir başka deyişle, beden içindeki bütün yaşamımız, doğrudan ruh yaşamımızı kısıtlamaya dönük bir tuzaktır. Ruhun yaşamı, bedende gelişemez. Bu da yetmezmiş gibi, ölümle de bu rahatsızlıktan kurtulamayız. Bu yaşamın sınırları ve rahatsızlıkları, bizleri ölümden sonra da işlemeye devam etmesi gereken bir Karma yığını ile karşı karşıya bırakır. Bu angaryalar sona erdiğinde ve ruhun kendi yaşamını sürebileceği bir konuma geldiğimizde, bir başka bedende enkarne olmamız gerekir ve aynı dertler yeni baştan başlar! Duyarlı bir var oluşun, vazgeçilmez sefaleti! Her şeye rağmen, dünyada yaşamın bir nimet olduğuna kendilerini inandırmayı başaran ve gerçekten de tasavvur edilebilecek illetlerin hepsinden kötü olan illete iyimser bir biçimde yaklaşan çok sayıda yalancı vardır!

Tüm bunların içinde en büyük illet ise, Asclepius, yukarıda sayılan şeylerin her birinin burada en büyük iyilikmiş gibi öğretilmesidir.

İnsan, kendi aptallığı sonucunda, yaşamayı sürdürebilmek için bütün ömrü boyunca çalışmanın iyi bir şey olduğunu düşünür. Ne büyük aptallık! Yaşamayı ve çalışmayı sürdürebilmek

288.sayfa eksik

sınırlı değildir ve daha da beter bir ilettir. En kötü şekli, cinsel hazlara dönük şehvettir. Cinsel heyecana dönük bu şehvet, en büyük illettir ve insanı İyilik'ten uzaklaştırmakta diğer bütün illetleri geride bırakır. Yüz evlilikten doksan dokuzu, cinsel hazza dönük şehvetin tatmin edilmesi dışında bir amaca hizmet etmez. Evlenmek ve dünyaya çocuklar getirmek amacıyla cinsel yaşama başlayarak canların enkarne olabilmesini sağlamak, insanlar için yüce ve kutsal bir şeydir. Ne var ki evlenenlerden çok azı böylesi bir amaçtan haberdardır. Çoğu durumda çocuklar asla istenmeyen kazalar sonucunda meydana gelir. Şehvetin tatmin edilmesinin bir yan ürününden ibarettirler. Buna karşın üremenin nasıl sınırlandırılabileceği konusunda kitaplar yazıp bilgiler verecek kadar bütünüyle yozlaşmaya tenezzül edenler vardır. Hamileliğin önlenmesiyle, bu açlığın hiçbir hamilelik riski olmaksızın tatmin edilmesi amaçlanmaktadır. Cinsel ilişkinin zevklerinin nasıl arttırılacağı konusunda da yazanlar eksik olmamaktadır, insanlar, bu şehveti tatmin etme arayışını arttırarak devam ettirmeye teşvik edilmektedir. Sonuçta, insanoğlu sürekli olarak hayvani doğasının tutkularını tatmin etmek, bedenini doyuma ulaştırmak ve ona bütün zevkleri sunmak için çabalamaktadır. Öte yandan iyiliğe ya çok az önem vermekte ya da hiç önem vermemektedir. Bunları düşündükçe, insanın, bedenin bu yaşamını sürerken iyilik için çaba harcamasının bile ne kadar güç olduğunu ve İyiliği bulmanın onun için bütünüyle imkansız olduğunu görmüş oluruz. Bedenin bu yaşamı, en iyi haliyle açıkça cehennem iken, en kötü halini tarif etmek için kelimeler kesinlikle yetersiz kalır. Hiç kuşku yok ki insanın nefsinin isteklerini yadsıyarak' çok sade bir yaşam sürerek, kendinden vazgeçerek, kendini uzaklaştırarak bu kötülükleri belirli oranda sınırlaması ve bir ölçüde onları aşması mümkün olabilir. Ne var ki beden içerisindeyken bunlardan tam olarak kurtulması imkansızdır. Yani bedende yaşayan biri için İyi'ye ulaşmak imkansızdır. Ölünce bedeni terk ettiğimizde de bu durumdan kurtulamayız.

Astral Beden, Arzuların Bedeni'dir. Bu dünyevi yaşamın arzularının hepsi, bedenden ayrıldıktan sonra da devam eder. Zira fiziksel bedende değil, Astral Beden'dedirler. Orada kalmaya devam ederler ve ölümden sonra da onlara fiziksel bedende olduğu kadar maruz kalırız. Durum böyle olunca, astral yaşam devam ettikçe, yani Astral Düzey'de yaşadığımız müddetçe, İyiliğe ulaşmamızın önündeki üstesinden gelinmez bir engel teşkil eden arzulardan kurtulamayacağımızı rahatlıkla görebiliriz. Dahası, Devachan' da da İyi'ye ulaşamayız. Astral Düzey ve Astral Beden'i geride bıraktığımızda, Zihinsel Beden'imiz ile kaplandığımız Devachan'a gireriz. Fiziksel beden içindeyken sahip olduğumuz düşüncelerden oluştuğu için, o da hatalarla ve aptalca fikirlerle yüklüdür. Bu yüzden de orada yalnızca hatalı ve aptalca düşünceleri ifade edebilir. Devachan'da iken de İyilik anlayışına ulaşmamız böylece engellenir. Can, bu üç maddi örtüden herhangi biriyle kaplı olduğu müddetçe, İyi'ye ulaşamaz. İyi'ye ulaşabilmesi, ancak tüm bunları bütünüyle asmasıyla mümkün olur. Aslında, İyiliğe ancak Nirvana'da ulaşılabilir. Bu noktada, Budistler Nirvana dışında her şeyi reddettiklerinde, gerçek bilgeliklerini ve İyiliğin Gnosis'i kavrayışlarını sergilerler. Doğum ve Ölüm'ün fırtınalı denizinde olduğumuz sürece, İyi'ye asla ulaşamayız. Ancak karşı kıyıya geçip Nirvana limanına ulaştığımızda ve onun kusursuz, Mutlu Huzuru'nu yaşadığımızda İyi'yi bulabileceğiz. Bu maddi var oluşta İyi'yi asla göremeyeceğimize göre, ne yapmalıyız? İyiliği anlamaya mümkün olabildiğince çaba gösterip bilincimizi İyilik idealine yönlendirmeliyiz. Bunun ulaşılamaz bir ideal olduğunu hiçbir zaman aklımızdan çıkarmamalıyız. Bunu yaşamın ideali ve her şeyin değerlendirilebileceği bir ölçüt olarak kabul etmeliyiz.
(*)Devachan: Egonun bedensel ölüm sonrası içine girdiği şuur hali.

Dokuzuncu Ders

Güzel ve İyi

4. Ve kendi adıma, Tanrı'ya şükürler olsun ki, İyiliğin Gnosisi'ni zihnime gönderdi. O İyilik ki dünyada asla bulunamaz. Çünkü dünya kötülükle "doludur". Oysa ki Tanrı İyiliktir ve İyilik Tanrı'dır. Güzelliğin üstünlükleri, [İyiliğin] gerçek öz(ü) ile aynıdır; dahası çok saf ve el değmemiştir. Böyle olmaları, kendilerinin onun özü olmasındandır. Öyleyse Asclepius, gerçekte O'nun sahip olduğu öz düşünüldüğünde, Tanrı'nın özünün Güzellik olduğu söylemeye cesaret edilebilir; Güzellik de aynı zamanda İyilik'tir.

Dünyadaki objelerden edinilebilecek hiçbir İyilik yoktur. Çünkü göz önündeki her şey adeta resimler ve imajlardır. Oysa onları [gözleri ile gördüklerini] gerçek sananlar, Güzellik ve İyiliğin [özü] kendisi ile karşılamazlar.
Göz nasıl Tanrı'yı göremiyorsa, Güzelliği ve İyiliği de kavrayamaz. Güzellik ve İyilik, Tanrı'nın bütünleyici parçalarıdır ve yalnızca O'na özgüdür. Ayrılmaz bir bütündürler. En çok sevilenlerdir. Tanrı'nın Kendisini onlardan ayırmaz ya da onlar Tanrı'dan ayrılmaz.
Ve kendi adıma, Tanrı'ya şükürler olsun ki, iyiliğin Gnosisi'ni zihnime gönderdi. O İyilik ki dünyada asla bulunamaz. Çünkü dünya kötülükle "doludur". Oysa ki Tanrı İyiliktir ve İyilik Tanrı'dır.
İyilik dünyada ya da kozmosta asla bulunamaz. Kozmos, kötülükler bütünü ya da Pleroması'dır. İyilik, bedende asla yaşayamaz. İyilik, ancak bedensizdedir. Beden ne kadar büyük ya da ne kadar küçük olursa olsun, İyilik onda asla ifade bulamaz. Bu, doğası her ne olursa olsun bütün formlar için geçerlidir. Bir bütün olarak ele alındığında kozmos, bu açıdan da sınırlandırılmıştır. Bütün kötülüklerin vücut bulması ve buna karşılık İyiliğin kendini onun aracılığıyla asla tezahür ettirememesi, kozmosun doğası gereğidir. Kozmosun temel karakteristiği budur ve bu kuralın hiçbir istisnası yoktur. Daha önce de belirttiğimiz gibi Tanrı, İyiliğin Pleroma'sıdır ve İyilik de Tanrı'nın Pleroması'dır. Bu nedenle İyilik ve Tanrı, birbirinin yerine kullanılabilecek kavramlar olarak alınmalıdır. Aynı Kutsal ilke tarafından uygulanan farklı fonksiyonlara işaret ederler. Aynı Kutsal Birliğin eş zamanlı ifadeleridir ve bu anlamda Bir'dirler.
Güzelliğin üstünlükleri, [İyiliğin] gerçek öz(ü) ile aynıdır; dahası çok saf ve el değmemiştir. Böyle olmaları, kendilerinin onun özü olmasındandır.
Güzellik, İyilik ile birdir. İyiliğin, belirli bir anlamda Ku'nun Ahlaki boyutu olduğunu daha önce de ifade etmiştik. Ku'nun İyi olması, O'nun Üretici yönündendir. Ku, aynı zamanda Üretici olarak bu fonksiyonuyla Güzel' dir. Nasıl ki İyilik Ku'nun yapısının ahlaki boyutunu teşkil ediyorsa, Güzellik de O'nun bu yapısındaki İncelikleri ve Başarıları temsil eder. Güzellik, başka hiçbir yerde değil, Ku'nun Özü'nde vardır. Ku'nun bu özü, mutlak Güzel'dir. Ne O'nu Güzellik'ten, ne de Güzelliği O'ndan ayırabiliriz. Gerçek Güzellik uyumdur, simetridir ve Ku'nun yapılarının İncelikleridir. Anne Ku'nun sahip olduğunun dışında gerçek anlamda hiçbir Güzellik yoktur. Güzel olarak tezahür etmek ya da etkinlik göstermek O'nun özüdür. O, tek ve yegane Güzel'dir. O'nunla kıyaslandığında her şey çirkin kalır.
Öyleyse Asclepius, gerçekte O'nun sahip olduğu öz düşünüldüğünde, Tanrı'nın özünün Güzellik olduğu söylemeye cesaret edilebilir; Güzellik de aynı zamanda İyilik'tir.
Tanrı'nın özü, yani Ku, Güzellik'tir. Bir başka deyişle bütün Güzelliğin özüdür. Burada güzel şeylerden söz etmiyoruz. Yani göze hoş gelen ve hoş bir duyuma yol açtığı için insanın güzel olduğunu söylediği şeyleri kastetmiyoruz. Düşüncede, zihinsel anlayışa hoş gelen güzellikten de söz etmiyoruz. Sözünü ettiğimiz güzellik, İdeal Güzellik'tir. Bunun düşüncesi, canı her zaman ve sonsuza dek kapıp götürür ki bir daha asla eskisi gibi kalamaz. Bütün güzellik, bu aşkın, İlahi' Güzelliğin bir sembolünden ibarettir. Güzelliğin Mutlak Özü, budur. Güzellik, bir nesne olarak değil, Öz olarak anlaşılabilir. Grekler, güzellik ideallerinin belirli bir boyutunu temsil eden üç Tanrıça'ya sahiptir. Afrodit, duyulara hitap eden güzelliğin ta kendisidir. Atena, zihne hitap eden güzelliğin ta kendisidir. Hera ise ruhu tesir altında bırakan muhteşem ve görkemli güzelliğin ta kendisidir. Ancak bunların her biri, her şeyin Güzel Annesi olan Ku'nun Özü'nün Esas Güzelliği'nin bir'tezahüründen ibarettir.
Güzellik, Ku'nun Özü'dür. Tabir caizse, O'nun estetiğidir. Bir başka bakımdan, O'nun Kalbi'dir. Daha da yüksek bir anlamda, bu Güzellik, O'nun İdealizmi'dir. O'nun sürekli olarak Kendisi olmak ve Kendisini aşmak için çabalamasına yol açar. Bu, O'nun Özü'nün Mutlak Güzelliği'dir; Ku'nun Cevheri ve Tanrı'nın Kalbi'dir. Canı bu aşkın, esas Güzelliğin hızla akıp giden vizyonunu bir anlığına kavrayan kimse, bir daha asla güzelliği başka hiçbir şeyde göremeyecektir. O'nu olduğu gibi görebilene dek de her zaman için o Güzellik Vizyonu'nun etkisi altında kalacaktır. Bu Güzelliğin özü, aynı zamanda İyiliğin özüdür. Onlar birden fazla değildir ve bir tek özdür.
Dünyadaki objelerden edinilebilecek hiçbir İyilik yoktur. Çünkü göz önündeki her şey adeta resimler ve imajlardır. Oysa onları [gözleri ile gördüklerini] gerçek sananlar, Güzellik ve İyiliğin [özü] kendisi ile karşılamazlar.
Dünya'daki objelerin hiçbirisi, insanı İyiliğin Gnosisi'ne ulaştıramaz. Hiçbir İyilik barındırmazlar ve onlardan hiçbir İyilik elde edilemez. Duyulara hitap eden objelerin tümü yalnızca imajlar ve resimlerdir. Bu imajların ve resimlerin gerisinde yatan ve bu objelerde imgelenen ve resmedilen gerçeklikler, duyularla algılanabilen alanın ötesindedir. Bu gerçekliklerin sürekli olarak içinde

bulunduğu görünmezlik koşulu nedeniyle duyular üzerinde hiçbir etkide bulunmazlar. Birçok insan, bu noktada büyük bir hata yapmaktadır. Maddi doğaya sahip objelerin gerçek olduğunu ve buna karşılık maddi olmayanların yanılsama olduğunu düşünmektedir. Halbuki durum tam tersidir. Maddi olmayan ve duyularla algılanamayanlar, gerçektir. Maddi olanlar ve duyularla algılanabilenler, aldatıcıdır ve bu gerçeklerin serabıdır. Güzel bir kadın resmindeki görünürdeki güzelliğine bakıp, bunu resimdeki kadının güzelliği gibi kabul etmek, dünyadaki objelerin görünürdeki güzelliğinin gerçek güzellik olduğunu düşünmeye benzerdir. Kavrayabildiğimiz bütün gerçeklerin ötesinde ya da var olan her şeyin ötesinde, onların içinde en gerçek olan Güzellik ve İyiliğin özüdür. Ayrı ayrı Güzelliğin özünden ve İyiliğin özünden söz edilemez. Bilakis Mutlak Güzellik ve Mutlak İyiliği içine alan tek bir öz mevcuttur. Onlar özü itibariyle birdir. Mutlak Güzellik ve Mutlak İyiliğin Tek Özü, Tek Mutlak Gerçeği teşkil eder. Geri kalan her şey yalnızca bir görünümdür. İlahi Güzellik ve İlahi İyilik aynıdır. Her ikisi de İlahilik ile aynı anlama gelir. Aralarında kesinkes hiçbir ayrım yoktur. İşte bu yüzden, Güzel'i ve İyi'yi birbirinden asla ayıramayacağını görmelisin. Eğer bu hataya düşersen, Tanrı'ya karşı saygısızlık yapmış olursun. Ayrıca bunları Tanrı'dan da asla ayıramayacağını da görmelisin. Eğer bu hataya düşersen de Tanrı'ya karşı saygısızlık yapmış olursun. Güzellik ve İyiliğin özünden başka hiçbir şeye asla gerçeklik atfetme. Bunu yaparsan, Tanrı'ya karşı saygısızlık yapmış olursun. Güzellik ve İyiliğin bu özünü, Ku'dan başka hiçbir şeye yakıştırma. Çünkü bu öz sadece O'ndadır. O'nun sahip olduğu bu Mutlak Güzellik ve Mutlak İyilik özünü asla inkar etme. O'nun dışında herhangi bir şeyi Güzel ya da İyi olarak niteleyerek suç işleme. O, bütün Güzelliklerin Pleroması'dır ve O'nun dışında hiç kimsenin payına hiçbir Güzellik düşmez. Bütün Güzellikler, O'ndadır. O'nun dışında hiç kimsede İyilik yoktur. Zira O, İyiliğin Pleroması'dır ve O'nun dışında hiç kimsenin payına hiçbir İyilik düşmez. Böylece, O aynı anda hem Güzelliğin hem de İyiliğin Pleroması'dır. Onlar birdir ve O'nun özüyle aynıdır. O, Güzelliğin ve İyiliğin özüdür. O, Güzellik ve İyilik özüdür. Aynı anda ve kendiliğinden Üretici, Anne, Güzel ve İyi olanda tek bir öz vardır ve bu öz Ku'dur.

Göz nasıl Tanrı'yı göremiyorsa, Güzelliği ve İyiliği de kavrayamaz. Güzellik ve İyilik, Tanrı' nın bütünleyici parçalarıdır ve yalnızca O'na özgüdür. Ayrılmaz bir bütündürler,. En çok sevilenlerdir. Tanrı'nın Kendisini onlardan ayırmaz ya da onlar Tanrı'dan ayrılmaz.

Göz, Tanrı'yı göremediği gibi, Güzelliği ve İyiliği de göremez. Çünkü Tanrı'dakinin dışında hiçbir Güzellik ve hiçbir İyilik yoktur. Ku'nun Güzelliği dışında hiçbir Güzellik yoktur ve Ku'nun İyiliği dışında hiçbir İyilik yoktur. Bir kadının hem güzel hem de iyi olduğunu söylediğimizde, onun güzelliğini ve iyiliğini kendisinden ayırabilir ve güzel olduğunu düşündüğümüz kadından bağımsız güzellik ve iyilik olarak görebilir miyiz? Kırmızı dudakların, gül rengi yanakların, mavi gözlerin, altın sarısı saçların, beyaz tenin güzel bir kadını oluşturduğu söyleyebilir miyiz? Halbuki kırmızı, mavi, altın sarısı ve gül rengi sadece bu renkteki kağıt şeritlerde gösterilseydi, yine güzel olur muydu? Güzel bir kadının güzelliği, ondan bağımsız bir güzellik olarak değil, kadında görülür. İşte bu yüzden Güzellik, Ku'nun Güzelliği olarak var olur. Ku'dan ayrı olursa, Güzel kalamaz. Bir tek O'nun içinde Güzel kalabilir. O'nun Güzelliği olduğu için, O'ndan ayrı varlığını sürdüremeyecek bir Güzellik'tir. O, kusursuz bir biçimde Güzel'dir ve kusursuz Güzellik, Ku'nun Güzelliği'dir. Benzer bir biçimde, bir kadının iyi olduğundan söz ettiğimizde, iyiliği o kadından ayrı düşünebilir miyiz? O kadına özgü iyiliği, soyut bir biçimde düşünebilir miyiz? Bir erkekteki iyilikten söz ettiğimizde, o adamın yaşamından ayrı olarak düşündüğümüzde iyilik varlığını sürdürebilir mi? İyiliğin iyilik olabilmesi için, aktif olması gerekmez mi? İşte bu yüzden İyilik, bir tek Ku'nun İyiliği olarak var olabilir ya da varlığını sürdürebilir. Ku'dan ayrıldığında, bir an bile İyi olmayı sürdüremeyecektir. Sonuç olarak Güzellik ve İyilik, Ku'nun Özü'nün etkinliğinden başka bir şey değildir. Güzellik ve İyilik, başka hiçbir şeyin değil O'nun Güzelliği ve O'nun İyiliği'dir. O'nun Esse'sinin bütünleyici parçalarıdır ve onlar olmadan Ku olamaz. Onlara sahip olan, onlarla birlikte Ku olacaktır. Bu nedenle de Ku'nun Özü dışında hiçbir şeyde bulunamazlar. Tüm bu koşulların var olduğu bir kadının Güzelliği, Dürüstlüğü, Sevgisi, Alçak Gönüllülüğü, İffeti, Vicdanlılığı ve İyiliği gibi bunlar da O'nun Lütuflarıdır. Ku, Kendisini Güzelliğinden ve İyiliğinden ayıramaz. Güzellik ve İyilik, O'nun için en kıymetlidir. Ku, Güzelliğini ve İyiliğini aziz tutar. Güzellik ve İyilik, O'nun Kendisi'dir. Güzellik ve İyilik, O'ndan ayrılamaz. O da Güzelliğinden ve Dürüstlüğünden ayrılamaz. Güzellik ve iyilik, Ku'nun Ozü'dür. Aynı şekilde, O da Güzellik ve iyiliğin Esse'sidir. Güzellik ve iyilik, bir tek O'nda varlığını sürdürebilir. Aynı şekilde O da yalnızca Güzelliği ve İyiliği içinde varlığını sürdürebilir. Güzelliği ve İyiliği görmek istiyorsan, Ku'ya bak. Çünkü onları bir tek orada bulabilirsin.

Ku'daki Güzellik ve İyiliğin ilk ifadelerinden biridir. İlahi Güzellik, aslında İlahi Işığın Canı'dır. Bu Güzellik ile hiçbir şey mukayese edilemez. Bu Güzellik ile herhangi bir yönden mukayese edilebilecek hiçbir şeye sahip değildir. Nasıl ki Güzellik mukayesenin ötesindedir, herhangi birinin ya da herhangi bir şeyin İlahi İyiliğe öykünmesi kesinlikle imkansızdır. Aynı şekilde Ku'da varlıklarını sürdürürler ve yalnızca orada bulunurlar. Herhangi birinin bu İyiliğe öykünmesi, Tanrı'nın Kendisine öykünmesi ya da daha doğrusu ifadeyle Ku'ya öykünmesi kadar olanaksızdır. Bu İyilik ya da Güzelliğin bir başkasında bulunması, Tezahür Etmeyen bir başka Mutlak Tanrı'nın bulunması kadar imkansızdır. Onlar her şeyden bütünüyle ayrıdır. Ku, Güzelliği ve İyiliği'nden oluşan bu Teslis varlığını mutlak bir biçimde tek ve ayrı sürdürür.
O halde, Tanrı'yi kavrayabilirsen, Güzellik ve İyiliği kavrayabilirsin. Çünkü onlar, Tanrı'dan asla ayrılamayacak olduklarından, yaşayan varlıkların hiçbiriyle birleşemez.
İnsanın Tanrı'yı düşündüğünde, zihninde Güzellik ve İyiliğin de belirmesi gerekir. İnsan, Tanrı'yı tasavvur edebildiği ölçüde, Güzellik ve İyiliği tasavvur edebilir. Ancak daha ileriye gidemez. Güzelliği ve İyiliği ne kadar takdir edebileceğimiz, mutlak bir biçimde, Tezahür Etmeyen Tanrı'nın kusursuzluğunu ne kadar takdir edebildiğimize ve O'nu ne kadar tasavvur edebildiğimize bağlıdır. Zira onlar mutlak bir biçimde aynıdır. Bu yüzden onları tek ve ayrılmaz olarak gör. Ku'nun Teslisi, O'nun Üreticiliğini ya da Anneliğini, Güzelliğini ve İyiliğini içerir. Birbirine eşittirler; sonsuzdurlar; birbirlerinden ayrılamazlar.
Tanrı'yı arıyorsan, Güzelliğin peşine düş. Ona ulaşan tek bir Yol mevcuttur: Gnosis ile birlikte Adanmışlık.
Bütün yaşam ne içindir? Ahlakçı iyiliğin peşinden koşar. Sanatçı Güzelliği arar. Filozof Doğruyu ya da Bilgeliği arar. Eylem insanı Gücün peşinde koşar. Geri kalan her şey acı vericidir. Yaşamda yalnızca bu amaçlar değer taşır ve bütün insan ırkında yalnızca bu amaçların peşinden koşanlar söz etmeye değerdir. Geri kalanlar yalnızca hayvani bir biçimde doyum arayanlar ve hayatta kalmak dışında hiçbir şey düşünemeyen kölelerdir. Gerçek insanlar Bilgelik, Doğruluk, Güç ya da Güzelliğin peşinde koşanlardır. Bunları arayan, aradıklarını nerede bulabilir? Aradıklarını, bir tek Tanrı'da bulabilir. Ayrıca Tanrı'yı arayan Mistik de O'nu yalnızca Güzel'de ve İyi'de bulabilir. Onlar Bir'dir ve bu yüzden birlikte aranmalıdır. En büyük hata, birçoklarının Tanrı'yı bir Kişi olarak aramasıdır. Hiç kuşku yok ki aradıklarını bulamazlar. Çünkü Kişisel Tanrı şeklinde hiçbir Varlık'tan söz edilemez. O bir Kişi olarak değil, İlke olarak aranmalıdır. O'nu bir İlke olarak arayacaksak, aramaya başlamadan önce, arayacağımız İlke'nin doğasına ilişkin bir kavrayışımızın olması gerekir. Aksi halde ne aradığımızı bilemeyiz. O'nu bulabiliriz ve ancak O'nu tanımayı başaramayız. Tanrı'yı Mutlak Güzel, Mutlak İyi, Mutlak Bilge ve Mutlak Güç olarak aramalıyız. Tanrı'ya özgü olanlar bu İlkelerdedir. İlahi İyilik ve İlahi Güzellik Anne'de, Ku'dadır. O ayrıca her Gücün kaynaklandığı Enerji olan Enerji Verici İrade ya da Tanrı'dır. Bu yüzden her Güç, O'nda aranmalıdır. Mutlak Bilgelik, Anne ya da Ku ile birleşerek çalışan Baba ya da Zihin'dendir. Çünkü Zihnin Düşüncesi, yalnızca Cevher ile kaplandığında ve İrade tarafından enerji ile yüklendiğinde Bilgeliğe dönüşebilir. Sonuçta bunları arayanların tümü, aradıklarını Ku'da bulabilir. Amaçlarına ulaştıklarında, Tanrı'yı bulmuş olurlar. Tüm bunlar Güzellik'te kavranabilir ve bu yüzden herkes Güzelliği, yani Ku'nun Güzelliğini, Anne'nin Güzel İnceliğini aramalıdır. Bu Güzelliği farklı şekillerde görebiliriz. Kimimiz Güzel İyiliği arayabilir; kimimiz Güzel Bilgeliği arayabilir; kimimiz Güzel Gücü arayabilir; kimimiz ise Güzel Güzelliği arayabilir. Buna karşılık hepimizin araması gereken Güzel olandır. Ona ulaşabilmenin bir tek Yolu vardır. Peşine düşülmesi gereken bir tek şey olduğuna göre, aynı Yolu takip etmemiz gerekir. Adanmışlık Yolu, her zaman için başarısızlıkla sonuçlanır. Zira Bilgeliği değil, Adanmışlığı geliştirir. Bilgelik Yolu, başarısızlıkla sonuçlanır. Zira Adanmışlık olmaksızın Bilgeliği geliştirir. Eylem Yolu da başarısızlıkla sonuçlanır. Zira ne Adanmışlığı ne de Bilgeliği geliştirir. Hinduizmin Margha'larından hiçbiri Arayış'ın sonunda hiç kimseyi Amaca ulaştıramaz. O halde bizleri Annemizin kalbine ve bağrına ulaştırabilecek olan nedir? Bunu sağlayabilecek bir tek Yol vardır. Gnosis ile birlikte Adanmışlığın Çok, Çok Eski Yolu'nu takip etmemiz gerekir.
Gnosis'in kapsamını anlayabilmek çok güçtür. Bilgi değildir. Çünkü bilgi deneyim ve gözleme dayalıdır. Gnosis'in oluşumunda deneyim ve gözleme yer yoktur. Bilgi Nesneler ile ilgilidir ve Bilimin temelidir. Maddi şeyleri konu alır. Kapsamı algılanabilir kozmostur. Gnosis, kendini bununla sınırlandırmaz. Gnosis, Bilgelik de değildir. Çünkü Bilgelik, Akıl ve Mantık aracılığıyla gelir. Bilgelik, Felsefe'nin kaynağıdır ve Felsefe Gnosis değildir. Felsefe İdealar ile ilgilenir. Kapsamı Anlaşılabilir Kozmos'tur. Gnosis bununla ilgilenmez. Gnosis, Sezgi değildir. Çünkü Sezgi Aklın

yardımcısıdır. Gnosis Tanrı bilgisidir. Tanrı ve İlahi Zeka ile ilgilenir. Zihin'den gelen Bilgi'dir. Gnosis'in insanda doğabilmesi için, onda Doğru'nun Saf ve Lekesiz Gözü'nün doğması gerekir. İnsan Gnosis'i arayamaz ve bulamaz. Muhakeme ederek Gnosis'e ulaşamaz. İnsan bu tür hiçbir süreç yaşanmaksızın doğrudan doğruya Gnosis'i bilebilir. Tanrı'nın Işığı, Can'a yansıdığında ve Parlaklığı ile onu Işıldattığında, Gnosis o insanın içine doğar. Başka hiçbir şekilde ortaya çıkmaz. Hiç kimse Gnosis'i bir başkasına öğretemez. Öğrencilere yalnızca Işık ile temas kurabilecekleri noktaya ulaşmalarını sağlayacak şeyleri öğretebiliriz. Işık onların canına yansır ve onlara Gnosis'i ihsan eder. Gnosis'e sahip hiç kimse, asla onu bir başkasına öğretmeye çalışmayacaktır. Sadece ruhsal doğasını geliştirmeye çalışarak Gnosis'in içine doğmasıyla ona ulaşabileceği noktaya ulaşmayı amaçlayacaktır. Gnostikler doğar, asla yetiştirilmezler. Bu doğum fiziksel değil ruhsaldır. Bununla birlikte Gnosis ne kadar yüce olursa olsun, insanı tek başına Güzelliğe taşıyamaz. Bunun için Gnosis'e Adanmışlığın eşlik etmesi gerekir. Bu Adanmışlık, insanın bütün kalbiyle Güzelliğe ve İyiliğe Adanmışlığıdır. Kusursuz Güzellik İdeali zaman boyunca ve sonsuzluğa dek yaşamın belirleyici tutkusu haline dönüşmedikçe bu Adanmışlığa ulaşılamaz. Kusursuz iyilik İdeali, zamanla ve sonsuza dek, kalbin yaşatılan sevgi haline, bütün dünyalardaki hiçbir şeyin asla söndüremeyeceği her şeyi silip süpüren bir ateşe dönüşmedikçe Adanmışlığa ulaşılamaz. Bir Bütün olarak İdeal Güzellik ve İdeal İyiliğe olan bu kusursuz Adanmışlık Gnosis ile birleştiğinde, insan Çok, Çok Eski Yol'a girmiş olur. Bu Yol'a girdikten sonra, insanın Güzellik İdeali ve İyilik İdeali'nin yanı sıra Doğruluk İdeali'ne sahip olması gerekir. Bu Yol'da zamanla Güzelliği bulacaktır ve Güzelliği bulduğunda Tanrı'yi da bulacaktır. Tanrı'yi bulduğunda ise her şeyin Başlangıcı ve Sonu olmayan Annesi Ku'yu bulacaktır. Güzelliğe, İyiliğe ve böylece bir ve yegane Tanrı'ya ulaşmak isteyen herkesin girmesi gereken bir tek Yol vardır. İşte bu Yol'a girildiğinde Güzel ve İyi olan Kutsal Anne'ye, Ölümsüz Ku'ya ulaşılabilir. Büyük bir heyecan duyuyor musun? Kalbin bu düşünce karşısında alev alev yanıyor mu? Bu arayış düşüncesi karşısında tepeden tırnağa titriyor musun? Bu arayış düşüncesi karşısında içinde her şeyi silip süpüren bir sevgi ateşi tutuştu mu; bedenindeki her life yayıldı mı; bedenindeki her hücreyi istila etti mi? O halde sanat seni Güzellik arayışı için çağırmış ve halihazırda İyiliğin Gnosisi'ni arayışına başlamışsın demektir.

6. Adanmışlığın Yolu'nu bilmeyen ve O Yol'da adım atmayan, güzelliği ve iyiliği insana atfetme yanılgısına düşer. Oysa ki bu vizyonunda, İyiliğin kırıntısına bile asla rastlayamaz. Her türlü kötülükle kuşatılır. Böylece kötünün iyi olduğunu düşünür ve devamlı kötülüğe başvurur. Hatta ve hatta kötülüğün elinden alınacağından korkmaya başlar. Kötülüğü yalnızca sürdürmek için değil, artırmak için de elinden geleni yapar, insanlar, işte bu tür şeyleri iyi ve güzel olarak niteler, Asclepius. Onlardan kaçamayız ya da nefret edemeyiz. En güç olanı da onlara ihtiyaç duyarız ve onlarsız yaşayamayız.
Adanmışlığın Yolu'nu bilmeyen ve O Yol'da adım atmayan, güzelliği ve iyiliği insana atfetme yanılgısına düşer. Oysa ki bu vizyonunda, İyiliğin kırıntısına bile asla rastlayamaz. Her türlü kötülükle kuşatılır. Böylece kötünün iyi olduğunu düşünür ve devamlı kötülüğe başvurur. Hatta ve hatta kötülüğün elinden alınacağından korkmaya başlar. Kötülüğü yalnızca sürdürmek için değil, artırmak için de elinden geleni yapar.
Adanmışlığın Yolu hakkında hiçbir şey bilmeyenler ve dolayısıyla O Yol'da adım atmayanlar, Gerçek Güzellik ve Gerçek İyiliği hiç bilmedikleri için Güzelliği ve İyiliği insanlara atfetmeye cüret eder. Bunu yapmakla cehaletlerini ve saygısızlıklarını kanıtlamış olurlar. Bu gerçek Güzellik ve İyiliğin en ufak ipucuna sahip olmadıklarını gösterir. Öte yandan insanlarda ne Güzelliği ne de İyiliği asla bulamazlar. İnsana özgü nitelikleri aşan hiçbir şeyi tasavvur edemezler. İçinde bulundukları cehalette, Güzelliği ve İyiliği insanlara atfetmeleri bu yüzdendir. Güzellik ve İyilik hakkında hiçbir şey bilmezler. Kendilerinin kavrayabildiklerinden daha üstün olanları güzel ve iyi olarak nitelerler. Bunu yapmakla, hiçbir Tanrısı olmayan inkarcı kalabalıklar olduklarını kanıtlarlar. İnsan, bir kural olarak, vizyonlarında İyi olan bir zerreyi bile göremez. Bu onun rüyasını bile göremeyeceği bir şeydir. İnsanın rüyalarında iyiliğin zerresini bile görememesi bir tarafa, insanın doğası her türlü kötülükle her yönden kuşatılmıştır. Öyle ki bu kötülük örtüsünü üzerinden atamaz ve ondan ötesini göremez. Kötünün iyi olduğunu düşünecek kadar kördür. İyilik ve kötülüğün arasındaki farkı hiçbir surette bilemez. Dünyadaki en büyük safsata, vicdanın insanı doğruya yönelteceğini ve insanın bu yolla iyi ile kötü arasındaki farkı bilebileceğini düşünmektir. Doğrusu şu ki insanın vicdanı kötüdür ve insanı her zaman için kötüye yönlendirecektir. İnsanı kötülüğe yönlendirmekte asla şaşmaz. Güvenilir bir rehber olmak

şöyle dursun, durum bir körün bir başka körü yönlendirmesinden farksızdır. Sonuçta her ikisi de kötülük çukurunu boylar. Adanmışlığın Yolu'na girene ve Gnosis'e ulaşana dek her insanın vicdanı bütünüyle kötüdür. İnsanın İyiliği kavrayabilecek noktaya ulaşması ancak böyle mümkün olabilir. İyilik ile Kötülük arasındaki farkı yalnızca Gnostikler bilebilir. Sonuçta vicdana asla bel bağlamamak gerektiğini ve insanı bir tek Gnosis'in doğru yönlendirebileceğini görmüş oluruz. Yanlış yönlendiren vicdanları ve iyiliği görebilme noktasındaki yetersizlikleri nedeniyle insanlar kötüyü iyiymiş gibi kabul edip sürekli kötülüğe başvurabilir. Hiç kuşku yok ki bütün yaşamları boyunca tek bir iyilik bile yapamamış olurlar. Ahlak bozukluğu doktrini bu yüzden son derece doğrudur. Çünkü insan iyiyi kötüden ayırt etme kapasitesine sahip değilse ve her zaman için kötünün iyi olduğunu düşünüyorsa, hiçbir zaman iyilik yapamaz ve iyilik yaptığını düşünürken her zaman için kötülük yapar. Bu tür bir insanın bütün yaşamı, bir sürü kötülükten oluşur. Çare Gnosis'tir ve insanı kötülükten koruyabilecek tek şey budur. Aksi halde insan sürekli olarak kötülük yapar ve daha da kötüsü her zaman için kötülüğe yaşamdaki en değerli şeymiş gibi bağlı kalarak onun

kendisinin elinden alınabileceğinden korkmaya başlar. Bütün yaşamı boyunca kendini zorlayarak hiçbir kötülükten vazgeçmez ve dahası yaptığı kötülükleri sürekli olarak arttırır. Böylece hiçbir zaman yaptığı kötülükle yetinmez ve asla iyiliğe adım atamaz. Bütün gücünü kötülülüğü her zaman için daha da çoğaltmak için kullanır. Bu, yaşamlarımızın trajedisidir. İçimizdeki kötülüğü sürekli besleriz ve onun giderek büyümesine yol açarız.

İnsanlar, işte bu tür şeyleri iyi ve güzel olarak niteler, Asclepius. Onlardan kaçamayız ya da nefret edemeyiz. En güç olanı da onlara ihtiyaç duyarız ve onlarsız yaşayamayız.

Ne yazık ki insanların iyi ve güzel nitelenmesine karşın çok nahoş olduğu şüphe götürmeyen bu kötü ve çirkin şeylerden kaçılamaz ya da nefret edilemez. Halbuki bizleri Güzellikten ve İyilik'ten uzak tutan çok kötü ve çirkin şeyler oldukları için onlardan her şeyden çok korkulması ya da nefret edilmesi gerekir. Buradaki yaşamımızla ilgili en büyük bela ve her şeyden güç olan, bu çok kötü ve çirkin şeylere ihtiyaç duymamızdır. Bedenimizin içinde kaldığımız sürece onlarsız yaşayamayız. Yaşamımızın kendisi onlarla öylesine iç içe geçmiştir ki yaşam onlarsız imkansız hale gelir. Bu yüzden en büyük bela, vücut bulmuş varoluştur ve tek kurtuluşumuz bedenden özgürlüğümüzü kazanmaktır. İnsanın omuzlarına yüklenen bela, fiziksel bedende enkarne olmaktır. Enkarne yaşamdan özgürlüğüne kavuşmadıkça kurtulması mümkün değildir. Sonuçta insan bu dünyada yaşadığı müddetçe-Güzelliğe ve İyiliğe asla ulaşamaz. Peki, bu durumda ne yapması gerekir? Ona açık bir tek kapı vardır. Beden içerisinde ve böylelikle her zaman için kötülükle kuşatılmış bir biçimde yaşarken, sürekli olarak Güzelliği ve İyiliği aramalı ve onların peşine düşerek Adanmışlığın Yolu'na girmelidir. Bir başka deyişle insanın, bedeni ile kaçınılmaz olarak kötülüğe hizmet etse de Kalbi ve Zihni ile Güzelliğe ve iyiliğe hizmet etmesi gerekir. Ona açık olan başka bir kapı yoktur. Fiziksel yaşamda, hiç kimse kötü bir yaşamdan kaçamaz. Zira bedenin yaşamı kendi başına kötüdür. Buna karşılık kalbin Adanmışlığı ve zeka onun üzerine çıkarabilir. Bilgelerin ahlaki bir yaşamdan çok Ruhsal Düşünceye büyük bir önem atfetmeleri de bu yüzdendir. Çünkü ahlaki yaşam kendini beden ile ilişkilendirir. Beden kötülüklerle kuşatılmış olduğuna göre ahlak kurallarının da kötü olması gerekir. Bir başka deyişle en örnek ahlak her zaman için kötü bir ahlak olacaktır. İyilik davranışlarla ifade edilemez. Çünkü tüm davranışlar kaçınılmaz olarak kötüdür. İyi Yaşam, eylemlerle değil, İdealler ile dolu bir yaşamdır. Bu yüzden insanların görece iyiliği neler yaptıklarıyla değil, ideallerinin saflığı ve ruhsallığı ile değerlendirilmelidir. İnsan toplumundaki kötülüğü halihazırda görebiliyoruz. Aslında insanların ideallerine çok az önem verilmekte ve en büyük önem davranışlara atfedilmektedir. Halbuki davranışlar asla büyük önem taşımaz. Bütün ahlak kuralları, .tüm bu kötü şeylerin gerçekleştirilmesine dönük yeterince koşul sunacak şekilde oluşturulmuştur. Bu kötülüklerden biri çalışmaktır ve ölene dek çalışmanın herkesin görevi olduğu kabul edilir. Ölene dek çalışma görevini yerine getirmeyen ve çalışmaya ilgisiz kalan insan, ahlaksız olarak nitelenir. Bu dünyanın nimetlerinden mümkün olabildiğince çok yararlanmanın herkesin görevi olduğuna inanılır ve bunları geri çevirmek ahlak dışı olarak nitelenir. İnsanın sahip olduklarını dağıtması da ahlak dışı kabul edilir. Çünkü insanın asla gelirinin altında bir yaşam sürmemesi gerekir ve bu yüzden israf ahlak dışıdır. İnsan zekasını ülkenin refahını arttırmak için kullanırsa, ki bu da kötüdür, halkın çıkarlarına uygun hareket ettiğini düşünülür. Bunu yapma fırsatını geri çevirirse, yeteneklerini heba etmiş olur ve ahlak dışı davranmakla itham edilir. Başkalarının sahip olduklarından mahrum bırakılması anlamına geldiği için hırsızlık ve sahtekarlığın da ahlak dışı olduğu söylenir. Yanlış doğru olarak kabul

edildiği için bütün dünya yanlışlıklar üzerine kuruludur. Bütün gerçekler yalan söylediği için, insanların herhangi bir gerçek hakkında yalan söylemesi imkansızdır. Buna karşılık bu dünyada içinde yaşadığımız bu yalanlar ağım korumak zorunda olduğumuz için yalan söylemek ahlak dışıdır. İnsanın ailesinin maddi ihtiyaçlarını karşılamaması ahlak dışıdır. Ne var ki bunların hepsi kötülükle ilişkilidir ve diğer şeyler çok daha büyük önem taşımaktadır. Merhametin çok ahlaki olduğu düşünülür. Çünkü bedeni hayatta tutar. Halbuki bu kötüdür ve bu yüzden merhamet de kendi içinde kötülüktür. Arzuları ve tutkuları karşılamak ahlaki kabul edilir. Halbuki arzular ve tutkular kötü oldukları için, bu da kötüdür. Cinsellik konusundaki ahlak anlayışı, şehvetin doyuma oluşturulmasını öylesine düzenlemektedir ki cinsel doyum temel ölçüt olarak kabul edilmektedir. Kötülüğe hizmet ettiği için cinsellik konusundaki ahlak anlayışı da kötüdür. Bütün ahlaki kurallarımız insanlar içinden olası en iyi vatandaşları yaratmak için oluşturulmuştur. Ne var ki bu onların içinden olası en kötü erkekleri ve kadınları yaratmak anlamına gelmektedir, insanda iyiliğin geliştirilmesine en ufak ölçüde ilgi gösterilmemektedir. Çünkü İyiliğin bu dünya ile hiçbir ilgisi yoktur. İnsanın iyi bir vatandaş olması için kötü bir adama dönüşmesi gerekir. İnsan görece iyi bir insan olursa, vatandaş olarak hiç de iyi olmayacaktır. Bütün toplumsal yapımız, kötü insanlar yaratmak ve her şeyden önce her iyiliği onlardan uzaklaştırmak üzerine kuruludur. Bu nedenle iyi bir insan ahlak kurallarına uyan bir insan değildir. Ayrıca ahlak kurallarına uyan bir insanın kendisinde iyilikten eser yoktur. İnsan bedeninde ahlak kurallarına uygun.bir yaşam sürerken kötülüğe hizmet etmek zorundadır. İyiliğe hizmet edebilmesi ise Zekasını ve Kalbini O'na olabildiğince yakın bir biçimde işletebilmesi ile mümkün olur. Bu çifte yaşam insan için kaçınılmazdır. İnsan iki dünyada yaşar. Bunlardan biri canındaki Anlaşılabilir Kozmos'tur ve diğeri ise bedenindeki Maddi Kozmos'tur. Bu ikisinin birleştirilebileceğini düşünmek hatadır. Bununla birlikte en iyisinin bedeninin bedeninin kötügünü asgariye indirmek ve canın iyiliğini azamiye yükseltmek olduğuna inanıyorum. Böylelikle insan Adanmışlığin Yolunda en uzak noktalara ulaşabilir ve Gnosis aracılığıyla, başka her türlü yola kıyasla, Güzelliğe ve İyiliğe daha çok yaklaşabilir, fakat onun içindeki İyiliğin oranının, bedeninin alışkanlıkları ve eylemleri ile değil, Can'ının Adanmışlığı ve İdealleri ile ölçülebileceğini asla unutmamasını sağla.

HERMES

Çağlar boyu ezoterik bir gelenek içerisinde nesilden nesile aktarılan Hermetik bilgiler çağlar boyu pek çok filozof, bilim adamı ve sanatçıyı etkilemiş, onların düşünce ve anlayışlarına yön vermiştir.

Özellikle Batı düşüncesine ve Rönesansa yön vermiş pek çok düşünür Hermetik kökenli bilgilerle yetişmiş ve bu bilgiler onların eserleri aracılığıyla günümüze ulaşmıştır. Ayrıca simyacıların kendilerine rehber edindikleri temel bilgiler de Hermetik kökenlidir.
Elinizdeki eser büyük inisiye Hermes'e atfedilen bilgilerin çeşitli kaynaklardan derlenmesiyle oluşturulmuş zengin bir külliyatı içermektedir.

Her şeyi gören zihin vasıtasıyla,
Şahitlik ettim bizzat
Göklerin görünmez yüzüne,
Ve tefekkür yoluyla eriştim
Hakikat Bilgisine,
İşte bu bilişle yazıyorum tüm bu mısraları...

HERMES TRİSMEGİSTUS
M.Ö. 3000

ISBN 975-8519-55-7
9 789758 519552